ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΡΔΕΛΗΣ

ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

αναστάσεις νεκρών

εξωσωματικές εμπειρίες
επιθανάτιες και μεταθανάτιες

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

επιθανάτιες και μεταθανάτιες εμπειρίες

$3^{η}$ έκδοση – έτος 2026 μ.Χ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΡΔΕΛΗΣ

παρουσίαση και επιμέλεια κειμένων
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

εξωσωματικές εμπειρίες επιθανάτιες και μεταθανάτιες αναστάσεις νεκρών

Μια συγκλονιστική παρουσίαση για τη συνέχεια της ζωής μετά τον φυσικό θάνατο

Μια αποκαλυπτική μελέτη για το πώς ενεργούν τα πονηρά δαιμονικά πνεύματα, που διεκδικούν την ψυχή του ανθρώπου μετά θάνατο

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - 2026»

© COPYRIGHT 2022
για την Ελληνική γλώσσα:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ - FILADLEFOS

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 07/2022
ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 05/2023
ΕΚΔΟΣΗ ΤΡΙΤΗ: 10/2026

❖

επιμέλεια έκδοσης,
φιλοτέχνηση εξώφυλλου,
επεξεργασία, διορθώσεις,
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Τηλ. 694 - 49 21 318

❖

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

❖

FACEBOOK
Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADLEFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

❖

E - MAIL
filadelfos02@hotmail.com
AlkiviadisTzelepis@yahoo.gr

❖

YOUTUBE (6 κανάλια)
Filadelfos Channel 1, Filadelfos Channel 2
Filadelfos ΜΗΝΥΜΑΤΑ (Channel 3)
FiladelfosTV music, Filadelfos FILMS
Filadelfos Holy Bible

Επιτρέπεται
η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 618 - 00 - 3958 - 0

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ	09
01.	**Η μεταθανάτια εμπειρία της Έρικας**	**15**
02.	**Γιατί δημιουργήθηκε ο άνθρωπος;**	**21**
03.	**Η αρχική φύση του ανθρώπου - Αποκάλυψη**	**24**
04.	**Η πτώση του ανθρώπου - Η ανυπακοή Η αμαρτία προς τον Θεό**	**26**
05.	**Ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός**	**30**
06.	**Η έννοια της αιωνιότητας**	**33**
07.	**Το σχέδιο του Θεού για σωτηρία του πνεύματος και της ψυχής**	**36**
08.	**Ουρανός: Το σπίτι με τις ευλογίες**	**42**
09.	**Η αλήθεια για τον παράδεισο και για την κόλαση**	**43**
10.	**Ανάμεσα στο θάνατο και στην ανάσταση**	**47**
11.	**Ανάσταση νεκρού στην Ινδονησία Παράδεισος και κόλαση**	**50**
12.	**Οι πρώτες εμπειρίες με το μεταφυσικό**	**52**
13.	**Μετά τις φυσικές λειτουργίες**	**58**
14.	**Οι θέσεις και η τάξη: Οι πλήρεις λειτουργίες προ και μετά την πτώση του ανθρώπου**	**63**
15.	**Η κατάσταση της ψυχής μετά τον σωματικό θάνατο**	**65**
16.	**Πως ανασταίνονται οι νεκροί;**	**68**
17	**Σεραφείμ Ρόουζ**	**69**

18. Θάνατος από βαριά ασθένεια συνειδητών χριστιανών **73**

19. <u>Δαίμονες και πραγματικότητα</u> **75**

1) **Η ανθρωπότητα σε πνευματικό λήθαργο** 75
2) **Ο Κύριος χρίει τους αξιωματικούς του** 76
3) **Γίνε και συ αξιωματικός του Κυρίου** 78

20. Φύση δαιμόνων, κατά Σεραφείμ Ρόουζ **80**

21. Εναέρια «τελώνια» δαίμονες **81**

22. Η θεολογία της παραδοσιακής θρησκείας, κατά Σεραφείμ Ρόουζ **85**

23. Μεταθανάτιες και επιθανάτιες εμπειρίες. Βαγγέλης Δαβαριάς (Ελλάδα) **88**

24. Η εμπειρία ενός άπιστου γιατρού **95**

25. Εμπειρία δρ. Έρχαρτ.....**102**

26. <u>ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ</u>
<u>Ανάσταση μετά από δύο ημέρες (Νιγηρία)</u> **107**

1) **Ένα απρόσμενο ατύχημα** 107
2) **Από νοσοκομείο σε νοσοκομείο** 109
3) **Ουράνιες υμνωδίες στο νεκροτομείο** 110
4) **Μεταφορά στη συνάθροιση του Ρ.Μπόνκε** 113
5) **Ο Ντάνιελ οδηγείται στον παράδεισο** 116
6) **Τι είδε ο Ντάνιελ στην κόλαση** 117
7) **Επιστροφή στη γήινη πραγματικότητα** 119

27. <u>ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ</u>
<u>Ταξίδι στον δεύτερο και στον τρίτο ουρανό</u> **121**

1) **Το «παράξενο» αίτημα του Πίτμαν στον Θεό**..... 121
2) **Πνευματική διάσταση των δαιμονικών πνευμάτων**. 122
3) **Στον δεύτερο ουρανό: Ο θρόνος του Σατανά**..... 124

4) Πως τα πονηρά πνεύματα εργάζονται στη Γη 127
5) Στον τρίτο ουρανό: Ο θρόνος του Θεού 132
6) Ξύπνημα στην πραγματικότητα 135
7) Ο πραγματικός μου πατέρας 139

28. Ξυπνήστε! **143**

29. Μαρτυρία της κόλασης: Χάουαρντ Στορμ **145**

30. ΝΕΚΡΟΣ ΓΙΑ 36 ΩΡΕΣ
Μεταθανάτια εμπειρία χριστιανού **147**

1) Ο αιώνας της άρνησης 147
2) Ένας τυπικός χριστιανός, όπως όλοι 148
3) Η μετά θάνατον ζωή αμφισβητείται 150
4) Στο νοσοκομείο με υψηλό πυρετό 155
5) Εμπειρία έξω από το σώμα 160
6) Επιστροφή στην πραγματική πατρίδα 168
7) Συνάντηση με τα πονηρά πνεύματα 172
8) Επιστροφή στη γήινη πραγματικότητα 178
9) Συνομιλία με το νεαρό γιατρό 181
10) Συνομιλία με τον αρχίατρο 188
11) Ερευνώντας την αλήθεια 192

31. Σύγχρονες μεταθανάτιες εμπειρίες **200**

32. Μία συγκλονιστική μαρτυρία Ελληνίδας που ζούσε στην Γερμανία (Αρετή Μόσχου) **209**

33. Συγκλονιστική προθανάτια εμπειρία: Darius ... **215**

34. Διευκρινίσεις για μια καλύτερη κατανόηση των εμπειριών θανάτου **218**

35. Είμαστε Χριστιανοί;
αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου Α΄ **220**

36. Η γλώσσα του Θεού - Φράνσις Κόλλινς **226**

37. Σχόλια στο θέμα «Η γλώσσα του Θεού» **239**

38. Πρόσεξε «ποιόν» λατρεύεις **241**

39. Η εκλογή και η πορεία του ανθρώπου **247**
(κείμενο, γραμμένο από τον Αλκιβιάδη Τζελέπη)

- **ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΗΓΕΣ - ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ** **259**
- **ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: Γιάννης Γαρδέλης** **261**
(κείμενο, γραμμένο από τον Αλκιβιάδη Τζελέπη)
- **ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ** **269**

. . . /// . . .

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

1. Θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου και την τιμή που μου κάνει ο κάθε αναγνώστης που θα ανοίξει το βιβλίο αυτό και θα το διαβάσει. Υπόσχομαι ότι από τις πρώτες σελίδες του βιβλίου θα αποζημιωθεί γι' αυτό, γιατί τα γεγονότα που περιγράφονται είναι συγκλονιστικά και το ενδιαφέρον του θα είναι αμείωτο και συνεχώς αυξανόμενο. Το περιεχόμενο του βιβλίου αυτού θα μπορούσε να είναι μια δίτομη ή τρίτομη εγκυκλοπαίδεια, αλλά εμείς το περιορίσαμε σε μία **επίτομη έκδοση**, για να είναι προσιτό στον κάθε άνθρωπο.

Τα όσα καταγράφονται είναι πληροφορίες από τουλάχιστον **50** βιβλία Ελλήνων και ξένων συγγραφέων, ανάλογου περιεχομένου, σχετικά με τη **ζωή μετά το θάνατο**, πληροφορίες που έχουν αντληθεί από συγγραφείς που διαφέρουν δογματικά και θεολογικά, ώστε οι πληροφορίες να μην είναι μονόπλευρες, για να μπορεί ο αναγνώστης να αποκτήσει τη δική του αντικειμενική γνώμη και έτσι να οδηγηθεί στην αλήθεια.

Παρόλο που η αλήθεια βρίσκεται μόνο στην Αγία Γραφή, η μελέτη όμως τόσων ετών, πάνω από 30 έτη, συνοδευόμενη από άπειρες ώρες και προσευχές για να υπάρξει το επιθυμητό αποτέλεσμα, έδειξε πολύ καθαρά την αλήθεια για το τι συμβαίνει στον άνθρωπο μετά το θάνατο. Μια αλήθεια, που δεν επιβεβαιώνεται μόνο από τις απλές πληροφορίες που παρουσιάζονται και καταγράφονται εδώ, αλλά επιβεβαιώνεται και από τις χιλιάδες συγκλονιστικές εμπειρίες και μαρτυρίες ανθρώπων απ' όλο τον πλανήτη από κάθε υπόβαθρο και κάθε φυλή, μαρτυρίες ανθρώπων πιστών και απίστων, ανθρώπων όλων των θρησκειών, ή παντελώς αρνητών κάθε θρησκείας και πίστης, που η ζωή τους άλλαξε δραματικά όταν ήρθαν αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα που αγνοούσαν παντελώς.

2. Στο βιβλίο αυτό θα βρείτε και τα "πιστεύω" του Ορθόδο-

ξου ιερομόναχου **Σεραφείμ Ρόουζ,** που για πολλούς θεωρείται "γκουρού" στο θέμα αυτό, καθώς και πολλών άλλων, που έχουν προσωπική εμπειρία με την αιωνιότητα. Θα ήθελα να επισημάνω ότι πρέπει να προσέχετε και να εξετάζετε αυτά που ακούτε από πολλούς αδαείς, οι οποίοι λέγουν πως, **εάν ακούς συνέχεια πολλές δημοσιεύσεις μεταθανάτιων εμπειριών, μην τις πιστεύεις και πολύ**. Αυτή είναι μια εντελώς αυθαίρετη και λανθασμένη γνώμη, που δυστυχώς υποστηρίζεται από ανθρώπους που έχουν κακόβουλα μυαλά, από ανθρώπους που δεν σκέφτονται το αυτονόητο που είναι, **πως κανένας δεν μπορεί να πέσει σκόπιμα σε κώμα για να έχει μια τέτοια εμπειρία**.

Υπάρχει όμως και η περίπτωση που ο Σατανάς δημιουργεί σε όνειρο ή σε όραμα κάτι τέτοιο για να παραπλανήσει. Αυτό όμως σημαίνει ότι πρέπει να προσέχουμε με ποιους κάνουμε παρέα και να εξετάζουμε ποια είναι η πηγή όλων αυτών που μας παρουσιάζουν.

Στο βιβλίο θα γίνει μία εκτενής αναφορά στο πρόσωπο του Σεραφείμ Ρόουζ, καθώς θεωρείται για τους Ορθόδοξους ο αυθεντικός ερμηνευτής της μετά θάνατον ζωής, παρόλο που αυτή την άποψη θα την **απομυθοποιήσουμε** στη συνέχεια, όχι ως προς το σύνολό της, αλλά σε βασικά σημεία που διαφοροποιείται από την απόλυτη αλήθεια της Αγίας Γραφής, προφανώς επηρεασμένος βαθιά από τους πατέρες της Ορθόδοξης θεολογίας, που κι' αυτοί διαφοροποιούνται, δυστυχώς από την Βίβλο.

3. Το βασικό θέμα του βιβλίου είναι ο αόρατος υπερβατικός κόσμος και η μετά θάνατον ζωή. Ο άνθρωπος πλάσθηκε από τον Θεό για να ζει αιώνια, γι' αυτό η ζωή δεν σταματά στον τάφο. Στο βιβλίο αυτό περιγράφονται συγκλονιστικές μαρτυρίες ανθρώπων που ΠΕΘΑΝΑΝ και ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΑΝ, ακόμα και μετά από δύο ημέρες, που το σώμα τους είχε

ήδη παγώσει, ή είχε αρχίσει να αποσυντίθεται, μαρτυρίες που φανερώνουν ότι ο άνθρωπος είναι προορισμένος για την αιωνιότητα. Απλά εδώ στη γη που ζει είναι **ο προθάλαμος** και εδώ είναι που **συνειδητά** επιλέγει για το που θα πάει μετά το σωματικό του θάνατο, θα πάει δηλαδή στον ουρανό, μέσα στη δόξα του Θεού, ή θα πάει στην κόλαση όπου αιώνια θα βρίσκεται σε μια κατάσταση βασάνων**;**

Μία από τις συγκλονιστικότερες μαρτυρίες για τη μετά θανατο ζωή είναι του Νιγηριανού ποιμένα **Ντάνιελ Εκετσούκου**, ο οποίος το Νοέμβριο του **2001** μετά από ένα τροχαίο ατύχημα για δύο ολόκληρες ημέρες ήταν νεκρός και ο θάνατος του είχε πιστοποιηθεί επίσημα από τους γιατρούς όλων των νοσοκομείων που τον μετέφεραν, εκτός από το πρώτο που ήταν ακόμα ζωντανός (σύνολο έξι νοσοκομεία). Το σώμα του είχε παγώσει και είχε ταριχευτεί για να ταφεί, αλλά στη γυναίκα του **Ννένκα** είχε μπει βαθιά μέσα της η πίστη ότι ο Θεός θα τον αναστήσει, γι' αυτό και δεν άφηνε να τον θάψουν.

Μετά από ένα όνειρο που είδε η Ννένκα μετέφερε το νεκρό σώμα του συζύγου της στην πόλη **Ουνίτσα,** που κήρυττε ο παγκόσμια γνωστός Γερμανός εργάτης του Κυρίου Ράινχαρντ Μπόνκε **(Reinhard Bonnke),** όπου ο Θεός ενήργησε θαυμαστά και αναστήθηκε.

Αργότερα ο Ντάνιελ διηγήθηκε πως, όταν ήταν νεκρός δύο άγγελοι τον οδήγησαν στον παράδεισο και στην κόλαση. Δόθηκε όμως από τον Κύριο η εντολή να επιστρέψει στη γη για να προειδοποιήσει τους ανθρώπους, ώστε να μη βρεθούν στην αιώνια κόλαση. Ολόκληρο το περιστατικό για τη μαρτυρία του Ντάνιελ θα την βρείτε στο **26^{ο}** κεφάλαιο.

Μέσα στο βιβλίο αυτό θα βρείτε επιθανάτιες μαρτυρίες και από Έλληνες, όπως είναι του **Βαγγέλη Δαβαριά**, οποίος μετά από ένα ατύχημα έμεινε για 63 ημέρες στην εντατική και συνολικά **6** μήνες στο νοσοκομείο Γεννηματά. Όταν συνήλθε

διηγήθηκε ότι είχε βγει από το σώμα του και τριγύριζε στο χώρο του νοσοκομείου, όπου περιέγραψε λεπτομέρειες για περιστατικά και γεγονότα που έβλεπε. Μετά οδηγήθηκε από αγγέλους στον ουρανό, μέχρι να δοθεί εντολή να επιστρέψει στο σώμα του. Ολόκληρη περιγραφή για το περιστατικό αυτό, αναφέρεται στο **23ο** κεφάλαιο

4. Ένα άλλο θέμα που κυριαρχεί στο βιβλίο αυτό είναι η παρουσίαση για το **πως εργάζεται ο Σατανάς και οι πονηρές δαιμονικές δυνάμεις του** για να παρασύρουν τον άνθρωπο στην αιώνια απώλεια, αλλά ταυτόχρονα φανερώνεται και η μεγάλη αγάπη του Θεού, που δείχνει στον άνθρωπο να ακολουθήσει τον μοναδικό τρόπο της σωτηρίας του και της απελευθέρωσής τους από τα πονηρά δεσμά.

Μέσα στις σελίδες του βιβλίου αυτού θα βρείτε την ομολογουμένως θαυμαστή μαρτυρία του **Χάουαρντ Πίτμαν**, που τον Αύγουστο του **1979** βρέθηκε στο νοσοκομείο, όταν μια κύρια αρτηρία έσπασε και είχε μεγάλη απώλεια αίματος. Ο ίδιος ομολογεί ότι βγήκε από το σώμα του και οδηγήθηκε από αγγέλους στον **τρίτο ουρανό**, όπου είναι ο θρόνος του Θεού, αλλά πρώτα όμως πέρασε από τον **δεύτερο ουρανό,** όπου είναι ο θρόνος του Σατανά.

Εκείνο που προκαλεί εντύπωση είναι οι συγκλονιστικές περιγραφές του Πίτμαν για τον δεύτερο ουρανό. Εκεί είδε τη δράση των σκοτεινών δυνάμεων και προειδοποιεί τον άπιστο και γνωστικιστή άνθρωπο για την πραγματικότητα του δαιμονικού βασιλείου, το οποίο είναι οργανωμένο με στρατιωτική δομή και πειθαρχία. Αναφέρει τέσσερις τάξεις δαιμονικών πνευμάτων και δίνει περιγραφές για την αποστολή και το έργο της κάθε κατηγορίας, γι' αυτό και αναφέρει πολλές λεπτομέρειες για το πως τα δαιμόνια εργάζονται επάνω στη Γη για να παρασύρουν τους ανθρώπους στην αιώνια απώλεια.

Ολόκληρη την παρουσίαση για τη συγκλονιστική μεταθα-

νάτια εμπειρία του Χάουαρντ Πίτμαν θα την βρείτε στο **27ο** κεφάλαιο του βιβλίου.

Σε όλες σχεδόν τις εμπειρίες - μαρτυρίες που περιγράφονται, τόσο στο βιβλίο αυτό, όσο και σε άλλα βιβλία σχετικά με το θιγόμενο θέμα, κυριαρχεί το στοιχείο της παρουσίας των δαιμονικών οντοτήτων σε **πρώτη φάση** και των αγγελικών δυνάμεων του Θεού σε **δεύτερη φάση** ή και με αντίστροφη παρουσίαση. Στους έσχατους καιρούς που ζούμε ο Κύριος δίνει αλλεπάλληλες μαρτυρίες για τον πονηρό κόσμο, ώστε ο άμνθρωπος να μετανοήσει και να εκζητήσει τον Θεό στη ζωή του, για να μην βρεθεί για πάντα εκεί όπου θα είναι ο Σατανάς με τους αγγέλους του.

5. Ο Λόγος του Θεού αναφερόμενος στον αόρατο υπερβατικό κόσμο, αναφέρεται σε τρεις κατηγορίες όντων**:**

(1) Στους αγγέλους του Θεού, που είναι λειτουργά πνεύματα που αποστέλλονται από τον Θεό για υπηρεσία σ' εκείνους που πρόκειται να κληρονομήσουν σωτηρία (Εβραίους 1:14).

(2) Στον Διάβολο και στους αγγέλους του σκότους που τον ακολουθούν (Ησαΐας 14:12-15**,** Ιεζεκιήλ 28:12-15)**.**

(3) Στις ψυχές των αποθανόντων, δικαίων και αδίκων, όπου περιμένουν τη μέλλουσα ανάσταση των σωμάτων τους, οι μεν δίκαιοι για απόλαυση αιώνιας ζωής, οι δε άδικοι για την αιώνια καταδίκη τους.

Από αυτές τις τρεις κατηγορίες, ο Θεός επιτρέπει σε ψυχές αποθανόντων ανθρώπων να επιστρέψουν στα σώματά τους, **για να δώσουν μία ακόμα (επιπρόσθετη) μαρτυρία για τη μετά θάνατο ζωή,** ώστε ο άνθρωπος να είναι αναπολόγητος όταν μια ημέρα βρεθεί μπροστά στον δίκαιο κριτή Του. Γι' αυτό και αρχίζουμε το βιβλίο με την παρουσίαση μια τέτοιας συγκλονιστικής μαρτυρίας, ώστε ο αναγνώστης να αρχίσει να προβληματίζεται για το αιώνιο μέλλον του και από τώρα να εκλέξει που «θέλει» να βρεθεί. Μετά θάνατον δεν θα μπορεί πλέον να εκλέξει, η ευκαιρία είναι ΤΩΡΑ. Η Βίβλος είναι κατηγορηματική ***«εν τω Άδη ουκ έστι μετάνοιαν».***

Στο βιβλίο αυτό καταγράφονται **έντεκα περιπτώσεις** επιθανάτιων και μεταθανάτιων εμπειριών από την πληθώρα των περιπτώσεων που υπάρχουν και που μπορεί να βρει κάποιος στην Ελληνική και στην ξένη βιβλιογραφία, καθώς και στο διαδίκτυο. Οι περιπτώσεις που παρουσιάζονται εδώ είναι ενδεικτικές και όλες έχουν, ή κάποια **ιδιαίτερα χαρακτηριστικά,** ή κάποια **κοινά χαρακτηριστικά,** τα οποία οφείλει να προσέξει ο αναγνώστης.

6. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον φίλο μου και συνεργάτη **Αλκιβιάδη Τζελέπη**, ο οποίος επιμελήθηκε την παρούσα έκδοση σε όλες τις λεπτομέρειές της, χωρίς τη βοήθεια του οποίου δεν θα υπήρχε το αποτέλεσμα αυτό.

Για διευκόλυνση του αναγνώστη αναγράφονται παρακάτω οι έντεκα περιπτώσεις, κατά σειρά παρουσίασης, καθώς και το κεφάλαιο που βρίσκεται η κάθε εμπειρία - μαρτυρία**:**

- Κεφ.01 Εμπειρία **Έρικας**
- Κεφ.11 Ανάσταση νεκρού στην **Ινδονησία.**
- Κεφ.23 Εμπειρία Βαγγέλη **Δαβαριά.**
- Κεφ.24 Εμπειρία ενός (πρώην) άπιστου **γιατρού.**
- Κεφ.25 Εμπειρία δρ. **Έχαρτ.**
- Κεφ.26 Ανάσταση του **Ντάνιελ Εκετσού**κου
- Κεφ.27 Εμπειρία **Χάουαρντ Πίτμα**ν.
- Κεφ.29 Μαρτυρία **Χάουαρντ Στορμ**
- Κεφ.30 Μαρτυρία: Νεκρός για **36 ώρες**.
- Κεφ.32 Μαρτυρία **Αρετής Μόσχου**
- Κεφ.33 Εμπειρία **Darius**

Οι μαρτυρίες του **Ντάνιελ Εκετσούκου** (κεφ.26) και του **Χάουαρντ Πίτμαν** (κεφ.27) έχουν εκδοθεί σε αυτοτελή βιβλία από τις εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" (βλέπε, σελ. 276-277)**.**

1η έκδοση
Ιούλιος 2022

1. Η ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΡΙΚΑΣ

Η Έρικα είχε μια μεταθανάτια εμπειρία εξαιτίας των χαπιών που έπαιρνε για να χάσει βάρος. Τα φάρμακα περιείχαν ναρκωτική ουσία και ο χρόνος λήψης τους ήταν αυστηρά χρονικά περιορισμένος, ήταν μόνο για τρεις μήνες. Η Έρικα τα έπαιρνε για ενέα ολόκληρα χρόνια. Αυτή η μακροχρόνια άλογη χρήση έβλαψε πολύ σοβαρά την καρδιά της και τους πνεύμονές της με αποτέλεσμα να της δημιουργήσει ένα βαρύ **άσθμα**, ώστε η αναπνοή της καθημερινά γινόταν με περισσότερη δυσκολία. Έτσι κάποια στιγμή έπεσε αναίσθητη παίρνοντας μια τελευταία αναπνοή.

Όταν βρέθηκε στο νοσοκομείο, ένιωσε να αφήνει το σώμα της και το ένιωσε να αιωρείται στο ταβάνι. Έβλεπε καθαρά το ιατρικό προσωπικό, που όλοι τους προσπαθούσαν να την βοηθήσουν, ενώ κανείς από αυτούς δεν μπορούσε να την δει. Τότε αφέθηκε και την ίδια στιγμή βρέθηκε σ' ένα **εκτυφλωτικό φως** που την αγκάλιασε και αμέσως βρέθηκε στην αρχή ενός **τούνελ**, ενώ μια ισχυρή δύναμη την προωθούσε μπροστά. Η δύναμη αυτή ήταν τόσο ισχυρή, αλλά συγχρόνως ήταν **η αίσθηση μιας αγάπης** που ποτέ πριν δεν είχε νιώσει στη ζωή της. Έφτασε στην κορυφή του τούνελ, όπου βρισκόταν η πηγή του φωτός.

Την ίδια στιγμή ένοιωσε να παραδίνεται στα χέρια του Κυρίου, τον οποίο ένοιωσε να στέκεται δίπλα της στα δεξιά της. Καθώς κοιτούσε μπροστά της τον γαλαξία και όλα τα αστέρια, άκουσε τον ήχο μιας κινηματογραφικής μηχανής, που ακουγόταν σαν να άρχιζε να προβάλει ένα φιλμ. **Ήταν η στιγμή που άρχιζε η επανεξέταση της ζωής της Έρικας, η οποία είδε τα πάντα.** Είδε τη ζωή της από την ημέρα που γεννήθηκε, μέχρι την τελευταία της πνοή, πριν πεθάνει. Είδε όλα τα μεγάλα πράγματα που είχε κάνει μέχρι τότε στη ζωή της και όλα αυτά που την έκαναν να είναι ευτυχισμένη και χαρούμενη.

Η προβολή της ταινίας τελείωσε και τότε ξαφνικά κοίταξε προς τα κάτω. Μπροστά της εμφανίστηκαν **ένα ζευγάρι γυαλιά**

και ο Κύριος της είπε να τα φορέσει. Δεν ήταν σαν τα κανονικά γυαλιά που υπάρχουν στη γη. Είχαν το μέγεθος ενός οχήματος. Σκέφτηκε πως δεν μπορούσε να φορέσει αυτά τα τεράστια περίεργα γυαλιά. Την ίδια στιγμή όμως τα ίδια τα χέρια της, χωρίς να το καταλάβει, τα τράβηξαν και τα τοποθέτησαν στα μάτια της. Ήταν τόσο τέλεια προσαρμοσμένα, που έβλεπε τα πάντα πολύ καθαρά. Τότε ο Κύριος της είπε **"τώρα κοίτα"** και μόλις το είπε αυτό το ίδιο μηχάνημα κινηματογράφου άρχισε να παίζει το φιλμ.

Αυτή ήταν η δεύτερη επανεξέταση της ζωής της. Δεν είδε όμως αυτή τη φορά καθόλου όσα είχε δει την πρώτη φορά. Μπορούσε τώρα να δει αυτά που ήταν σημαντικά για τον Θεό και δεν ήταν σημαντικά γι' αυτήν. Ήσαν πράγματα όχι σημαντικά για τον άνθρωπο. Αυτά που έβλεπε τώρα, δεν ήταν εκείνα τα επιτεύγματα τα οποία είχε κάνει και είχε δει την πρώτη φορά. **Ήταν πνευματικές πράξεις, όπως, αγάπη, καλοσύνη, πράγματα που η ίδια ούτε καν θυμόταν ότι είχε κάνει.** Πράξεις όπως, το να προσφέρει τη φιλία της σε κάποιον που οι άλλοι εχθρεύονταν, **ή** ότι βοήθησε ένα ζώο, **ή** ότι είχε δώσει λεφτά σε έναν άστεγο, όταν δεν της περίσσευαν για να δώσει, **ή** όταν βοήθησε έναν ηλικιωμένο να περάσει το δρόμο.

Κάθε μια πράξη, λέξη, σκέψη, συναίσθημα, ήταν όλα τους για την **αγάπη**. Έζησε όλη αυτή τη σειρά των συμβάντων, όπως την πρώτη φορά. Τα έζησε ξανά όλα και ένιωσε τόσο μεγάλη άνευ όρων αγάπη από τον Θεό. Τότε κατάλαβε ότι έπρεπε να κοιτάξει ψηλά και τότε μπόρεσε να δει τον Κύριο σε σωματική μορφή. Είδε μόνο από τον ώμο μέχρι τα δάχτυλα Του, όχι όμως και το πρόσωπό Του.

Για το θέμα αυτό η Έρικα αφηγείται**: «….**Κοιτάζοντας είδα το χέρι του Κυρίου που έμοιαζε τεράστιο σε μέγεθος και μου έδειξε στο άπειρο έναν τεράστιο **βράχο** και καθώς Τον βλέπαμε, είδα τον Κύριο να ελευθερώνει το βράχο και ο βράχος άρχισε να πέφτει. Τότε άκουσα τον Κύριο να λέει**: "Εγώ είμαι ο ΒΡΑΧΟΣ,**

είμαι το ΦΩΣ". Όταν είπε **"**είμαι το φως**"**, ο βράχος έλαμψε με ένα εκπληκτικό και ισχυρό φως. Ήταν τόσο λαμπρό το φως, που στην πραγματικότητα ήταν σχεδόν εκτυφλωτικό, ωστόσο μπορούσα να βλέπω. Καθώς ο βράχος έφτασε ακριβώς μπροστά μας, εμφανίστηκε ο μεγαλύτερος όγκος του νερού. Ήταν ένας ωκεανός όπου δεν μπορούσα να δω τις άκρες του και όπως ο βράχος έπεφτε, έπεσε στον ωκεανό και έκανε έναν μοναδικό **κύκλο**. Βλέπαμε τον κύκλο να μεγαλώνει τόσο πολύ, που δεν μπορούσες πλέον να δεις το περίγραμμά του**…»**

Τότε ο Κύριος είπε στην Έρικα, κάτι που την ξάφνιασε**: *«Εσύ είσαι ο ΒΡΑΧΟΣ, εσύ είσαι το ΦΩΣ, εσύ είσαι ο ΚΥΚΛΟΣ, που επηρεάζει την ανθρωπότητα».*** Αμέσως η Έρικα αντιλήφθηκε τις δύο επανεξετάσεις της ζωής της και τι σήμαινε αυτό. Κατάλαβε ότι αυτός ο λόγος, δεν ήταν μόνο γι' αυτήν την ίδια, αλλά ήταν και για τον καθένα από εμάς, γιατί ο καθένας μας ήταν αυτός ο ίδιος **"**βράχος**"**. Εδώ, σε τούτο το γήινο ταξίδι μας, σαν άνθρωποι επηρεάζουμε το κάθε πρόσωπο, ακόμα και εάν ποτέ δεν το συναντήσαμε. Ακριβώς όπως εκείνος ο βράχος έκανε σε εκείνο το νερό, μέσω του διευρυνόμενου κύκλου. Τώρα η Έρικα κατάλαβε πλέον τι σήμαινε αυτό.

Μετά ο Θεός της είπε να κοιτάξει ξανά και κοιτώντας η Έρικα προς τα δεξιά της είδε **ράφια.** Ήσαν αστραφτερά ράφια σε χρώματα που δεν περιγράφονται με ανθρώπινα λόγια. Έμοιαζαν να έχουν ζωή μέσα τους και έφταναν μέχρι τα υψηλότερα αστέρια. Υπήρχαν στα ράφια **δώρα** και κανένα δώρο δεν ήταν ίδιο με το άλλο. Τότε κατάλαβε πως έπρεπε να κοιτάξει στον γαλαξία στα δεξιά της. Τα ράφια συνεχίζονταν πέρα από τον γαλαξία γεμάτα δώρα επάνω τους. Ούτε ένα δώρο δεν ήταν το ίδιο.

Τότε ο Κύριος της είπε: ***«Έρικα! Στη ζωή δίνω στον καθένα σας δώρα και όλα είναι διαφορετικά, γιατί αυτό είναι μέρος του σχεδίου της αγάπης Μου. Όταν εσύ γεννήθηκες, σου έδωσα το δώρο της υπομονής και της ομορφιάς».***

Τότε η Έρικα Του είπε**:** ***«Όχι Κύριε! Δεν μπορεί να είναι έτσι, γιατί είχα κάνει πολύ άσχημες επιλογές στη ζωή μου. Ποτέ δεν ήμουν καλή, πάντα προσπαθούσα να είμαι όπως οι άνδρες πίστευαν ότι είναι καλό να είμαι. Έτσι έπνιξα και αυτό που Εσύ με έφτιαξες να είμαι».*** Ο Κύριος την σταμάτησε και της είπε**:** ***«Σου έδωσα το δώρο της υπομονής και το δώρο της ομορφιάς».*** Εκείνη τη στιγμή η Έρικα κατάλαβε τι εννοούσε ο Κύριος, έλεγε για την εσωτερική ομορφιά που έρχεται μέσα από την καρδιά και για την αγάπη που φέρουμε στη καρδιά μας και όχι την εξωτερική ομορφιά.

Η Έρικα κοίταξε όλα τα δώρα στα ράφια και κατάλαβε πόσο σημαντικό, όμορφο και θαυμάσιο είναι το καθένα από αυτά τα δώρα που ο Θεός δίνει πλούσια σε όλους μας. Ο Κύριος είπε**:** ***«Στη ζωή έχω περισσότερα δώρα για τον καθένα σας και το μόνο που χρειάζεται είναι να το καταλάβετε και να πάρετε αυτά τα δώρα».*** Για να γίνει όμως αυτό, που είπε ο Κύριος χρειάζεται να μπορούμε να ησυχάσουμε και να ακούσουμε τη φωνή Του, ώστε να τα λάβουμε. Αυτό ειπώθηκε στην Έρικα αρκετές φορές και το βίωμα της εκεί ήταν σαν να πέρασε μια ολόκληρη ζωή, μαθαίνοντας τόσα πολλά και σπουδαία μαθήματα.

Μοιράστηκε τόσα πολλά με τον Θεό, που τώρα θέλει να τα μοιραστεί και με όλο τον κόσμο. Είναι από τα μαθήματα που αποκαλεί ***''το τελευταίο μάθημα''*** ήταν αυτό που έμαθε πριν επιστρέψει στη γη, όταν ο Κύριος της είπε τώρα να κοιτάξει από την άλλη πλευρά, στα αριστερά της. Καθώς κοίταξε, ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά της η Γη. Κοιτάζοντάς την όμως είδε κάτι παράξενο. Κοιτώντας ακόμα καλύτερα είδε ότι η Γη ήταν τυλιγμένη στις φλόγες. **Παντού σε όλο τον πλανήτη φλόγες.** Άρχισε να πανικοβάλλεται, κυρίως γιατί αυτή ήταν η πρώτη φορά που σκέφτηκε την οικογένειά της και είπε**:** ***«….Ω Θεέ μου, τα παιδιά μου, ο άντρας μου!».***

Κοιτώντας τον Κύριο, που ήταν δίπλα της, **είδε ξανά εκεί-**

να τα γυαλιά, δεν ήθελε όμως να τα ξαναφορέσει, ξέροντας ότι έτσι θα έβλεπε πολύ περισσότερα μέσα σε εκείνες τις φλόγες. Δεν ήθελε να τα φορέσει, αλλά μόλις το σκέφτηκε τα γυαλιά ήρθαν και μπήκαν στα μάτια της από μόνα τους. Τότε κοίταξε και είδε ότι ο Κύριος ήταν μαζί της. Έβλεπε ότι μέσα στις φλόγες, σε όλο τον πλανήτη υπήρχαν κάτι **ασημένια πράγματα** που ανυψώνονταν. Κοιτάζοντας καλλίτερα και εστιάζοντας την προσοχή της πρόσεξε και κραύγασε**: *«Ω Θεέ μου! Αυτά είναι άνθρωποι, είναι ψυχές και είναι εντάξει, είναι άθικτες».*** Υψώνονταν ανάμεσα από τις φλόγες άθικτες και ανέβαιναν πίσω τους και έμπαιναν στον πλανήτη που ήταν ο παράδεισος.

Ήταν τόσο ανακουφισμένη και είπε**: *«Ω Κύριε, κοίτα, κοίτα! Όλοι τους είναι εντάξει! Είναι μια χαρά».*** Ήταν τόσο χαρούμενη, αλλά παράλληλα ήταν η πρώτη φορά στην όλη εμπειρία της με τον Κύριο, που αισθάνθηκε μια απέραντη λύπη να έρχεται από Εκείνον και του είπε**: *«Όχι, όχι Θεέ μου»***. Τότε ο Κύριος την κοίταξε και της είπε**: *«Έρικα, είναι ελεύθερη βούληση, απόφαση τους».*** Στην αρχή δεν κατάλαβε τι σήμαινε αυτός ο λόγος, γιατί γι' αυτήν ο καθένας που έβλεπε να ανυψώνεται ήταν μια χαρά.

Μα Εκείνος έκλαιγε, όχι γι' αυτούς που ανυψώνονταν στον παράδεισο, αλλά για όσους είχαν κάνει **άλλη επιλογή**, για εκείνους που επέλεξαν το χωρισμό τους από Αυτόν. Τότε η Έρικα κατάλαβε πόσο πολύ αγαπάει ο Θεός τον καθένα μας και ποια είναι η σύνδεσή Του με τον καθένα μας. **Μας αγαπάει τόσο πολύ, ώστε μας άφησε να επιλέξουμε εμείς εάν θα έχουμε αυτή τη σύνδεση μαζί Του.** Η Έρικα μέσα της κατάλαβε πως ήταν ο καιρός να επιστρέψει πάλι στη Γη, αλλά είπε στον Θεό ότι δεν ήθελε να φύγει, ήταν τόσο υπέροχα μαζί Του. Τώρα ήξερε ότι βρισκόταν στο πραγματικό της σπίτι και δεν είχε καμιά επιθυμία να γυρίσει πίσω, παρ' όλο που η οικογένειά της ήταν στη Γη, αλλά πίστευε πως ήσαν όλοι τους καλά.

Ο Κύριος τότε της είπε: ***«Παιδί μου, δεν θα μείνεις. Τώρα***

εργάζεσαι για μένα! Πριν φύγεις θέλω να σου δώσω δύο ακόμα δώρα. Θέλω να κρατήσεις το δώρο της ΥΠΟΜΟΝΗΣ και της ΟΜΟΡΦΙΑΣ που έχεις και τώρα θα σου δώσω ΓΝΩΣΗ και ΣΟΦΙΑ. Θέλω να σιωπάς και να αφουγκράζεσαι τους ανθρώπους που βάζω στη ζωή σου και τότε θα μιλάς και θα αλλάζεις τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων». Και η Έρικα έκανε όπως της είπε ο Κύριος.

Είμαστε πνευματικά όντα που έχουμε μια εμπειρία ανθρώπινη. Πολλοί άνθρωποι σήμερα ανοίγουν τα μάτια τους σε τέτοιου είδους μεταθανάτιες εμπειρίες. Έχουν απογοητευτεί από τις **παραδοσιακές θρησκείες** που δεν προσφέρουν την αληθινή γνώση, αλλά την τυπολατρία. Ο Θεός είναι Αυτός που επιτρέπει κάποιοι άνθρωποι, χωρίς να προσωποληπτεί, να έχουν ανάλογες εμπειρίες, ώστε να φέρουν τη δική Του αγάπη και στους άλλους ανθρώπους.

Όταν η Έρικα είπε στους γιατρούς την εμπειρία της με τον Θεό, χωρίστηκε βίαια από τα παιδιά της και υποχρεώθηκε να πάρει φάρμακα. Αυτή είναι η σκοταδιστική νοοτροπία της τεχνοκρατικής "επιστημονικής" κουλτούρας.

Την ίδια αντιμετώπιση είχε και ο νευροχειρουργός **Μπεν Αλεξάντερ** (για όσους τον γνωρίζουν), όταν διηγήθηκε τη μεταθανάτια εμπειρία του. Ένας άλλος νευροχειρουργός που ήταν καθηγητής στο Χάρβαρντ χλευάσθηκε από υλιστές άθεους επιστήμονες που πιστεύουν ότι μόνο η ύλη υπάρχει και όχι το πνεύμα και η ψυχή. Αυτός είναι και ο λόγος που η Αγία Γραφή, σωστά πρόβλεψε και λέει: ***«Αν τώρα το ευαγγέλιο, η γνώση του Θεού,*** **είναι σκεπασμένο** ***σε αυτούς που χάνονται, στους οποίους καθώς είναι άπιστοι, ο Θεός τούτου του κόσμου, ο Διάβολος,*** **τύφλωσε το νου τους,** ***για να μη λάμψει η αλήθεια του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού»*** (Β' Κορινθίους 4:3-4**).**

. . . / / / . . .

02. ΓΙΑΤΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

1. Στο προηγούμενο κεφάλαιο αναφέρθηκε μια συγκλονιστική επιθανάτια εμπειρία που έζησε μια γυναίκα. Αυτό σημαίνει ότι ο φυσικός θάνατος του ανθρώπου **δεν είναι το τέρμα**, γιατί ο ανθρωπος δεν είναι αυτό που βλέπουμε εξωτερικά, αλλά είναι αυτό που υπάρχει μέσα στο σώμα, που δεν φαίνεται, αλλά εκφράζεται μέσω του σώματος.

Επειδή στο βιβλίο αυτό θα αναφερθούν πολλές περιπτώσεις επιθανάτιων και μεταθανάτιων εμπειριών ανθρώπων, περιπτώσεις δηλαδή ανθρώπων που είχαν εξωσωματική εμπειρία, **είτε** ήσαν κλινικά νεκροί (κατά την ιατρική επιστήμη), **είτε** είχε επιβεβαιωθεί ο θάνατός τους, κρίνεται απαραίτητο να αναφερθούμε και στο πνευματικό μέρος του ανθρώπου, σ' αυτό που ονομάζουμε ΨΥΧΗ και ΠΝΕΥΜΑ και να εξετάσουμε, έστω και συνοπτικά, **πως** ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, **τι** ιδιότητες και χαρακτηριστικά του έδωσε, **ποια** είναι η σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, **τι** είναι αιωνιότητα, **τι** αναφέρει η Αγία Γραφή για τους αγγέλους του Κυρίου και του σκότους (τον Σατανά και τους δαίμονες) και γενικά να αναφερθούμε τι μας αποκαλύπτει για το θέμα αυτό ο θεόπνευστος Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή.

Έχοντας έτσι αποκτήσει επαρκή αποκαλυπτική γνώση για τα θέματα αυτά, **τότε** θα προχωρήσουμε και στην καταγραφή των εμπειριών που είχαν άνθρωποι, όταν βρέθηκαν έξω από το σώμα τους ή είχαν πεθάνει και μετά αναστήθηκαν και τ**ότε** ο αναγνώστης θα είναι πολύ εύκολο να κατανοήσει αυτό το τόσο μεγάλο θέμα της μετά θάνατον ζωής, που πολλοί θεωρούν αποκεκρυμμένο "μυστήριο", μόνο που παύει να είναι μυστήριο, όταν υπάρχει η αποκάλυψη του δημιουργού Θεού.

2. Στο ερώτημα **«Γιατί δημιουργήθηκε ο άνθρωπος;»** την απάντηση δίνει ο ίδιος ο Θεός στο 1^{ο}κεφάλαιο της Γένεσης και στα εδάφια 26 και 27. Τα δύο αυτά εδάφια αποκαλύπτουν ότι η

δημιουργία του ανθρώπου ήταν ένα εξαιρετικό γεγονός. Ο Θεός όταν δημιουργούσε τον άνθρωπο τον προόρισε να εξουσιάσει επάνω σε όλη τη δημιουργία Του. Πως ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο**;** Τον δημιούργησε σύμφωνα με τη δική Του εικόνα και τη δική Του ομοιότητα. Πως όμως αυτό το περιγράφει ακριβώς η Αγία Γραφή**;** Ο Θεός πριν δημιουργήσει τον άνθρωπο είπε**:** ***«Ας κάνουμε άνθρωπο, σύμφωνα με την δική μας*** **εικόνα*****, σύμφωνα με τη δική μας*** **ομοίωση** ***…και ας εξουσιάζει επάνω σε ολόκληρη τη γη».*** Αυτό ήταν το αρχικό σχέδιο του Θεού όταν δημιουργούσε τον άνθρωπο (Γένεση 1:26). Στο εδάφιο 27 όμως λέει ***«…και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη*** **δική Του** ***εικόνα»,*** όχι όμως και με τη «δική Του ομοίωση»

Εδώ παρατηρούμε το εξής παράδοξο**:** Στο εδάφιο 26 λέει, «ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική **μας** εικόνα», αλλά στο επόμενο εδάφιο 27 λέει ότι ο άνθρωπος έγινε μόνο «στη **δική Του** εικόνα». Η αντωνυμία **"μας"** είναι στον πληθυντικό, ενώ στο εδάφιο 27 η αντωνυμία είναι **"Του"** είναι στον ενικό. Αυτό πως εξηγείται άραγε**;** Η εξήγησή του είναι αμέσως παρακάτω.

Όταν ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ, τον δημιούργησε σύμφωνα με την εικόνα του Κυρίου Ιησού, τον οποίο προείδε ως το Αρνίον το εσφαγμένον ***«προ καταβολής κόσμου»*** (Α' Πέτρου 1**:**19-20). Γι' αυτό λέει σύμφωνα με την εικόνα Του και όχι σύμφωνα με την εικόνα Τους. Αυτό αποδεικνύεται και στην επιστολή προς Ρωμαίους 8:29, όταν λέει: ***«Επειδή όσους προγνώρισε, αυτούς και προόρισε να γίνουν*** **σύμμορφοι** ***με την εικόνα του Υιού Του».*** Η Αγία Γραφή αναφέρει ότι εμείς τα ανθρώπινα όντα, πλασθήκαμε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού. Για να γίνει αυτό κατανοητό πρέπει να γνωρίζουμε **«τι είναι ο Θεός»**.

Η Βίβλος αναφέρει τρία αμετάβλητα πράγματα για τον Θεό**:**

- **Πρώτον**, ότι είναι ΠΝΕΥΜΑ,
- **Δεύτερον**, ότι είναι ΑΟΡΑΤΟΣ, και
- **Τρίτον,** ότι είναι ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

Εάν αυτή είναι η αλήθεια και πράγματι είναι, τότε δημιουργηθήκαμε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού, άρα και εμείς είμαστε **πνεύμα,** είμαστε **αόρατοι** (στο πνεύμα) και είμαστε **αθάνατοι**. Αυτό σημαίνει ότι θα είμαστε στην αιωνιότητα, σύμφωνα με την επιλογή που εμείς θα κάνουμε εδώ στη γη.

Ο άνθρωπος μέσα στον κήπο της Εδέμ, παρακούοντας την εντολή του Θεού, εξέπεσε και ο Ιησούς ήρθε **σαν ο αντικαταστάτης** για να πάρει ξανά την εξουσία της γης στα χέρια Του και να ελευθερώσει την ανθρωπότητα από τον αιώνιο θάνατο.

Αυτός είναι ο λόγος της δημιουργίας του ανθρώπου και η εξουσία του επάνω στην γη, αντί του Σατανά. Ο άνθρωπος φτιάχτηκε αιώνιος και με την απελευθέρωσή του από τον Ιησού Χριστό, θα ζήσει στην αιωνιότητα **σύμφωνα με τη δική του επιλογή**, θα ζήσει δηλαδή, **ή** αιώνια μαζί με τον σωτήρα Ιησού Χριστό, **ή** στην αιώνια απώλεια στην κόλαση μαζί με τον Σατανά και τους αγγέλους του.

Ο άνθρωπος που προήλθε από την καρδιά και τα «χέρια» του Θεού, ήταν διαφορετικός από κάθε άλλη ύπαρξη. Ήταν ένας άνθρωπος σύμφωνα με την εικόνα του Θεού.

03. Η ΑΡΧΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Αυτό το μέρος του βιβλίου αν προσεχτεί, θα γίνει αποκαλυπτικό και πιστευτό, γιατί λύνει ξεκάθαρα όλη την αποκάλυψη της δημιουργίας αυτού του θαυμαστού όντος που λέγεται άνθρωπος. Σε αντίθετη περίπτωση, ο άνθρωπος θα ψάχνει εναγωνίως την λύση της ύπαρξής του, χωρίς ποτέ να την εννοήσει στην ολότητά της. **Ο άνθρωπος φτιάχτηκε**, **με απόλυτη λεπτομέρεια και ευφυές σχέδιο** και προσέξτε αυτή την τόσο σημαντική σειρά: Ο άνθρωπος κατασκευάστηκε από **χώμα**, πηλό, ένα αδρανές σχετικά υλικό, προκειμένου εκεί ο δημιουργός Θεός να προσθέσει και τα δύο υπόλοιπα άυλα στοιχεία, το **πνεύμα** και την **ψυχή,** τα οποία θα είναι πλέον η αρχή της ζωής στον άνθρωπο. Να γιατί στην αρχή της Γένεσης λέει**:** «…***Και εμφύσησεν ο Θεός στον άνθρωπο, ψυχήν, ζώσα»*** (Γένεση 2:7).

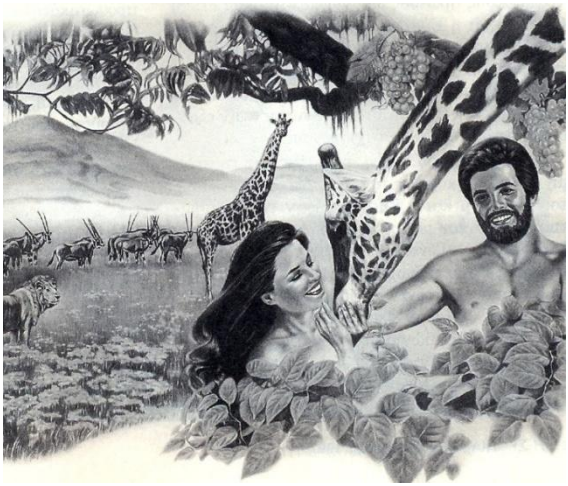
Δηλαδή από τη στιγμή εκείνη που ο άνθρωπος ένοιωσε την πνοή του παντοδυνάμου Θεού, άρχισαν οι ζωτικές του λειτουργίες του. Το προγραμματισμένο γονιδίωμά του (το λεγόμενο DNA του), μπήκε σε λειτουργία, μέσα από δισεκατομμύρια συνδυασμών γραμμάτων, αρχίζοντας να συνθέτει μέσα από περισσότερα από εκατό δισεκατομμύρια γονίδια ανά κύτταρο τις προγραμματισμένες από τον Θεό θέσεις, λειτουργίες των ζωτικών οργάνων που έχουν προγραμματιστεί από τον Ουράνιο ευφυή προγραμματιστή και σχεδιαστή.

Για το **«ανθρώπινο γονιδίωμα»** (DNA) θα αναφερθούμε με λεπτομέρειες προς το τέλος του βιβλίου όταν θα μιλήσουμε για τη **«ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»,** γιατί το γονιδίωμα είναι η «γλώσσα» του δημιουργού Θεού.

Πριν την πτώση του ανθρώπου, το σώμα του ήταν αθάνατο, **ξένο** προς κάθε ασθένεια, **ξένο** προς τη σημερινή του βραδυκινησία και παχύτητα, **ξένο** προς τα αμαρτωλά και σαρκικά αισθήματα τα οποία σήμερα θεωρεί ως φυσικά να ενυπάρχουν σε

αυτό. Οι αισθήσεις του ήταν ασυγκρίτως πιο εκλεπτυσμένες και δρούσαν τελείως ελεύθερα και σε ένα απείρως ευρύτερο φάσμα.

Ενδεδυμένος με ένα τέτοιο σώμα, με τέτοια αισθητήρια όργανα, ο άνθρωπος ήταν ικανός να αντιλαμβάνεται μέσω των αισθήσεών του τα πνεύματα στην τάξη των οποίων ανήκε, ως προς την ψυχή του. Ήταν ικανός να έρχεται σε κοινωνία μαζί τους, να έχει αυτή τη θεία θεωρία και κοινωνία με τον Θεό, η οποία είναι φυσική στα άγια, καθαρά, πνεύματα. Ο άνθρωπος ενδεδυμένος με σώμα είχε τη δυνατότητα να κατοικεί στον παράδεισο, στον οποίο τώρα μόνο οι αναγεννημένοι καθαρισμένοι με το αίμα του Ιησού Χριστού κατοικούν με το πνεύμα και την ψυχή τους, αναμένοντας να ενωθούν με τα αλλαγμένα σώματά τους μετά την ανάσταση.

04. Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ Η ΑΝΥΠΑΚΟΗ - Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟ

Με την πτώση του ανθρώπου, τόσο η **ψυχή** του, όσο και το **σώμα** του άλλαξαν. Με την ακριβή έννοια η πτώση ήταν για το σώμα ένας **θάνατος**. Ο Θεός είχε πει στον Αδάμ ότι εάν φάει από τον απαγορευμένο καρπό του δέντρου της γνώσεως του καλού και του κακού, θα πέθαινε από εκείνη τη στιγμή, εννοείται ως προς τον φυσικό θάνατο του σώματος. Τα λόγια του Θεού ήταν ***«εξάπαντος θέλεις αποθανείν»*** (Γένεση 2:16-17).

Αυτό που στην ουσία ονομάζουμε "θάνατο", είναι ο χωρισμός του πνεύματος και της ψυχής από το σώμα. Οι αδυναμίες του σώματός μας, η αρνητική επίδραση που ασκούν σε αυτό διάφορες ουσίες από τον υλικό κόσμο, η παχύτητά του, αυτές είναι συνέπειες της πτώσης. Άρα το μεταπτωτικό σώμα είναι φυλακή για την ψυχή και το πνεύμα.

Αν υπάρξει πιθανότητα επικοινωνίας με τα πνεύματα διά μέσου διαφόρων τρόπων, που συνήθως έχουν τα μέντιουμ, οι επαφικοί και οι παντός είδους σατανιστές, ο άνθρωπος γίνεται ικανός να επικοινωνεί, χάρη σε ορισμένη αλλοίωση των αισθήσεων, η οποία επιτυγχάνεται, είτε με παραισθησιογόνα, είτε με συνειδητή σχέση με τους δαίμονες. Αυτό που παρατηρεί αμέσως είναι πως τώρα πλέον μπορεί να βλέπει αυτά που δεν έβλεπε πριν και να ακούει όσα πριν δεν άκουγε.

Μετά την πτώση βρισκόμαστε στον κόσμο των πνευμάτων του Σατανά, περικυκλωμένοι και υποδουλωμένοι σ' αυτά. Τα πονηρά πνεύματα του κακού, μη έχοντας όμως πάντα τη δυνατότητα να εισβάλουν μέσα μας, κάνουν γνωστή την παρουσία τους απ' έξω προκαλώντας σκέψεις αμαρτίας και φαντασίας που δελεάζουν την εύπιστη και χωρίς γνώση των συμβάντων ψυχή, ώστε να έρθει σε κοινωνία μαζί τους, που συχνά επιτυγχάνεται.

Είναι όμως ξεκάθαρο πως ο άνθρωπος, όσο και αν επηρεαστεί, **μόνο από δική του θέληση** θα επιτύχει κοινωνία με τα

πονηρά αυτά πνεύματα. Τι είναι όπως αυτό που ελκύει τους ανθρώπους ώστε να εισέλθουν σε ανοικτή κοινωνία με αυτά τα πνεύματα**; Όσοι αγνοούν και επιδεικτικά καταφρονούν την εν Χριστώ ζωή, ελκύονται από περιέργεια, από άγνοια, από απιστία, χωρίς να μπορούν να συνειδητοποιήσουν τι κακό μπορούν να προκαλέσουν στον εαυτό τους.** Στην εποχή που ζούμε έχουμε πολλές περιπτώσεις ανθρώπων που επιτρέπουν συνειδητά να εισέλθουν σε κοινωνία με τέτοια πνεύματα, πιστεύοντας ότι πρόκειται για πνεύματα Θεού.

Μερικές φορές εμφανίζονται σαν **πνεύματα αγγέλων**, σαν τους λεγόμενους άγιους της Ορθοδοξίας, κάνοντας θαύματα, που αφελείς "πιστοί" τα δέχονται σαν θαύματα από τον Θεό. Όπως αναφέρθηκε πριν, συμβαίνουν πράγματι και τέτοια θαύματα, αλλά το τέλος αυτών των ανθρώπων δεν έχει σωτηρία και αιώνια ζωή, γιατί ο Θεός λέει**:** ***«…Εγώ Είμαι ο Κύριος ο θεραπεύων σε».*** Αυτή είναι η αλήθεια και όποιος θέλει την δέχεται.

Μπορείτε να δεχτείτε σαν νοήμονες ότι είναι δυνατόν ο Θεός να θέλει από σας λαμπάδες, χρυσά ομοιώματα των μελών σας και διάφορα άλλα για να σας θεραπεύσει; Αυτά τα πνεύματα εξαπατούν και παραπλανούν, λέγοντας διάφορα στον αδαή και κάνοντας ψευτοθαύματα.

Άλλες φορές μάλιστα προκαλούν ακραία διαταραχή στην ψυχή και στη διάνοια. Διαβάστε τι ομολογεί γράφοντας στο βιβλίο του ο ίδιος ο Σεραφείμ Ρόουζ**:** ***«…Αφού οι άγιοι δεν αναγνώριζαν πάντοτε του δαίμονες, που εμφανίζονταν μπροστά τους με τη μορφή αγίων, αλλά και του ίδιου του Ιησού Χριστού, πως είναι εύκολο εμείς να σκεφτούμε ότι θα τους αναγνωρίσουμε χωρίς να πέσουμε σε σφάλμα; Οι άγιοι διδάσκαλοι του χριστιανικού αγώνα ζητούν από τους ευσεβείς*** *(ψύλλος στα άχυρα εννοείται)* ***αγωνιστές να μην εμπιστεύονται κανενός είδους εικόνα ή οπτασία που θα τους εμφανιστεί ξαφνικά μπροστά τους».*** Τέτοια ομολογία πλάνης, σπάνια βρίσκει κάποιος σε γραπτό Ορ-

θόδοξου και μάλιστα απόλυτα αναγνωρισμένου από την επίσημη Ορθόδοξη εκκλησία.

Εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, διαφορετικής θρησκευτικής ιδεολογίας, ψάχνουν πως να ελευθερωθούν από τον φόβο του θανάτου. Τι είναι τελικά ο θάνατος**;** Φαντάζει σαν μέγγενη που σε συνθλίβει και σε μεταφέρει στο άγνωστο, στην ανυπαρξία, ή κάπου που κανένας δεν μπορεί να σου εξηγήσει τι ακριβώς θα συμβεί αυτή την παγκόσμια ώρα της αναχώρησης σου από αυτό τον κόσμο. **Και όμως υπάρχει ένα βιβλίο που δείχνει την αλήθεια** και αυτό γιατί το βιβλίο αυτό εμπνεύστηκε και γράφτηκε από ανθρώπους που βρέθηκαν να βιώνουν τη θεϊκή παρουσία για τριάμισι χρόνια (Β' Πέτρου 1:21).

Άνθρωποι που έχουν μεταθανάτιες εμπειρίες, ξεπερνούν πλέον κάθε προηγούμενο σε αριθμό τα τελευταία χρόνια παγκόσμια. Ο Θεός σ' αυτούς τους τελευταίους καιρούς έχει αρχίσει, μέσα στο μεγάλο Του έλεος, να δείχνει στην ανθρωπότητα, τι έρχεται μετά τη γήινη ζωή. **Θέλει ΟΛΟΙ οι άνθρωποι να σωθούν,** αλλά δυστυχώς η πύλη που οδηγεί στην απώλεια είναι φαρδιά, ενώ η πύλη που οδηγεί στη σωτηρία είναι στενή και λίγοι θα την διαβούν (βλ. Ματθαίος 7:13-16).

Το θέμα αυτό έχει την αρχή του πολλά χρόνια πριν, αλλά οι άνθρωποι φοβισμένοι ότι θα χλευαστούν και θα γελοιοποιηθούν από τις παράδοξες, κατά τους άλλους εμπειρίες, αρνήθηκαν να τις δημοσιοποιήσουν. Με τα χρόνια, όταν κάποιοι ξεπέρασαν τους φόβους τους, αφού οι εικόνες των εμπειριών που είχαν τους «βασάνιζαν», αποφάσισαν να τις κάνουν γνωστές. Από τότε άρχισε μια καταιγίδα δημοσιοποιήσεων που έφερε ένα τεράστιο ενδιαφέρον για το θέμα αυτό, αλλά και μια μεγάλη ελπίδα για όσους έχουν χάσει αγαπημένα τους πρόσωπα.

Που μπορούμε να βρούμε απάντηση σε αυτή την ερώτηση; Είναι ίσως η πιο δύσκολη απάντηση που μπορεί κάποιος να δώσει με σιγουριά. Σας βεβαιώνω όμως πως πουθενά αλλού

εκτός της Αγίας Γραφής, δεν μπορείτε να βρείτε κάτι περισσότερο αυθεντικό, παρόλο που και εκεί αποκαλύπτεται ένα μέρος της θεότητας. Υπάρχουν πολλές εκδοχές, από πολλές πηγές, για το τι είναι ο Θεός. **Πολλοί προσπαθούν με γήινη σοφία να δείξουν τι είναι ο Θεός.** Έχοντας μελετήσει εκατοντάδες βιβλία σας διαβεβαιώνω ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη και πληρέστερη απόκάλυψη της φύσης του Θεού από την αποκάλυψη, την οποία μας δίνει η Αγία Γραφή.

Τι είναι λοιπόν ο Θεός; Ο Θεός είναι Πνεύμα, απεριόριστο, αιώνιο αναλλοίωτο στην ύπαρξή του. Ο Θεός σαν αιώνιο Πνεύμα δεν έχει αρχή και τέλος, είναι άναρχος και αιώνιος. Ουσία του είναι η αγάπη. Έχει συναισθήματα, είναι ακέραιος, είναι δικαιοσύνη, είναι κρίση. Δύσκολα μπορεί κάποιος να δώσει ακριβώς το στίγμα της θεότητας. Είναι απίθανο και παράλογο η ανθρώπινη οντότητα, το δημιούργημα, να μπορέσει να καθορίσει επακριβώς πως είναι ο δημιουργός του. Η πνευματικότητα και η αιωνιότητα αποτελούν την αληθινή ουσία της ύπαρξής Του.

Έτσι κάθε προσπάθεια του ανθρώπου για να εξηγήσει και να ερευνήσει την άπειρη ύπαρξη του Θεού είναι μάταιη. Αυτός είναι και ο λόγος που πολλοί πιστεύουν ότι δεν μπορούν να δοθούν αποδείξεις για την ύπαρξη του Θεού. Πως μπορεί το δημιούργημα να προσδιορίσει τον Θεό**;** Πράγμα αδύνατο. Ένα παράδειγμα που ο ίδιος μας δίνει είναι αυτό με τον κεραμέα και τον πηλό. Μπορεί ο πηλός, το κεραμικό αντικείμενο να καταλάβει τον αγγειοπλάστη**;** Ακριβώς το ίδιο ισχύει με μας και Αυτόν.

Τέτοια είναι η διαφορά που μας χωρίζει απ' Αυτόν. Ο Θεός εμφανίζεται (φανερώνεται) στην **Παλαιά Διαθήκη** σαν ο Πατέρας, στην **Καινή Διαθήκη** σαν ο Υιός και στη **ζωή της εκκλησίας** σαν το Πνεύμα το άγιο, που κατοικεί μέσα μας όταν βαπτισθούμε με αυτό (Πράξεις, κεφ. 2).

05. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Το βιβλίο αυτό έχει ένα μοναδικό σκοπό, που είναι να αφυπνίσει όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους, οι οποίοι βρίσκονται κυριολεκτικά σε βαθιά άγνοια, ύπνωση θα έλεγα, που ο εχθρός του Θεού, ο Διάβολος, έχει βάλει επάνω στην ανθρωπότητα, ώστε να παρασύρει όσες περισσότερες, πολύτιμες για τον Θεό, ψυχές στην απώλεια, ή καλύτερα χωρίς να το ωραιοποιώ, στην κόλαση. Έμαθα στη ζωή μου τελικά, να λέω την αλήθεια των Ευαγγελίων, την αλήθεια που ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός δίδαξε, σαν αυθεντία, αφού ο ίδιος είναι η φανέρωση του Πατέρα Θεού (Α' Τιμόθεου 3:16**,** Β' Κορινθίους 5:19)**.** Ο Ιωάννης γράφει ότι ο Ιησούς είναι ο αληθινός Θεός και η αιώνια ζωή (Α' Ιωάννου 5:20)**.**

Αυτό για τους αμφιβάλλοντες, βεβαιώνεται, από την ύπαρξη προφητειών για τον ερχομό Του, οκτακόσια με χίλια χρόνια, πριν την εμφάνισή Του στον γήινο χωροχρόνο, προφητείες που αναφέρονται για την εκ παρθένου γέννησή Του, για το έργο Του και τα θαύματά Του, για την ηθελημένη (λόγω σχεδίου του Θεού Πατέρα) θυσία Του, για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους και για την ανάστασή Του από τους νεκρούς. Ποτέ, μα ποτέ για κανέναν άλλον άνθρωπο δεν έχει προφητευτεί οτιδήποτε, πριν την εμφάνισή του, στην γη. Αυτός είναι ο αληθινός Θεός και ο Κύριος των πάντων.

Ο δημιουργός Θεός, σε έπλασε ώστε να φέρεις εις πέρας το σχέδιο που σου έχει δοθεί. Είμαστε δημιουργήματα ενός προσωπικού Θεού, που νοιάζεται για το δημιούργημά Του, αλλά η επιστροφή σου στην αιωνιότητα έχει προϋποθέσεις. Εάν βάλεις το χέρι σου σε ένα ηλεκτροφόρο καλώδιο, θα σκοτωθείς. Εάν χρησιμοποιήσεις λανθασμένα μια ηλεκτρική συσκευή, θα την καταστρέψεις. Όμως ο κατασκευαστής, για να μην έχεις πρόβλημα, σου έχει δώσει ένα βιβλιαράκι, το εγχειρίδιο χρήσης, ή το λεγόμενο **"μάνιουαλ",** ώστε να γνωρίζεις πως πρέπει να χρησιμοποιήσεις το μηχάνημα, για να μη καταστραφεί.

Με τον ίδιο τρόπο ο δημιουργός Θεός, μας έχει δώσει το δικό Του **"βιβλίο οδηγιών"**, ώστε να μη χαθείς αιώνια. Το βιβλίο οδηγιών του Θεού στον άνθρωπο είναι η **Αγία Γραφή**. Εάν την ακολουθήσεις, το μηχάνημα, εσύ δηλαδή, η ζωντανή ψυχή σου και το πνεύμα σου, θα είναι σε ασφάλεια. Εάν το χρησιμοποιήσεις λανθασμένα, θα βρεθείς σε αιώνιους μπελάδες.

Έχει αποδειχτεί πλέον με απόλυτη βεβαιότητα πως ο Θεός της Βίβλου, της Αγίας Γραφής, είναι ο Ένας και Μοναδικός, αληθινός Θεός. Πως είμαστε βέβαιοι γι' Αυτόν και ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός, ώστε να θεωρείται ο Υιός του Θεού, στην ουσία, ο ίδιος ο Θεός**;** Αυτό θα μάθεις στο επόμενο κεφάλαιο.

Ο παράδεισος για πρώτη φορά ήταν στον κήπο της Εδέμ. Έπειτα ήταν κάτω από τη γη στον Άδη. Εκεί που κατέβηκε και ο Χριστός, μετά τον θάνατό του, στον κόλπο του Αβραάμ. Τώρα βρίσκεται ψηλά, εκεί που είναι ο αναστημένος Ιησούς. Συγκεκριμένα, με βάση πάντα τις πληροφορίες που μας δίνει η Αγία Γραφή, ο παράδεισος είναι στον **τρίτο ουρανό**, όπως ο απόστολος Παύλος μας λέει, ότι αρπάχτηκε μέχρι τον τρίτο ουρανό (Β' Κορινθίους 12**:**2). Για τον «τρίτο ουρανό» θα μιλήσουμε, όταν θα αναφερθούμε στη μεταθανάτιο εμπειρία του Χάουαρντ Πίτμαν.

Ο παράδεισος όμως δεν ήταν πάντοτε στον ουρανό. Ήταν στα κατώτερα μέρη του Άδη, σε μια περιοχή κάτω από τη γη, όπου πήγαιναν οι ψυχές των **δίκαιων νεκρών** και περίμεναν την ανάσταση του σώματος. Στα κατώτερα μέρη του Άδη, βρίσκονταν και εξακολουθούν να βρίσκονται ακόμα, οι ψυχές των **ασεβών νεκρών,** περιμένοντας την ανάσταση του σώματός τους και την οριστική τους μεταφορά στην τελευταία κατοικία τους, που είναι η λίμνη του πυρός (βλ. Λουκάς 16**:**19-31)**.**

Στην ιστορία του πλούσιου και του φτωχού Λάζαρου στο 16^{ο} κεφάλαιο του ευαγγελίου του Λουκά, ο πλούσιος βρισκόταν στο κάτω μέρος του Άδη, ενώ ο σωσμένος Λάζαρος βρισκόταν στο επάνω μέρος του Άδη. Το ανώτερο τμήμα του Άδη ονομαζό-

ταν **«κόλπος του Αβραάμ»** και ήταν τόπος παρηγοριάς. Το κατώτερο μέρος αντίθετα, ήταν και συνεχίζει να είναι, τόπος βασάνων και τύψεων. **Παρόλα αυτά υπήρξε μια αλλαγή, πολύ σημαντική στο άνω τμήμα του Άδη.** Ο παράδεισος πλέον βρίσκεται στον ουρανό. Ο κάθε πιστός όταν φεύγει από αυτή τη ζωή, δεν πηγαίνει πλέον στο ανώτερο τμήμα του Άδη, αλλά απολαμβάνει άμεσα την παρουσία του Χριστού.

Μπορεί κάποιος να ρωτήσει "πότε συντελέστηκε αυτή η αλλαγή**;"** Ο Ιησούς, αμέσως μετά την ανάστασή Του, είπε στην Μαρία Μαγδαληνή τα εξής**:** ***«*Μη με αγγίζεις,** γιατί ακόμα δεν ανέβηκα προς τον Πατέρα μου»* (Ιωάννης 20**:**17). Το βράδυ εκείνης της ίδιας ημέρας, παρόλα αυτά, ακούμε τον Ιησού να λέει στους μαθητές Του να τον αγγίξουν. Να πως περιγράφεται αυτό από τον Λόγο του Θεού**:** ***«Γιατί είστε τρομαγμένοι; Και γιατί γεννιούνται στην καρδιά σας αμφιβολίες; Κοιτάξτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, για να βεβαιωθείτε ότι είμαι Εγώ ο ίδιος.* Ψηλαφίστε με *και δείτε, ένα φάντασμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε εμένα να έχω…»*** (Λουκάς 24**:**38-39).

Στη μία περίπτωση ο αναστημένος Ιησούς λέει στην Μαγδαληνή **«μη με αγγίζεις»** και στην άλλη περίπτωση λέει στους μαθητές Του **«ψηλαφίστε με».** Άρα, τα ερωτήματα είναι δύο**:**

(1) Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι σε κάποιο χρονικό σημείο, ανάμεσα στην πρωινή εμφάνιση του Κυρίου Ιησού στην Μαρία και στη συνάντησή Του με τους μαθητές Του, ακριβώς εκείνο το βράδυ, **ότι ο Ιησούς είχε ήδη ανεβεί στον Πατέρα;**

(2) Τότε, ή αμέσως **με την ανάσταση του Ιησού** ήταν που το ανώτερο μέρος του Άδη, άδειασε από τις ψυχές των δικαίων και έγινε ο παράδεισος (ο τρίτος ουρανός), η νέα τοποθεσία των πιστών του Ιησού**;**

Γνωρίζουμε, σύμφωνα με την Βίβλο, ότι μόνιμα ο Ιησούς ανέβηκε προς τον Πατέρα και κάθισε στο θρόνο της μεγαλοσύνης Του με την ανάληψή Του (Πράξεις 1:9-11**,** Ψαλμός 24:7-10).

06. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Πολλοί άνθρωποι συγχέουν τη λέξη **αιωνιότητα**, πιστεύοντας ότι πρόκειται για μια απεριόριστη περίοδο χρόνου, κάτι που για το ανθρώπινο μυαλό δεν είναι κατανοητό. Αιωνιότητα όμως δεν είναι μια μακρά περίοδος χρόνου. Η αιωνιότητα διαφέρει στη φύση της από το χρόνο. Είναι μια διαφορετική κατάσταση, είναι διαφορετικός τόπος ύπαρξης**. Είναι ο τόπος που "κατοικεί" ο ίδιος ο Θεός.** Για τον Θεό παρελθόν παρόν και μέλλον είναι πάντοτε σε ενότητα. Η αιωνιότητα εμπεριέχει όλη τη δημιουργία από την αρχή της μέχρι το τέλος της.

Η αιωνιότητα δεν είναι η απεριόριστη διάρκεια του χρόνου, όσο η φύση και ο τόπος της ύπαρξης του ίδιου του Θεού, το άναρχο βασίλειο μέσα στο οποίο υπάρχει ο ίδιος ο Θεός. Η ζωή στην αιωνιότητα, στον άλλο κόσμο, είναι πιο πραγματική και πιο αληθινή από αυτό που εμείς φανταζόμαστε. Όταν ο απόστολος Παύλος είπε**:** ***«Τώρα, στη ζωή αυτή βλέπουμε όπως βλέπουμε μέσα από έναν καθρέφτη»*** πόσο δίκιο είχε (Α' Κορινθίους 13**:**12). Έχετε σκεφτεί ότι ποτέ δεν έχουμε δει πραγματικά τα χαρακτηριστικά του προσώπου μας**;** Ένας καθρέφτης μας δείχνει το είδωλό μας ανάποδα από αυτό που είμαστε. Έχουμε γενικά μια εσφαλμένη οπτική για την πραγματικότητα. Μόνο οι άλλοι μας βλέπουν στη σωστή μας θέση. Ο καθρέφτης αλλοιώνει το είδωλό μας. Βλέπουμε τον εαυτό μας αντίστροφα παραποιημένο.

Κάπως έτσι είναι και ο τρόπος που βλέπουμε στον υλικό κόσμο την πνευματική πραγματικότητα. Μόνο όταν φτάσουμε στον ουρανό θα δούμε τον εαυτό μας όπως είναι πραγματικά, όπως και τότε θα δούμε την αλήθεια της άλλης ζωής και τότε θα ευχαριστούμε τον Θεό, που συγχώρεσε την αλαζονεία μας.

Ο χρόνος είναι άμεσα και αδιαίρετα ενωμένος με την αρχή του παρόντος κόσμου. Όλοι οι άνθρωποι είναι δημιουργήματα και «σκλάβοι» του χρόνου. Κανένας δεν έχει τη δύναμη να σταματήσει την πορεία του χρόνου, ή να την αντιστρέψει. Μια

στιγμή είναι αρκετή για τον καθένα μας, ώστε να σταματήσει ο χρόνος. Μια στιγμή, όπου ο καθένας από εμάς θα έρθει στο τέλος της διαδρομής της γήινης ζωής του και θα βαδίσει προς την αιωνιότητα.

- **Τι περιμένει κάθε ψυχή που αναχωρεί, καθώς περνά μέσα από το χρόνο στην αιωνιότητα;**
- **Τι υπάρχει στην άλλη πλευρά του χρόνου;**

Αναμφίβολα υπάρχουν πολλά μυστηριώδη και άγνωστα πράγματα που περιμένουν κάθε ψυχή που αναχωρεί, για τα οποία η Βίβλος δεν σηκώνει απόλυτα το πέπλο που χωρίζει το χρόνο από την αιωνιότητα. Όμως πέρα από αυτό, στο κατώφλι της αιωνιότητας, η Βίβλος αποκαλύπτει δυο πράγματα που είναι η μοιραία κατάληξη για όλες τις ψυχές και τα οποία είναι **η ανάσταση των νεκρών** και **η αιώνια κρίση.**

Παρ' όλα αυτά υπάρχει μια εξαίρεση στην Βίβλο. Θα υπάρξει μια γενιά ανθρώπων που δεν θα πεθάνουν ποτέ, εάν είναι ζωντανοί κατά τον ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού στην 2η παρουσία Του στη γη, στην αρπαγή της εκκλησίας Του. Η Βίβλος αποκαλύπτει ότι το πνεύμα και η ψυχή, είναι δυο διαφορετικά στοιχεία που συγκροτούν το άυλο μέρος του ανθρώπου.

Η πραγματικότητα του ανθρώπου έχει δυο διαφορετικές πηγές, που είναι:

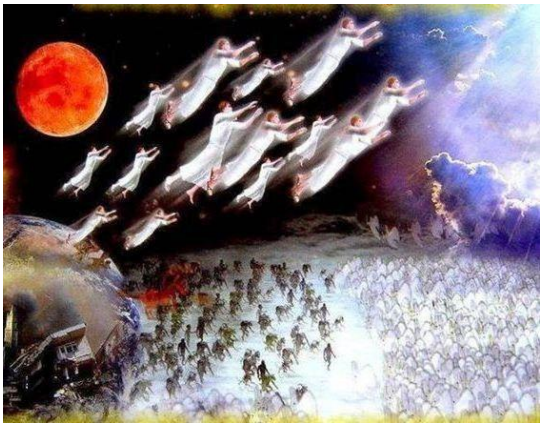
1. **Το φυσικό, υλικό μέρος** του ανθρώπου (το ΣΩΜΑ του) που είναι από κάτω από τη γη, από τα στοιχεία της.
2. **Το αόρατο, άυλο μέρος** του ανθρώπου (το ΠΝΕΥΜΑ του και η ΨΥΧΗ του) που είναι από πάνω από τον ίδιο τον Θεό.

Με το θάνατο, το αόρατο, το άυλο στοιχείο του ανθρώπου (το πνεύμα και η ψυχή του) ελευθερώνεται από το γήινο δοχείο. Μετά, με τη διαδικασία της ταφής, το υλικό μέρος του ανθρώπου υπόκειται σε διαδικασία αποσύνθεσης με την οποία επανέρχεται στα αρχικά του υλικά στοιχεία.

Ορισμένες θρησκείες και φιλοσοφίες δέχονται τη μεταθανάτια ζωή κυρίως μέσω της θεωρίας της **μετενσάρκωσης**. Είναι η πεποίθηση ότι ο άνθρωπος έρχεται και ξανάρχεται στη ζωή μέχρι να τελειοποιηθεί. Η χριστιανική θεολογία διαφοροποιείται από όλες αυτές και η διαφορά βρίσκεται στο ότι ο άνθρωπος, κατά τη χριστιανική διδασκαλία, μια φορά ζει μόνο, **μετά δε από αυτό υπάρχει κρίση** (Εβραίους 9:27).

Ο οριστικός θάνατος, ο πνευματικός τελικός θάνατος, είναι ο χωρισμός του ανθρώπου από τον Θεό, είναι η άρνηση της σχέσης μαζί Του. Η πίστη του χριστιανού δεν είναι η υπόθεση ότι *"ίσως κάτι υπάρχει μετά"*, αλλά είναι η ακλόνητη βεβαιότητα ότι *"υπάρχει μια μελλοντική κατάσταση"*, όπου η ψυχή και το πνεύμα, και μετά το αναστημένο σώμα, θα βρεθούν υπό την σκέπη του δημιουργού τους Θεού**.**

Η αιώνια ζωή δεν κατοχυρώνεται με επιχειρήματα, αλλά με εμπιστοσύνη και πίστη στην Θεότητα. Είναι **μια προσωπική σχέση πίστης** ότι Αυτός που με αγαπάει, θα με κρατήσει αιώνια μαζί Του, γιατί ο ***«Θεός είναι αγάπη»*** (Α' Ιωάννου 4:8,16).

07. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΓΙΑ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Με τον άνθρωπο εκπληρώνεται το σχέδιο του Θεού και μεσω του ανθρώπου η ανάγκη Του ικανοποιείται. **Ο Θεός δεν προόρισε τον άνθρωπο να αμαρτήσει, ούτε είχε προκαθορίσει τη λύτρωση.** Επειδή ο Θεός προγνώρισε την πτώση του, προετοίμασε και το σχέδιο της σωτηρίας του προ καταβολής κόσμου (Α' Πέτρου 1:18-20, Ρωμαίους 3:25). Ο ισχυρισμός λοιπόν είναι σωστός, γιατί εάν είχε συμβεί κάτι ανάλογο, θα έπρεπε ο άνθρωπος να αμαρτήσει.

Το σχέδιο του Θεού ήταν ο άνθρωπος να κυβερνά τη γη. Γι' αυτό λέει: ***«Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα και την ομοίωσή μας, και ας εξουσιάζει επάνω στα ψάρια, στα κτήνη, επάνω στα πουλιά του ουρανού, και επάνω σε ολόκληρη τη γη»*** (Γένεση 1:26). Αυτός ήταν ο σκοπός του Θεού δημιουργώντας τον άνθρωπο και ο άνθρωπος θα ζούσε αιώνια. Όμως ο άνθρωπος εναντιώθηκε στον Θεό και έπεσε από την θέση που κατείχε στη δημιουργία. Έχασε τον προορισμό του και την αιωνιότητα.

Ο Θεός είχε ξεκαθαρίσει στον πρώτο άνθρωπο της δημιουργίας τι θα συνέβαινε εάν παράκουγε την εντολή του δημιουργού του. Μετά την παρακοή, τη θέση αυτή την πήρε ο αντίπαλος του Θεού, ο πρώτος στην τάξη άγγελός Του, που θέλησε να έχει την ίδια θέση με τον Θεό στο σύμπαν. **Πως συνέβη αυτό;** Ας πάρουμε μια γεύση από την περιγραφή της πτώσης του Σατανά, του αγγέλου του Θεού που εξέπεσε. Αλλά πριν ας δούμε ποιος είναι ο Σατανάς, που πριν ονομαζόταν Εωσφόρος.

Σε αυτό το σύμπαν του Θεού, το οποίο προορίστηκε για τους υψηλότερους σκοπούς, μπήκε ένα ρήγμα. Εμφανίστηκε η αμαρτία που εναντιώθηκε στα σχέδια του Θεού. Κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει πως αυτό έγινε δυνατό και γιατί το επέτρεψε ο Θεός. **Η προέλευση του κακού παραμένει ένα μυστήριο.** Ακόμα και η ίδια η Αγία Γραφή σιωπά, παρά μόνο κάποιοι υπαινιγ-

μοί. Το παγκόσμιο βασίλειο της δημιουργίας έχει διαιρεθεί, όπως φαίνεται, σε ένα αριθμό τμημάτων, όπου η πνευματική οργάνωση έχει ανατεθεί ανάλογα, σε έναν αγγελικό άρχοντα, που είναι και υπεύθυνος για κάθε τομέα.

Έτσι υπάρχουν άγγελοι για τα **παιδιά** (Ματθαίος 18:10), για τους **μεγάλους** (Πράξεις 12:15), αλλά και για ολόκληρες **χώρες και έθνη** όπως η Περσία (Δανιήλ 10:13), η Ελλάδα (Δανιήλ 10:20) και το Ισραήλ (Δανιήλ 10:21 και 12:1). Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να συμπεράνουμε πως στον κόσμο του φωτός, αλλά και στον κόσμο του σκότους, υπάρχουν άγγελοι που κατέχουν διάφορους βαθμούς, ανάλογους προς το μέγεθος των σχετικών περιοχών. Πράγματι ο απόστολος Παύλος μιλάει για θρόνους, κυριότητες, αρχές και εξουσίες, όχι μόνο στον ορατό, αλλά και στον αόρατο κόσμο (βλ. Κολοσσαείς 1**:**16, Εφεσίους 1**:**21)**.**

Ο Εωσφόρος, ο μετέπειτα Σατανάς και Διάβολος, φαίνεται να ήταν ένας τέτοιος, ιδιαίτερος άρχοντας πριν την πτώση του. Από τη θέση εξουσίας που φαίνεται να κατείχε, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τουλάχιστον πριν την πτώση, του είχε ανατεθεί μια τεράστια περιοχή στη διακυβέρνησή του. Το γεγονός ότι αυτός ενεργεί στη Γη, μας δίνει να καταλάβουμε ότι η κυριαρχία του ήταν η Γη και η περιβάλλουσα τη Γη ατμόσφαιρα.

Αυτό μπορεί να υποστηριχτεί με βεβαιότητα μέσα από την Αγία Γραφή. Ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός χαρακτηρίζει τον σατανά σαν τον ***«άρχοντα του κόσμου τούτου»*** (Ιωάννης **12**:31,**14**:30 και **16**:11). Άλλωστε κατά το χρόνο των πειρασμών του Ιησού Χριστού στην έρημο, ο Σατανάς του πρόσφερε όλα τα βασίλεια και του είπε**:** ***«Θα σου δώσω όλη αυτή την εξουσία και τη δόξα τους, γιατί σε μένα είναι παραδομένη, και σε όποιον θέλω την δίνω»*** (Ματθαίος 4:8-9).

Ο Ιησούς ποτέ δεν αμφισβήτησε αυτή την εξουσία του Σατανά. Μόνο πολύ αργότερα στο βιβλίο της Αποκάλυψης, μετά το θάνατό Του και την ανάστασή Του, δήλωσε ***«τα βασίλεια του κό-***

σμου έγιναν του Κυρίου μας και του Χριστού Του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων». Και αυτό, γιατί η θυσία του Ιησού στο σταυρό του Γολγοθά δεν ήταν ήττα, αλλά ήταν νίκη και θρίαμβος ενάντια στις δαιμονικές δυνάμεις.

Ο απόστολος Παύλος γράφει**:** ***«…Και εσάς που ήσασταν νεκροί στα αμαρτήματα και στην ακροβυστία της σάρκας σας, σας ζωοποίησε μαζί Του, καθώς σας συγχώρεσε όλα τα πταίσματα, όταν*** **εξάλειψε** ***το χειρόγραφο με τα διατάγματα, που ήταν εναντίον σας, και το*** **αφαίρεσε** ***από το μέσον καρφώνοντάς το επάνω στο σταυρό, και αφού*** **απογύμνωσε** ***τις αρχές και τις εξουσίες, τις*** **καταντρόπιασε** ***δημόσια, όταν επάνω τους*** **θριάμβευσε** ***με τον εαυτό Του»*** (Κολοσσαείς 2:13,15).

Αυτά τα εδάφια, για πολλούς που δεν γνωρίζουν την Καινή Διαθήκη, ίσως μοιάζουν περίεργα. Μιλάνε όμως ξεκάθαρα για τη θυσία του Ιησού Χριστού στο σταυρό, ότι ήταν στην ουσία νίκη και όχι ήττα. Ο Διάβολος νικήθηκε γιατί ο Ιησούς Χριστός ο αναμάρτητος, πήρε επάνω Του τις αμαρτίες του κόσμου, για μια ανθρωπότητα που ήταν άξια θανάτου λόγω της παρακοής της.

Ο θάνατος του αθώου, έκανε τον άνθρωπο δίκαιο, εξαιτίας της δικαιοσύνης του Θεού. Η Αγία Γραφή, προφητικά περιγράφει την πτώση του Σατανά στο βιβλίο του προφήτη Ησαΐα**:**

> ***«…Πως έπεσες από τον ουρανό, Εωσφόρε γιέ της αυγής. Συντρίφτηκες καταγής, εσύ που καταπατούσες τα έθνη. Εσύ όμως έλεγες στην καρδιά σου.*** **Θα ανέβω** ***στον ουρανό,*** **θα υψώσω** ***τον θρόνο μου πιο πάνω από τα αστέρια του Θεού. Και*** **θα καθίσω** ***επάνω στο βουνό της σύναξης προς τα μέρη του βορά.*** **Θα ανέβω** ***επάνω στα ύψη των σύννεφων,*** **θα είμαι όμοιος με τον Ύψιστο.** ***Όμως κατέβηκες στον Άδη, στα βάθη του λάκκου»*** (Ησαΐας 14:12-15).

Εδώ παρουσιάζεται ο λόγος της πτώσης του Εωσφόρου Σατανά και στη συνέχεια η κρίση του από τον Θεό. Όμως ο Θεός για λόγους που δεν γνωρίζουμε τον αφήνει στη Γη μέχρι την

τελική κρίση. Στο βιβλίο του προφήτη Ιεζεκιήλ το πρόσωπο του Σατανά παρομοιάζεται με το πρόσωπο του βασιλιά της Τύρου και δείχνει ποιος ήταν και τις συνέπειες που έχει και θα έχει στην τελική του κρίση, στην κόλαση (διάβασέ το προσεκτικά):

«Γιε ανθρώπου, ανάλαβε θρήνο ενάντια στον βασιλιά της Τύρου, και πες του. Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός.

Εσύ επισφράγισες τα πάντα, *είσαι γεμάτος σοφία, και τέλειος σε ωραιότητα. Στάθηκες στην Εδέμ, στον παράδεισο του Θεού.* **Ήσουν σκεπασμένος** *από κάθε πολύτιμη πέτρα. Από σάρδιο, τοπάζιο, και διαμάντι, βηρύλλιο, όνυχα και ίασπη σάπφειρο, σμάραγδο, άνθρακα, και χρυσάφι.*

Η υπηρεσία των τυμπάνων σου και των αυλών σου ήταν ετοιμασμένη για σένα κατά την ημέρα που κτίστηκες. **Ήσουν χρισμένο χερούβ, για να επισκιάζεις** *(να διοικείς), και εγώ εκεί σε έστησα. Ήσουν στο άγιο βουνό του Θεού. Περπατούσες ανάμεσα σε πύρινες πέτρες.* **Ήσουν τέλειος στους δρόμους σου,** *από την ημέρα που κτίστηκες μέχρις ότου βρέθηκε σε σένα αδικία.*

Από το πλήθος του εμπορίου σου, γέμισε το εσωτερικό σου από ανομία και αμάρτησες. Γι΄ αυτό θα σε απορρίψω από το βουνό του Θεού **ως βέβηλο,** *και θα σε οδηγήσω μέσα από τις πύρινες πέτρες σε απώλεια. Χερούβ που επισκιάζεις.*

Η καρδιά σου υψώθηκε εξαιτίας της ωραιότητάς σου. **Θα σε ρίξω καταγής,** *θα σε εκθέσω μπροστά στους βασιλιάδες, για να βλέπουν σε σένα.* **Βεβήλωσες τα ιερά** *σου εξαιτίας του πλήθους των αμαρτιών σου, εξαιτίας των αδικιών του εμπορίου σου.*

Γι΄ αυτό θα βγάλω φωτιά από ανάμεσά σου, η οποία θα σε καταφάει. Και θα σε κάνω στάχτη επάνω στη γη, μπροστά σε όλους εκείνους που σε βλέπουν» (Ιεζεκιήλ 28:12-18).

Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός θέλοντας να πάρει πίσω την εξουσία της γης και να σώσει τον άνθρωπο από την κόλαση

που είχε φτιαχτεί για τον Διάβολο και τους αγγέλους που τον ακολούθησαν, έγινε άνθρωπος στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. **Ώστε, <u>ένας άνθρωπος</u> έχασε την εξουσία της γης, ο ΑΔΑΜ, <u>ένας άνθρωπος</u> έπρεπε να την πάρει πίσω ξανά, ο άνθρω0πος ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ.** Το δημιούργημα άνθρωπος, εξαιτίας της πτώσης και της αμαρτίας που πλέον τον κατείχε, δεν μπορούσε να την πάρει πίσω. Ήταν άξιος ποινής.

Ο Θεός έρχεται σαν άνθρωπος Ιησούς Χριστός, γεννιέται από παρθένο, ώστε να μην έχει σαν παιδί τα ανδρικά κληρονομικά χαρακτηριστικά, γεννιέται χωρίς την κληρονομική αμαρτία του Αδάμ και έτσι διεκδικεί τη γη και την απαλλαγή του ανθρώπου από τον αιώνιο θάνατο. Ο αναμάρτητος Ιησούς, ο ίδιος ο Θεός, παίρνει επάνω Του την ποινή που αντιστοιχούσε στην ανθρωπότητα. Μέσω της δικαιοσύνης του αναμάρτητου Θεού, ο άνθρωπος δικαιώνεται και σώζεται στην αιωνιότητα, δεχόμενος τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του σωτήρα.

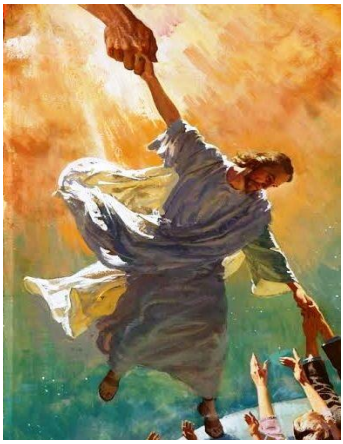
<u>Φτάνουμε στο θέμα της αιωνιότητας και στο κατά πόσο ο άνθρωπος μετά το φυσικό του θάνατο συνεχίζει να υπάρχει αιώνια με τον Θεό, ή χάνεται στην αιώνια κόλαση μακριά Του.</u> Δυστυχώς η πλειονότητα των ανθρώπων δεν γνωρίζουν αυτό το θέμα, πως και γιατί δημιουργήθηκαν και τις συνέπειες, αλλά και τις προϋποθέσεις για την σωτηρία τους, μετά την πτώση του πρώτου ανθρώπου, με αποτέλεσμα να μην πιστεύουν στην αιωνιότητα και κυρίως να μην δέχονται την μετά τον θάνατο ύπαρξή τους σαν αιώνια πνεύματα κοντά στον Θεό, ή στην αιώνια απώλεια, ανάλογα της επιλογής τους.

Ο Θεός μέσα στην Αγία Γραφή τονίζει συνεχώς, ότι **μακριά Του υπάρχει κρίση.** Όσο και αν φαίνεται σκληρό, είναι η αλήθεια που ο Ιησούς Χριστός επισημαίνει και ζητάει από τον άνθρωπο να καταλάβει τις συνέπειες της αμαρτίας του, ώστε να μην χαθεί. Το πόσο ασύλληπτο είναι το σχέδιο του Θεού για τη λύτρωση του ανθρώπου φαίνεται στη απόφασή του Θεού να

ενσαρκωθεί (Α' Τιμόθεου 3:16**,** Πράξεις 20:28) και να πάρει Αυτός τη θέση του θανάτου, με μια σταυρική θυσία που ξεπερνάει την φαντασία του ανθρώπου και δείχνει τη Θεϊκή αγάπη προς τα δημιουργήματά Του.

Ο άνθρωπος ζει αιώνια, γιατί στην ουσία πρόκειται για πνευματική οντότητα φτιαγμένη σύμφωνα με την ομοιότητα του Θεού. Επειδή ζούμε στον κόσμο της ύλης είναι δύσκολο να πιστέψουμε σε όλο αυτό το μεγαλείο. Όμως αν στρέψει κάποιος τα μάτια του στον ουρανό και στην φύση, δεν μπορεί παρά να αναγνωρίσει τον Θεό και δημιουργό του.

Ο απόστολος Παύλος γράφει προς τους αγίους της εκκλησίας της Ρώμης**:** ***«…Επειδή ότι μπορεί να γίνει γνωστό για τον Θεό, είναι φανερό μέσα στον άνθρωπο για το λόγο ότι ο Θεός*** **το φανέρωσε σ΄ αυτούς.** ***Δεδομένου ότι τα αόρατα του Θεού, βλέπονται φανερά από την εποχή της κτίσης του κόσμου καθώς*** **νοούνται διαμέσου των δημιουργημάτων Του.** ***Έτσι φαίνεται και η αιώνια δύναμη Του, και η θεότητα, ώστε οι άνθρωποι να μην έχουν δικαιολογία ότι δεν ήξεραν γι' Αυτόν, και να είναι ΑΝΑΠΟΛΟΓΗΤΟΙ…»*** (βλ. Ρωμαίους 1**:**19-20).

08. ΟΥΡΑΝΟΣ:
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ

Σ' αυτόν τον κόσμο ο εγωισμός και η αμαρτία έχουν μετατρέψει την ανθρωπότητα σε ανείπωτα παθήματα και κακία. Να όμως που όλα αυτά κάποια ημέρα θα πάψουν. Τότε θα ζήσουμε σε **«νέα Γη»** και σε **«νέο Ουρανό».**

Για να γίνει πιο κατανοητή η δόξα που περιμένει τους λυτρωμένους του Κυρίου Ιησού, ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη αναφέρει ορισμένα πράγματα, που ενώ είναι κατάρα στη Γη αυτή, δεν θα υπάρχουν στον ουρανό, στον παράδεισο. **Τα αποτελέσματα της αμαρτίας θα εξαλειφθούν:**

- Δεν θα υπάρχουν **δάκρυα**.
- Δεν θα υπάρχει **θάνατος**, δεν θα υπάρχει πένθος.
- Δεν θα υπάρχει **πόνος**
- Δεν θα υπάρχει **νύχτα**.
- Δεν θα υπάρχει τίποτα που **θα μιαίνει**.
- Δεν θα υπάρχει **ανάθεμα**.
- Εκπληρώνεται ο προορισμός του ανθρώπου.
- Θα γνωρίσουμε τον Θεό.
- Θα Τον λατρεύουμε και θα Τον υπηρετούμε.
- Θα βασιλεύουμε μαζί Του.

«…Γιατί ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, ενώ το δώρο που χαρίζει ο Θεός, είναι η αιώνια ζωή, την οποία έφερε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μας» (Ρωμαίους 6:23)**.**

09. Η ΑΛΗΘΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ

Αγαπητέ αναγνώστη, θέλω για μια φορά ακόμα να σου τονίσω πως στα χέρια σου κρατάς ένα βιβλίο, που εναρμονίζεται απόλυτα με την Αγία Γραφή και τις αλήθειες της. **Είναι μια εγκυκλοπαίδεια γνώσεων για το καίριο θέμα του παραδείσου και της κόλασης.** Εδώ θα βρεις τις απόλυτες λεπτομέρειες, που δύσκολα υπάρχουν μαζεμένες στο ίδιο βιβλίο. Είναι αγώνας ετών, μελέτης, προσευχής και κυρίως εμπειριών με τον Θεό. Ακόμα είναι πάθος για τις ψυχές που χάνονται, ώστε να μάθουν την αλήθεια της αιωνιότητας, τις ευλογίες που κάποιος θα καρπωθεί στον ουρανό και τις συνέπειες της ανυπακοής του προς τον Θεό και δημιουργό του.

Η Αγία Γραφή ας είναι ο πρώτιστος οδηγός σου στον αγώνα που κάνουμε όλοι οι πιστοί προς την αιωνιότητα. Στην Αποκάλυψη, στο βιβλίο που ο Ιησούς Χριστός έδωσε στον απόστολο Ιωάννη στο νησί της Πάτμου, προς στο τέλος των επιστολών Του ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς μιλά προς τις επτά εκκλησίες (βλ. Αποκάλυψη **2**:1-29, **3**:1-22).

- **Στην εκκλησία της Εφέσου** λέει**:** ***«...Σ΄ αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το ξύλο της ζωής*** *(την αιωνιότητα)* ***που είναι στο μέσον του παραδείσου του Θεού»*** (εδ. **2**:7)**.**
- **Στην εκκλησία της Σμύρνης** λέει**:** ***«…Αυτός που νικάει, δεν θα αδικηθεί από τον δεύτερο θάνατο»*** (εδ. **2**:11)**.**
- **Στην εκκλησία της Περγάμου** λέει**:** ***«…Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το μάννα που είναι κρυμμένο, και θα του δώσω μια ψήφο λευκή, κι επάνω στην ψήφο ένα νέο όνομα γραμμένο, που κανένας δεν γνωρίζει, παρά μονάχα αυτός που το παίρνει»*** (εδ. **2**:17)**.**
- **Στην εκκλησία των Θυατείρων** λέει**:** ***«...Και όποιος νικάει, και φυλάττει μέχρι τέλους τα έργα μου, θα του δώσω ε-***

ξουσία επάνω στα έθνη» (εδ. **2**:26)**.**

- **Στην εκκλησία των Σάρδεων** λέει**:** ***«…Όποιος νικάει, αυτός θα ντυθεί με λευκά ιμάτια, και ΔΕΝ ΘΑ ΕΞΑΛΕΙΨΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»*** (εδ. **3**:5)**.**

  Οι τελευταίες λέξεις γράφτηκαν με κεφαλαία, προκειμένου να τονιστεί μια μεγάλη αλήθεια, που δυστυχώς έχει εντελώς διαστρεβλωθεί. Κρατήστε αυτή τη σημείωση, γιατί θα είναι πολύ χρήσιμη για την αλήθεια, αργότερα, που θα μαθαίνετε την πραγματικότητα της Βίβλου.

- **Στην εκκλησία της Φιλαδέλφειας** λέει**:** ***«…Όποιος νικάει θα τον κάνω στύλο μέσα στο ναό του Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω»*** (εδ. **3**:12)**.**

- **Στην εκκλησία της Λαοδίκειας** λέει**:** ***«…Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθίσει μαζί μου στο θρόνο μου, όπως κι' εγώ νίκησα, και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου, στο θρόνο Του»*** (εδ. **3**:21)**.**

Στα παραπάνω λόγια του ένδοξου Ιησού (στην πολύ απλή του ερμηνεία), σημαίνει πως κανένας δεν πρέπει να πιστεύει πως επειδή αναγεννήθηκε**,** μετά ότι και εάν κάνει στη ζωή του, συνεχίζει να **είναι σωσμένος,** αγνοώντας τις εντολές του Θεού. Ο Ιησούς είναι σαφής, λέει **«ΟΠΟΙΟΣ ΝΙΚΑΕΙ».** Εάν θέλετε εσείς να το αλλάξετε, τότε έχετε εσείς και την ευθύνη.

Φυσικά, να το διευκρινίσω και αυτό, ο Θεός ποτέ δεν θα σου πει **"αλλάζω αυτό που σου χάρισα, τη σωτηρία σου"**. Αυτό, ποτέ δεν θα το πει ο Θεός. Ο άνθρωπος όμως μπορεί να χάσει τη σωτηρία του από δική του ανυπακοή, από τη δική του αποστασία και από τη δική του απόφαση να φύγει από την αγιότητα και να ξαναπέσει στη λάσπη της αμαρτίας.

«Όποιος νικάει!» Πιο καθαρή δήλωση δεν θα μπορούσε να υπάρξει. Δυο λέξεις επικρατούν σε όλες αυτές τις προειδοποιήσεις, γιατί περί προειδοποιήσεων πρόκειται, προκειμένου ο

άνθρωπος να προσέξει για να σωθεί στο τέλος.

«Όποιος νικάει!». Αν αυτές οι δύο λέξεις δεν σου χτυπούν καμπανάκι κινδύνου, τότε θα είσαι άξιος των επιλογών σου. Ο Ιησούς Χριστός είπε πως όσοι βρεθούν στην κόλαση, θα είναι αναπολόγητοι, δηλαδή δεν θα μπορούν να εκφράσουν καμία δικαιολογία μπροστά στον Θεό για τη ζωή τους. Θα είναι καταδικασμένοι αιώνια.

Όλα αυτά είναι πολύ σοβαρά για τον καθένα, αφού θα πρέπει να αποφασίσει για την πορεία του προς την αιωνιότητα.

- **Μην ακούτε φωνές,** πως όλοι θα σωθούνε στο τέλος.
- **Μην ακούτε φωνές** που λένε πως το τέλος το ανθρώπου είναι η απόλυτη αφάνεια, ότι ο άνθρωπος γίνεται σκόνη και χάνεται.
- **Μην ακούτε φωνές** πως ο άνθρωπος μπορεί, αφού έχει πεθάνει, με μνημόσυνα και αγαθοεργίες να σωθεί.

Ο Θεός δεν είναι άνθρωπος να αλλάζει την κρίση του με τάματα και ανθρώπινες επινοήσεις. Όσοι φύγουν από αυτή τη ζωή, χωρίς τον σωτήρα τους Χριστό, θα βρεθούν σε πολύ δύσκολη, **αμετάθετη**, θέση στην αιωνιότητα.

Ο Χριστός μας προειδοποιεί σε όλη την Αγία Γραφή. Ο άνθρωπος φτιάχτηκε αιώνιος και αιώνια θα βρεθεί, όπου ο ίδιος αποφασίσει από αυτή τη ζωή. Ας δούμε πως περιγράφονται αυτοί οι δυο τόποι, **παράδεισος** και **κόλαση** στην Αγία Γραφή.

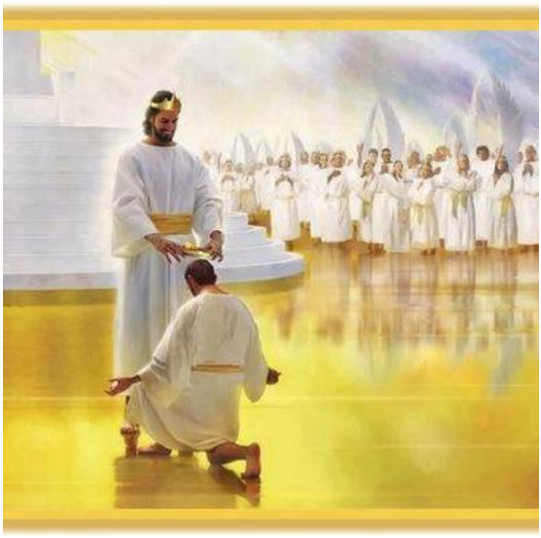
Ο πιστός χριστιανός δεν είναι παρά ένας οδοιπόρος πάνω στη γη, περαστικός από εδώ, καθώς πορεύεται στην μόνιμη κατοικία του, στη δόξα του Θεού. Στην πραγματικότητα, όλοι εκείνοι που γνωρίζουν τον Ιησού Χριστό σαν σωτήρα τους, είναι από τώρα καθισμένοι μαζί με τον Ιησού στον ουρανό.

Όμως δεν ήταν έτσι πάντοτε τα πράγματα. Όταν ο πιστός πέθαινε πριν την ανάσταση και την ανάληψη του Ιησού, η ψυχή του πήγαινε στον Άδη, όπως ονομάζεται στην Παλαιά Διαθήκη.

Αυτός είναι και ο λόγος που κανείς δεν μπορούσε τότε να λέει, όπως ο απόστολος Παύλος έλεγε στους Κορίνθιους: ***«...Αλλά έχουμε θάρρος, και προτιμάμε να βγούμε από αυτό το σώμα, και να πάμε κοντά στον Κύριο…»*** (Β' Κορινθίους 5:6-8).

Αντίθετα με τον απόστολο Παύλο που περίμενε το θάνατο με προσδοκία, γιατί θα συναντιόταν με τον Κύριό του Ιησού Χριστό, οι άγιοι της Παλαιάς Διαθήκης περίμεναν να συναντηθούν με το λαό του, στον Άδη.

Είναι όμως αλήθεια πως ο πρώτος που πήρε την διαβεβαίωση του παραδείσου, ήταν ο ληστής στο σταυρό. Σ' αυτόν τον μετανοημένο άνθρωπο, ο Ιησούς είπε ***«σε βεβαιώνω, σήμερα θα είσαι μαζί μου, στον παράδεισο»*** (Λουκάς 23:43).

10. Α Ν Α Μ Ε Σ Α ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ας προσέξουμε τώρα, ένα από τα πιο συγκλονιστικά σημεία που υπάρχουν σε ολόκληρη την Αγία Γραφή. Είναι η ιστορία που διηγήθηκε ο Ιησούς, για τον πλούσιο και τον Λάζαρο και ότι η ιστορία αυτή διαδραματίστηκε στον Άδη. **Από αυτή την ιστορία μπορούμε να κατανοήσουμε πως θα είναι η ζωή μετά τον θάνατο.** Το κυριότερο εδώ είναι πως μας βγάζει στην αλήθεια, στο χρόνο που μεσολαβεί, ανάμεσα στον θάνατο και στην ανάσταση του σώματος.

Είναι γεγονός πως δεν υπάρχει αλλού στην Βίβλο η αναφορά για το πως αισθάνονται οι ασεβείς άνθρωποι, μετά τον θάνατό τους. Επίσης είναι πολύ σημαντικό να μην υποτιμηθεί η αλήθεια που διδάσκει ο Ιησούς Χριστός, θεωρώντας το περιστατικό σαν παραβολή. Αντίθετα, πουθενά στην ιστορία αυτή δεν διαφαίνεται ο παραμικρός υπαινιγμός, πως η ιστορία του πλούσιου και του Λάζαρου, δεν είναι αλήθεια.

Ας δούμε τη διαφορά που υπήρχε ανάμεσα στον πλούσιο άνθρωπο και στον Λάζαρο, όταν ζούσαν εδώ στη γη. Ο Ιησούς είπε**:** ***«Κάποιος άνθρωπος ήταν πλούσιος, φορούσε πολυτελή ρούχα, και το τραπέζι του κάθε μέρα ήταν λαμπρό»*** (Λουκάς 16:19). Αυτός ο άνθρωπος βρισκόταν σε ανθηρή οικονομική κατάσταση.

Ο Λάζαρος από την άλλη πλευρά ήταν σε άθλια κατάσταση οικονομικά, αλλά και στην υγεία του. Να, πως το περιγράφει ο Ιησούς**:** ***«Κάποιος φτωχός που τον έλεγαν Λάζαρο, ήταν πεσμένος κοντά στην πόρτα του πλουσίου, γεμάτος πληγές, ενώ προσπαθούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου»*** (Λουκάς 16:20). Αν αυτό το δείτε με πιο ανοιχτό μάτι, θα καταλάβετε ότι στην ουσία έτρωγε από τα σκουπίδια που πέταγε ο πλούσιος.

Παρόλο που ο πλούσιος στην ιστορία αυτή φαίνεται να είναι ο κακός και ο φτωχός φαίνεται να είναι καλός άνθρωπος, δεν

μπορούμε να βγάλουμε εύκολα συμπεράσματα, μια που δεν είναι κακό να είναι κάποιος πλούσιος. Στο τέλος της ιστορίας, φαίνεται πως δεν ήταν αυτό που τον καταδίκασε, αλλά ρίζα του κακού ήταν η αγάπη του για το χρήμα. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Μια άλλη σημαντική αντίθεση στην ιστορία είναι ότι η Βίβλος λέει πως ο πλούσιος πέθανε και τον έθαψαν. Ενώ για το Λάζαρο λέει πως άγγελοι τον πήγαν κοντά στον Αβραάμ, στον κόλπο του, όπως καταγράφεται (Λουκάς 16:22). Το παράδειγμα αυτής της ιστορίας μας λέει, πως ο πιστός άνθρωπος του Θεού, επιστρέφει στην ουράνια πατρίδα, περικυκλωμένος από την ουράνια στρατιά των αγγέλων, κοντά στον σωτήρα του Χριστό. Τοτε εκπληρώνεται ο λόγος της Γραφής**:** ***«Θάνατε, που είναι το κεντρί σου; Άδη, που είναι η νίκη σου;»*** (Α' Κορινθίους 15:55).

Καθώς ο Ιησούς Χριστός συνέχισε την ιστορία του για τον πλούσιο και το Λάζαρο, μας αποκάλυψε (και αυτό ας προσεχτεί ιδιαίτερα) κάποια πολύ ενδιαφέροντα γεγονότα, σχετικά με τη ζωή μετά τον θάνατο. Ας τα δούμε περιληπτικά και ο κάθε ένας που ενδιαφέρεται, ας τα μελετήσει από την ίδια την Βίβλο του για περισσότερες λεπτομέρειες.

1) **Υπάρχει ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ**. Ο Ιησούς είπε σχετικά με τον άνθρωπο που χάθηκε ***«στον Άδη που βρισκόταν και βασανιζόταν…»*** (άρα υπήρχε συναίσθηση)**.**

2) **Υπάρχει ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ.** Σήκωσε ο πλούσιος τα μάτια του και από μακριά και **είδε** τον Αβραάμ και τον Λάζαρο (βλ. Λουκάς 16:23)**.**

3) **Υπάρχει ΕΝΘΥΜΗΣΗ.** Όταν ο πλούσιος βασανιζόταν και κραύγαζε για ανακούφιση, ο Αβραάμ, του απάντησε**:** ***«Παιδί μου, θυμήσου, ότι εσύ απόλαυσες τη ζωή σου, και ο Λάζαρος τη δυστυχία. Τώρα λοιπόν αυτός χαίρεται, ενώ εσύ υποφέρεις»*** (Λουκάς 16:25)**.**

Στην επόμενη ζωή δεν υπάρχουν άπιστοι. Για όλους εκεί-

νους όμως που φεύγουν χωρίς τον Θεό στη ζωή τους, θα είναι πολύ αργά πια. Πόσο σημαντικό είναι ο άνθρωπος να κατανοήσει πως είναι δημιούργημα ενός παντοδύναμου Θεού και είναι φτιαγμένος με κατασκευαστικές προδιαγραφές. **Ο θάνατος δεν είναι το τέλος.** Αυτό είναι μια πλάνη του Σατανά, προκειμένου οι άνθρωποι να ζουν για το **«ότι φάμε, και ότι πιούμε»**, ώστε πολύτιμες ψυχές, να βρεθούν στην αιώνια απώλεια.

Ο καθένας από εμάς θα περάσει στην αιωνιότητα σε κάποιο από τα δύο μέρη. Μαζί με τον Ιησού, ή χωρίς Αυτόν. Η εκλογή είναι προσωπική του καθενός. Στην Βίβλο λέει**:** ***«Ο Θεός, δεν έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού»*** (Ιωάννης 3:17)**.**

Επίσης ο Ιησούς είπε**:** ***«Σας βεβαιώνω πως όποιος πιστέψει σ' Αυτόν που με απέστειλε, έχει κιόλας την αιώνια ζωή, και δεν θα αντιμετωπίσει την τελική κρίση, αλλά έχει κιόλας περάσει από τον θάνατο, στη ζωή»*** (Ιωάννης 5:24)**.**

11. ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΝΕΚΡΟΥ ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΚΑΙ ΚΟΛΑΣΗ

Το περιστατικό είναι από την Ινδονησία και η περιγραφή γίνεται από έναν ευαγγελικό ποιμένα**:**

«…Βρεθήκαμε σ' ένα χωριό, όπου ένας άνθρωπος ήταν **νεκρός** και βρισκόταν σε άσχημη κατάσταση. Δεν ήταν νεκρός για λίγα λεπτά ή λίγες ώρες, αλλά ήταν για **δύο ολόκληρες ημέρες**. Είμαστε μια ομάδα αναγεννημένων πιστών του Ιησού Χριστού και η οικογένειά του μας κάλεσε στην κηδεία του. Επειδή επρόκειτο να έρθουν εκατοντάδες άνθρωποι, μας είπαν ***«ίσως να έχετε να δώσετε έναν λόγο παρηγοριάς στην οικογένεια».*** Έτσι πήγαμε και όταν φθάσαμε εκεί είδαμε ότι υπήρχαν περισσότεροι από χίλιοι άνθρωποι.

Ο άνθρωπος που ήταν νεκρός δύο ημέρες, είχε αρχίσει όπως ήταν φυσικό να μυρίζει και μύριζε πολύ. Στις τροπικές χώρες που η ζέστη είναι μεγάλη, η αποσύνθεση αρχίζει μετά από 6 ώρες. Μετά από δύο ημέρες δεν μπορείς να σταθείς, ούτε σε μεγάλη απόσταση, γιατί η δυσοσμία είναι ανυπόφορη και ο νεκρός έχει μια φοβερά άσχημη όψη.

Όταν είμαστε εκεί και καθόμασταν μαζί με αυτούς που μοιρολογούσαν, ο Κύριος μου είπε**:** ***«Μιλάει τώρα ο επικεφαλής ποιμένας. Πηγαίνετε και σταθείτε γύρω από το νεκρό πρόσωπο, ψάλλετε ύμνους και εγώ θα τον φέρω πίσω από τους νεκρούς».*** Τότε άρχισε να δουλεύει η ανθρώπινη λογική. Είπα μεσα μου αυτός ο άνθρωπος είναι νεκρός δυο μέρες, είναι παρά πολύ δύσκολο για να συμβεί κάτι μεγάλο, κάτι το υπερφυσικό.

Μετά είπα στον Κύριο**:** ***«Κύριε σε παρακαλώ δώσε μας μια απλή καρδιά χωρίς περισπασμούς και κινήσου ανάμεσα μας».*** Πήγαμε και σταθήκαμε γύρω από τον νεκρό και αρχίσαμε να ψάλλουμε. Τίποτα δεν συνέβη. Αρχίσαμε να απορούμε και είπα στον Κύριο**:** ***«Κύριε αν είναι να κάνεις κάτι κάνε το, γιατί δεν αντέχουμε αυτή την απαίσια δυσοσμία***.

Στον ΠΕΜΠΤΟ ύμνο ακόμα δεν είχε συμβεί τίποτα. Στον ΕΚΤΟ όμως ύμνο, ο νεκρός άρχισε να κινεί τα δάχτυλά του. Η ομάδα μας άρχισε να φοβάται. Ωστόσο προχωρήσαμε μπροστά και συνεχίσαμε να ψάλλουμε. Όταν ψάλλαμε τον ΕΒΔΟΜΟ και τον ΟΓΔΟΟ ύμνο, ο άνθρωπος αυτός σηκώθηκε. Κοίταξε γύρω του χαμογέλασε και τους είπε**:** ***«Ο Ιησούς με έφερε πίσω στη ζωή. Ακούστε τι θα σας πω. Ήμουν νεκρός δυο ημέρες και είχα αυτή την εμπειρία. Η ζωή δεν τελειώνει όταν πεθαίνει κάποιος. Η κόλαση και ο παράδεισος είναι πραγματικοί τόποι. Το επόμενο που θέλω να σας πω είναι πως αν δεν γνωρίσετε τον Ιησού σ΄ αυτή τη ζωή, δεν θα πάτε στον ουρανό. Θα καταδικαστείτε στην κόλαση για πάντα».***

Αφού είπε αυτά ο αναστημένος νεκρός, εμείς ανοίξαμε τις Γραφές μας και βεβαιώσαμε την μαρτυρία του από τον Λόγο του Θεού. Στους επόμενους μήνες εξαιτίας αυτού του θαύματος 21.000 άνθρωποι γνώρισαν τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή**…».**

12. ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΕ ΤΟ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ

«Είναι η τελευταία προειδοποίηση, σε αυτή τη γενιά»

Το ενδιαφέρον μου για την μετά θάνατο ύπαρξη του ανθρώπου, ξεκίνησε από την νεαρή ηλικία. Τα πρώτα όμως έντονου ενδιαφέροντος ερεθίσματα, ήρθαν όταν ήμουν γύρω στα 22 μου χρόνια. Μέχρι τότε, υπήρχαν αμυδρές σκέψεις σχετικές με το μεταφυσικό. Από εκεί και μετά, άρχισαν οι πληροφορίες να έρχονται καταιγιστικά, που ποτέ άλλοτε δεν είχα καν διανοηθεί.

Μια κινηματογραφική ταινία με την Σίρλευ Μάκ Λέην που μιλούσε για αστρικά ταξίδια με είχε συνεπάρει. Η ταινία αυτή, μαζί με θέματα όπως η μετενσάρκωση, η αναδρομική ύπνωση και ο υπερβατικός διαλογισμός ήταν έννοιες και λέξεις, που στο νεανικό μου μυαλό και η άγνοια στα μεταφυσικά, με είχαν κυριολεκτικά αιχμαλωτίσει και μου είχαν δημιουργήσει τρομερό ενδιαφέρον. **Μέχρι τότε, κανείς και ποτέ δεν μου είχε μιλήσει για την Αγία Γραφή.** Όπως οι περισσότεροι, έτσι και εγώ την φανταζόμουν σαν ένα βιβλίο θρησκείας, χωρίς κανένα ενδιαφέρον. Ότι γνώριζα είχε να κάνει μόνο με τις πληροφορίες του σχολείου.

Μέσα σε όλα, όσα είχαν εξάψει το ενδιαφέρον μου, ήταν επίσης και τα χαρτιά ταρώ, η έρευνα των άγνωστης ταυτότητας αντικειμένων, τα λεγόμενα ΑΤΙΑ και η έρευνα γύρω από τη ζωή των μοναχών στο Θιβέτ, όπου έβρισκα να γίνονται πράγματα έξω από τη λογική και τη φυσική ροή των πραγμάτων. **Πάντα όμως, σε ότι και αν αναζητούσα το υπερφυσικό, ένα κομμάτι του πάζλ έλειπε, ώστε έμενε ατελείωτο.**

Στα 33 μου χρόνια, **είχα όνειρα,** τα οποία ήταν ξεκάθαρα πως ήσαν από τον Θεό, κάτι όμως που τότε, δεν υπήρχε ούτε σαν μια μικρή σκέψη στο μυαλό μου για την προέλευσή τους. Σε κάποια όνειρα που μετατρέπονταν σε εφιάλτες, η ίδια μου η φωνή, έλεγε ασυναίσθητα και αυθόρμητα **«Θεέ μου....»** και τότε το όνειρο και ο εφιάλτης εξαφανίζονταν στιγμιαία. Τότε, δεν μπορού-

σα να διακρίνω ότι ο Θεός ήταν ζωντανός Θεός, υπαρκτός (που να πάει τότε το μυαλό μου) και μπορούσε να επέμβει στον άνθρωπο που Τον επικαλείτο, έστω και αν αυτό το πρόσωπο δεν Τον γνώριζε ακόμα.

Πέραν όμως αυτών των εμπειριών, είχα και εμπειρίες σχετικές **με νεκρούς ανθρώπους,** όπου δεν μπορούσα να δεχτώ όταν επρόκειτο να ταφούν, ότι εκεί τελείωναν σαν οντότητες, μετά το φυσικό τους θάνατο. Εννοείται δε, πως για όλες αυτές τις ενασχολήσεις που ανέφερα πριν και το ενδιαφέρον μου γι' αυτές, η βιβλιοθήκη μου ήταν γεμάτη από ανάλογα βιβλία. Ανάλωνα πολύ χρόνο στην καθημερινότητά μου, διαβάζοντας, ρουφώντας θα έλεγα καλύτερα, γνώση από αυτά τα θέματα.

Όλα αυτά μέχρι τα 27 μου χρόνια, όπου το 1977 και ενώ ήδη βρίσκομαι στη συνέχεια της καριέρας μου σαν τραγουδιστής, πέφτει στα χέρια μου ένα βιβλίο, που αλλάζει τη ζωή μου και τα ενδιαφέροντά μου, ακαριαία. Υπάρχει ακόμα στη βιβλιοθήκη μου, έστω και αν έχουν περάσει από τότε 40 χρόνια. Ο τίτλος του βιβλίου **«Η ζωή μετά τον σωματικό θάνατο»** του Αμερικανού γιατρού Ρέιμοντ Μούντυ. Ο πρωτότυπος τίτλος στην Αγγλική γλώσσα είναι «Life after life». Το βιβλίο αυτό ήταν το αποτέλεσμα μιας συστηματικής μελέτης πάνω σε περισσότερους από 100 ανθρώπους, οι οποίοι θεωρήθηκαν **κλινικά νεκροί** και επανήλθαν στη ζωή. Η έρευνα του δρ. Μούντυ κράτησε πέντε χρόνια και οι αντιδράσεις τότε ήταν συγκλονιστικές. Αυτό έδειξε την ανάγκη των ανθρώπων να μάθουν για την ύπαρξη της μετά θάνατον ζωής.

Είναι αλήθεια πως δεν υπάρχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον στον άνθρωπο από τότε που υπάρχει σε αυτή τη γη, να μάθει **γιατί βρίσκεται εδώ** και κυρίως να γνωρίσει **που θα βρεθεί** μετά το σωματικό του θάνατο. Είναι γεγονός πως πλέον οι απόδείξεις για την μετά θάνατο ζωή είναι συγκλονιστικές. Αλλά παρ' όλα αυτά, επειδή το θέμα είναι κυρίως θρησκευτικού ενδιαφέροντος, πέραν από το ιατρικό - επιστημονικό μέρος του, ο καθένας το ερμηνεύει με τον τρόπο του. Αυτό, είναι αλήθεια, έχει φοβίσει

και έχει μπερδέψει τους ανθρώπους στο να δουν ποια είναι η πραγματικότητα. Από την άλλη, το ενδιαφέρον του κόσμου είναι αμείωτο, και συνέχεια οι άνθρωποι ζητούν να μάθουν για το θέμα αυτό. Ειδικά όταν χάνονται αγαπητά συγγενικά πρόσωπα, τότε το ενδιαφέρον εντείνεται.

Για τον λόγο αυτό, ένοιωσα την επιτακτική ανάγκη να γράψω όσα γνωρίζω, ώστε ο καθένας να μάθει και να πάρει θέση στην αλήθεια. Θα σας γνωρίσω σε όλη του την έκταση το θέμα, ώστε να έχετε τη δυνατότητα μόνοι σας να αποφασίσετε τι θα πιστέψετε, αφού θα έχετε μια πλήρη πληροφόρηση για το θέμα. Το βιβλίο αυτό σε καμία περίπτωση δεν θα σταθεί με φανατισμό, αλλά σίγουρα, δεν θα αποκρύψω τα πιστεύω μου. Θα ήμουν υποκριτής αν δεν κατέθετα αυτά που με έπεισαν για την αλήθεια της μετά θάνατον ζωής. Ο καθένας έχει δικαίωμα να κρίνει και να αποφασίσει τι θα πιστέψει.

Ζούμε σήμερα, αύριο πεθαίνουμε. Είναι κάτι που δεν μπορούμε να το αποφύγουμε. Που όμως άραγε θα πάμε; Υπάρχει κάτι μετά για το οποίο μπορούμε να έχουμε βεβαιότητα**;** Μήπως όλα είναι υποθέσεις, θεωρίες, θρησκευτικές αντιλήψεις**;** Υπάρχει κάτι για το οποίο μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι μας περιμένει**;** Όλοι μας είχαμε αγαπημένα πρόσωπα που πέθαναν, άραγε θα τα ξαναδούμε και με ποιες προϋποθέσεις**;** Τι είναι τελικά ο άνθρωπος**;** Έρχεται στον κόσμο για να ζήσει για λίγα χρόνια και μετά εξαφανίζεται**;**

Η θρησκευτική ομάδα των Μαρτύρων του Ιεχωβά ισχυρίζεται ότι μετά το σωματικό θάνατο **εκμηδενιζόμαστε.** Άλλοι λένε ότι ο άνθρωπος **μετενσαρκώνεται** και έρχεται ξανά και ξανά στη γη, ακόμα και σαν ζώο, για να εξελιχθεί. Ποιο όμως θα μπορούσε να είναι το κριτήριο ώστε να έχουμε μια λογική απάντηση που να μας λέει ότι πρόκειται για την αλήθεια**;**

Στο βιβλίο του δρ. Μούντυ γίνεται αναφορά ανθρώπων που πέθαναν και επανήλθαν στη ζωή, μεταφέροντας εμπειρίες που

είναι αναμφισβήτητης αξίας ως προς τη ζωή μετά τον θάνατο. Ο δρ. Μούντυ βεβαιώνει ότι ο άνθρωπος που πέθανε και έχει θεωρηθεί κλινικά νεκρός, συνεχίζει να έχει συναίσθηση του περιβάλλοντος, ενώ παράλληλα βρίσκεται σε άλλο τόπο τον οποίο περιγράφει με λεπτομέρειες.

Επίσης συγκλονιστικό είναι ότι, ενώ κάποιος είναι κλινικά νεκρός, χωρίς να έχει επαφή με το περιβάλλον, σε κατάσταση κώματος, περιγράφει όταν συνέρχεται τι ακριβώς γινόταν δίπλα του, όταν βρισκόταν σε αυτή την κατάσταση. Άκουγε συνομιλίες και έβλεπε εικόνες του περιβάλλοντός του, ενώ βρισκόταν σε πλήρη αφασία.

Αρκετοί ασθενείς που είχαν την εμπειρία της εξόδου από το σώμα τους συνοδεύονταν επίσης από αισθήματα γαλήνης και ολοκλήρωσης. Οι περισσότεροι από αυτούς ήρθαν σε επαφή με **συγγενικά** πρόσωπα, άλλοι με **αγγελικά** πρόσωπα και πολλοί από αυτούς με τον ίδιο τον **Ιησού Χριστό**. Άλλοι με μια **φωτεινή** οντότητα, που δεν ήξεραν πως να την ονομάσουν.

Αυτές οι εμπειρίες του δρ. Μούντυ καταγράφηκαν πριν σαράντα χρόνια. Από τότε, μέχρι σήμερα το 2022, το διαδίκτυο είναι γεμάτο από χιλιάδες μεταθανάτιες ή επιθανάτιες εμπειρίες που έχουν συνταράξει αυτό τον κόσμο. Οι άνθρωποι πριν σαράντα χρόνια, αλλά και παλαιότερα, είχαν σίγουρα ανάλογες εμπειρίες.

Όμως έπρεπε ένας επιστήμονας αναγνωσμένου κύρους να κάνει την αρχή και να σπάσει τα ταμπού που δεν άφηναν από το φόβο της γελοιοποίησης τα στόματα να μιλήσουν. Σήμερα έχουμε πολύ, μα πάρα πολύ υλικό για να μελετήσουμε. Λέγαμε πριν ότι η αλήθεια είναι μία, αλλά οι άνθρωποι έχοντας ο καθένας την άποψή του την διαστρέφει. Ποια λοιπόν είναι η αλήθεια τελικά και τι αποδείξεις έχουμε γι' αυτήν**;** Όλα αυτά θα αποκαλυφθούν στη συνέχεια του βιβλίου.

Αυτό που θεωρείται αδιαμφισβήτητο είναι ότι ο κόσμος, είτε θρησκευόμενος, είτε όχι, έχει τεράστιο ενδιαφέρον για το θέμα

της ύπαρξης του ανθρώπου μετά το σωματικό θάνατο. Ένα στοιχείο που το κάνει επιτακτική ανάγκη είναι η αγάπη μας για τα συγγενικά μας πρόσωπα. Ποιος δεν θα ήθελε να είμαστε για πάντα μαζί με τους γονείς μας, με τα αδέλφια μας, με τους αγαπημένους μας γενικά**;** Όλοι, είναι βέβαιο ότι αυτό το θέλουμε.

Να όμως που ο χρόνος μας τους στερεί, όπως και εμάς θα μας στερηθούν κάποιοι άλλοι. Πριν καιρό ακούγοντας τους στίχους ενός τραγουδιού στην Αγγλική γλώσσα, προβληματίστηκα από την ιστορία που έκρυβαν οι στίχοι του. Θα περιγράψω την ιστορία, ώστε να καταλάβετε πως αισθάνονται οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν για την άλλη ζωή, αλλά αναρωτιούνται και ίσως να ελπίζουν πως κάτι υπάρχει μετά. Το τραγούδι είναι με Αγγλικούς στίχους, ο τίτλος του είναι **«To where you are»** και η Ελληνική απλή μετάφραση είναι **«Εκεί που μπορεί να βρίσκεσαι».** Θα διαβάσετε παρακάτω την ιστορία των στίχων αφού πρώτα σας δώσω την ερμηνεία τους.

Μια γυναίκα **«μιλά»** στον άντρα της που πέθανε πριν λίγο καιρό και λέει**:** ***«Πως μπορεί με βεβαιότητα να πει κάποιος ότι ίσως είσαι ακόμα εδώ; Γιατί εγώ σε αισθάνομαι δίπλα μου, οι αναμνήσεις σου είναι τόσο καθαρές, αλλά επίσης νοιώθω σαν να με κοιτάς από ψηλά; Πάρε με εκεί που βρίσκεσαι κοντά στα μακρινά αστέρια. Θα ευχόμουν απόψε να έβλεπα το χαμόγελό σου, και έστω για μια στιγμή να ήξερα που βρίσκεσαι».***

Ο τεχνικός ήχου σ' ένα στούντιο ηχογραφήσεων, είπε ότι ο άντρας της κόρης του, που ήταν αστυνομικός σκοτώθηκε σε ώρα υπηρεσίας. Ακούγοντας αυτό τον στίχο η κοπέλα ένοιωσε γαλήνη και ελπίδα για τον άντρα της, ότι μπορεί να τον συναντούσε ξανά και αυτό είναι κάτι που πολλοί άνθρωποι θα ήθελαν να ξέρουν, έχοντας χάσει αγαπημένα τους πρόσωπα. Οι άνθρωποι που ακούνε το τραγούδι αυτό, πράγματι αγγίζονται συναισθηματικά και συνεχώς επικοινωνούν με τη στιχουργό για να της εκφράσουν τις ευχαριστίες τους για την ελπίδα που έχουν αποκτήσει, ότι μπορεί να ξαναδούν αγαπημένα τους πρόσωπα, έστω

και αν ο στίχος δεν μιλάει με σιγουριά για την μετά θάνατον ζωή. Απλά δίνει μια ελπίδα, αφήνει ένα παράθυρο. Αυτό με κάνει να σκεφτώ την ανάγκη των ανθρώπων να γνωρίσουν τι συμβαίνει μετά τον σωματικό θάνατο.

Είναι αλήθεια επίσης πως αρκετοί άνθρωποι δεν πιστεύουν στην αιώνια ζωή και κάποιοι απ' αυτούς την χλευάζουν. Όμως, (και αυτό είναι παρατηρημένο) όταν έρθει η ώρα να χαθεί κάποιο συγγενικό πρόσωπο, ή ακόμα όταν βρεθούν σε βαριά ασθένεια, τότε τα πράγματα αλλάζουν. Πολλοί απ' αυτούς, τότε επικαλούνται τον Θεό. Εύχομαι να μην είσαι απ' αυτούς, αλλά να έχεις ελπίδα, βεβαιότητα θα έλεγα για την αιωνιότητα κοντά στον Θεό.

Το βιβλίο όμως που κρατάτε στα χέρια σας, έχει ακριβώς αυτό το σκοπό, **να δώσει ελπίδα** σε όσους δεν γνωρίζουν ότι υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο. Ο Ιησούς Χριστός το βεβαιώνει στην Καινή Διαθήκη με συγκλονιστικές περιγραφές. Διαβάζοντάς τες, θα εκπλαγείτε από τη μεγάλη αυτή αλήθεια.

Όλα στη ζωή μου σχετικά με αυτό το θέμα, ξεκίνησαν από το βιβλίο του δόκτορα Μούντυ, το οποίο έκανε ρεκόρ πωλήσεων στην Αμερική το **1975**, ενώ ακόμα και σήμερα είναι στην κορυφή του παγκόσμιου ενδιαφέροντος. Έκτοτε οι πληροφορίες που υπάρχουν για το θέμα, είναι πολύ περισσότερες και πιο συγκλονιστικές. Ακόμα και σήμερα, το έτος **2022** ο δρ. Μούντυ, που είναι στη ζωή ακόμα, συγγράφει βιβλία με αυτό το θέμα, αφού οι μαρτυρίες που λαμβάνει όλα αυτά τα χρόνια είναι πλέον χιλιάδες.

Σ' αυτό το βιβλίο θα διαβάσετε κάποιες από τις πιο ενδεικτικές μεταθανάτιες εμπειρίες, που θα σας δείξουν την αλήθεια αυτού του τόσο σοβαρού θέματος. Έτσι ας δούμε τι συμβαίνει σύμφωνα με τις μαρτυρίες ανθρώπων που βίωσαν τέτοιες εμπειρίες. Είναι συγκλονιστικό το τι βιώνει ο άνθρωπος που έχει μια τέτοια εμπειρία, **είτε επιθανάτια**, δηλαδή χωρίς να έχει πεθάνει, απλά βρίσκεται σε κώμα, **ή μεταθανάτια** εμπειρία, που σημαίνει ότι πέθανε για κάποιο χρονικό διάστημα.

13. ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Ένας άνθρωπος πεθαίνει και καθώς φτάνει στο ανώτατο σημείο του φυσικού πόνου, αν υπάρχει πόνος λόγω κάποιας ιδιαίτερης ασθένειας, ακούει το γιατρό του να αποφαίνεται ότι είναι νεκρός. Σιγά-σιγά αρχίζει να φτάνει στ' αυτιά του ένας παράξενος θόρυβος, κάτι σαν κουδούνισμα ή βόμβος και την ίδια στιγμή νοιώθει να κινείται με μεγάλη ταχύτητα μέσα σ' ένα μακρύ σκοτεινό ή φωτεινό τούνελ. Ύστερα από αυτό διαπιστώνει ξαφνικά **πως έχει βγει από το σώμα του** και είναι σε θέση να το βλέπει από κάποια απόσταση σαν θεατής, χωρίς ωστόσο ο ίδιος να έχει απομακρυνθεί από το άμεσο φυσικό του περιβάλλον.

Παρακολουθεί την προσπάθεια των γιατρών να τον επαναφέρουν στη ζωή από αυτή την ασυνήθιστη, αλλά πλεονεκτική ωστόσο θέση, όντας σε μια κατάσταση υπερδιέγερσης. Ύστερα από λίγο, καταφέρνει να ηρεμήσει και νοιώθει μάλλον πιο άνετα στην αλλόκοτη τούτη κατάσταση που βρίσκεται. Διαπιστώνει πως εξακολουθεί να έχει ακόμα σώμα, ένα σώμα όμως ολότελα διαφορετικό και με άλλου είδους δυνάμεις από εκείνες που είχε το φυσικό του σώμα, που μόλις το έχει εγκαταλείψει.

Πολύ γρήγορα αρχίζουν να συμβαίνουν ένα σωρό πρωτόγνωρα πράγματα. Βλέπει και άλλους όμοιούς του να τον πλησιάζουν για να τον υποδεχτούν και να τον βοηθήσουν. **Ξεχωρίζει τα πνεύματα κάποιων συγγενών και φίλων, που είχαν πεθάνει από καιρό** και ξαφνικά φανερώνεται μπροστά του ένα πνεύμα, μια οντότητα, γεμάτη καλοσύνη και αγάπη, ένα **πνεύμα φωτεινό** που όμοιό του δεν έχει ξανασυναντήσει ποτέ.

Το φωτεινό πνεύμα του δείχνει ένα πανοραμικό **"**φλας μπακ**"** των κυριότερων περιστατικών της ζωής του. Κάποια στιγμή βλέπει πως βρίσκεται κοντά σε ένα είδος συνόρου, που το δίχως άλλο είναι η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην επίγεια και στην άλλη ζωή. Νοιώθει ωστόσο ξαφνικά πως πρέπει να ξαναγυρίσει πάνω στη γη, πως δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα να πεθάνει. Τώρα

όμως αντιστέκεται, γιατί η άλλη ζωή έχει πρωτοφανή διαφορά, ως προς το τι νιώθει εκεί και δεν θέλει να γυρίσει πάλι στη γη.

Είναι πλημμυρισμένος από δυνατά συναισθήματα χαράς, αγάπης και γαλήνης. Παρόλη όμως την αντίστασή του, με κάποιο τρόπο σμίγει ξανά με το φυσικό του σώμα, επιστρέφοντας στη γη. Αργότερα, όταν προσπαθεί να διηγηθεί την εμπειρία του στους άλλους, αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Στην αρχή δεν μπορεί να βρει τις κατάλληλες λέξεις για να περιγράψει τα εξω-πραγματικά περιστατικά που έζησε. **΄Υστερα νοιώθει πως οι άλλοι γελούν σε βάρος του και έτσι σταματάει να διηγείται την ιστορία του.** Ωστόσο αυτή η εμπειρία έχει πλέον επηρεάσει οριστικά τη ζωή του και κυρίως τις απόψεις του γύρω από τον θάνατο και τη σχέση του θανάτου με τη ζωή.

Αυτά τα περιστατικά έχουν γίνει πλέον συνηθισμένα. Έχουμε πληθώρα σχετικών εμπειριών, που δείχνουν πως πολλοί έχουν βρεθεί σε ανάλογες καταστάσεις. Όλα ανεξαίρετα τα άτομα που είχαν **"εμπειρίες θανάτου"** χαρακτηρίζουν αυτές τις εμπειρίες σαν **"μη διηγήσιμες".** Δηλώνουν πως δεν είναι σε θέση να τις εκφράσουν στη γλώσσα τους. Ορισμένοι είπαν ***«δεν υπάρχουν λέξεις, επίθετα και υπερθετικά για να περιγράψω αυτό που μου συνέβη».*** Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων όμως, θεωρεί αδιανόητη την έννοια της ύπαρξης έξω από το φυσικό σώμα, μέχρι να έχει αυτή την εμπειρία. Τότε όλα αλλάζουν στη θεώρηση αυτής της ιδέας.

Τα άτομα με εμπειρίες θανάτου, πριν από αυτές, δεν διέφεραν από τον μέσο άνθρωπο και φυσικά είχαν τις ίδιες με αυτόν αντιλήψεις. Αυτός είναι και ο λόγος που το άτομο όταν "πεθαίνει" νιώθει πραγματική κατάπληξη καθώς περνά μέσα από το σκοτεινό ή το φωτεινό τούνελ, αν έχει αυτή την εμπειρία. Διαπιστώνει πως βρίσκεται έξω από το σώμα του και το βλέπει σαν θεατής, σαν ξένος, λες και παρακολουθεί θέατρο ή κινηματογράφο.

Το άτομο που τώρα έχει ένα **αόρατο σώμα**, ενώ το φυσικό

του σώμα βρίσκεται στο χειρουργείο ενός νοσοκομείου (π.χ. από ατύχημα), αφού καταλάβει ότι οι άλλοι **δεν τον ακούνε** δεν αργεί να αντιληφθεί πως επίσης **δεν τον βλέπουν**. Έτσι οι γιατροί, οι νοσοκόμες και όσοι βρίσκονται εκεί γύρω από το φυσικό του σώμα, είναι λογικό να κοιτάξουν και προς εκεί που είναι το αόρατο σώμα πλέον και να μη το βλέπουν. Επίσης το αόρατο σώμα δεν έχει στερεότητα, ούτε πυκνότητα και τα διάφορα αντικείμενα ολόγυρα περνούν από μέσα του με απόλυτη ευκολία. Όσο για τον κάτοχο του αόρατου σώματος δεν είναι σε θέση να αγγίξει τίποτα, ούτε πράγματα, ούτε ανθρώπους.

Ωστόσο κάτι πολύ σημαντικό είναι πως, όσοι είχαν μια τέτοια εμπειρία, εκ των υστέρων βεβαιώνουν ότι το αόρατό τους σώμα είναι κάτι, έχει υπόσταση. **Όλοι συμφωνούν πως έχει κάποιο σχήμα,** αλλά όχι σπάνια έχει το σχήμα του φυσικού τους σώματος, με μέλη, χέρια, πόδια, κεφάλι, κλπ. Κανένας δεν περιέγραψε ποτέ το αόρατο σώμα του σαν σύννεφο, ή σαν ομίχλη, ή σαν καπνό.

Ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία που βλέπουμε στις εμπειρίες αυτές είναι **ο τρόπος επικοινωνίας**. Όλα γίνονταν τοσο άμεσα και αυθόρμητα, ώστε δεν υπήρχε περίπτωση στο φωτεινό ον που επικοινωνούσε μαζί τους να του πουν ψέματα, ή να μην καταφέρουν να συνεννοηθούν μαζί του. Η επικοινωνία γινόταν με **μεταβίβαση σκέψης** και μάλιστα όχι στη μητρική τους γλώσσα, αλλά σε μια γλώσσα τηλεπαθητική, παγκόσμια, όπου όλα όσα λεγόντουσαν ήταν κατανοητά από όλους.

Οι πληροφορίες που έπαιρναν οι νεκροί ήταν συνήθως τέτοιες που τόνιζαν τη σημασία της αγάπης. Μια κοπέλα που βρέθηκε να έχει μια τέτοια εμπειρία είπε πως **τότε κατάλαβε πως η ψυχή (ή το πνεύμα), ήταν ανώτερη από το σώμα.** Μέχρι τότε λέει πίστευε το αντίθετο, γι' αυτό το κύριο μέλημά της ήταν το σώμα της. ***«Για την ψυχή μου*** *-λέει η κοπέλα-* δεν ***φρόντιζα καθόλου. Τώρα πια όλο το ενδιαφέρον μου είναι για την ψυχή***

μου και θεωρώ το σώμα μου σαν την προσωρινή κατοικία της ψυχής μου και τίποτα παραπάνω».

Βλέπουμε ότι ακόμα και αν οι μεταθανάτιες εμπειρίες δεν εμπεριέχουν θρησκευτικό προσανατολισμό, έχουν σίγουρα πληροφορίες που αφορούν την ψυχή του ανθρώπου, ή το πνεύμα του πιο σωστά και αυτό θα εξηγηθεί αργότερα, κάτι που είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουν οι άνθρωποι ότι δεν είναι απλά σαρκικά όντα, αλλά είναι πνευματικά όντα που ζουν σε ένα σάρκινο περιβάλλον που βοηθάει στο να φέρουν εις πέρας την αποστολή που ο καθένας έχει στη γη αυτή.

Γνωρίζουμε πλέον αναλυτικά ότι η ώρα του θανάτου είναι συνταρακτική για τον άνθρωπο, γιατί η ψυχή χωρίζεται από το σώμα με το όποιο αποτελούσε μια αρραγή ενότητα. Στη συνέχεια θα προχωρήσουμε στο θέμα, γιατί θέλουμε να κάνουμε λόγο για τις λεγόμενες μεταθανάτιες εμπειρίες, για τις οποίες στον Δυτικό κόσμο έχει γίνει μεγάλη συζήτηση, με απόλυτο ενδιαφέρον.

Όπως γνωρίζουμε, έκαναν μεγάλη εντύπωση οι περιγραφές μερικών ανθρώπων, οι οποίοι επανήλθαν με κάποιο τρόπο στη ζωή και περιέγραψαν εκείνα που είδαν. Η εντύπωση αυτή προκλήθηκε γιατί στον Δυτικό κόσμο λησμονήθηκε, εν μέρει, η ύπαρξη της ζωής μετά θάνατον, θεωρώντας ότι ο άνθρωπος τελειώνει με το τέλος της φυσικής ζωής. **Γι' αυτό, συνηθισμένοι να εξαντλούν την ύπαρξη του ανθρώπου με τη λογική, ανακαλύπτουν έναν άλλο κόσμο και εκπλήσσονται.**

Οι σύγχρονες αυτές μαρτυρίες οι λεγόμενες μεταθανάτιες ή επιθανάτιες, είναι δυστυχώς και στους κατ' όνομα χριστιανούς, είτε άγνωστες, είτε μη πιστευτές. Και αυτό γιατί η παράδοση θέλει την αιωνιότητα να ανήκει μόνο στους λεγόμενους «αγίους», που το ιερατείο έχει εφεύρει, αλλά **άγιος (ξεχωριστός) είναι ο κάθε ένας που πιστεύει στον Ιησού Χριστό και αναγεννιέται,** δηλαδή αλλάζει η ζωή του και όχι ότι άγιος είναι αυτός που φοράει ένα σταυρουδάκι, ή ένα φυλακτό, όπως τόσο πλανεμένα του

μάθανε να πράττει και να πιστεύει.

Όπως διαπιστώσαμε τελικά, οι πατέρες (άλλο εφεύρημα του 800 μ.Χ), αυτοί που ακολούθησαν τους μεταποστολικούς μαθητές και ονομάστηκαν πατέρες, περιγράφουν, όσο είναι δυνατό, καταστάσεις που συνδέονται με την έξοδο της ψυχής από το σώμα. Εκεί υπάρχει ένα ακόμα χάος απόψεων, αφού δεν θα βρεις συμφωνία μεταξύ των απόψεών τους. Ακόμα και ο κατ' αυτούς αυθεντικός στο θέμα ιερομόναχος Σεραφείμ Ρόουζ, διαφέρει σε πολλά σημεία από την αυθεντία των Γραφών. Έτσι αναφέρονται στη συνάντηση της ψυχής με τα **"τελώνια"**, λέξη που οι ίδιοι έχουν εφεύρει, καθόσον στην Αγία Γραφή δεν αναφέρεται πουθενά αυτή η λέξη για τα δαιμόνια, παρά μόνο σαν η γνωστή λέξη **"τελωνείο"**, όπως ίσχυε για τον απόστολο Ματθαίο που ήταν τελώνης (φοροεισπράκτορας), δηλαδή εργαζόμενος στο τελωνείο.

Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι υπήρξαν μερικές αναστάσεις νεκρών στην **Παλαιά Διαθήκη,** όπως η ανάσταση του υιού της χήρας στα Σαρεπτά της Σιδώνας από τον προφήτη Ηλία και στην **Καινή Διαθήκη** στην εποχή του Ιησού, όπως ήταν οι τρεις αναστάσεις που έκανε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός (του γιου της χήρας της Ναΐν, της θυγατέρας του Ιάειρου και του Λάζαρου), καθώς επίσης και η ανάσταση της Ταβιθά, που έκανε στην Ιόππη ο απόστολος Πέτρος με τη δύναμη του Κυρίου Ιησού (Πράξεις 9:36-42).

Όμως κανείς από αυτούς που αναστήθηκαν, από όσα γνωρίζουμε, δεν μας περιέγραψε **τι ακριβώς συμβαίνει την ώρα που η ψυχή εξέρχεται από το σώμα, ή τι ακριβώς γίνεται στην άλλη ζωή**. Τουλάχιστον, δεν έχουμε περιγραφές γραπτές για το πώς αισθάνεται η ψυχή όταν ζει εκτός του σώματος και ποια είναι τα συναισθήματα που την κυριαρχούν όταν πάλι εισέρχεται στο σώμα και εξακολουθεί να ζει με τις γνωστές γήινες συνθήκες. Στη συνέχεια θα δούμε αυτά τα φαινόμενα, που έχουν παρατηρηθεί και καταγραφεί.

. . . /// . . .

14. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΤΑΞΗ
ΟΙ ΠΛΗΡΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
ΠΡΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Όταν πρώτο δημιουργήθηκε ο άνθρωπος, υπήρξε όπως ήδη αναφέρθηκε μια σειρά "πράξεων" στον υπό κατασκευή άνθρωπο. Πρώτα υπήρξε **το πνεύμα**, το μέρος επικοινωνίας με τον δημιουργό Θεό, αφού Αυτός είναι Πνεύμα. Κατόπιν έπρεπε να δημιουργηθεί **η διάνοια** του νέου όντος, με τις άριστες προδιαγραφές που ο Κύριος έθετε πλέον, που θα ήταν ικανές, λόγω άρτιας σκέψης, νου, θέλησης και αποφάσεων να έχει τις προδιαγραφές του Πνεύματος του Θεού, άρα με την εικόνα Του και την ομοιότητά Του.

Το πνεύμα υπήρχε από τον Θεό, αλλά η ψυχή δημιουργήθηκε σύμφωνα με τις θεϊκές προδιαγραφές, σκέψεις, νους, πολύπλοκο μυαλό δισεκατομμυρίων κυττάρων, ένα δισεκατομμύριο κύτταρα σε κάθε γονίδιο (ασύλληπτο για την σκέψη του ανθρώπου) και αυτά μπήκαν στο μέχρι τότε αδρανές σώμα και τότε το σώμα απέκτησε ακαριαία ζωή, νεύρα, όργανα, εγκέφαλο, αίμα, ώστε όλες οι λειτουργίες να βρεθούν σε πλήρη και συνεχόμενη ροή ζωής στο νέο πλέον ολοκληρωμένο σώμα. Τέλος, το σώμα όπως προαναφέρθηκε, φιλοξενεί τα δυο άυλα μέρη, ώστε ο άνθρωπος να πορευτεί στη ζωή του. Κάποιος ίσως θα αναρωτηθεί ***«πως περιγράφεται αυτό το νέο σώμα; Με τι σώμα τελικά θα αναστηθούμε;»*** Να μια ακόμα μεγάλη αποκάλυψη από τον απόστολο Παύλο.

Θα διαβάσετε στη συνέχεια μια θαυμαστή ιστορία, η οποία είναι πέρα για πέρα αληθινή. Κάποιος υπέβαλλε στον διάσημο Νεύτωνα, την εξής ερώτηση**: *«Το ανθρώπινο σώμα μεταβάλλεται σε σκόνη. Εάν πραγματικά υπάρχει ανάσταση των νεκρών, ποιος θα την μαζέψει για να δώσει στις ψυχές νέα σώματα;».*** Ο Νεύτωνας δεν απάντησε, πήρε μια χούφτα ρινισμάτων σιδήρου, την ανακάτεψε με ψιλή άμμο και ρώτησε: ***«Ποιος***

θα μαζέψει πάλι, αυτά τα ρινίσματα;» Και ενώ κανείς δεν μπορούσε να του απαντήσει, πήρε έναν μεγάλο μαγνήτη, τον κράτησε επάνω από το μίγμα και τότε τα ρινίσματα μετακινήθηκαν και κόλλησαν επάνω στο μαγνήτη. Τότε ο Νεύτωνας με σοβαρό ύφος είπε**: *«Εκείνος που έχει δώσει αυτή τη δύναμη σε ένα αδρανές αντικείμενο, δεν μπορεί να δώσει μια δύναμη μεγαλύτερη στις ψυχές μας, όταν θα χρειαστούν να ενδυθούν την αφθαρτοποιημένη σκόνη;»***

Η ψυχή είναι το μεγαλύτερο, ανεξερεύνητο και σπουδαιότερο στοιχείο της ανθρώπινης υπόστασης, όχι με την έννοια της σύγχυσης με το πνεύμα, που είναι το στοιχείο επικοινωνίας με τον δημιουργό Θεό. Το ανεξερεύνητο **στοιχείο της ψυχής,** ακόμα και για "ειδικούς" στο θέμα, ψυχολόγους, ψυχοθεραπευτές και ψυχιάτρους, έγκειται στο ότι οι ανάλογοι επιστήμονες έχουν εστιάσει σε άλλη αιτία από την πραγματική.

Όλο το κλειδί κρύβεται στο πως εξελίχθηκε αυτή μας η ύπαρξη. Οι αρχέγονες δυνατότητες του ανθρώπου, όχι μόνο αλλοιώθηκαν, αλλά ακόμα και διαστρεβλώθηκαν απόλυτα, ώστε διαφοροποιήθηκαν τόσο σημαντικά, που σήμερα να μιλάμε (ακόμα με την διδαχή του αποστόλου Παύλου) για κάτι ζωώδες, δαιμονικό, αφού η ψυχή πλέον έχει κατακυριευτεί από τον Διάβολο, μια που κατέχει ψυχές που δεν ανήκουν στον δημιουργό τους και σωτήρα Ιησού Χριστό.

15. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΣΩΜΑΤΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ

Η κατάσταση της ψυχής μετά θάνατο (Φώτιος Σχοινάς, δρ. Φιλοσοφίας)

Το άρθρο αυτό του κυρίου Σχοινά, αποτελεί απόπειρα ανταπόκρισης στο αίτημα της κ. Βασιλικής Κ. για την μεταθανάτια κατάσταση των ψυχών και τη δυνατότητα των ζώντων να βοηθήσουμε στην **ανάπαυσή** τους. Κατ' αρχήν πρέπει να σημειώσουμε ότι τη δυνατότητα μετάνοιας και ως εκ τούτου της σωτηρίας της ψυχής, έχουμε μόνο στην παρούσα ενσώματη ζωή. **Η μετάνοια συνδέεται ΜΟΝΟ με την εν σώματι και εν χρόνῳ ζωή. Μετά από αυτή δεν υπάρχει δυνατότητα μετάνοιας.** Ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης λέγει ότι οι ψυχές των ανθρώπων στον Άδη θα ήθελαν να ζήσουν μόνο πέντε λεπτά στην παρούσα ζωή για να προλάβουν να μετανοήσουν.

Όμως αποτελεί «ακλόνητη πεποίθηση» και διδασκαλία της εκκλησίας (του ιερατείου) ότι οι ψυχές των κεκοιμημένων μπορούν να βοηθηθούν πολύ και αποτελεσματικά από εμάς τους ζωντανούς. Πιστεύουν ότι τα μέσα βοήθειας προς τους κεκοιμημένους είναι: Η μνημόνευσή τους στη Θεία Λειτουργία**,** τα μνημόσυνα**,** η προσωπική προσευχή γι' αυτούς και οι διάφορες αγαθοεργίες με προεξέχουσα την ελεημοσύνη. Όμως ποια τελικά είναι η αλήθεια, που επαναλαμβάνουμε σε αυτό το βιβλίο συνεχώς**;**

Μόνο η παρούσα ζωή είναι καιρός μετάνοιας

Κατά τον μεγάλο δογματολόγο καθηγητή **Παναγιώτη Τρεμπέλα *«μόνον η παρούσα ζωή είναι καιρός μετάνοιας και αγώνων προς την πρόοδο εν τη αρετή»*** (Π.Ν. Τρεμπέλα, Δογματική, τόμος **3**, έκδοση αδελφότητος Θεολόγων ο Σωτήρ, Αθήναι 1979, σελ. 372). Μετά τον θάνατο δεν υπάρχει δυνατότητα μετάνοιας και διορθώσεως.

Ο Κύριλλος Ιεροσολύμων δηλώνει ότι ***«...της μετάνοιας και της αφέσεως στη ζωή αυτή μόνο την προθεσμία έχουμε.***

οὐκ ἔστι μετά θάνατον λοιπόν τους εν αμαρτίαις τελευτήσαντας ως ευεργετηθέντας αινείν, αλλά αποδύρεσθαι….» (Κυρίλλου Κατηχήσεις).

Ο Μέγας Βασίλειος λέγει ότι ***«…της μετανοίας και της αφέσεως των αμαρτιών ο παρών εστί καιρός, εν δε τω μέλλο-ντι αιώνα η δικαία κρίσις και ανταπόδοσις»*** και ότι ***«…μετά την εντεύθεν απαλλαγή ουκ εστίν καιρός κατορθωμάτων, του Θεού τον παρόντα καιρόν επιμετρήσαντος εις εργασίαν των προς την αυτού ευαρέστησιν»*** (Μ. Βασιλείου PG 31 700-701).

Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος κηρύσσει ότι ***«..ούκ εστίν εν Άδη τοις απελθούσιν εξομολόγησις και διόρθωσης. Συνέκλεισε γάρ ο Θεός ενταύθα μεν και βίον και πράξιν, εκεί δε την των πεπραγμένων εξέτασιν»*** (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος).

Ο Χρυσόστομος αποφαίνεται ότι ***«…ο παρών βίος πολιτείας έστιν καιρός, μετά δε την τελευτήν κρίσις και κόλασις»,*** ως εκ τουτου ***«έως μεν αν εν τω βιῳ τούτῳ ώμεν τω παρόντι, δυνατόν διαφυγείν την τιμωρίαν μεταβαλομένους*** **(**=εάν αλλάξουμε, εάν δηλαδή μετανοήσουμε), ***εκεί δε απελθόντε ανήνυτα*** (=ανώφελα) ***οιμώξομεν…»*** (Ιωάννου Χρυσοστόμου).

Είναι δυνατή η άφεση των αμαρτιών στην μέλλουσα ζωή;

Από τα ανωτέρω **πατερικά χωρία** συμπεραίνουμε αβιάστως και ασφαλώς ότι μόνο η ΠΑΡΟΥΣΑ ΖΩΗ είναι καιρός μετάνοιας και μεταβολής **"επί τα κρείττω",** η δε μέλλουσα ζωή είναι καιρός ανταποδόσεως, επιβραβεύσεως, ή αποδοκιμασίας. Όμως στην εκκλησιαστική ζωή και στην Αγία Γραφή παρατηρούμε περιπτώσεις μεταθανάτιας, αν μη μετάνοιας, τουλάχιστον μεταβολής στο καλύτερο.

Περίτρανο παράδειγμα είναι η κάθοδος του Ιησού Χριστού στον Άδη κατά την τριήμερο ταφή του, το κήρυγμα του ευαγγελίου στους αποθανόντες (Α' Πέτρου 3:19) και η σωτηρία αυτών

που Τον πίστεψαν. Επ' αυτού **ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός** γράφει**:** ***«Όσο γι' αυτό που λέει ο προφήτης ότι, "στον Άδη ποιος θα σε δοξάσει;", είπαμε ήδη ότι οι απειλές του Παντεπόπτη Θεού είναι βέβαια τρομερές, αλλά τελικά τις υπερνικάει η ανυπολόγιστη φιλανθρωπία του. Άλλωστε και μετά από αυτά που είπε ο προφήτης, έγινε οπωσδήποτε στον Άδη μετάνοια, εννοώ την μετάνοια εκείνων που πίστεψαν εκεί με την σωτήρια κάθοδο του Δεσπότη. Όμως δεν τούς έσωσε όλους ὁ ζωοδότης Κύριος, αλλά, όπως έχει ειπωθεί, και εκεί έσωσε μόνο εκείνους που πίστεψαν»*** (Ιωάννου Δαμασκηνού, Περί των εν πίστει κεκοιμημένων).

ΠΡΟΣΟΧΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

Αυτό το κείμενο, παρόλο που μιλάει για την μη δυνατότητα μετάνοιας μετά τον θάνατο, και ποιο ξεκάθαρα δεν γίνεται, μετά προσπαθεί να τα μπαλώσει με άλλες **ανακρίβειες,** που θα αποδείξουμε στη συνέχεια του κειμένου. Δυστυχώς αυτές είναι οι πατερικές διδαχές πολλών κληρικών, οι οποίοι μετά κυρίως την περίοδο 200 - 250 μ.Χ διαστρέβλωσαν την αλήθεια του Ιησού Χριστού και των αποστόλων και άλλαξαν τη θεόπνευστη διδασκαλία της Αγίας Γραφής.

16. ΠΩΣ ΑΝΑΣΤΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ;

Ποιο το μυστήριο της μεταμόρφωσης του τέλους**;** Αν στη φύση σπέρνουμε ένα κόκκο σταριού, μόλις αυτός ο κόκκος **"πεθάνει"** σε λίγο ένα ολόκληρο νέο σώμα σταριού θα ξεφυτρώσει. Το ίδιο πράγμα θα συμβεί με το ανθρώπινο σώμα. Ένα φθαρμένο σώμα θα ταφεί, ένα νέο ανανεωμένο σώμα θα σηκωθεί. Να γιατί υπάρχουν σώματα επουράνια και σώματα επίγεια.

Έτσι ακριβώς ο Παύλος περιγράφει την αλλαγή και συνεχίζει**:** ***«…Σάρκα, σώμα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν την βασιλεία του Θεού. Όλοι θα μεταμορφωθούμε σε μια στιγμή, σε χρόνο ανοιγοκλεισίματος του ματιού, στην τελευταία σάλπιγγα, επειδή θα σαλπίσει και οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, και εμείς θα μεταμορφωθούμε. Επειδή πρέπει τούτο το φθαρτό να ντυθεί αφθαρσία, και το θνητό τούτο, αθανασία. Τότε θα πραγματοποιηθεί ο λόγος που είναι γραμμένος. Καταβροχθίστηκε ο θάνατος με νίκη»*** (Α' Κορινθίους **15**:42,44 και **15**:51,54).

Μια μικρή ανάλυση αυτού του κειμένου μας λέει πως μόλις πεθάνουμε, το σώμα μας το φθαρτό, χάνεται, λιώνει από τα γήινα στοιχεία. Όμως αμέσως η ψυχή μας και το ελλιπές ακόμα πνεύμα μας πάει στον Κύριο, σε αναμονή της ανάστασης με την επιστροφή του Χριστού, ώστε να ενωθεί ξανά σε πλήρη πλέον ύπαρξη. Έτσι, όπως φορέσαμε την εικόνα του χωματένιου θα φορέσουμε και την εικόνα του ουράνιου (Α' Κορινθίους 15:49).

17. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΡΟΟΥΖ

Ο ιερομόναχος πατήρ Σεραφείμ Ρόουζ, κατά κόσμο Ευγένιος, γεννήθηκε σε μια τυπική μεσαία αμερικάνικη οικογένεια στο Σαν Ντιέγκο της Αμερικής, το 1934. Τελειώνοντας το γυμνάσιο, άρχισε να ψάχνει την «αλήθεια», όπως ο ίδιος έλεγε και καθώς δεν την έβρισκε στην κοινωνία στην οποία ζούσε, άρχισε να επαναστατεί. Ο ίδιος είχε προ πολλού απορρίψει τον χριστιανισμό της Αμερικής έτσι όπως τον βίωναν οι άνθρωποι γύρω του, θεωρώντας τον κοσμικό, αδύναμο και ψεύτικο. Πίστευε ότι αυτός ο χριστιανισμός είχε βάλει τον Θεό σε καλούπι.

Στράφηκε λοιπόν στα άθεα έργα του Νίτσε που επηρέασαν βαθύτατα την ψυχή του. Όπως ήταν φυσικό όταν η ψυχή πελαγοδρομεί μέσα στην αθεΐα, έπεσε σε πλήρη απόγνωση και σε μια κατάσταση που ο ίδιος περιγράφει αργότερα ως **«ζωντανή κόλαση».** Ένοιωθε πως δεν μπορούσε με τίποτα να ενταχθεί στο σύγχρονο κόσμο που ζούσε και κανείς δεν τον καταλάβαινε, ούτε και η ίδια η οικογένειά του. Ένοιωθε ότι γεννήθηκε σε λάθος μέρος και σε λάθος χρόνο.

Του άρεσε να περπατά κάτω από τ' αστέρια, αλλά τίποτα δεν μπορούσε να τον συναρπάσει, αφού σε τίποτα δεν πίστευε. Τον πόνο που του άφηνε το κενό, πάλευε να τον πνίξει μέσα στο πιοτό, πονούσε και μεθούσε. Ο πόνος του προερχόταν από την αίσθηση ότι ο Θεός τον κυνηγούσε ασταμάτητα, γι' αυτό μεθούσε και του φώναζε πολλές φορές με θυμό, να τον αφήσει ήσυχο. Κάποτε μεθυσμένος στάθηκε πάνω στην κορυφή ενός βουνού, σήκωσε την γροθιά του στον ουρανό, καταράστηκε τον Θεό και Τον προκάλεσε να τον στείλει στην κόλαση.

Πίστευε ότι από την αδιαφορία που βρισκόταν, ήταν προτιμότερη η κόλαση, αφού τότε θα ήταν σίγουρος ότι ο Θεός υπήρχε και δεν θα βασανιζόταν από τις ατελείωτες αμφιβολίες του. Έστω και για τη στιγμή που τα χέρια του Θεού θα τον τοποθετούσαν στην κόλαση, ένοιωθε ότι ακόμα και γι' αυτή τη στιγμή

μπορούσε να κολαστεί. Αργότερα στις δεκαετίες του 50-60, ο Ευγένιος άρχισε να μελετά τον Βουδισμό και έγινε οπαδός του. Παράλληλα έμαθε την Κινέζικη γλώσσα, άπταιστα με σκοπό να μελετήσει αρχαία ανατολικά κείμενα στην πρωτότυπη γλώσσα τους, ελπίζοντας ότι θα βρει την αλήθεια μέσα σ' αυτά.

Ωστόσο δεν την βρήκε ούτε στον Βουδισμό, αλλά ανακάλυψε ότι ο Βουδισμός τον βύθισε σε μεγαλύτερο κενό. Συνέχισε να αναζητά την αλήθεια που πάντα του διέφευγε. Αναζητώντας την, βρέθηκε ανάμεσα στις αρχαίες θρησκείες και παραδόσεις, και σε άλλους δρόμους αδιεξόδους. Κάποτε επισκέφτηκε μια Ορθόδοξη εκκλησία (εννοεί έναν Ορθόδοξο ναό, γιατί εκκλησία δεν είναι ο χώρος, το κτίσμα, αλλά εκκλησία είναι ο λαός του Θεού, είναι το σώμα του Ιησού Χριστού. Πρόκειται για άλλη μια διαστρέβλωση του Ορθόδοξου ιερατείου). Γράφει αργότερα γι' αυτή την εμπειρία**: *«Όταν επισκέφτηκα μια Ορθόδοξη "εκκλησία" για πρώτη φορά, μου συνέβη κάτι που σε κανένα βουδιστικό, ή άλλο ανατολίτικο ναό, δεν είχα νιώσει».***

Εδώ βλέπουμε τη δική μου εμπειρία **(σχόλιο του συγγραφέα),** όπου είχα επισκεφτεί πάμπολους ναούς και μοναστήρια Ορθοδόξων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό όταν βρισκόμουν. Βλέπετε είχα βαθιές αναζητήσεις του Θεού, πάντα υπήρχε αποστροφή από την επαφή μου με τους αδιάφορους ιερωμένους, οι οποίοι αφενός μεν δεν γνώριζαν τίποτα για τα περί σωτηρία και αφετέρου δεν μπορούσαν να μου προσφέρουν βοήθεια. Κάποιες φορές έβαζαν επάνω μου το λεγόμενο πετραχήλι, λες και χωρίς αυτό δεν θα γινόταν τίποτα, έλεγαν κάποια ακαταλαβίστικα Ελληνικά και με έστελναν χειρότερο πίσω από ότι είχα έρθει. Αυτό αποδεικνύει την αλήθεια, πως ο Θεός σε οδηγεί όταν Τον αναζητάς με πάθος και αλήθεια.

Συνεχίζει ο Σεραφείμ Ρόουζ: ***«....Κάτι τότε μου συνέβη καθώς γύρισα σπίτι. Η έρευνά μου για την αλήθεια είχε τελειώσει. Με αυτή την αποκάλυψη της Ορθοδοξίας και με την συνα-***

ναστροφή μου με Ορθοδόξους, μια καινούργια σκέψη γεννήθηκε στο μυαλό μου, ότι η αλήθεια δεν είναι μια αφηρημένη και γενική ιδέα, αλλά είναι πολύ συγκεκριμένη και αξίζει να αγαπιέται με όλη μας την καρδιά και με όλο μας το είναι. Έτσι γνώρισα τον Χριστό».

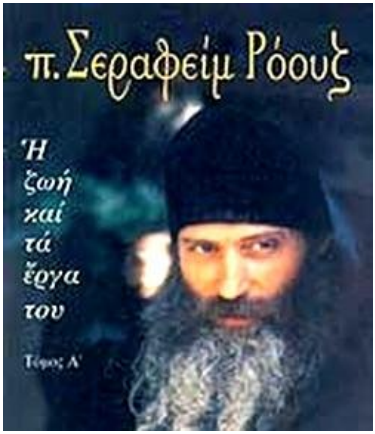
Πριν ανακαλύψει ο Ευγένιος την "αλήθεια" υπέφερε από την ατελείωτη έλλειψή της. Τώρα που την βρήκε υπέφερε για χάρη της. Αφιέρωσε την υπόλοιπη ζωή του ζώντας γι' αυτήν την αλήθεια και μάλιστα σκοτώνοντας τον εαυτό του για να παραδώσει σε άλλους την αλήθεια, όπως νόμιζε ότι είχε. **Μαζί με έναν νεαρό Ρώσο που ονομαζόταν Γκλέμπ συγκρότησαν μια αδελφότητα.** Ζούσαν πλέον αφιερωμένοι για την διάδοση της αλήθειας με προσευχές. Επειδή όμως γρήγορα ο κόσμος και η πόλη τους κούρασε και επειδή οι ψυχές τους λαχταρούσαν να ανέβουν ακόμα ψηλότερα πιο κοντά στον Θεό (έτσι πίστευαν, χωρίς αυτό όμως να στηρίζεται στον Λόγο του Θεού) εγκατέλειψαν την πόλη, πηγαίνοντας σε ένα έρημο μέρος στην βόρεια Καλιφόρνια.

Εκεί ζούσαν πλέον χωρίς νερό και τα χρειώδη. Ήταν το 1970 όταν οι δυο φίλοι, έγιναν μοναχοί και ο Ευγένιος πήρε το όνομα Σεραφείμ. Φυσικά, εξυπακούεται πως δεν γνώριζαν τον Λόγο του Κυρίου Ιησού, που λέει προσευχόμενος προς στον Πατέρα Θεό**:** ***«Δεν παρακαλώ να τους σηκώσεις από τον κόσμο, αλλά να τους διαφυλάξεις από τον πονηρό»*** (Ιωάννης 17:15). Τι πιο ξεκάθαρο για όσους έχουν αυτιά για να ακούσουν. Αλλά δυστυχώς πολλοί ακούν τα λόγια των ανθρώπων και όχι της Αγίας Γραφής, που είναι η αυθεντία, που είναι ο Λόγος του Θεού, προσέχοντας σε λανθασμένες διδασκαλίες.

Οι δυο μοναχοί, μέσα στην έρημο, μακριά από τον θόρυβο του κόσμου, μετέφραζαν συνεχώς Ορθόδοξα κείμενα. Ο Χριστός μέσα στον Λόγο Του, ποτέ δεν μιλάει για Ορθόδοξα, ή Ευαγγελικά, ή άλλου ονόματος κείμενα, αλλά μιλά μόνο για τον δικό Του

αποκαλυμμένο Λόγο στην Γραφή Του. Άλλο ένα λάθος του Σεραφείμ. Όμως τελικά τα γραπτά του μιλούσαν για την ανάγκη της γνώσης της μετά θάνατον ζωής, χωρίς να διευκρινίζει ότι για τον άνθρωπο, **αυτό γίνεται μόνο δια της αποδοχής της θυσίας του Ιησού Χριστού**. Αργότερα ο Σεραφείμ γίνεται ιερέας και σύγχρονος απόστολος σε πολλά έθνη.

Και ενώ ο Σεραφείμ μετέφραζε και βάφτιζε αμαρτωλούς, εντελώς ξαφνικά αρρώστησε βαριά έως θανάτου. Ήταν καλοκαίρι του **1982** όταν είχε να αντιμετωπίσει φρικτούς πόνους που τους υπέμενε, χωρία να γογγύζει. Τελικά, ούτε μετά τις συμβουλές των γιατρών δεν θέλησε να δεχτεί ιατρικές θεραπείες (σοβαρό λάθος) γιατί η ζωή μας είναι στα χέρια του Κυρίου και όχι στις αποφάσεις μας πότε θα φύγουμε για την αιωνιότητα. Δυστυχώς είχε μαρτυρικό τέλος, υπέφερε έως τέλους τους πόνους για να απολαύσει (όπως πίστευε) την αιώνια ζωή στον παράδεισο του Θεού. **Ήταν Αύγουστος του 1982 όταν πέθανε.** Εφόσον βρέθηκε στην αντίπερα όχθη, στην άλλη ζωή, ανεξάρτητα σε ποιο στρατόπεδο βρέθηκε, **εκεί είδε** τελικά με τα μάτια του την αλήθεια ζωντανή μπροστά του, που τόσο πολύ την αναζήτησε και θυσιάστηκε γι' αυτήν.

18. ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Στο κεφάλαιο αυτό θα αποκαλύψω (θα ξεσκεπάσω κυριολεκτικά) μια σοβαρή σατανική πλάνη, που είναι διαδεδομένη κυρίως σε χριστιανούς, οι οποίοι αποφάσισαν να στραφούν στην καλογερική, στον μοναχισμό, όπως έχω αναφέρει και σε άλλο κεφάλαιο του βιβλίου. Ο Χριστός ποτέ δεν σύστησε ή ενθάρρυνε αυτό το σύστημα. **Αντίθετα ζήτησε από τον Πατέρα Θεό να μην φύγουν οι χριστιανοί από τον κόσμο, αλλά να τους φυλάξει από τον πονηρό,** τον Σατανά (Ιωάννης 9:20,21).

Έχουμε πολύ γνωστά παραδείγματα καταξιωμένων χριστιανών, όπως του γνωστού Ορθόδοξου ιερομόναχου **Σεραφείμ Ρόουζ,** που αναφέραμε στο προηγούμενο κεφάλαιο και που πέθανε από αφόρητους πόνους ασθένειας, μη δεχόμενος να νοσηλευτεί, σύμφωνα με την συμβουλή των γιατρών. **Ο Νεκτάριος της Αίγινας** επίσης πέθανε με φρικτούς πόνους καρκίνου προστάτη, με την νοοτροπία να μη θέλει να νοσηλευτεί επίσης. Ο γνωστός **Παΐσιος ο Αγιορίτης**, είναι άλλο ένα παρόμοιο παράδειγμα συνειδητού αφιερωμένου χριστιανού, έζησε τέτοιο τέλος.

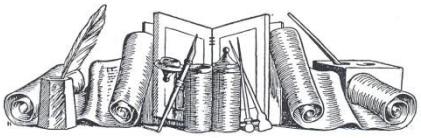
Δεν πιστεύω φυσικά πως αυτό είναι παράδειγμα που πρέπει να ακολουθηθεί. Ποτέ ο Ιησούς δεν είπε, ούτε πουθενά στην Αγία Γραφή αναφέρεται, πως έδωσε σε κάποιον ασθένεια για να δοκιμασθεί. Αντίθετα ο Ιησούς είναι ο μόνος που δίνει ζωή και υγεία στον άνθρωπο. Ο Σατανάς και μόνο αυτός δίνει ασθένεια.

Η περίπτωση της ιστορίας του Ιώβ, είναι η ιστορία που καταγράφεται στο ομώνυμο βιβλίο του στην Παλαιά Διαθήκη, αλλά δεν έχει καμιά σχέση με τις περιπτώσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, γιατί οι άνθρωποι αυτοί αφέθηκαν στον φρικτό θάνατο, **πιστεύοντας ότι έτσι μιμούνται τα μαρτύρια του Χριστού, στο σταυρό,** λες και ο Χριστός μας ζητάει να τραβήξουμε τα ίδια για να σωθούμε. Μεγάλη πλάνη και μέγιστη προσβολή για το έργο του Ιησού Χριστού, που πέθανε Αυτός στη δική μας θέση.

Προφανώς τους έμαθαν πως με αυτόν τον τρόπο θυσίας, θα γίνουν αξιότεροι και ικανότατοι σωτηρίας. Η σωτηρία δίνεται με τη μετάνοιά μας και με την αναγνώριση της αμαρτίας μας, όπου με αυτόν τον τρόπο δικαιωνόμαστε με την δικαιοσύνη του Χριστού, αποκτώντας μερίδιο στην αιωνιότητα, μαζί με τον Κύριο Ιησού.

Ο σκοπός του αφιερωμένου και παραδομένου ανθρώπου στον Ιησού Χριστό, δεν είναι να κλειστεί μέσα σ' ένα κελί ή σ' ένα μοναστήρι μακριά από τα εγκόσμια, αλλά να βρίσκεται μέσα στον κόσμο, ώστε να διαδοθεί το μήνυμα της σωτηρίας. Αν κάποιοι μοναχοί έγιναν γνωστοί από τον μοναχικό τους βίο και έλκυσαν ανθρώπους κοντά τους, αυτό είναι μια άλλη ιστορία, αρκεί όσοι βρέθηκαν και θα βρίσκονται εκεί, να μην βρεθούν για να λάβουν βοήθεια σε κάποιο πρόβλημά τους μόνο, αλλά να διδαχτούν πως θα σωθούν στην αιωνιότητα, μια που δεν θυμάμαι καμιά περίπτωση ανθρώπου που να βρέθηκε εκεί που ζουν μοναχοί και επιστρέφοντας να είπε ότι τώρα είναι σωσμένος.

Ο Ιησούς Χριστός φεύγοντας στον ουρανό είπε στους μαθητές Του: ***«Καθώς λοιπόν πορευτείτε, να κάνετε μαθητές όλα τα έθνη βαφτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα, του Υιού, και του αγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα σας παρήγγειλα. Και εγώ θα είμαι μαζί σας όλες τις μέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα. ΑΜΗΝ»*** (Ματθαίος 28:19,20)**.** Εάν οι μαθητές πήγαιναν να κλειστούν μέσα σ' ένα μοναστήρι, δεν θα μπορούσαν να εκτελέσουν την εντολή του Κυρίου τους.

19. ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

1. Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΣΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΛΗΘΑΡΓΟ

Οι δαίμονες είναι πραγματικά πνευματικά όντα και είναι αυτοί που σήμερα χειρίζονται όλο το κακό μέσα στον κόσμο. Αν και οι άνθρωποι είναι πνευματικά όντα, είμαστε περιορισμένοι σε φυσικά σώματα. Ο μεγάλος πνευματικός πόλεμος είναι ανάμεσα στο **«πνεύμα του ανθρώπου»** και στις **«πνευματικές δυνάμεις του κακού»** που καθοδηγούνται από τον Σατανα και που αγωνίζονται για τον έλεγχο και τον χειρισμό των σαρκικών μας σωμάτων.

Το πνεύμα μας μάχεται με την πίστη μας στον Ιησού και με την βούληση μας, ενώ ο Διάβολος και οι πεσμένοι άγγελοί του, αγωνίζονται με εξαπάτηση, πονηρία και πειρασμούς. Δεν πρέπει να νομίζουμε ότι αυτός ο πόλεμος δεν υπάρχει. Οι Γραφές με απλό τρόπο μας λένε την αλήθεια.

Σε ολόκληρο τον κόσμο, αυτές οι ημέρες που ζούμε είναι σαν τις ημέρες του Νώε. Όπως ήταν στις ημέρες του Νώε, έτσι θα είναι και στις ημέρες της έλευσης του Υιού του ανθρώπου (Λουκάς 17:26-30**,** Ματθαίος 24:37-39)**.** Οι άνθρωποι δεν έπαιρναν στα σοβαρά τι έλεγε ο Νώε, ούτε πίστευαν ότι κάτι μπορεί να αλλάξει. Η ανθρωπότητα μπορούσε να δει τα μαύρα σύννεφα επάνω από τον ορίζοντα, αλλά δεν πίστευε ότι η βροχή ήταν επικείμενη, αλλά όταν ήρθε η "βροχή" ήταν πλέον αργά.

Παρατηρήστε το παραλληλισμό σήμερα. Η ανθρωπότητα μπορεί να δει όλα τα σημάδια των τελευταίων ημερών, όμως δεν πιστεύει ότι κάτι θα αλλάξει, δεν πιστεύει στην επικείμενη έλευση του Κυρίου μας και δεν προετοιμάζεται να συναντήσει τον Θεό. Θα μπορούσαμε να πούμε με δύο λέξεις **«πνευματικός ύπνος»,** ολόκληρη η ανθρωπότητα βρίσκεται μέσα σ' έναν **πνευματικό λήθαργο,** κυριευμένη από τις εφήμερες απολαύσεις και τις ματαιότητες του κόσμου και δεν βλέπει ότι η "βροχή" έρχεται.

Βρισκόμαστε στη χρονική στιγμή που **ο Θεός στρατολογεί ένα στρατό** που θα σείσει τον κόσμο εργαζόμενος μέσα από τους στρατιώτες του. Ο Θεός θα κινηθεί με σημεία και τεράστια που μέσα απ' αυτά θα κλονίσει την καθιερωμένη ιεραρχία από την αυτοαποκαλούμενη οργανωμένη θρησκεία που υπάρχει σε αυτό τον κόσμο σήμερα. Οι στρατιώτες που τώρα ο Θεός ετοιμάζει θα φανερώσουν τη δύναμη του Θεού σε μεγαλύτερη έκταση απ' τους μαθητές την εποχή της Πεντηκοστής.

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής έφερε το πνεύμα του Ηλία μέσα στον κόσμο αυτό, αλλά ο ίδιος ούτε καν το γνώριζε. Όταν τον ρώτησαν γι' αυτό το αρνήθηκε, αλλά ο Ιησούς ομολόγησε ότι το είχε. Ο σκοπός αυτού του χρίσματος ήταν να κάνει ίσια τα μονοπάτια του ερχόμενου Κύριου Ιησού, **γιατί ο Κύριος έρχεται!**

2. Ο ΚΥΡΙΟΣ ΧΡΙΕΙ ΤΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥ

Το ότι η ανθρωπότητα βρίσκεται σε πνευματικό λήθαργο, αυτό είναι αποτέλεσμα της δράσης των πονηρών δαιμονικών πνευμάτων. Εκείνο όμως που προκαλεί εντύπωση είναι ότι και ένα μεγάλο κομμάτι των αναγεννημένων πιστών, των συνειδητά πιστών, έχει πέσει σ' αυτό τον πνευματικό ύπνο.

Η **όραση** που ακολουθεί είναι χαρακτηριστική της σημερινής κατάστασης της εκκλησίας, όπου η **σαρκική εκκλησία** *(η εκκλησία δηλαδή των τύπων, της χλιαρότητας και της αδιαφορίας),* συνυπάρχει με την **πνευματική εκκλησία** *(την χρισμένη και στρατευόμενη εκκλησία).* Η όραση περιγράφει την απροθυμία των πνευματικών ηγετών, που τους παρομοιάζει με στρατηγούς, να υπακούσουν στο κάλεσμα του Αρχιστρατήγου τους και να πολεμήσουν τον εχθρό που επιτίθενται εναντίον τους**. «Αρχιστράτηγος»** είναι ο αναστημένος και ένδοξος Κύριος Ιησούς και **«εχθρός»** είναι ο Σατανάς και οι πονηρές δυνάμεις.

Για όσους δεν είναι εξοικειωμένοι με την Αγία Γραφή, αναφέρουμε ότι ο Θεός μιλάει στον άνθρωπο με **ΟΡΑΣΕΙΣ**, με **ΕΝΥΠΝΙΑ,** δηλαδή όνειρα και με **ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ** (Πράξεις 2:17, Ιωήλ

2:28-29). Ενώ το ΕΝΥΠΝΙΟ ο άνθρωπος το βλέπει **στον ύπνο του**, την ΟΡΑΣΗ την βλέπει ενώ **είναι ξύπνιος** και πολλές φορές γίνεται κατά την ώρα της προσευχής. Εδώ σας παρουσιάζουμε μια όραση που έδειξε ο Κύριος Ιησούς για την πνευματική κατάσταση των ηγετών της εκκλησίας Του κατά τους έσχατους καιρούς, λίγο πριν έρθει για δεύτερη φορά.

Επανερχόμαστε στην όραση, η οποία δείχνει και μια **άλλη ομάδα απλών πιστών,** οι οποίοι είναι ΠΡΟΘΥΜΟΙ να πολεμήσουν μαζί με τον Αρχιστράτηγο, δίνοντας και τη ζωή τους, αλλά όμως δεν είχαν **αξιωματικούς,** που σε μια μάχη είναι απαραίτητοι, για να εκτελούν τις διαταγές του Αρχιστρατήγου, στα διάφορα πεδία της μάχης, ώστε να κατευθύνουν το στράτευμα σύμφωνα με τις εντολές που έχουν λάβει. Η όραση έχει ως εξής**:**

«....*Μέσα σε μια μεγάλη στρατιωτική σκηνή ήταν ένα μεγάλο και μακρύ τραπέζι, όπου στην μια πλευρά του τραπεζιού ήταν καθισμένοι σε πολυθρόνες* ***πολλοί στρατηγοί****.*

Η απέναντι πλευρά του τραπεζιού ήταν άδεια, δεν καθόταν κανείς και η πλευρά της σκηνής που ήταν προς αυτό το μέρος ήταν ***διαφανής****. Όπως κάθονταν οι στρατηγοί έβλεπαν τι γινόταν έξω και αυτό που έβλεπαν ήταν ένα* ***εχθρικό στράτευμα να προελαύνει****.*

Στην κορυφή τού τραπεζιού στεκόταν όρθιος ο ***Αρχιστράτηγος*** *με μια λαμπρή στολή όλο φως. Στράφηκε λοιπόν στους στρατηγούς και με επιβλητική φωνή τους είπε****:***

> ***"Πρέπει να δείτε ότι η προέλαση τού εχθρού έχει ήδη αρχίσει, είναι λοιπόν η ώρα να συνταχθούν οι δυνάμεις μας και να περάσουμε στην αντεπίθεση!"***

Στο κάλεσμα αυτό του αρχιστράτηγου, οι στρατηγοί άρχισαν, ***<u>άλλος</u>*** *να κοιτά τον διπλανό του,* ***<u>άλλος</u>*** *να κοιτά προς το έδαφος έχοντας χαμηλώσει τα μάτια και* ***<u>άλλος</u>*** *κοιτούσε επάνω και όλοι έδειχναν σαν μην άκουσαν τίποτα!*

Βλέποντας την αδιάφορη κατάσταση των στρατηγών του, ο Αρχιστράτηγος άλλαξε έκφραση και κούνησε με θλίψη το κεφάλι του και λίγο μετά η έκφραση του έδειχνε οργή.

Μετά από αυτό, στράφηκε και βγήκε από την σκηνή κλείνοντας πίσω του την πόρτα. Προχώρησε σε έναν λόφο στο κέντρο τού στρατοπέδου και με δυνατή φωνή φώναξε: ***"Η μάχη αρχίζει σε λίγο! Ποιος θα σταθεί δίπλα μου;"***

Αμέσως άρχισαν να τρέχουν γύρω του απλοί ***στρατιώτες****,* ***δεκανείς και λοχίες*** *με απόφαση να δώσουν την μάχη αυτήν έως εσχάτων, δίπλα σε αυτόν τον λαμπρό Αρχιστράτηγο. Δεν υπήρχαν όμως* ***αξιωματικοί****.*

Τότε, ο Αρχιστράτηγος με ένα τεράστιο χαμόγελο αγαλλίασης στο πρόσωπο Του άρχισε ***να χρήζει εκ νέου*** *λοχαγούς, ταγματάρχες και στρατηγούς και κατόπιν προχώρησε πρώτος εμπρός από όλους αυτούς, που Τον ακολουθούσαν εναντίον των εχθρών....***»**

3. ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Το προφητικό μήνυμα της όρασης είναι πολύ ενθαρρυντικό γι' αυτούς που θέλουν να ζουν με υπακοή στο θέλημα του Κυρίου Ιησού, γι' αυτούς που στην πρόσκληση του Κυρίου, δεν διστάζουν να πουν, σαν τον Ησαΐα *«Ιδού, εγώ, απόστειλόν με»* (Ησαΐας 6:8). Είναι επιτακτική ανάγκη σήμερα η εκκλησία να ντυθεί με την πανοπλία του Θεού (Εφεσίους 6:11-17). και να εξέλθει σε κατά μέτωπον επίθεση με τις εχθρικές δυνάμεις. Το σάλπισμα της νίκης να ηχήσει παντού, ο άνεμος του Πνεύματος να καταλάβει όλο το στράτευμα του Κυρίου και οι αξιωματικοί εφοδιασμένοι με πλούσια πνευματικά χαρίσματα θα οδηγούν τον λαό του Θεού από νίκη σε νίκη και από δόξα σε δόξα**.**

Στην όραση ο Κύριος έχρισε **νέους αξιωματικούς** όλων των βαθμίδων και γνωρίζουμε ότι στον φυσικό τομέα ένας στρατηγός, όσο ικανός και να είναι, εάν δεν έχει και ικανούς στρατη-

γούς, ικανούς επιτελείς, δεν μπορεί να διεξάγει νικηφόρα μια μάχη. Το ίδιο και στον πνευματικό τομέα, ο Κύριος Ιησούς, ο Αρχιστράτηγος των δυνάμεων, χρίει ικανούς επιτελείς που θα ολοκληρώσουν το έργο Του στη γη.

Η εκκλησία των εσχάτων καιρών θα πάψει να βρίσκεται σε πνευματικό ύπνο, θα ξυπνήσει, θα ντυθεί με δύναμη και εξουσία και πριν αρπαχτεί στον ουρανό, όπως είναι προφητευμένο (βλ. Α' Θεσσαλονικείς 4:13-18**,** Α' Κορινθίους 15:51-56) θα επιφέρει ένα καιριο πλήγμα στον Διάβολο και στις πονηρές δυνάμεις του. Θα φύγει από τον κόσμο αυτό, όταν την αρπάξει ο Κύριος με λάφυρα πολλά, που θα είναι οι ψυχές που θα έχει αποσπάσει από τα δεσμά του εχθρού**.**

Για περισσότερες λεπτομέρειες στο θέμα αυτό, σας συστήνουμε το προφητικό βιβλίο των εκδόσεων **«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»** με τίτλο **«ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ»**, στο οποίο αναφέρεται και η παραπάνω όραση.

Αυτή θα είναι η δόξα της εκκλησίας των τελευταίων καιρών. Γι' αυτό -αγαπητέ αναγνώστη- δεν σου συστήνουμε δόγματα, θρησκείες, αιρέσεις, ομολογίες χριστιανικές ομάδες και κινήσεις, αλλά σου συστήνουμε να εκζητήσεις Αυτόν που είναι το κέντρο ολόκληρης της Αγίας Γραφής, **σου συστήνουμε τον αναστημένο Κύριο Ιησού,** που με τη νίκη Του επάνω στο σταυρό του Γολγοθά αφαίρεσε κάθε εξουσία του Διαβόλου. Εάν σήμερα ο Διάβολος και οι δυνάμεις του έχουν εξουσία επάνω στον άνθρωπο, πιστό και μη πιστό, είναι γιατί εμείς του δίνουμε αυτή την εξουσία, καθόσον του δίνουμε τόπο (Εφεσίους 4:27).

Πήγαινε λοιπόν να καταταγείς στο στράτευμα του Αρχιστράτηγου Ιησού και τότε δεν θα βρίσκεσαι σε πνευματικό λήθαργο, τότε θα έχεις δυνάμεις και εξουσία να στρέφεσαι κατά των δαιμονικών πνευμάτων και να συντρίβεις όλη τη δύναμη του εχθρού, γιατί η εξουσία σου θα είναι δοσμένη «άνωθεν».

20. ΦΥΣΗ ΔΑΙΜΟΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΡΟΟΥΖ

Η φύση των δαιμόνων είναι τέτοια, ώστε η ικανότητα αντίληψης του αέριου σώματος υπερβαίνει εύκολα αυτήν των γήινων σωμάτων. Η ταχύτητά τους επίσης, λόγω της μεγαλύτερης κινητικότητας του αερίου σώματος που ξεπερνά ασύγκριτα, όχι μόνο την ταχύτητα με την οποία κινούνται οι άνθρωποι και τα άγρια ζώα, αλλά ακόμα ξεπερνά και την ταχύτητα των πουλιών. Διαθέτουν αντίληψη ταχύτητας κίνησης και οξύτητας σκέψεων, ώστε προβλέπουν και αποκαλύπτουν πράγματα που έχουν παρατηρήσει, πριν αυτά συμβούν.

Με αυτόν τον τρόπο λειτουργούν τα μέντιουμ, παραπλανώντας τον άνθρωπο, πως τάχα έχουν ικανότητες επικοινωνίας με τον Θεό. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, οι άνθρωποι θαυμάζουν λόγω της βραδύτητας της γήινης αντίληψής τους. Οι δαίμονες επειδή υπάρχουν αιώνια, έχουν συσσωρεύσει πολύ μεγαλύτερη πείρα των γεγονότων, σε σύγκριση με τους ανθρώπους των οποίων η ζωή είναι σύντομη. Χάρη σε αυτές τις ικανότητες που τους παραχωρεί η φύση του αέριου σώματος, όχι μόνο προλέγουν γεγονότα, **αλλά κάνουν και θαύματα**, **"**τα οποία (δυστυχώς) αποδίδονται πολλές φορές σε αγίους, ή ακόμα και στη μητέρα του Κυρίου Ιησού**"** (σχόλιο συγγραφέα).

Είναι τόσο μεγάλο το πλήθος των πονηρών πνευμάτων, ώστε η πρόνοια του Θεού έχει αποκρύψει αυτά τα πνεύματα από τα βλέμματα των ανθρώπων, αλλιώς σε αντίθετη περίπτωση οι άνθρωποι θα καταλαμβάνονταν από τρόμο μήπως οι δαίμονες τους επιτεθούν. Χρειάζεται να κατανοηθεί ποια ήταν η φύση του ανθρώπου πριν την πτώση του, τις αλλαγές τις οποίες υπέστη μετά την πτώση και τέλος τις δυνατότητες που έχει ο άνθρωπος για επικοινωνία με τα πνευματικά όντα.

. . . /// . . .

21. ΕΝΑΕΡΙΑ "ΤΕΛΩΝΙΑ" ΔΑΙΜΟΝΕΣ

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να προχωρήσουμε, ώστε να δούμε τι ακριβώς συμβαίνει στην ψυχή, σύμφωνα με την Ορθόδοξη διδασκαλία, όταν κατά την στιγμή του θανάτου, αφήνει το σώμα και εισέρχεται στον κόσμο των πνευμάτων. Ο απόστολος Παύλος τα ονομάζει *«τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανίοις»* (Εφεσίους 6:12). Οι ορθόδοξοι τα πονηρά πνεύματα τα ονομάζουν **"τελώνεια"**, λέξη που δεν υπάρχει στην Αγία Γραφή. Είναι λέξη εφεύρημα πολύ αργότερα της αποστολικής εποχής.

Επόμενο εφεύρημα που θα διαβάσετε παρακάτω είναι το εξής, που λέει ο Σεραφείμ Ρόουζ**:** ***«Μετά τον θάνατό τους όλοι, αμαρτωλοί, όσιοι και οι δίκαιοι, κατέρχονταν στην κόλαση. Οι πύλες του ουρανού ήταν αιωνίως κλειστές για τους ανθρώπους».*** Όπως θα έχετε διαπιστώσει όσοι διαβάζετε προσεκτικά και θυμάστε τα γραφόμενα, ο Σεραφείμ τη μια φορά λέει το ένα και την άλλη φορά λέει κάτι άλλο και αυτό δείχνει σύγχυση και έλλειψη αποκάλυψης της αλήθειας.

Ήδη στην αρχή του βιβλίου αναφέρθηκαν οι δυο ξεχωριστοί τόποι του Άδη, στους οποίους πήγαιναν και οι δίκαιοι και οι άδικοι, δηλαδή οι δίκαιοι στον κόλπο του Αβραάμ και οι άδικοι στην πλευρά των βασάνων. Όσοι πιστεύουν και δέχονται τον Ιησού στη ζωή τους μετά την ανάστασή Του πάνε πλέον μαζί Του (και όχι στον Άδη), σε αντίθεση με τους αμαρτωλούς που συνεχίζουν να πηγαίνουν στον Άδη, μέχρι την τελική κρίση, όπου τότε θα μεταφερθούν στην κόλαση.

Συνεχίζει ο Σεραφείμ, λέγοντας πως, μετά τη λύτρωση που μας χάρισε ο Ιησούς Χριστός, αυτοί που έχουν απορρίψει τον λυτρωτή μετά τον αποχωρισμό τους από το σώμα, κατέρχονται κατευθείαν στην κόλαση. Μάλιστα κάνει και το επόμενο ατόπημα να λέει πως χρειάζεται ιδιαίτερη κρίση και διάκριση, προκειμένου να καθοριστεί εάν τα όσα επικρατούν στην ψυχή, την προορίζουν για την αιώνια ζωή, ή τον αιώνιο θάνατο. Όπως καταλαβαίνει ο

ειλικρινής μελετητής, το χάος είναι αδιανόητο, αφού σε άλλα κείμενα δικά τους, αλλά κυρίως στην Αγία Γραφή, δεν υπάρχει μετάνοια μετά τον θάνατο. Για ποια λοιπόν διάκριση μετά μιλάνε**;**

Η διδασκαλία των τελωνείων αναφέρει τώρα ο Σεραφείμ, είναι η **"**διδασκαλία της εκκλησίας**"**. Αυτή η σύγχυση γίνεται πολύ συχνά και να προσέχετε όταν την αναφέρουν. Προφανέστατα ομιλούν περί **"διδασκαλίας του ιερατείου"** και όχι για τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού.

Άλλη μια τραγική καταγραφή στο θέμα γίνεται από έναν κατά τα άλλα επιφανή Ορθόδοξο, τον **Ιωάννη Χρυσόστομο**, μόνο που εδώ δεν είναι καν "Χρυσόστομος". Λέει: ***«Στο ταξίδι μας μέσα από τον αέρα, θα έχουμε ανάγκη από πολλές προσευχές, πολλούς βοηθούς, πολλές αγαθοεργίες, καθώς και από την αδιάλειπτη μεσιτεία των αγίων αγγέλων».*** Ειλικρινά θα ήθελα να μάθω από που έχουν αντλήσει τέτοιες πληροφορίες που με τέτοια αισχύνη καταγράφουν, κάνοντας τους ανθρώπους να πιστεύουν πως ότι και εάν έχουν κάνει στη γη, η μεσιτεία και η αγαθοεργία θα τους σώσει. **Άρα, σύμφωνα με αυτή την άποψη το έργο του Χριστού στο σταυρό είναι άχρηστο.** Γιατί άραγε, πέρασε ο Ιησούς αυτό το ξεκάθαρο και φρικτό μαρτύριο, αφού εγώ μπορώ να σωθώ με κάποιες ανθρώπινες πράξεις**;** Ντροπή και μόνο ντροπή ταιριάζει.

«Θα έρθει και σε μας η ώρα του θανάτου, θα έρθει δεν είναι δυνατό να τον αποφύγουμε, και τότε είθε όταν έρθει* ο άρχοντας του κόσμου και του αέρα*, να βρει τα αμαρτήματά μας λίγα και μηδαμινά, για να μη μας ελέγξει». Αυτά τα ντροπιαστικά ψέματα καταγράφει ο άγιος **Ησύχιος ο πρεσβύτερος**. Όπως καταλάβατε το δόγμα της σωτηρίας ακυρώνεται, εφόσον ο Σατανάς (αυτός που είναι ο άρχοντας του αέρα) μπορεί να μας διακόψει την πορεία στον αέρα μετά τον θάνατό μας, εάν είμαστε αναγεννημένοι και καθαρά μετανοημένοι από τη γη.

Άλλη μαρτυρία είναι του οσίου **Εφραίμ του Σύρου**, που

λέει: ***«Ω παρθένε την ώρα του θανάτου μου, διάσωσέ με από τα χέρια των δαιμόνων και την κρίση και την κατηγορία και τη φοβερή δοκιμασία και από τα φθονερά τελώνια και τον μανιασμένο άρχοντα και την αιώνια καταδίκη, Ω μητέρα του Θεού!».*** Βλέπουμε δυστυχώς μια συνεχόμενη εμμονή να μιλούν για εναέρια τελώνια όπως ονομάζουν τους δαίμονες. Βεβαίως και οι μη σωσμένοι, αλλά και όσοι θα έχουν επιθανάτιες εμπειρίες, θα έχουν στο δρόμο τους όραση και παρουσία δαιμόνων. Αλλά ποτέ οι σωσμένοι και οι καθαρισμένοι με το αίμα του Χριστού, εκτός εάν έχουν μεν σωθεί και μετανοήσει, αλλά κρατούν κρυφές αμαρτίες που δεν έχουν εξομολογηθεί στον Κύριο Ιησού.

Θα αναφέρω μια προσωπική μαρτυρία αδελφικού μου φίλου για τη γυναίκα του. Πρόκειται για ένα ζευγάρι που γνώρισε τον Κύριο Ιησού, αναγεννήθηκαν και καθαρίστηκαν με το αίμα Του. Όμως ακόμα και αυτό να έχει συμβεί, η σωτηρία κινδυνεύει εάν ο πιστός παίζει με αυτή, εάν δηλαδή κρατά αμαρτίες μη εξομολογούμενες στον Κύριο. **Η σύζυγος του φίλου μου, προφανώς κρατούσε κάποιο αμάρτημα, κρυφό και ανεξομολόγητο.** Όταν έφτασε στο κατώφλι του θανάτου από βαριά ασθένεια, αφού έπεσε σε κώμα στο νοσοκομείο και ενώ πολλοί προσευχόμαστε γι' αυτήν, ζήτησε από τον σύζυγό της και φίλο μου (αφού στιγμιαία μισάνοιξε τα μάτια της), χαρτί και μολύβι για να γράψει, κουνώντας το χέρι της με σχετικά νοήματα, σε ένδειξη ότι ήθελε να γράψει κάτι.

Ο σύζυγός της κατάλαβε και της έδωσε χαρτί και μολύβι. Όταν τελείωσε το γράψιμο, ακανόνιστα φυσικά τα γραφόμενα, αλλά κατανοητά στον σύζυγο, άφησε το γραπτό και μερικές ώρες μετά έφυγε για τον ουρανό. Το διάβασε όμως ο φίλος μου μετά από δυο μέρες, που αποφάσισε να δει τα γραφόμενα και αφού είχαμε ήδη περάσει όλοι οι κοντινοί τους το φάσμα των ημερών που έπρεπε να ακολουθήσει η όλη διαδικασία.

Η γυναίκα του φίλου μου, ενώ βρισκόταν σχεδόν σε κώμα,

έγραψε: **«*Αυτή τη στιγμή ψηλά από μένα εμφανίστηκαν δυο στρατεύματα, του Ιησού Χριστού και του Σατανά. Ο Σατανάς απαιτούσε την ψυχή μου, ίσως για πράγματα που είχα κρατημένα από τον Κύριο, αμαρτήματα ανεξομολόγητα, πράγματα που βάραιναν την ψυχή μου. Αυτό ζητήθηκε τρεις φόρες, αλλά ο Κύριος του είπε πως Του ανήκω. Σε επιμονή του Σατανά, ο Ιησούς του απάντησε ''Φύγε τώρα, μη σε στείλω πριν την ώρα σου εκεί που ανήκεις''. Ο Σατανάς υποχώρησε και εξαφανίστηκε. Η γυναίκα τρέμοντας από φόβο, έπεσε στην αγκαλιά του Κυρίου. Ο Ιησούς τότε της είπε ''Κόρη μου, πίστευες πως θα σε άφηνα;''…*»**.

22. Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΡΟΟΥΖ

Όπως αυτή καταγράφεται από την αυθεντία, όπως τον ονομάζουν οι Ορθόδοξοι, Σεραφείμ Ρόουζ. Σφάλματα και πλάνες που οδηγούν σε φόβο και μερική ακύρωση του έργου του Ιησού Χριστού στο σταυρό. Ο Ιησούς Χριστός με την θυσία Του, δίνει χαρά και βεβαιότητα, ποτέ δεν δίνει φόβο και ανασφάλεια στον άνθρωπο. ***«Ο πιστεύων και τηρών τον Λόγο μου, έχει ζωήν αιώνια»*** είπε ο Ιησούς και αυτός είναι ο αληθής Λόγος Θεού. Τα περί μερικής κρίσης, τελωνείων, δαιμόνων στους συνειδητούς και αφιερωμένους πιστούς, είναι προς λαϊκή κατανάλωση και φόβο.

Στη συνέχεια θα αποκαλυφθούν τα όσα παράδοξα καταγράφει ο Σεραφείμ Ρόουζ στο βιβλίο του με τίτλο **«Η ΨΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ»**, ώστε ο καθένας να βρει την αλήθεια των όσων καταγράφονται, στο φως της μιας και απόλυτης αλήθειας, που υπάρχει στην Αγία Γραφή. Κάποια θέματα θα τα διαβάσετε σχετικά ανάμικτα, αλλά ο κάθε ένας μπορεί με λίγη προσοχή να βάλει τάξη στα θέματα που θα συναντήσει μπροστά του.

Σας προειδοποιώ, εάν δεν θέλετε να συναντήσετε την αλήθεια, μη προχωρήσετε στο διάβασμα αυτού του βιβλίου. Τα όσα δείτε στη συνέχεια, θα σας καταρρίψουν ότι πιστεύατε μέχρι τώρα, ότι σας έμαθαν χωρίς εσείς να ψάξετε τον αυθεντικό Λόγο του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Η καταγραφή του βιβλίου αρχίζει με τη δήλωση πως τα κείμενα εκφράζουν την Ορθόδοξη διδασκαλία περί "της μετά θάνατον ζωής" και μάλιστα τονίζει πως είναι η διδασκαλία την οποία παρέδωσε η Ορθόδοξη εκκλησία του Χριστού από τα πρώτα χρόνια της δημιουργίας της διδασκαλίας, η οποία εκφράζεται σε αμέτρητα πατερικά κείμενα και βίους αγίων, καθώς και στις θείες λειτουργίες της Ορθόδοξης εκκλησίας η οποία διδάσκεται αδιαλείπτως μέσα στην εκκλησία και μέχρι σήμερα.

Σε αυτά τα πρώτα κεφάλαια ο Σεραφείμ γράφει πως το μερος αυτό του βιβλίου επιχειρεί να παραπέμψει στις πατερικές και αγιογραφικές πηγές, οι οποίες περιέχουν αυτή τη διδασκαλία. Ήδη βλέπετε πως οι πατερικές πηγές προηγούνται των αγιογραφικών που είναι οι αυθεντικές εννοείται. Μερικοί Προτεστάντες αναφέρει εδώ, πιστεύουν είτε ότι η ψυχή μετά τον θάνατο βρίσκεται σε ασυνειδησία, είτε ότι πηγαίνει να βρεθεί αμέσως με τον Χριστό. Να πως εδώ με τις διδασκαλίες αυτές καταργείται ο απόστολος Παύλος όταν λέει σε πιστούς: ***«Θέλω να φύγω και να είμαι με τον Χριστό, αλλά θέλω να είμαι μαζί σας ώστε να σας βοηθήσω».***

Διαβάστε τώρα μια συγκλονιστική ομολογία τους. Ο Σεραφείμ ζήτησε γνώμη διαφόρων εκπροσώπων της Ελληνορθόδοξης αρχιεπισκοπής, όπου ένας ιερέας εξέφρασε μια πολύ γενική γνώμη, γραμμή σχετικά με την ύπαρξη παραδείσου και κόλασης και του είπε: ***«Η ορθοδοξία δεν έχει καμία συγκεκριμένη άποψη για το πως είναι η μετά θάνατον ζωή».*** Χάος απόψεων γιατί δεν στηρίζονται στην Αγία Γραφή, αλλά στα λόγια των ''πατέρων'' που ο κάθε ένας γράφει και λέει ότι θέλει.

Το πρώτο πράγμα που συμβαίνει σε έναν άνθρωπο που αφήνει το σώμα του είναι ότι υπάρχει σε μια στιγμή σε ξεχωριστή κατάσταση από το φυσικό σώμα, χωρίς ούτε μια στιγμή να χάνει την συνείδησή του. Είναι όμως παντελώς ανίκανος να επιδράσει στο περιβάλλον του με την ομιλία, τη σκέψη και την αφή. Έτσι νιώθει αρχικά μεγάλη έκπληξη για το τι συμβαίνει. Οι σκέψεις του είναι πλέον πολύ πιο γρήγορες και καθαρές από ότι ήταν μέσα στο σώμα.

Η δρ. **Κιούμπλερ Ρος**, γιατρός που ασχολείτο με το θέμα, αλλά όχι από την χριστιανική πλευρά, έλεγε για την περίπτωση μιας τυφλής γυναίκας η οποία αργότερα περιέγραψε με απόλυτη ακρίβεια τα πάντα μέσα στο δωμάτιο όπου ''πέθανε'', παρότι επανήλθε στη ζωή και ήταν πάλι τυφλή.

Αυτό είναι μια εντυπωσιακή ένδειξη - απόδειξη, πως δεν εί-

ναι το μάτι που απλά (ανεξάρτητα) βλέπει, αλλά ούτε είναι ο εγκέφαλος που σκέφτεται, αφού οι διανοητικές λειτουργίες επιταχύνονται μετά τον θάνατο. **Είναι η ψυχή**, μια άυλη ουσία παράλληλα με το μυαλό, ανεξερεύνητη, **που επιτελεί αυτές τις λειτουργίες μέσω των σωματικών οργάνων,** για όσο διάστημα το σώμα είναι ζωντανό, αλλά με τη δική της και μόνο δύναμη όταν το σώμα είναι νεκρό.

Έτσι ο άνθρωπος που βιώνει μια τέτοια κατάσταση αναρωτιέται: ***«Πως είναι δυνατόν, εγώ να πέθανα, αλλά ούτε για ένα δευτερόλεπτο να μην έχασα την αυτοσυνειδησία μου, όταν αισθανόμουν τον εαυτό μου ζωντανό και μάλιστα είχα και την ικανότητα να ακούω, να βλέπω, να αισθάνομαι, να κινούμαι, να σκέφτομαι και να μιλάω στον εαυτό μου;».*** Σε αυτό το σημείο πολλά κείμενα του Σεραφείμ Ρόουζ, ταυτίζονται σχετικά με την αλήθεια της Αγίας Γραφής.

23. ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Βαγγέλης Δαβαριάς (Ελλάδα)

Η επιθανάτια εμπειρία που θα διαβάσετε στη συνέχεια, είναι μια από τις πιο συγκλονιστικές που έχουν συμβεί, κατά την άποψή μου, παγκόσμια. Είναι εμπειρία ζωής και όχι μια αναφορά σε κάτι που αφορά κάποιο άγνωστο πρόσωπο, ή κάποιο όνειρο που είδε κάποιος στον ύπνο του. Μια εμπειρία που όχι μόνο άλλαξε τη ζωή του παθόντα, αλλά σίγουρα μπορεί να αλλάξει ζωές που θα την διαβάσουν, ακόμα και τη δική σου φίλε αναγνώστη.

Ο άνθρωπος αυτός έζησε την εμπειρία του βρισκόμενος σε πλήρη συνείδηση, μετά από τροχαίο που του συνέβη τον Φεβρουάριο του 2000. Ενώ οδηγούσε τη μηχανή του, ένα απορριμματοφόρο του Δήμου της Αθήνας, παραβιάζοντας το κόκκινο φανάρι, συγκρούσθηκε με τη μηχανή του, περνώντας από πάνω του με τους πίσω δεξιά τροχούς, όπου σταμάτησε έχοντας καταπλακώσει και παγιδέψει το δεξί του πόδι, στο ύψος του γονάτου.

Ο απολογισμός αυτού του ατυχήματος ήταν δυο χέρια σπασμένα, τα πλευρά σπασμένα, χτυπημένος πνεύμονας, στη σπονδυλική στήλη ο πρώτος και ο δεύτερος σπόνδυλος σπασμένοι από τη λεκάνη, το αριστερό πόδι με σπασμένη την κνήμη, θλάσεις και αιμορραγικά τραύματα και ένας ακρωτηριασμός στο δεξί πόδι από το ύψος του μηρού.

Έμεινε στην εντατική για 63 ημέρες και συνολικά 6 μήνες έμεινε στο νοσοκομείο Γεννηματά, με προβλέψεις των γιατρών, στην αρχή για επικείμενο θάνατο και στη συνέχεια για τη μόνιμη καθήλωσή του σε αναπηρικό καροτσάκι. Όπως ο ίδιος λέει, διέψευσε τους γιατρούς στα περισσότερα με τη βοήθεια του Θεού. Αυτά που είδε και έζησε αυτός ο άνθρωπος, όπως ο ίδιος τα διηγείται, θα μπορούσε να είναι ένα ολόκληρο βιβλίο, γι' αυτό καταγράφονται εδώ με τη δική του συγκατάθεση.

Ο Βαγγέλης, που είχε αυτό το ατύχημα, αφηγείται:

«…Σε ότι σας περιγράφω παρακάτω, θέλω να τονίσω πως αυτό που αντιλήφθηκα από την πρώτη στιγμή είναι ότι έβγαινα από το σώμα μου επανειλημμένα, τριγύριζα στους διαδρόμους και στο προαύλιο του νοσοκομείου, συναντώντας άλλες ψυχές, που πιστεύω έμοιαζαν σαν χαμένες, ή έτσι το αντιλαμβανόμουν εγώ, μια που περνούσαν δίπλα μου χωρίς να με καταλαβαίνουν, χωρίς να με κοιτάνε και πολλές φορές κυνηγημένες από τα δαιμόνια, τα οποία καιροφυλακτούσαν να μας αρπάξουν και να μας δέσουν στο κρεβάτι μας.

Αυτό συνεχιζόταν καθημερινά και πολλές φορές βρισκόμουν δεμένος στο κρεβάτι μου και προσπαθούσα να λυθώ. Όταν το κατάφερνα, ξαναγύριζα στους διαδρόμους του νοσοκομείου, και έβλεπα αυτούς που βρίσκονταν έξω από την εντατική, γνωστούς και φίλους που έρχονταν να με δουν, ενώ εγώ απομακρυνόμουν, σαν να έψαχνα τρόπο διαφυγής προκειμένου να γλυτώσω από τους πόνους και τον τρόμο των δαιμόνων, που με εμπόδιζαν σε κάθε μου βήμα. Αισθανόμουν λες και ήμουν σε έναν λαβύρινθο, όπου συνεχώς μετά από πολύ αγώνα, βρισκόμουν ξανά στο ίδιο σημείο, υποφέροντας από τους πόνους και προ-σπαθώντας να βρω γαλήνη.

Αυτό ήταν καθημερινή κόλαση, όταν κάποια στιγμή λες και ελευθερώθηκα, βρέθηκα εκτός νοσοκομείου, στους δρόμους της Αθήνας, να προσπαθώ να γυρίσω σπίτι μου, πράγμα όμως ακατόρθωτο γιατί τα εμπόδια ήταν σε κάθε μου βήμα, χωρίς να μπορώ να εξηγήσω πως συνέβαινε όλο αυτό και εγώ αντί να προσεγγίζω στο στόχο μου, όλο και απομακρυνόμουν.

Υπήρχαν και άλλοι που συνάντησα στους δρόμους, μα όλοι ήταν σαστισμένοι, δίνοντάς σου την αίσθηση ότι προσπαθούσαν να γλυτώσουν από κάτι. Εκεί λοιπόν κάποια στιγμή κατάλαβα ότι **δεν βρισκόμουν στον κόσμο μας,** αλλά σε κάτι παράλληλο που δεν είχε καμία σχέση με αυτό που γνωρίζουμε. Μά-

λιστα κάποια στιγμή βρέθηκα με ένα πλήθος κόσμου να περιμένουμε στην ουρά στην είσοδο ενός τεράστιου κτιρίου, στο εσωτερικό του οποίου, όταν μπαίναμε, πλησιάζαμε γύρω από ένα τεράστιο γραφείο και δίναμε το ονοματεπώνυμο μας σε κάποιες κυρίες, οι οποίες σαν να κοίταζαν κάποιους καταλόγους και ανάλογα μας οδηγούσαν σε ποια πόρτα έπρεπε να μπούμε, που υπήρχαν περιμετρικά του χώρου.

Όταν εγώ έφτασα εκεί και είπα τα στοιχεία μου, μια κυρία με κοίταξε με πολύ προσοχή, λέγοντάς μου ότι δεν με έβρισκε γραμμένο μέσα και ότι θα έπρεπε να περιμένω να μου πουν τι θα γίνει. Μάλιστα ρώτησα και για τη μητέρα μου, διότι ένοιωσα ότι ήταν κάπου εκεί κοντά και ρώτησα εάν θα μπορούσα να την δω, αλλά μου είπαν ότι αυτό δεν μπορεί τώρα να γίνει και κάποια άλλη στιγμή θα την συναντήσω, αλλά όχι τώρα και με έβγαλαν έξω από το κτήριο. Υπόψη ότι την συγκεκριμένη περίοδο, την οποία δεν μπορώ να την προσδιορίσω χρονικά, έπαθα δύο ανακοπές καρδιάς και με επανέφεραν και στις δύο. Αυτό το έμαθα, αφού είχα ποια συνέλθει και μάλιστα έπαθα και τρίτη ανακοπή, όταν ήμουν στην εντατική και ξύπνιος, την οποία την έζησα και την θυμάμαι πολύ καλά.

Έτσι λοιπόν για να επανέλθω στο θέμα, ξαναβρέθηκα να τριγυρνώ στους δρόμους της πόλης και να προσπαθώ σαν από ένστικτο να πάω κάπου συγκεκριμένα, αλλά δεν ήξερα πού. Τότε με πλησίασε ένας άντρας ο οποίος μου είπε **''κοίτα, εκεί που πρέπει να πας, θα σε πάω εγώ, γι' αυτό λοιπόν μην ανησυχείς απλά έλα μαζί μου''.** Πραγματικά με έκανε να νοιώσω κοντά του ασφάλεια και σιγουριά ότι θα με οδηγήσει στην πύλη του παραδείσου, γιατί τελικά εκεί προσπαθούσα να πάω αλλά μόνος μου, αλλά δεν τα κατάφερνα.

Έτσι άρχισε ένας αγώνας πορείας με εμπόδια από τα δαιμόνια, όπου παντού προσπαθούσαν να σταματήσουν την πορεία όλων όσων πλησίαζαν προς την πύλη τού παραδείσου. Έτσι λοι-

πόν μετά από πολύ αγώνα και με τη βοήθεια του αγγέλου που με συνόδευε με τον οποίο μιλούσα χωρίς φωνή, αλλά απλά με την σκέψη, κατάλαβα ότι είναι κάτι παραπάνω από κάποια άλλη ψυχή, η οποία προσφέρθηκε να με βοηθήσει και μου ομολόγησε ότι **ήταν ο φύλακας άγγελός μου**, αφού μπήκαμε στον παράδεισο. Έξω από την πύλη του παραδείσου έμοιαζε κρανίου τόπος με ψυχές να κυνηγιούνται από τα δαιμόνια και άλλες να καταφέρνουν τελικά να περάσουν μέσα, που όμως είχαν περάσει από έλεγχο και απελευθερωμένοι μπορούσαν ελεύθερα πια να μπούνε εντός των τειχών, τα οποία ήταν πανύψηλα και στη μέση υπήρχε μια τεράστια πύλη η οποία άνοιγε κάθε φορά όταν κάποιος μπορούσε να μπει μέσα.

Έτσι κι εγώ θεωρώντας ότι θα περάσω μέσα από τα τείχη, κινήθηκα προς τα εκεί, όταν μία ομάδα από υψηλόβαθμους δαίμονες με άρπαξαν ξεγυμνώνοντας το σώμα μου και με λεπίδες που κάρφωσαν στο σώμα μου με κρέμασαν ανάποδα. Εγώ άρχισα να ουρλιάζω από τους πόνους και να τους ζητώ να με ελευθερώσουν γιατί δεν έχω κάνει τίποτα, ενώ αυτοί με κατηγορούσαν με ψέματα και δολοπλοκίες, προσπαθώντας να κρατήσουν την ψυχή μου.

Τότε ήταν που ανέλαβε ο άγγελος και τους κατηγόρησε ως ψεύτες και υποκριτές, διότι ενώ ξέρουν την αλήθεια, αυτοί προσπαθούσαν με ψέματα να με κρατήσουν, πράγμα το οποίο γνώριζαν ότι δεν επρόκειτο να γίνει, γι' αυτό και απαίτησε να με ελευθερώσουν άμεσα, γιατί δεν είχαν κανένα δικαίωμα πάνω μου. Έτσι λοιπόν μετά από τη δυναμική παρέμβασή του ο προϊστάμενος, ας τον πούμε έτσι, των δαιμόνων, έδωσε την εντολή και με απελευθέρωσαν, συνεχίζοντας έτσι το δρόμο μου, ώσπου έφτασα εμπρός στην πύλη και αυτή άνοιξε και εμείς περάσαμε μέσα.

Οι εικόνες που αντίκρισα δεν βρίσκω λόγια για να τις περιγράψω, η γαλήνη και η ηρεμία της ψυχής μου ήρθε σαν θαλασσινό αεράκι πού σε χτυπά στο πρόσωπο και αναπνέεις επιτέλους

καθαρό αέρα. Τα τοπία απερίγραπτα, τα λιβάδια, τα βουνά, τα ποτάμια και η θάλασσα σε κάθε ματιά σου έβλεπες ήταν αυτό που ήθελες και αναζητούσες.

Τότε ο άγγελος με οδήγησε σε έναν τόπο, όπου τα σπίτια ήταν πάνω σε λόφο με θέα θάλασσα ή λίμνη, δεν κατάλαβα τι από τα δύο ήταν από την ηρεμία του τοπίου. Εκεί ο άγγελος μου είπε ότι πλέον εδώ θα ζω και εδώ είμαι ελεύθερος να κάνω ότι θέλω, πάντα σε λογικά πλαίσια, διότι και εκεί υπήρχαν κανόνες τους οποίους και δεν πρόλαβα να μάθω.

Θα σας πω παρακάτω μάλιστα ότι, σε μία συζήτηση μαζί του, με ρωτούσε **τι κατάφερα να κάνω με τον τρόπο που ζούσα και εάν είχε αξία όλο αυτό, να προσπαθώ να εργάζομαι όλο και περισσότερο για να κερδίζω περισσότερα χρήματα και να έχω περισσότερα υλικά αγαθά και εάν τελικά όλο αυτό ήταν μάταιο**. Πραγματικά κατάλαβα πόσο μάταιος ήταν όλος αυτός ο αγώνας για εργασία, χρήματα και αγαθά, τα οποία τελικά δεν προσφέρουν τίποτα άλλο, παρά μόνο ματαιοδοξία.

Με ρώτησε τι μου άρεσε να κάνω και του είπα **"ταξίδια"** και αυτός μου είπε **"σκέψου κάπου όπου θα ήθελες να πας"** και μόλις που το σκεφτόμουν σε κλάσματα δευτερολέπτου βρισκόμουν εκεί. Μπορούσα να αιωρούμαι πάνω από τη θάλασσα, να ταξιδεύω μαζί με τα κύματα και να βρίσκομαι μαζί με άλλες ψυχές, που υπόψη όλοι είχαμε **την ίδια ηλικία**, άσχετα εάν ήσουν υπερήλικας, όλοι έβλεπα ότι είχαν την ηλικία των **33 ετών,** όσο ήταν και ο Ιησούς Χριστός κατά την ανάστασή του.

Ρώτησα τον άγγελο που βρίσκεται ο Κύριος Ιησούς και μου είπε ότι βρίσκεται μετά την **έβδομη πύλη,** μαζί με τους αποστόλους και όλους τους αγίους και εκεί θα μπορέσει να πάει κάποιος εν καιρώ, αφού καταφέρει να περάσει και να μπει στις υπόλοιπες πύλες.

Κάποια στιγμή όταν συνειδητοποίησα ότι πλέον, στην κατάσταση που βρισκόμουν, δεν θα μπορέσω να ξαναδώ την οικο-

γένειά μου και τα παιδιά μου, έντρομος και με δάκρυα του ζήτησα να με γυρίσει πίσω και αυτός μου είπε ότι ο ίδιος δεν μπορεί να κάνει κάτι, παρά μόνο να μεταφέρει το μήνυμά μου και εγώ τον παρακάλεσα να φύγω και ότι μου είναι αδύνατο να μην ξαναδώ τα παιδιά μου. Πραγματικά σε μηδέν χρόνο βρέθηκα να πέφτω από τον ουρανό μέσα σε ένα εκτυφλωτικό λευκό φως και να βρίσκομαι πάνω από ένα εκκλησάκι στην περιοχή του Δήμου Αγίου Κωνσταντίνου Φθιώτιδας, στην Παναγία την Ευλογιά, όπως την λένε οι ντόπιοι, όπου εκεί πήγαινα πολύ συχνά και προσευχόμουν και έλεγα τα προβλήματά μου.

Βρέθηκα εκεί λοιπόν να αιωρούμαι πάνω από τα πλατάνια και την είσοδο του ναού και αμέσως βρέθηκα στην εντατική του νοσοκομείου Γεννηματά να ανοίγω τα μάτια μου και να ξυπνάω από το κώμα όπου ήμουν. Εκεί παρέμεινα στο σύνολο **63** ημέρες και **6** μήνες συνολικά στο νοσοκομείο με πλήθος επεμβάσεων, όπου σημειωτέον, όταν σηκώθηκα έβαλα τεχνητό μέλος και περπάτησα στους 7 μήνες, καταρρίπτοντας κάθε ιατρική αρνητική πρόβλεψη για την κατάσταση της υγείας μου.

Από τότε έως και σήμερα δεν έχω ξεχάσει ούτε στιγμή από όλα αυτά που έζησα με πλήρη συνείδηση, δοξάζοντας τον Θεό και προσπαθώντας να γίνω καλύτερος άνθρωπος σ' αυτή την **δεύτερη ευκαιρία** που μου χάρισε. Δεν περνάει ημέρα χωρίς να προσευχηθώ για μένα, την οικογένειά μου και όλο τον κόσμο, ελπίζοντας ότι ακολουθώ το δρόμο Του.

Το καταλαβαίνω, είναι πολύ δύσκολο κάποιος να καταλάβει όλα αυτά που σας ανέφερα. Αυτός όμως που πιστεύει στον Κύριο, καταλαβαίνει και γνωρίζει πράγματα χωρίς να χρειάζεται να ακούσει τη δική μου μαρτυρία. Ο Θεός βρίσκεται παντού και τον συναντάς παντού, αρκεί να έχεις μάτια, αυτιά και μυαλό να καταλαβαίνεις τα μηνύματά του. Άνοιξε την ψυχή σου και την καρδιά σου στον Κύριο Ιησού και προσευχήσου στο όνομά Του καθημερινά και ασταμάτητα, έως το τέλος της ζωής σου. Θα δεις

και θα νοιώσεις πολύ περισσότερα απ' όσα εγώ σας λέω, ή απ' όσα σας λέει ο οποιοσδήποτε άλλος.

Από τότε μέχρι σήμερα τον Κύριο Τον νιώθω και Τον παρακαλώ για πολλά άλλα θέματα και σε όλα πραγματικά είχα και έχω βοήθεια, σε πολύ σοβαρά προβλήματα που δεν θα ήθελα να αναφέρω, αλλά μάρτυς μου ο Θεός, βρήκα λύση όποτε Τον επικαλέστηκα, ***«ζήτα μου και θα λάβεις»*** αναφέρει στο ευαγγέλιο Του και αυτό είναι γεγονός.

Ελπίζω να σας είναι χρήσιμη η μαρτυρία μου, όπου δεν έχω προσθέσει, ούτε λέξη παραπάνω από αυτά που έζησα και πώς θα μπορούσα άλλωστε να το κάνω αυτό, γιατί εάν το έκανα θα ήμουν ψεύτης και αναξιόπιστος στα μάτια του Κυρίου Ιησού προκαλώντας την θεία χάρη**»**.

24. Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΠΙΣΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Οι περιγραφές ανθρώπων που έχουν βιώσει μεταθανάτιες ή εξωσωματικές εμπειρίες, ενώ βρίσκονται στο χειρουργείο υπό την επήρεια ισχυρών φαρμάκων, ή ήταν για κάποιο χρονικό διάστημα (μικρό ή μεγάλο) κλινικά νεκροί είναι πολλές και οι απόψεις διίστανται για το κατά πόσο τα οράματα που βλέπουν είναι μια άλλη πραγματικότητα ή είναι απλώς παιχνίδια του μυαλού.

Ωστόσο πληθαίνουν οι μαρτυρίες επιστημόνων, ανθρώπων που κάποτε ήταν δύσπιστοι και απέρριπταν τέτοιου είδους μαρτυρίες, που η ζωή τα έφερε έτσι και απέκτησαν επαφή με το υπερφυσικό. Μια τέτοια περίπτωση ήταν και ο φίλος μας γιατρός, ο οποίος είχε ακούσει πολλούς ασθενείς του να περιγράφουν τέτοιες εμπειρίες. Ο ίδιος τις απέρριπτε αυτομάτως ως ανοησίες, μέχρι τη στιγμή που βρέθηκε και ο ίδιος στο τραπέζι του χειρουργείου με πρόβλημα υγείας.

Ο γιατρός διαγνώσθηκε με **καρκίνο του προστάτη** και υποβλήθηκε σε μια σειρά χειρουργικών επεμβάσεων. Πριν μιλήσει για τη δική του εμπειρία περιγράφει το παρακάτω περιστατικό με έναν ασθενή του, τον οποίο ο ίδιος νάρκωσε και με τεχνικές διεργασίες η ιατρική ομάδα σταμάτησε τη λειτουργία της καρδιάς του. Αντικατέστησε το αίμα του με ένα ειδικό υγρό, προκειμένου μέσα σε μια ώρα να αποκαταστήσουν μια βλάβη στη βασική αρτηρία που οδηγεί στην καρδιά.

Ο γιατρός είπε: ***«Η δουλειά μου ήταν να κρατήσω τον ασθενή καθ' όλη τη διάρκεια της επέμβασης ναρκωμένο. Η επέμβαση είχε αίσιο τέλος....»*** και πρόσθεσε ***«...όταν όμως ο ασθενής ξύπνησε από τη νάρκωση, ήμουν δίπλα του και τον είδα να χαμογελάει...».*** Τότε μου είπε: ***«...Γιατρέ, σας έβλεπα! Είχα βγει έξω από το σώμα μου και αιωρούμουν στο ταβάνι. Είδα εσένα που ήσουν στο προσκεφάλι μου, τη νοσοκόμα και το γιατρό που μου έκανε τα ράμματα».*** Αναρωτήθηκα, πώς μπορεί να τα έβλεπε όλα αυτά**;**

Δεν ήταν η πρώτη φορά που μου περιέγραφαν κάτι ανάλογο και άλλοι ασθενείς μου στα 25 χρόνια της καριέρας μου, ενώ ισχυρίζονταν ανάλογες καταστάσεις. Κάποιοι μου περιέγραφαν ένα **έντονο φως** που τους τραβούσε. Άλλοι έλεγαν πως είχαν συναντήσει **μέλη της οικογένειάς τους** που δεν ήταν πλέον στη ζωή. Όμως όλα αυτά τα θεωρούσα ανοησίες και πάντα τους έλεγα ότι θα επιστρέψω για να το συζητήσουμε, κάτι το οποίο ποτέ δεν έκανα, λέει ο άπιστος γιατρός.

Ο ίδιος περιγράφει πως ζούσε μια καλή, αν και ματεριαλιστική, υλιστική ζωή με τη σύζυγό του, οδοντίατρο στο επάγγελμα. Οι δουλειές πήγαιναν καλά, μάλιστα άνοιξε και δική του κλινική, αγόρασαν μεγαλύτερο σπίτι και καλύτερο αυτοκίνητο. Τα είχε σχεδιάσει όλα, όπως εξομολογείται, τα τρία παιδιά του θα πήγαιναν στα καλύτερα πανεπιστήμια, στον δε μεγαλύτερο γιο ασκούσε αφόρητες πιέσεις για να γίνει και αυτός γιατρός, όπως και ο ίδιος είχε δεχθεί πιέσεις από τον πατέρα του για να ακολουθήσει το επάγγελμα του γιατρού, που τώρα τον είχε ανεβάσει στην κορυφή του κόσμου.

Όμως κανείς δεν έχει κάνει συμβόλαιο με τη ζωή και την ευτυχία. Έτσι το 2008 σε ηλικία 51 ετών ο γιατρός διαγνώσθηκε με καρκίνο του προστάτη. **Ο ίδιος αρχίζει να αφηγείται την ιστορία του, τι ακριβώς συνέβη μετά:**

«…Ήμουν εξοργισμένος με τον Θεό. Τι είχα κάνει για να μου συμβεί αυτό**;** Δεν μου άξιζε αυτό! Ωστόσο βρήκα τον καλύτερο χειρουργό της χώρας για να μου κάνει την επέμβαση και με διαβεβαίωσε πως όλα θα πάνε καλά και δεν θα υπάρξουν επιπλοκές στο πρόβλημά μου.

Δυστυχώς συνέβη ένα τραγικό λάθος με αποτέλεσμα να υποβληθώ μέσα σε δύο χρόνια σε άλλα πέντε χειρουργεία για να αποκατασταθεί η βλάβη, αλλά κανένα από αυτά δεν πήγε πολύ καλά. Ώσπου μια ημέρα, μόλις δύο εβδομάδες μετά από την πέμπτη επέμβαση ένιωσα ότι θα λιποθυμήσω, ανέβασα πυρετό και

ήξερα, ως γιατρός, πολύ καλά τι μου συνέβαινε. Παρά την ισχυρή αντιβίωση που έπαιρνα, μια **μόλυνση** εξαπλωνόταν ραγδαία στην κοιλιά μου και εάν δεν αντιμετώπιζα την κατάσταση άμεσα θα πέθαινα από σηπτικό σοκ**….».**

Η γυναίκα του ήταν παρούσα σε όλη τη σκηνή και με δάκρυα στα μάτια κατάφερε να τον βάλει στο ακριβό τους αυτόκίνητο και να τον πάει στο νοσοκομείο. Εκεί οι νοσοκόμοι τον έβαλαν σε ένα κρεβάτι και τον πήγαν κατευθείαν στο χειρουργείο. Μέσα στη θολούρα του μπορεί ακόμη και επικοινωνεί με τους γιατρούς, που ετοιμάζονται για την επέμβαση, μάλιστα αφού είπε την επαγγελματική ιδιότητά του στον αναισθησιολόγο, τον ρωτά ποιες ουσίες θα χρησιμοποιήσει για τη νάρκωση και συναινεί σ' αυτό, αφήνοντας το εαυτό του στα χέρια τους.

Αφηγείται πάλι ο ίδιος: «…Ο γιατρός με ρώτησε ***''είσαι έτοιμος;''*** και πριν εγώ προλάβω να απαντήσω είχα ναρκωθεί. Όμως ξαφνικά είχα και πάλι συναίσθηση. Διερωτήθηκα ***''τι συνέβη, τελείωσε ήδη η επέμβαση;''*** Ένιωσα ένα σφίξιμο στο στομάχι και άρχισα να ανυψώνομαι, όπως όταν ένα ασανσέρ σε ανεβάζει με μεγάλη ταχύτητα στον 20ο όροφο ενός κτιρίου. Τότε ήταν που είδα την ιατρική ομάδα να με χειρουργεί. Είχα βγει από το σώμα μου και τους παρατηρούσα. Είδα που με είχαν ανοίξει, άκουσα το γιατρό να λέει ένα άσεμνο αστείο, με το οποίο όλοι γέλασαν. Όμως τι συνέβαινε, ήμουν πράγματι εγώ αυτός που τα ζούσε όλα αυτά και τι ακριβώς ζούσα**;** Πώς γίνεται να είμαι ταυτόχρονα σε δύο μέρη**;**

Τότε ήταν που συνέβη το αλλόκοτο! Άλλαξε η προοπτική που έβλεπα τα πράγματα και για του λόγου το αληθές, αν και εξακολουθούσα να είμαι στο χειρουργείο, παράλληλα έβλεπα τη μητέρα μου και την αδελφή μου να κάθονται στον καναπέ του πατρικού μας που βρισκόταν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, σε μια άλλη πόλη. Τότε τα έχασα κυριολεκτικά και αναρωτήθηκα ***''πώς μπορούσε να συμβαίνει αυτό;''***

Η σκηνή που έβλεπα ήταν ζωντανή και διέκρινα λεπτομερειες. Η αδελφή μου φορούσε ένα τζιν με ένα κόκκινο πουλόβερ και η μητέρα μου φορούσε ένα πράσινο πέπλο και πράσινο πουλόβερ. ***''Τι θα μαγειρέψουμε για βραδινό;''*** ρώτησε η αδελφή μου τη μητέρα**;** ***''Κάνει κρύο έξω, ας φτιάξουμε μια σούπα φακές''*** απάντησε η μητέρα μου**.**

Εκείνη τη στιγμή, ένας ήχος από το χειρουργικά εργαλεία που ακούμπησαν στο μεταλλικό τραπέζι, τράβηξαν και πάλι την προσοχή μου στο σώμα μου και στους γιατρούς. Άκουσα τον γιατρό να λέει ***''ο τύπος είναι χάλια, είναι τυχερός που ζει''.*** Τότε όμως πανικοβλήθηκα. Αναρωτήθηκα, εάν θα επανέλθω στο σώμα μου, ή θα είμαι καταδικασμένος να περιφέρομαι στην αιωνιότητα ως πνεύμα. Μήπως πέθανα**;** Ένιωθα σαν αστροναύτης έξω από τη στολή του. Ξαφνικά όλα ξεθύμαναν και με κάλυψε κάτι, σαν ένα μαύρο πράγμα. Πίστεψα ότι επανέρχομαι στο σώμα μου και ανακουφίστηκα**….»**

Έτσι νόμιζε ο γιατρός ότι επανήλθε στο σώμα του, αλλά αντίθετα συνεχίζει να περιγράφει μια τρομακτική εμπειρία που έζησε και άλλαξε τη ζωή του. Συνέχισε να αφηγείται**:**

«….Τότε με κατέλαβε ο απόλυτος τρόμος. Στα δεξιά μου άρχισα να ακούω ουρλιαχτά πόνου και αγωνίας, με παρέσυρε μια ανεξήγητη κίνηση και βρέθηκα σε ένα **φλεγόμενο φαράγγι**. Ήμουν στην άκρη του και καπνός μαζί με μια αηδιαστική μυρωδιά καμένης σάρκας γέμισε τα ρουθούνια μου. Ήξερα ότι βρισκόμουν στο χείλος της κόλασης.

Προσπάθησα να απομακρυνθώ, αλλά όμως κάθε φορά που προσπαθούσα να κάνω ένα βήμα πίσω, μια αόρατη δύναμη με έσπρωχνε μπροστά. Μια φωνή μου αποκρίθηκε, τηλεπαθητικά και άκουσα να μου λέει ***''έχεις διάγει μια ζωή υλιστική, ήσουν ατομιστής''.*** Ήξερα ότι αυτό ήταν αλήθεια και ένιωσα ντροπή. Με την πάροδο των χρόνων έπαψα να νοιάζομαι για τους ασθενείς μου, με ενδιέφεραν μόνο τα λεφτά τους**.**

Εκεί στο χείλος της κόλασης **θυμήθηκα μια ασθενή μου με αρθρίτιδα,** η οποία υπέφερε από πόνους και ενώ της έγραφα φάρμακα για τον πόνο, εκείνη έκλαιγε. Έκλαιγε, όχι για τον πόνο που την ταλαιπωρούσε, αλλά για τον άντρα της που πέθαινε από καρκίνο. Με ρώτησε τι να κάνει και της απάντησα πως δεν έχω χρόνο να συζητήσω μαζί της, καθώς είχα και άλλους ασθενείς που με περίμεναν. Ήμουν σαν ρομπότ, είχα εκπαιδεύσει τον εαυτό μου να είναι αποκομμένος από κάθε συναίσθημα, ή καλύτερα με είχα εκπαιδεύσει να νοιάζομαι μόνο για μένα**.**

Ενώ άκουγα όλες αυτές τις κραυγές και μύριζα όλες αυτές τις απαίσιες μυρωδιές, κατάλαβα **πόσο μάταια ήταν όλα τα υλικά που είχα αποκτήσει.** Το μεγάλο σπίτι και τα ξεχωριστά δωμάτια που έπρεπε να επικοινωνούμε μέσω των κινητών μας τηλεφώνων. Η ντροπή και η απελπισία με είχε καταλάβει. Δεν υπήρχε διαφυγή από αυτό το μέρος. Ωστόσο προσευχήθηκα για μια ακόμη ευκαιρία. ***''Θεέ μου, δώσε μου ακόμη μια ευκαιρία''*** είπα. Οι προσευχές μου τότε εισακούσθηκαν**.**

Σχεδόν την ίδια στιγμή, μου δόθηκε ***η δεύτερη ευκαιρία*** που ζήτησα στη μορφή του τελευταίου ανθρώπου που περίμενα ποτέ να δω, του **πατέρα μου**. Τον αναγνώρισα αμέσως ήταν 30 χρόνια νεότερος από την ηλικία που πέθανε. Με έπιασε από το χέρι και με οδήγησε έξω από την κόλαση που είχα βρεθεί, σαν να ήμουν μικρό παιδί. Με αγκάλιασε με τρυφερότητα, δεν θυμάμαι να το είχε ξανακάνει αυτό. Στα 51 μου, φοβόμουν ακόμη πως εάν έκανα λάθος, θα με τιμωρούσε, φοβόμουν ότι θα με έδερνε, όπως είχε κάνει τόσες φορές όταν ήμουν παιδί. Όμως τότε κατάλαβα πως αντιλαμβανόταν τα πράγματα. Το έκανε γιατί δεν ήθελε να χαραμίσω τη ζωή μου. Κατάλαβα το μυαλό του**.**

Δεν ήταν θυμός όταν με έδερνε, αλλά φόβος. Η τυραννία του προερχόταν από την αγάπη του για εμένα και να, τώρα με έσωζε από την κόλαση και η καρδιά μου γέμισε αγάπη, κοιτώντας τον. ***''Ο θυμός περνάει από τον ένα στον άλλο. Μπορείς***

να τον σταματήσεις. Σταμάτα να είσαι θυμωμένος. Επέλεξε την αγά-πη, είναι το πιο σημαντικό πράγμα στο σύμπαν", μου είπε και τον ρώτησα εάν θα μπορέσω να επιστρέψω στη Γη.

Τότε βρεθήκαμε σε ένα τούνελ μαζί με άλλους. Ήταν οι πρόγονοί μου που με καλωσόριζαν. Έπειτα έμεινα μόνος και έβλεπα σκηνές από το παρελθόν μου. Ένιωθα και την αγάπη της μητέρας μου. Τότε πάλι μια φωνή μου μίλησε, τηλεπαθητικά: ***"Οι απλές στιγμές είναι οι πιο σημαντικές. Όλες οι στιγμές είναι μνήμες και μαθήματα. Όλες οικοδομούν τον χαρακτήρα σου".***

Τότε δύο αγγελικές μορφές εμφανίσθηκαν με τη μορφή ανθρώπου. Ήταν οι αρχάγγελοι **Γαβριήλ και Μιχαήλ,** με πήραν και με ανύψωσαν. Βρέθηκα σε ένα ωραίο τόπο, εύφορο και ευωδιαστό που μου προκαλούσε μεγάλη ευχαρίστηση. Όμως οι αρχάγγελοι με πήραν και με πήγαν σε ένα ακόμη πιο ψηλό επίπεδο, το υψηλότερο, το οποίο περιβαλλόταν από ένα υπέρλαμπρο φως. ***"Είναι το υψηλότερο επίπεδο που απαρτίζεται από ΑΓΑΠΗ, αυτό που είναι το σύμπαν...."*** μου είπε ο αρχάγγελος και συνέχισε**:** ***"...Η φώτιση έρχεται όταν ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται ότι το μόνο που έχει σημασία είναι η ΑΓΑΠΗ. Όμως οι περισσότεροι άνθρωποι δεν το καταλαβαίνουν αυτό"***. Ανεβήκαμε και σε άλλο επίπεδο όπου ένα ναλάζιο φως τον ανκάλιασε, επρόκειτο για μια οντότητα, δεν υπήρχε φύλο, ήταν η απόλυτη ΑΓΑΠΗ**...»**

Ο αρχάγγελος τηλεπαθητικά τον συμβούλευσε να επανεξετάσει τη ζωή του και να κάνει τις απαραίτητες αλλαγές. Του είπε πως από εδώ και στο εξής στόχος της ζωής του θα είναι να γιατρεύει ψυχές και να ανακουφίζει τους ανθρώπους από τον πόνο και τη θλίψη. Το επόμενο που θυμάται είναι που άνοιξε τα μάτια στο κρεβάτι μετά το χειρουργείο.

Ο γιατρός του είπε πως η επέμβαση ήταν πολύ δύσκολη και αυτός του απάντησε πως τα είδε όλα. Φυσικά ο γιατρός ήταν δύσπιστος. Είπε στο γιατρό το αστείο που άκουσε κατά τη διάρκεια του χειρουργείου για να λάβει την απάντηση ότι ίσως η νάρ-

κωση να μην τον είχε πιάσει τελείως και έφυγε από την αίθουσα, όπως ακριβώς έκανε και ο ίδιος στο παρελθόν.

Όταν ανάρρωσε εγκατέλειψε τη δουλειά του ως επικεφαλής αναισθησιολόγος από το νοσοκομείο Bakersfield Heart Hospital στην California, ξεφορτώθηκε τα ακριβά αμάξια, πούλησε το τεράστιο σπίτι του και μετακόμισε σε ένα μικρότερο. Στη συνέχεια άρχισε να θεραπεύει ασθενείς με προβλήματα εθισμού και κατάθλίψεις με προσευχή και εναλλακτικές μεθόδους.

Ενθάρρυνε τον γιο του να κάνει ότι θέλει με τις σπουδές του και οι σχέσεις με όλη την οικογένειά του άλλαξαν προς το καλύτερο. Πολλοί άνθρωποι όταν ακούν ότι υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο ρωτούν: ***''Και ποιος γύρισε από εκεί για να μας πει αν υπάρχει κάτι;''*** Αυτός ο γιατρός γύρισε πίσω, πολλοί άλλοι έχουν γυρίσει πίσω και έχουν κάνει γνωστή την εμπειρία τους, αλλά και ο Ιησούς πήγε στον Άδη και γύρισε πίσω, ένδοξος και ζωντανός, αλλά οι άνθρωποι δεν το πιστεύουν και σαν γεγονός το χλευά-ζουν, αλλά μια ημέρα θα είναι αναπολόγητοι, όταν βρεθούν στο δημιουργό τους και Κύριο των πάντων.

25. ΕΜΠΕΙΡΙΑ δρ ΕΡΧΑΡΤ

Μία παρόμοια περίπτωση, όπως τις προηγούμενες που αναφέρθηκαν, έχουμε μιας νοσοκόμας που ήταν βαρειά άρρωστη και έκανε απόπειρα αυτοκτονίας γιατί έπασχε από φοβερούς πόνους.Ο δρ. Έρχαρτ όταν πήγε να την επισκεφτεί στο δωμάτιο που νοσηλευόνταν, την βρήκε κρεμασμένη μέσα στην τουαλέττα. Αμέσως την κατέβασε στο πάτωμα. Το πρόσωπό της είχε μελανιάσει και η αναπνοή της είχε σταματήσει από ώρα. Άρχισε τις προσπάθειες διάσωσής της αφού του έφεραν μάσκα οξυγόνου. Την μετέφεραν σε μονάδα εντατικής παρακολούθησης, όπου έμεινε τέσσερις μέρες σε κώμα.

Τη δεύτερη ημέρα μετά την ανάρρωσή της από το κώμα είπε στο δρ Έρχαρτ**:** ***«Έβλεπα που έβγαζες το καφέ σακκάκι σου, το πέταξες στο πάτωμα, χαλάρωσες τη γραβάτα σου και εργαζόσουν επάνω μου. Θυμάμαι ότι φορούσες άσπρη γραβάτα. Θυμάμαι ακόμα τη νοσοκόμα που ήρθε να σε βοηθήσει και φαινόταν πολύ ταραγμένη. Προσπαθούσα να επικοινωνήσω μαζί της και να της πω ότι είμαι εντάξει. Μετά θυμάμαι δύο ανθρώπους που ήρθαν και με πήραν με φορείο».*** Πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι η γυναίκα αυτή, εκείνη την ώρα ήταν κλινικά νεκρή και παρέμεινε σε κώμα επί τέσσερις ημέρες.

Ο δρ. Έρχαρτ αναφέρει πως άλλαξε ριζικά τις απόψεις του σχετικά με τη ζωή μετά τον θάνατο, τόσο από το παραπάνω περιστατικό, όσο και από άλλα παρόμοια που αντιμετώπισε στη δουλειά του, ένα από τα οποία το αναφέρει παρακάτω και υπήρξε καταλύτης στη ζωή του. Ο ίδιος λέει για το θέμα αυτό**:**

«…Όλο και πιο πολλοί ασθενείς, που βρίσκονται σε ανάρρωση από σοβαρές ασθένειες, μου λένε ότι η ζωή συνεχίζεται μετά τον θάνατο και ότι υπάρχει **παράδεισος και κόλαση.** Νόμιζα πάντα ότι ο θάνατος ήταν ένα ανώδυνο σβήσιμο της ζωής και στοιχημάτιζα τα πάντα γι' αυτό. Τώρα έχω επανεξετάσει τον δικό μου προορισμό και βρήκα ότι το να πεθάνει κανείς, μπορεί να

μην είναι και τόσο ανώδυνο, όπως νόμιζα. Το αποφασιστικό σημείο στροφής στη σκέψη μου, συνέβη εξαιτίας ενός γεγονότος που θα σας αναφέρω στη συνέχεια και που άλλαξε την πορεία της ζωής μου**:**

Ένας ασθενής που υπέφερε από πόνους στο στήθος υποβλήθηκε σε ένα τεστ κοπώσεως, όπου ενώ αυτός τρέχει με αυξανόμενο ρυθμό, μετριούνται οι παλμοί της καρδιάς του. Αυτός ο ασθενής ήταν ένας άνδρας **41** ετών, αγροτικός ταχυδρόμος με μέτρια διάπλαση και μια πολύ ευχάριστη προσωπικότητα. Στην διάρκεια του τεστ έπαθε καρδιακή προσβολή, έπεσε κάτω στο πάτωμα και η καρδιά του σταμάτησε να χτυπάει εντελώς, χωρίς να έχει κάποιους σπασμούς όπως συνήθως συμβαίνει. Ούτε με το αυτί μου άκουγα τους χτύπους στην καρδιά του, ούτε όταν έπιανα στο χέρι του. Σφυγμός δεν υπήρχε καθόλου.

Οι μυς του είχαν μερικούς σπασμούς, ενώ είχε αρχίσει να μελανιάζει. Ενώ άρχισα να κάνω μασάζ στην καρδιά, πιέζοντας το στήθος του, μια νοσοκόμα που ήταν εκεί, άρχισε στόμα με στομα τεχνητή αναπνοή. Μια άλλη νοσοκόμα έφερε μια μάσκα οξυγόνου και ένα βηματοδότη. Δυστυχώς όμως δεν καταφέραμε τίποτα, γιατί η καρδιά του δεν μπορούσε να κρατήσει το ρυθμό. Μόλις βάζαμε το βηματοδότη ο ασθενής ερχόταν στη ζωή, αλλά μόλις διακόπταμε έχανε πάλι τις αισθήσεις του, τα μάτια του γύριζαν προς τα πάνω, κύρτωνε την ράχη του με σπασμό, σταματούσε να αναπνέει και πέθαινε ξανά.

Κάθε φορά που ανακτούσε την αναπνοή του και η καρδιά του χτυπούσε πάλι, ούρλιαζε λέγοντας ***«είμαι στην κόλαση!»*** Έδειχνε πολύ τρομοκρατημένος και με ικέτευε να τον βοηθήσω. Μετά έκανε μια πολύ παράξενη παράκληση ***«μη σταματάς!».*** Αυτό ήταν πολύ παράξενο, διότι οι περισσότεροι ασθενείς σε παρόμοιες καταστάσεις, μόλις επανέρχονταν στη ζωή, μου έλεγαν: ***''Πάρε τα χέρια σου απ' την καρδιά μου, με πονάς''***.

Είμαι σωματώδης άνδρας και η μέθοδος του εξωτερικού

μασάζ στην καρδιά μπορεί να σπάσει τα πλευρά, αλλά αυτός ο ασθενής μου έλεγε παρακλητικά ***«μη σταματάς»***. Παρατήρησα ένα πράγματι τρομαγμένο βλέμμα στο πρόσωπό του, χειρότερο και από την έκφραση που έχουν όσοι πεθαίνουν. Είχε ένα πελώριο μορφασμό απόλυτου τρόμου. Οι κόρες των ματιών του είχαν ανοίξει διάπλατα, είχε ιδρώσει έτρεμε και έμοιαζε να είχαν σηκωθεί όρθια τα μαλλιά του.

Όπως παρατηρούσα όλα αυτά, αυτός εκείνη τη στιγμή φώναξε πάλι: ***«Δεν καταλαβαίνεις, είμαι στην κόλαση. Μη με αφήσεις να πάω πίσω στην κόλαση».*** Επειδή ήμουν συνηθισμένος με ασθενείς να βρίσκονται κάτω από τέτοιες συναισθηματικές πιέσεις, παράβλεψα τα λόγια του και του είπα: ***«Είμαι απασχολημένος. Μην με ενοχλείς με τη κόλασή σου μέχρις ότου τελειώσω τη δουλειά μου με τον βηματοδότη».*** Ο άνθρωπος όμως ήταν τόσο σοβαρός, που τελικά μου φάνηκε ότι πραγματικά βρισκόταν σε μπελάδες.

Τέτοια κατάσταση πανικού δεν είχα ξαναδεί ποτέ πριν σε ασθενή μου, ήταν κάτι που μου προκάλεσε φοβερή εντύπωση και που εκείνη τη στιγμή αδυνατούσα να το εξηγήσω. Έτσι άρχισα να δουλεύω επάνω του πυρετωδώς. Μέχρι εκείνη τη στιγμή εί-χαν συμβεί τρία ή τέσσερα επεισόδια τέλειας αναισθησίας στη διάρκεια των οποίων ήταν κλινικά νεκρός από άποψη καρδιάς και αναπνοής.

Μετά φώναξε πάλι**:** ***«Πώς θα μείνω έξω από την κόλαση;».*** Του απάντησα**:** ***«Υποθέτω ότι θα είναι η ίδια αρχή που μάθαινα στο κατηχητικό σχολείο. Ο Ιησούς Χριστός είναι Αυτός που πρέπει να ζητήσεις για να σε σώσει».*** Τότε μου απάντησε**:** ***«Δεν ξέρω πώς να προσευχηθώ, προσευχήσου για μένα».*** Να προσευχηθώ γι' αυτόν, τι θράσος ήταν να μου το ζητήσει. Του είπα πως εγώ ήμουν γιατρός και όχι κληρικός**.** Αλλ' αυτός επανέλαβε με πολύ ένταση: ***«Προσευχήσου για μένα».***

Ήξερα ότι δεν είχα άλλη επιλογή. Ήταν η επιθυμία ενός αν-

θρώπου που πέθαινε και έτσι του είπα να επαναλάβει τα λόγια μιας απλής προσευχής. Δεν ήξερα και πολλά για προσευχή και έτσι του είπα**: *«….Κύριε Ιησού, Σου ζητάω να με κρατήσεις έξω από την κόλαση. Συγχώρεσε τις αμαρτίες μου. Δίνω τη ζωή μου σε Σένα. Αν πεθάνω θέλω να πάω στον Ουρανό, αν ζήσω θα ζήσω για Σένα για πάντα».*** Μετά από αυτό, η κατάστασή του ασθενή σταθεροποιήθηκε και στη συνέχεια μεταφέρθηκε σε ένα νοσοκομείο.

Όταν πήγα στο σπίτι μου ξεσκόνισα την Αγία Γραφή και άρχισα να την διαβάζω. Ήθελα να βρω τι ακριβώς λέει για την κόλαση. Αντιμετώπιζα πάντα το θάνατο σαν ένα συμβάν ρουτίνας στην εξάσκηση της ιατρικής μου, χωρίς να ανησυχώ γι' αυτό. Τώρα όμως είχα πειστεί ότι κάτι υπήρχε σ' αυτή την υπόθεση. Οι ιδέες μου χρειάζονταν αναθεώρηση και έπρεπε να βρω περισσότερα στοιχεία. **Ανακάλυπτα ότι η Βίβλος δεν ήταν απλά ένα ιστορικό βιβλίο, όπως νόμιζα, αλλά κάθε λέξη της αποδεικνυόταν πέρα για πέρα ζωντανή.**

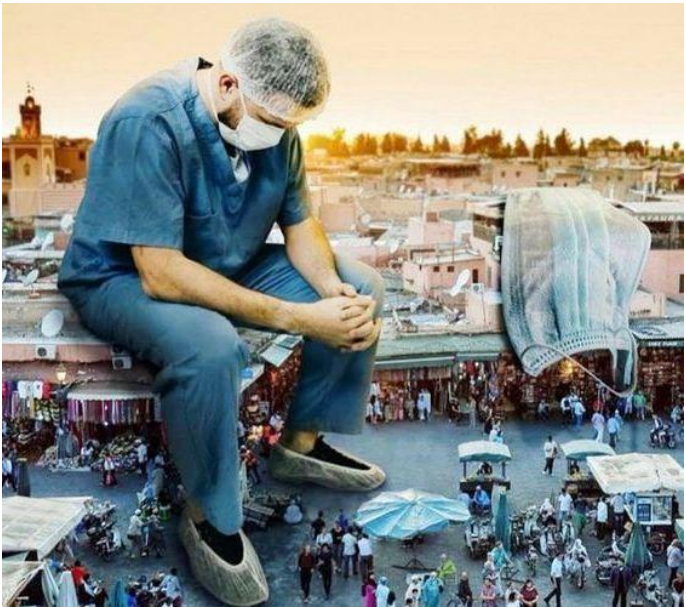
Δύο ημέρες μετά, πλησίασα τον ασθενή μου με χαρτί και μολύβι στο χέρι για να του πάρω συνέντευξη. Του ζήτησα να προσπαθήσει να θυμηθεί τι είδε στην κόλαση, αλλά έδειχνε πως δεν μπορούσε να θυμηθεί τίποτα. Του υπενθύμισα όλες τις λεπτομέρειες που μου είχε περιγράψει, αλλά προφανώς οι εμπειρίες ήταν τόσο τρομακτικές και τόσο οδυνηρές, που το συνειδητό μέρος του νου του δεν μπορούσε να τις συγκρατήσει και είχαν απωθηθεί βαθειά στο υποσυνείδητο.

Ο άνθρωπος αυτός όμως αφιέρωσε τη ζωή του στον Θεό και τώρα είναι ένθερμος χριστιανός. Ακόμα θυμάμαι την προσευχή που κάναμε μαζί. Θυμόταν ότι στεκόταν στο πίσω μέρος του ιατρείου μου και μας έβλεπε να εργαζόμαστε πάνω στο νεκρό του σώμα. Σ' ένα από τα επόμενα επεισόδια θανάτου, θυμόταν ότι συνάντησε τη μητέρα του και τη μητριά του σε ένα τόπο με ωραία χρώματα. Αυτή η εμπειρία ήταν πολύ ευχάριστη και συνέ-

βη σε μια κοιλάδα με πλούσια βλάστηση και ένα λαμπρό φωτισμό από μια τεράστια ακτίνα φωτός.

Αξιοσημείωτο είναι ότι είδε τη μητέρα του για πρώτη φορά, γιατί είχε πεθάνει όταν ήταν δέκα πέντε μηνών και ο πατέρας του είχε ξαναπαντρευτεί. Δεν είχε δει ποτέ πριν φωτογραφία της μητέρας του και μετά από αυτό το γεγονός, η θεία του του έδειξε κάποια φωτογραφία όπου η μητέρα του είχε ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά με τη γυναίκα που είχε συναντήσει.

Αν και μόνο το 20% περίπου των ασθενών που ήταν κλινικά νεκροί έχουν εμπειρίες να αναφέρουν, οι συνεντεύξεις αμέσως μετά τη διάσωση μπορούν να μας δώσουν πολύτιμες πληροφορίες και αλήθειες. Τέτοιες συνεντεύξεις με έχουν πείσει, πέρα από κάθε αμφιβολία. ότι υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο και ότι δεν είναι πάντα καλή**….»**

26. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ
Ανάσταση μετά από δύο ημέρες (Νιγηρία)

1. ΕΝΑ ΑΠΡΟΣΜΕΝΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

Την Πέμπτη **29 Νοεμβρίου 2001** ο ποιμένας Ντάνιελ Εκετσούκου και η σύζυγός του είχαν μια οικογενειακή διένεξη που εξελίχτηκε σε ένα άσχημο μεταξύ τους περιστατικό. Ο Ντάνιελ είχε προσβληθεί από την συμπεριφορά της γυναίκας του σε σημείο που ο θυμός του δεν τον είχε αφήσει να συμφιλιωθεί μαζί της. Έτσι έφτασε η Παρασκευή της επόμενης ημέρας.

Το πρωί της **30ης Νοεμβρίου 2001** ημέρα Παρασκευή, ο Ντάνιελ Εκετσούκου, ποιμένας της Ευαγγελικής εκκλησίας στην Ουνίτσα, μαζί με το φίλο του Ουρίκα πήγαιναν ένα χριστουγεννιάτικο δώρο στον πατέρα του πρώτου, σ' ένα χωριό κοντά στην πόλη Ογουέι.

Ο Ντάνιελ οδηγούσε το είκοσι χρόνων αυτοκίνητό του. Στη διαδρομή της επιστροφής οδηγούσε σε έναν κακοτράχαλο δρόμο όταν τα φρένα έδειχναν να μην πιάνουν. Ο Ντάνιελ δεν μπορούσε να κάνει τίποτα και το αυτοκίνητο επιτάχυνε συνεχώς στην κατηφόρα, ουσιαστικά ακυβέρνητο. Η ζωή του Ντάνιελ σχεδόν τερματίστηκε, καθώς συντρίφτηκε πάνω σε μια τσιμεντένια κολώνα που είχε χτιστεί σαν ανάχωμα προστασίας.

Χωρίς να φορά ζώνη ασφαλείας (λίγοι Νιγηριανοί το έκαναν το 2001), ο Ντάνιελ εκσφενδονίστηκε βίαια μπροστά, το κεφάλι του χτύπησε στο μπροστινό τζάμι και το τιμόνι χώθηκε στο σώμα του. Ο φίλος του σοκαρισμένος, αλλά όχι πληγωμένος σοβαρά, στράφηκε προς τον Ντάνιελ, ελπίζοντας πως ήταν όλα καλά. Η εικόνα όμως που αντίκρισε τον συγκλόνισε. Αίμα έτρεχε από την μύτη του Ντάνιελ από χτύπημα που είχε στον εγκέφαλο και μετά άρχισε να το ξερνάει λόγω της εσωτερικής αιμορραγίας. Πολλοί άνθρωποι που ήταν κοντά στο ατύχημα προσφέρθηκαν να βοηθήσουν.

Τελικά κάποιος ειδοποίησε και ήρθε ασθενοφόρο, ενώ ο Ντάνιελ ζούσε ακόμα μέχρι την εισαγωγή του στην εντατική. Μέσα σε λίγα λεπτά από την άφιξή τους στο **νοσοκομείο,** ένα γιατρός άρχισε τη θεραπεία έκτακτης ανάγκης, αλλά ο Ντάνιελ ήξερε πως το σώμα του δεν ανταποκρινόταν σε αυτό. Άρχισε να προσεύχεται την προσευχή ενός ανθρώπου που ξέρει ότι πρόκειται να πεθάνει, ζητώντας από τον Θεό να του συγχωρέσει όλες τις αμαρτίες του, έτσι ώστε να είναι έτοιμος να σταθεί ενώπιον του Κυρίου. Ζήτησε επίσης και κάλεσαν τη σύζυγό του **Ννένκα**, με την οποία είχε αρνηθεί να μιλήσει μαζί της, όταν εγκατέλειψε νωρίτερα το σπίτι τους.

Η γυναίκα του σοκαρίστηκε όταν έμαθε για το ατύχημα και την άσχημη κατάσταση του συζύγου της, αλλά όταν συνήλθε από το σοκ την πήρε ένας χριστιανός γείτονας και την πήγε στο νοσοκομείο. Όταν έφτασε εκεί έπεσε επάνω του με δάκρυα, ικετεύοντας τον σύζυγό της να μην πεθάνει και την εγκαταλείψει. Ο γιατρός παραδέχτηκε ότι δεν μπορούσε να κάνει τίποτα για να σώσει τη ζωή του Ντάνιελ. Θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι επρόκειτο για ένα τριτοκοσμικό νοσοκομείο.

Ο Ντάνιελ κρατιόταν στη ζωή για να της πει να τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο του **οικογενειακού τους γιατρού,** που απείχε μιάμιση ώρα, περίπου 80 χιλιόμετρα μακριά και αυτό αποδείχτηκε μοιραίο λάθος. Λίγα λεπτά μετά τον σήκωσαν και τον μετέφεραν στο ασθενοφόρο, όπου ενώ βρίσκονταν στο δρόμο για την πόλη Umezuuike, ο Ντάνιελ άρχισε να χάνεται. Βρισκόταν στο πίσω μέρος του ασθενοφόρου, ενώ η σύζυγός του βρισκόταν στο μπροστινό κάθισμα του συνοδηγού.

Άρχισε να αισθάνεται ότι δεν επρόκειτο να επιβιώσει, γι΄ αυτό κάλεσε τη γυναίκα του να έρθει σ' αυτόν. Προσπάθησε να ψιθυρίσει τα τελευταία του λόγια και να δώσει οδηγίες στη γυναίκα του για τα παιδιά τους και για τη διακονία του, αλλά δεν μπόρεσε να πει πολλά, καθώς η ομιλία του έγινε ασυνάρτητη, χά-

νοντας σιγά - σιγά τις αισθήσεις του. Η γυναίκα του μέσα στα δάκρυά της τον επίπληξε έντονα γι' αυτές τις αρνητικές του δηλώσεις, λέγοντάς του ότι ήταν άνθρωπος του Θεού, κήρυττε τον Λόγο Του και θα έπρεπε να έχει πίστη και να μη μιλάει για θάνατο.

Καθώς μιλούσε, ο Ντάνιελ είδε **δυο μεγάλους αγγέλους**. Ήταν τόσο μεγάλοι, που αργότερα αναρωτιόταν πως χωρούσαν μέσα στο ασθενοφόρο. Προφανώς, αφού δεν ήταν υλικά όντα δεν έπιαναν χώρο. Ο ένας ήταν τόσο μεγάλος, όσο και το ασθενοφόρο. Ήταν κατάλευκοι, όχι μόνο στα ρούχα τους, αλλά και στα πρόσωπά τους. Ο Ντάνιελ προσπάθησε να τους μιλήσει, αλλά το στόμα του κρατιόταν κλειστό. Οι άγγελοι τον κρατούσαν και από τις δύο πλευρές του σαν να τον κρατούσαν στον αέρα.

2. ΑΠΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΕ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Ο οδηγός του ασθενοφόρου προσπάθησε, τρέχοντας υπερβολικά και με τις σειρήνες να ουρλιάζουν, να προλάβει να φτάσει στο νοσοκομείο. Μόλις έφτασε, έτρεξε φωνάζοντας **"επείγον".** Όμως ο οικογενειακός γιατρός του Ντάνιελ δεν ήταν σε υπηρεσία την ημέρα εκείνη. Ένας άλλος γιατρός ανέλαβε την κατάσταση και έλεγξε την άμορφη μάζα που κάποτε ήταν ο Ντάνιελ. Στράφηκε προς αυτούς και με θλιμμένο πρόσωπο τους είπε πως ο Ντάνιελ ήδη **ήταν νεκρός**. Μπορούσε μόνο να πιστοποιήσει το θάνατό του. Η Νενέκα αρνήθηκε να πιστέψει στην πιστοποίηση του θανάτου του συζύγου της.

Τελικά οδήγησαν τον Ντάνιελ στο **Ομοσπονδιακό Ιατρικό κέντρο,** αλλά δεν βρήκαν ούτε εκεί γιατρό και πήγαν στην κλινική **Eunice** και εκεί επιβεβαιώθηκε ότι ο Ντάνιελ **ήταν νεκρός** και από το γιατρό Jossy Anuebunwa. Δεν υπήρχε αναπνοή, ούτε καρδιακός παλμός και τα μάτια του ήταν διασταλμένα και σταθερά. Ο γιατρός είπε πως δεν μπορούσε να κάνει τίποτα περισσότερο και ένα πιστοποιητικό θανάτου εκδόθηκε στις **11.30 μ.μ στις 30 Νοεμβρίου του 2001,** ημέρα Παρασκευή.

Η σύζυγος του Ντάνιελ σοκαρίστηκε από το γεγονός, αλλά

ένα εδάφιο τριγύριζε μέσα στο μυαλό της από την επιστολή προς Εβραίους που έλεγε ότι ***«δια πίστεως γυναίκες έλαβαν τους νεκρούς τους πίσω ξανά στη ζωή, αφού αναστήθηκαν»*** (Εβραίους 11:35). Μια παράλογη βεβαιότητα την κατέλαβε ότι θα ξανάβλεπε το σύζυγό της ζωντανό και μάλιστα υγιή. Σε όσα ακολούθησαν στη συνέχεια η Νενέκα ήταν **ο άνθρωπος κλειδί**. Το εδάφιο αυτό μέσα στο μυαλό της, την έκανε να μην μπορεί να δεχτεί την ξεκάθαρη υπόδειξη των γιατρών ότι ο Ντάνιελ είχε φύγει και σαν σύζυγός του να επιτρέψει την ταφή του.

Έτρεξε να βρει τον θείο του Ντάνιελ και τον ρώτησε που θα μπορούσε να βρει τον **οικογενειακό τους γιατρό**. Εκείνος δεν γνώριζε άλλα την οδήγησε στο **δικό του οικογενειακό γιατρό**. Ο Ντάνιελ μεταφέρθηκε εκεί και ο γιατρός βλέποντας την επιμονή της γυναίκας του τον εξέτασε ξανά και επιβεβαίωσε για μια ακόμα φορά το θάνατό του. Ο γιατρός μετά έγραψε την αναφορά του στα χαρτιά του νοσοκομείου και ρώτησε εάν θα ήθελε να τον κρατήσουν στο νεκροτομείο. Εκείνοι αρνήθηκαν και πήραν το σώμα του και το μετέφεραν **στο χωριό του πατέρα του** και από εκεί στο νοσοκομείο του χωριού.

3. ΣΤΟ ΝΕΚΡΟΤΟΜΕΙΟ - ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΑΦΗΣ

Ο εργολάβος κηδειών έκανε επίσης τις απαραίτητες εξετάσεις και μέχρι τότε είχαν περάσει τα μεσάνυχτα, ενώ πλησίαζε το πρωί του **Σαββάτου.** Επειδή το πρωτόγονο νεκροτομείο της Νιγηρίας δεν είχε ψυκτικές εγκαταστάσεις αποθήκευσης, ο εργολάβος κηδειών έκανε τις συνηθισμένες **χημικές ενέσεις και έβαλε χημικά στα χέρια και στα πόδια.** Στη συνέχεια προετοίμασε την **ταρίχευση**, κόβοντας τον εσωτερικό μηρό του Ντάνιελ, προκειμένου να εισάγει ένα σωλήνα μέσω του οποίου θα μπορούσε να βάλει περισσότερο **χημικό διάλυμα**. Καθώς το έκανε αυτό έζησε ένα σοκ, γιατί κάτι τον έσπρωξε μακριά από το πτώμα.

Αυτό από την άλλη ήταν κάτι που συνέβαινε κάποιες φορές με άλλα σώματα, αλλά αυτές τις καταστάσεις συνήθως τις απέδι-

δαν σε αποκρυφιστικές δυνάμεις. Αυτές οι πρακτικές εφαρμόζονταν στην Αφρική σε μεγάλο βαθμό, κάτι που στην Αμερική, αλλά και σε άλλες χριστιανικές χώρες, υπήρχε σκεπτικισμός σχετικά με την πραγματικότητα της απόκρυφης εξουσίας.

Ο εργολάβος κηδειών, μετά από μια δεύτερη προσπάθεια, έπαθε και δεύτερο σοκ, που σχεδόν του παρέλυσε το χέρι. Έβγαλε το συμπέρασμα ότι ο Ντάνιελ προφανώς ήταν μέλος κάποιας ισχυρής μυστικιστικής οργάνωσης. Έτσι θεώρησε ότι κάποια στιγμή οι δυνάμεις αυτές θα υποχωρούσαν και θα μπορούσε να συνεχίσει τη δουλειά του. Φυσικά ο ταριχευτής δεν ήταν χριστιανός, αλλά έγινε μετά την ανάσταση του Ντάνιελ. Έτσι έδωσε εντολή στο βοηθό του να πάει το σώμα στο πίσω μέρος του νεκροτομείου, όπου είχαν ήδη τοποθετηθεί και άλλα πτώματα.

Παρεπιπτόντως ο Ντάνιελ, μετά την ανάσταση του είπε, ότι οι άνθρωποι μπορούσαν να μυρίσουν τις χημικές ουσίες που έβγαιναν από το σώμα του και κρατούσαν τις μύτες τους όταν πήγαιναν να τον αγκαλιάσουν, για δυο εβδομάδες. Περίπου στις **2 το βράδυ του Σαββάτου,** ο υπάλληλος του νεκροτομείου ο οποίος έμενε κοντά στο νεκροτομείο άκουσε λατρευτικούς ύμνους και χειροκροτήματα που έρχονταν από το νεκροτομείο.

Αργά το βράδυ του Σαββάτου, ενώ η γυναίκα του Ντάνιελ κοιμόταν, **είδε ένα όνειρο**, στο οποίο είδε το πρόσωπο του συζύγου της και την ρώτησε, γιατί τον είχαν αφήσει στο νεκροτομείο. Δήλωσε ότι δεν ήταν νεκρός και ότι έπρεπε να τον μεταφέρει στην **Ουνίτσα,** όπου κήρυττε ο Γερμανός ευαγγελιστής Ράινχαρντ Μπόνκε (Reinhard Bonnke). Αποφάσισε να το πράξει, παρ' όλο που η οικογένειά της σκέφτηκε ότι έχει χάσει τα μυαλά της.

Το φαινόμενο με τις ψαλμωδίες και τα χειροκροτήματα συνεχίστηκε. Αυτά ήταν τα πρώτα παράξενα σημάδια. Ο υπάλληλος του νεκροτομείου ξύπνησε από αυτό που ο ίδιος περιέγραψε σαν εκκλησιαστικές ψαλμωδίες, που έρχονταν από την κατεύθυνση του νεκροθαλάμου. Σηκώθηκε και πήγε να δει τι συνέβαι-

νε. Οι ψαλμωδίες σταμάτησαν. Παραξενεύτηκε γιατί δεν βρήκε κανέναν εκεί κοντά.

Ξαναπήγε για ύπνο. Αυτή τη φορά ξαναήρθε για **δεύτερη φορά** ο ήχος της μουσικής μαζί με χειροκροτήματα πολύ πιο ξεκάθαρα αυτή τη φορά. Βέβαιος ότι η μουσική σίγουρα προερχόταν από τον νεκροθάλαμο σηκώθηκε, μπήκε μέσα και άρχισε να ψάχνει γύρω-γύρω. Ξανά οι ψαλμωδίες σταμάτησαν. Κανείς δεν υπήρχε εκεί εκτός από τους νεκρούς. Πολύ ανήσυχος ο υπάλληλος γύρισε πίσω και σύντομα για **τρίτη φορά** η μουσική άρχισε πάλι και αυτή τη φορά ήταν πιο δυνατά. Αυτή τη φορά όμως η πραγματικότητα τον τρομοκράτησε.

Σχεδόν πανικόβλητος έτρεξε μέχρι το κοντινό χωριό και ξύπνησε τον πατέρα του Ντάνιελ, λέγοντάς του να έρθουν και να πάρουν το σώμα του γιου του, αφού δημιουργούσε παράξενα φαινόμενα. Ο πατέρας του είπε, πως αυτά συνέβαιναν επειδή ο γιος του ήταν άνθρωπος του Θεού. Μετά από αυτό, το νεκρό σώμα έμεινε στο νεκροθάλαμο όλη την ημέρα του Σαββάτου και όλη την Κυριακή.

Εν τω μεταξύ η γυναίκα του πεπεισμένη ότι ο σύζυγός της θα ζούσε ξανά, ήθελε να μεταφερθεί το σώμα του στην εκκλησία στην Ουνίτσα, εκεί που επρόκειτο να μιλήσει ο Ράινχαρντ Μπόνκε με θέμα «Η χάρη του Θεού». Ο πατέρας του Ντάνιελ που δεν ήταν χριστιανός, αλλά Μορμόνος δήλωσε πως αυτός θα αποφάσιζε τι έπρεπε να κάνουν. Είπε ότι θα πήγαινε και **θα τον χτυπούσε με την Βίβλο εφτά φορές και αν δεν ανασταινόταν, η γυναίκα του θα έπρεπε να αποδεχτεί το γεγονός ότι ήταν οριστικά νεκρός** και το θέμα θα έκλεινε εκεί. Πήγε και χτύπησε το πτώμα εφτά φορές, αλλά τίποτα δεν έγινε.

Η γυναίκα του Ντάνιελ όμως που ήταν χριστιανή καταλάβαινε πως ένας Μορμόνος δεν μπορούσε να τα συλλάβει αυτά. Αυτό που έκανε ο πεθερός της είχε σκοπό μόνο να την αποθαρρύνει. Εκείνη όμως δεν θα τα παρατούσε, γι' αυτό και η επιμονή

της ενόχλησε αφόρητα τον πεθερό της. Ο Ντάνιελ έπρεπε να μεταφερθεί στη συνάθροιση που θα ήταν ο Μπόνκε. Ο πεθερός της αντιλαμβανόμενος ότι, αν της αρνιόταν αυτή τη χάρη, εκείνη θα του θύμιζε σε όλη του τη ζωή που της αρνήθηκε μια χάρη για το γιο του, τελικά ενέδωσε.

4. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΤΗ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ ΤΟΥ Ρ.ΜΠΟΝΚΕ

Την επόμενη ημέρα, **Κυριακή 2 Δεκεμβρίου**, πήγαν να πάρουν το σώμα από τον νεκροθάλαμο. Όμως ο εργολάβος κηδειών ανησυχούσε για τους σκοπούς τους. Για να αποκρύψει το γεγονός ότι ένα πτώμα ετοιμαζόταν για μια διαδρομή μιάμιση ώρας μέχρι την Ουνίτσα, το έντυσε και το ετοίμασε όπως ετοιμάζουνε τα σώματα για την κηδεία, το έβαλε σε ένα φέρετρο και έκλεισε το καπάκι. Έτσι πήραν τον Ντάνιελ μέσα στο φέρετρο και ξεκίνησαν. Όταν έφτασαν στην **εκκλησία**, ο τοπικός αστυνομικός ασφαλείας και οι διάκονοι τους είδαν να μπαίνουν με το φέρετρο, και τους είπαν να φύγουν αμέσως.

Οι εκκλησιαστικοί χώροι προστατεύονταν από πολλούς ομοσπονδιακούς φρουρούς ασφαλείας, για χάρη του Μπόνκε, ο οποίος είχε υποστεί πολλές απειλές θανάτου και ο οποίος ήταν μισητός από τους Μουσουλμάνους σε ολόκληρη την Αφρική. Γι' αυτό οι φρουροί δεν θα επέτρεπαν την τοποθέτηση του φέρετρου σε εκκλησιαστικούς χώρους, θεωρώντας ότι μπορεί να περιείχε εκρηκτικούς μηχανισμούς. Η σύζυγος του Ντάνιελ ισχυρίστηκε έντονα ότι το φέρετρο είχε μέσα μόνο το σώμα του συζύγου της. Μετά από έλεγχο που έγινε, της επέτρεψαν να μπει στο χώρο, ενώ την χλεύασαν κιόλας γι' αυτό.

Όμως πριν είχε προκληθεί τέτοια αναταραχή, που ο γιος του πάστορα ενημέρωσε τον πατέρα του, ο οποίος έδωσε εντολή να έρθει το φέρετρο με το σώμα του Ντάνιελ στο κτίριο και να τοποθετηθεί στο υπόγειο και όχι στον χώρο της κύριας συνάθροισης, όπου κήρυττε ο Μπόνκε. Το φέρετρο του νεκρού τοποθετήθηκε επάνω σε δυο τραπέζια που έβαλαν γι' αυτό το λόγο στο

χώρο. Ο γιος του ποιμένα και ένας άλλος διάκονος από το προσωπικό της εκκλησίας παρακολούθησαν τη διαδικασία και είδαν ότι η νεκρική ακαμψία είχε παγώσει το σώμα του. Δύο ακόμη διάκονοι έμειναν μαζί τους για να φυλάνε το πτώμα.

Ο ίδιος ο Ράινχαρντ Μπόνκε δεν ήξερε τίποτα για όλο αυτό που συνέβαινε, καθόσον χρόνο κήρυττε και προσευχόταν. Μετά από λίγο οι διάκονοι παρατήρησαν μια ελαφριά αναταραχή στο στομάχι του πτώματος. Μετά το πτώμα πήρε μια ανάσα και άρχισε να αναπνέει ακανόνιστα με μικρούς σπασμούς. Παίρνοντας θάρρος οι διάκονοι άρχισαν να προσεύχονται με παρακλήσεις πυρετωδώς. Έβγαλαν από το σώμα τα ταφικά ενδύματα και άρχισαν να του κάνουν μαλάξεις από το κεφάλι μέχρι τα πόδια. Όπως είπαν, ο Ντάνιελ εκείνη την ώρα ήταν τόσο σκληρός, όσο ένα σιδερένιο αντικείμενο. Άνοιξαν χώρο για να δώσουν στο Ντάνιελ τη δυνατότητα να αναπνεύσει.

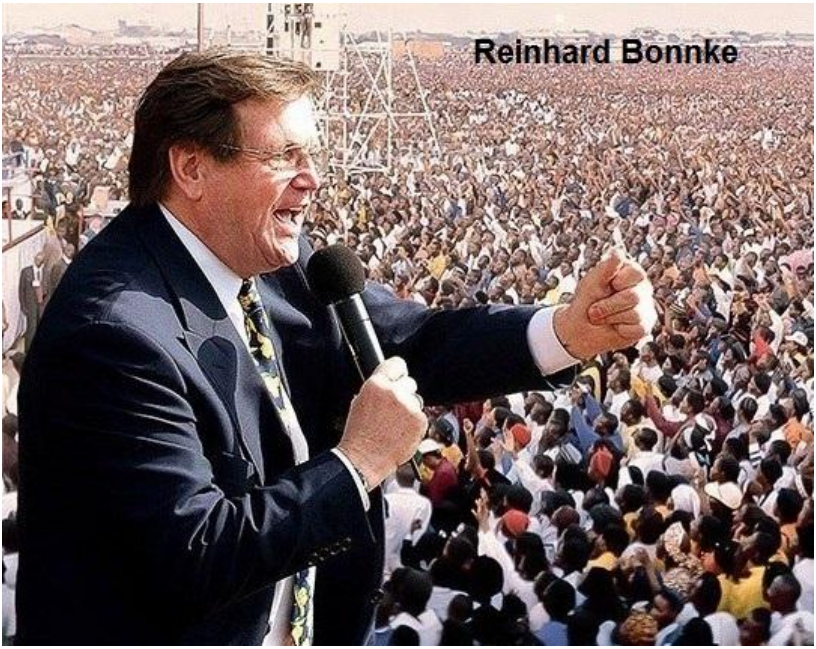
Καθώς το νέο διαδόθηκε στην υπόλοιπη συνάθροιση, δημιουργήθηκε στην υπόλοιπη εκκλησία μια μεγάλη αναταραχή. Μετά, όπως είπε το απόγευμα ο ποιμένας Λόρενς, δυο μέρες μετά τον θάνατό του, ο Ντάνιελ άνοιξε τα μάτια του. Ανακάθισε και έγειρε επάνω στον ποιμένα. **Ήταν κάπου μεταξύ 14.50 και 15.15 το απόγευμα της Κυριακής.** Ο κόσμος συνωστιζόταν μέσα στην αίθουσα για να δει το νέο Λάζαρο.

Ο ποιμένας ανησυχούσε, γιατί ο Ντάνιελ δεν είχε αρκετό οξυγόνο, γι' αυτό τον σήκωσε και τον πήγε σε έναν ιδιαίτερο χώρο. Ο Ντάνιελ μίλησε για πρώτη φορά και είπε ***«νερό, νερό».*** Του έδωσαν μερικές γουλιές και μετά ζεστό τσάι. Δεν είχε ακόμα μαζέψει τις σκέψεις του και για λίγο δεν μπορούσε να αναγνωρίσει κανένα, ούτε τον ίδιο το γιο του, που πήγε εκεί για να τον δει.

Ωστόσο καλυτέρευσε και μέσα σε λίγες ώρες το βράδυ είχε πλήρη συνείδηση. Όταν άρχισε να συνέρχεται άρχισε να λέει**:** ***«Που είναι ο φάκελός μου; Ο φάκελός μου που είναι;»*** Αυτό το είπε επιτακτικά μερικές φορές, χωρίς κανείς να καταλαβαίνει τι

εννοούσε. Αργότερα, ο Ντάνιελ εξήγησε πως όταν βίωνε την εμπειρία με τους αγγέλους, ο ένας από αυτούς του είπε**: *«Πάρε αυτόν τον φάκελο και γράψε εκεί όλη σου την εμπειρία, ώστε να θυμάσαι τι έζησες εδώ και να τα μεταφέρεις στους ανθρώπους».*** Εκ των υστέρων ο Ντάνιελ κατάλαβε πως ο φάκελος θα ήταν η μνήμη του, ώστε να θυμηθεί όσα έζησε, όταν θα γύρναγε πίσω στη γήινη ζωή.

Ο Ντάνιελ έγινε ένα ζωντανό παράδειγμα ανάστασης από τους νεκρούς. Όχι μόνο βγήκε από το φέρετρό του, αλλά και τα σημαντικά τραύματα που είχε και τον είχαν οδηγήσει στο θάνατο, είχαν θεραπευτεί και δεν φαινόταν το παραμικρό στο σώμα του. Ο Μπόνκε στο μεταξύ είχε φύγει για να προλάβει την πτήση του αεροπλάνου για να επιστρέψει στην Γερμανία.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Μηνύματα του Ράινχαρντ Μπόνκε με Ελληνική μετάφραση μπορεί ο ενδιαφερόμενος να βρει στο **YouTube** στο κανάλι **Filadelfos Channel 2**.

5. Ο ΝΤΑΝΙΕΛ ΟΔΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Όσο εκπληκτική είναι η ιστορία του θανάτου και της ανάστασης του Ντάνιελ, άλλο τόσο θαυμαστή είναι και η συνέχεια της ιστορίας. Αυτό που βίωσε ο Ντάνιελ μεταξύ του θανάτου του και της ανάστασής του θα μπορούσε να διαρκέσει μόνο 15 πέντε λεπτά, παρόλο που ήταν νεκρός για πάνω από δύο μέρες. Ας δούμε όμως το επίσης ενδιαφέρον θέμα που ακολουθεί και τι ο άνθρωπος αυτός περιγράφει από την μεταθανάτια εμπειρία που είχε.

Λέει πως όταν τραυματίστηκε βαριά, μετά το ατύχημα δυο άγγελοι εμφανίστηκαν μπροστά του. Ο ένας ειδικά, ήταν πάρα πολύ μεγάλος. **Μετά από λίγο τον πήραν και του είπαν θα σε πάμε να δεις ένα μέρος του παραδείσου και ένα μέρος της κόλασης.** Ο Ντάνιελ είπε πως εάν μπερδευόταν από κάτι που είδε ή έζησε, ή εάν είχε μια ερώτηση στο μυαλό του, ο άγγελος του έδινε αμέσως την εξήγηση και την απάντηση.

Όταν του είπε ότι πάνε στον παράδεισο, δεν μεσολάβησε χρόνος, συνέβη αμέσως να βρεθούν εκεί. Ο Ντάνιελ είδε μακριά του ένα πλήθος φωτεινών υπάρξεων που ήταν ντυμένοι με λευκά ρούχα. Αμέσως σκέφτηκε ότι ήταν άγγελοι, αλλά ο άγγελος που τον συνόδευε του είπε ότι ήταν ανθρώπινα όντα που όταν ζούσαν στη γη υπηρετούσαν τον Θεό και είχαν επικεντρώσει την πίστη τους στον Ιησού Χριστό και ζούσαν δίκαια. Κανένας δεν φαινόταν νέος ή μεσήλικας ή ηλικιωμένος και κανένας δεν είχε φυλετικές διακρίσεις στην εμφάνισή του. Όλοι τους είχαν ένα πολύ λαμπρό φως επάνω τους, και όλοι μαζί λάτρευαν τον Ιησού.

Ο Ντάνιελ διαπίστωσε πως ένας άνθρωπος, που έμοιαζε ηλικιωμένος και βρισκόταν ανάμεσα στο πλήθος, του φάνηκε ότι είναι ο Θεός. Ο άγγελος όμως τον διόρθωσε, λέγοντάς του **πως ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Αβραάμ και η παρουσία του εκεί, είχε να κάνει με την ιστορία του πλούσιου και με τον φτωχό Λάζαρο** (βλ. Λουκάς 16:19-31). Ο Ντάνιελ ήθελε να πάει μαζί τους,

αλλά ο άγγελος του είπε πως υπήρχαν και άλλα πράγματα που έπρεπε να δει. Του είπε επίσης πως θα έμεναν στη συνέχεια να δουν την υπόσχεση του Ιησού στους πιστούς για τα σπίτια, που τους ετοίμαζε (Ιωάννης 14:1-4).

Αμέσως μόλις ειπώθηκε αυτό, βρέθηκαν εκεί. Ο Ντάνιελ είπε πως δεν υπήρχε γήινος τρόπος για να περιγράψει αυτό που είδε. Τα κτίρια δεν είχαν ύψος ή πλάτος, ήταν φτιαγμένα από φως. Δεν μπορεί να περιγραφεί ανθρώπινα η κατασκευή τους. Τα δωμάτια περιστρέφονταν κατά κάποιο τρόπο και η κατασκευή ήταν σαν φως και γυαλί. Ο Ντάνιελ δεν έβλεπε κανέναν στα σπίτια, αλλά άκουγε ύμνους. Τότε ο άγγελος του είπε πως τα οικήματα είναι έτοιμα, αλλά δεν είναι έτοιμοι οι άγιοι του Θεού. Ο Ιησούς καθυστερεί να επιστρέψει, επειδή οι χριστιανοί (η εκκλησία Του) δεν είναι ακόμα έτοιμοι.

6. ΤΙ ΕΙΔΕ Ο ΝΤΑΝΙΕΛ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ

Στη συνέχεια ο άγγελος πήρε τον Ντάνιελ στην κόλαση και στάθηκαν στην πύλη της. Όταν ο άγγελος σήκωσε το χέρι του και αμέσως το κατέβασε, η πύλη άνοιξε και ο Ντάνιελ μπορούσε να ακούσει αμέσως τους τρομερούς ήχους των ανθρώπων να ουρλιάζουν και να κλαίνε. Όλα στην κόλαση ήταν μαύρα.

Τότε ένα λαμπερό φως έλαμψε από τον άγγελο και ο Ντάνιελ μπορούσε να δει πολλές ομάδες ανθρώπων που βρίσκονταν σε μεγάλη αγωνία. Μια ομάδα αποτελούνταν από ανθρώπους **που έτρωγαν τη δική τους σάρκα** και στη συνέχεια την ξέρναγαν στο έδαφος, οπότε ο εμετός ξαναγύρναγε στο σώμα τους, ώστε να ξαναφαγωθεί και πάλι. Ο άγγελος είπε στον Ντάνιελ ότι αυτοί οι άνθρωποι ήταν εκείνοι που είχαν φάει ανθρώπινη σάρκα, σαν απόκρυφη πρακτική. Τέτοια γεγονότα είναι γνωστό ότι συμβαίνουν στην Αφρική.

Όταν ακούστηκε αυτό κατάλαβε γιατί η Βίβλος λέει ότι ο Θεός θα κρίνει κάθε πρόσωπο, **σύμφωνα με τις πράξεις του** και ότι όλοι θα αποκομίσουν ακριβώς αυτό που έχουν σπείρει.

Τότε θυμήθηκε την ιστορία του πλούσιου και του Λάζαρου που μετά το θάνατό τους οι ρόλοι τους αντιστράφηκαν.

- Ο ποιμένας Ντάνιελ είδε στην κόλαση και τον πρώην δικτάτορα της Νιγηρίας.
- Είδε έναν χριστιανό που είχε χτυπηθεί από απόκρυφες πρακτικές και έφυγε μακριά από τον Κύριο.
- Είδε έναν πάστορα που είχε καταχραστεί χρήματα της εκκλησίας, ο οποίος ζητούσε από τον Ντάνιελ να τον βοηθήσει να φύγει από εκεί και θα επέστρεφε τα χρήματα.

Αν και υπήρχαν διαφορετικά είδη βασανιστηρίων, όλοι οι άνθρωποι στην κόλαση έτρεμαν από αγωνία κάτω από μια αόρατη δύναμη που τους βασάνιζε συνεχώς. Ο Ντάνιελ είπε πως εάν κάθε χριστιανός έβλεπε ότι αυτός είδε, δεν θα χρειαζόταν να κηρύττει το ευαγγέλιο, **γιατί θα γινόταν ο ίδιος ένα ζωντανό "ευαγγέλιο".**

Το πιο εκπληκτικό είναι αυτό που συνέβη στη συνέχεια. Ο άγγελος που τον συνόδευε είπε**: *«Αν το βιβλίο της ζωής σου ανοιγόταν τώρα, χωρίς αμφιβολία θα πήγαινες στην κόλαση».*** Ο ποιμένας Ντάνιελ αμέσως υπερασπίστηκε τον εαυτό του λέγοντας**: *«Είμαι άνθρωπος του Θεού. Τον υπηρετώ με όλη μου την καρδιά»***. Αλλά στο χέρι του αγγέλου εμφανίστηκε μια Βίβλος και ανοίχτηκε στη σελίδα στο Ματθαίο 5:22, όπου ο Ιησούς Χριστός προειδοποιούσε λέγοντας πως, εάν κάποιος αποκαλεί τον αδελφό του ανόητο, είναι ένοχος στη γέενα της φωτιάς. Ο Ντάνιελ ήξερε ότι ήταν ένοχος για τα θυμωμένα λόγια που είχε πει στη σύζυγό του και έφυγε εκείνο το πρωινό με τον φίλο χωρίς να έχει υπάρξει αποκατάσταση.

Ο άγγελος του υπενθύμισε επίσης πως ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι ο Θεός δεν θα συγχωρήσει τις αμαρτίες μας, εάν και εμείς δεν συγχωρούμε τους άλλους (Ματθαίος 6:14,15). Θα θερίσουμε αυτό που σπείραμε. Μόνο όσοι είναι ελεήμονες, αυτοί θα

ελεηθούν (Ματθαίος 5:7). Ο άγγελος είπε στον Ντάνιελ ότι οι προσευχές που έκανε στο νοσοκομείο όταν πέθαινε, δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα, **γιατί είχε αρνηθεί να συγχωρήσει τη σύζυγό του**, ακόμα και όταν αυτή προσπάθησε να συμφιλιωθεί μαζί του το πρωινό, πριν το θανατηφόρο ατύχημά του.

Ο ποιμένας Ντάνιελ έκλαψε με αυτή την αποκάλυψη του αγγέλου, αλλά ο άγγελος του είπε να μην κλαίει, γιατί ο Θεός θα τον έστελνε πίσω στη γη **για να εκπληρώσει το αίτημα του πλούσιου** (Λουκάς 16:27-30). Ένας άνθρωπος λοιπόν θα επέστρεφε από τους νεκρούς για να προειδοποιήσει τους ανθρώπους για την κόλαση**. Ο άγγελος είπε ότι η ανάσταση του Ντάνιελ θα χρησιμεύσει σαν σημάδι και θα είναι η τελευταία προειδοποίηση για αυτή τη γενιά.** Η ανάσταση του Ντάνιελ και η επιστροφή του στη γήινη πραγματικότητα θα ήταν η απάντηση στην προσευχή (αίτημα) του πλουσίου προς τον Αβραάμ

7. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΓΗΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τέλος ο πάστορας οδηγήθηκε στην κορυφή ενός βουνού στο οποίο υπήρχε μια μεγάλη τρύπα γεμάτη σκοτάδι (προφανώς η γη και τα έργα των ανθρώπων). Εκεί ο άγγελος που τον συνόδευε **τον παρέδωσε σε έναν άνθρωπο** που καθόταν εκεί, τον οποίο δεν γνώριζε αρχικά, αλλά σύντομα κατάλαβε ότι ήταν ο Γερμανός **ευαγγελιστής** Ράινχαρντ Μπόνκε. Ο άγγελος είπε στον Ντάνιελ ότι ο άνθρωπος αυτός θα τον βοηθήσει να διαδώσει το ευαγγέλιο της σωτηρίας **(ΣΗΜΕΙΩΣΗ: "**Ευαγγελιστής**"** είναι ένα από τα **5** χαρίσματα που αναφέρονται στην Εφεσίους 4**:**11. Ευαγγελιστής είναι αυτός που κηρύττει τα **"καλά νέα του ευαγγελίου"** και ο Μπόνκε είχε το χάρισμα του **"ευαγγελιστή"** από τον Θεό**).**

Τόσο ο Ντάνιελ, όσο και ο Μπόνκε έπεσαν στη τρύπα (ξαναγύρισαν στη γη) και ο ποιμένας Ντάνιελ σηκώθηκε από τα τραπέζια που βρισκόταν πριν νεκρός, **ζωντανός πλέον μετά από 42 σχεδόν ώρες νεκρός.** Όπως μπορούμε να φανταστούμε ο ποιμένας Ντάνιελ υπογραμμίζει σε μεγάλο βαθμό στο μήνυμά

του την ανάγκη, πέραν της ασύλληπτης εμπειρίας του για την μετά θάνατον ζωή, της αληθινής ΣΥΓΧΩΡΕΣΗΣ για εκείνους που μας έχουν βλάψει.

Είναι πράγματι ώρα η εκκλησία να μετανοήσει και να επιδιώξει την ειρήνη με όλους τους ανθρώπους και την αγιότητα, χωρίς την οποία κανείς δεν θα δει τον Κύριο**:** ***«Επιδιώκετε ειρήνη με όλους, και τον αγιασμό, χωρίς τον οποίο κανένας δεν θα δει τον Κύριο»*** (Εβραίους 12:14).

Μην ακούτε ψεύτικους δασκάλους που λένε ότι η αγιότητα δεν είναι απαραίτητη για να κερδίσουμε την αιώνια ζωή. Ο Ιησούς προειδοποίησε ότι μόνο εκείνοι που κάνουν το θέλημα του Πατέρα Του θα εισέλθουν στη βασιλεία των ουρανών**:** ***«Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών καθένας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλ' αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου, ο οποίος είναι στους ουρανούς»*** (Ματθαίος 7:21).

Μην ακούτε δασκάλους που λένε ότι εάν σωθήκατε κάποτε, είστε εγγυημένοι ότι είστε **για πάντα σωσμένοι**. Αν περιμένουμε τον Θεό να μας συγχωρήσει πρέπει να συγχωρούμε τους άλλους. Αυτό υποσχέθηκε ο Ιησούς. Είστε έτοιμοι να σταθείτε ενώπιον του Ιησού με ειλικρίνεια**;**

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ολόκληρο το κεφάλαιο με τη μαρτυρία του **Ντάνιελ Εκετσούκου** έχει κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" σε ξεχωριστό - αυτοτελές τεύχος 40 σελίδων **(κωδικός ΣΕ50),** το οποίο στο **"Μέρος Δεύτερο"** περιλαμβάνει και αναλύει την ιστορία του πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου, όπως την διηγήθηκε ο ίδιος ο Ιησούς και αναφέρεται στο ευαγγέλιο του **Λουκά 16:19-31**, καθόσον υπάρχει σχέση και ταύτιση των 2 γεγονότων. Η παρουσίαση των κειμένων ανήκει στον Αλκιβιάδη Τζελέπη, ο οποίος και έχει επιμεληθεί την έκδοση**.**

27. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ
ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ 2ο ΚΑΙ ΣΤΟΝ 3ο ΟΥΡΑΝΟ

1. ΤΟ "ΠΑΡΑΞΕΝΟ" ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΙΤΜΑΝ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Ο Χάουαρντ Πίτμαν ήταν ένας εργάτης του ευαγγελίου που για 35 χρόνια υπηρετούσε τον Κύριο. Στις **7 Αυγούστου 1979,** κατά την διάρκεια μιας εγχείρησης έσπασε ξαφνικά μια εσωτερική αρτηρία. Καθώς οι γιατροί κατέβαλαν απεγνωσμένες προσπάθειες να σώσουν τη ζωή του, έφυγε από το σώμα του και το πνεύμα του συνοδεύτηκε από άγγελο του Κυρίου στον **δεύτερο ουρανό** και ύστερα στον **τρίτο ουρανό**. Όταν έφτασε στο θρόνο του Θεού, του δόθηκε ένα μήνυμα για να μοιραστεί με τον κόσμο και την εκκλησία. Αυτή είναι η ομολογία του Πίτμαν όπως την διηγείται ο ίδιος στη συνέχεια**:**

Εντελώς απρόσμενα ήρθα αντιμέτωπος με μια σοβαρή και θανατηφόρα ασθένεια. Το βράδυ πριν από το συμβάν πήγα στο κρεβάτι ως συνήθως. Το πρωί, είχα μια ελαφριά ενόχληση και η γυναίκα μου με ρώτησε αν ήθελα να φάω πρωινό. Της απάντησα ότι έπρεπε να βιαστώ για να μην χάσω το ραντεβού μου με κάποιους ανθρώπους που έλπιζα ότι θα υποστήριζαν την υποψηφιότητά μου για **σερίφη**. Το μυαλό μου δεν θα μπορούσε με τίποτα να σκεφτεί ότι Θεός είχε επίσης ένα ραντεβού για μένα εκείνη την ημέρα.

Επιτρέψτε μου να σας υπενθυμίσω τα λόγια της Βίβλου ότι ***«είναι αποφασισμένο στους ανθρώπους μια φορά να πεθάνουν, ύστερα δε από τούτο είναι κρίση»*** (Εβραίους 9:27). Η στιγμή αυτή μάλιστα έρχεται χωρίς προειδοποίηση και έτσι ακριβώς έγινε με μένα. Σε αστραπιαίο χρόνο, η κύρια αρτηρία του κορμού στην κοιλότητα του σώματός μου έσπασε, προκαλώντας μια καταστροφική απώλεια αίματος. Έτσι, τα μεσάνυχτα με μετέφεραν στη εντατική και το πρωί στις 6.00 π.μ. με έβαλαν στο χειρουργείο, όπου οι γιατροί δούλευαν επάνω μου για περίπου επτά ώρες.

Την ώρα που οι γιατροί με χειρουργούσαν, ήρθα στον εαυ-

τό μου και συνειδητοποίησα ότι πέθαινα. Γνωρίζοντας ότι μόνο ο Θεός θα μπορούσε να αλλάξει τον καθορισμένο χρόνο της ζωής μου επάνω στην γη, έκανα μια «παράξενη» προσευχή. **Η προσευχή μου ήταν να μου επιτρέψει να εμφανιστώ ενώπιον του θρόνου Του και να Τον παρακαλέσω για παράταση της ζωής μου στη Γη.** Σε οποιοδήποτε άλλο χρόνο και τόπο, αυτή η προσευχή θα ήταν ασυνήθιστη, ωστόσο αποδείχθηκε ότι η σκέψη μιας τέτοιας προσευχής είχε ενσταλαχτεί στο μυαλό μου από το άγιο Πνεύμα του Κυρίου και όλα αυτά είχαν σχεδιαστεί απ' τον Θεό για να εξυπηρετήσουν τελικά τον σκοπό Του.

2. Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΝΗΡΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Αυτό που συνέβη στη συνέχεια είναι τόσο απίστευτο, που μερικοί άνθρωποι θα δυσκολεύονταν να το πιστέψουν. Να πω απ' την αρχή ότι γνωρίζω τη διαφορά μεταξύ ονείρων, οραμάτων και πραγματικής εμπειρίας. Επιτρέψτε μου επίσης να επισημάνω ότι αν δεν πιστεύετε στον Σατανά και στους δαίμονες ως πραγματικά όντα, τότε κάνετε κακό στον εαυτό σας και στη βασιλεία του Θεού. **Αν δεν πιστεύεις ότι ένας εχθρός είναι πραγματικός δεν μπορείς και να αντισταθείς ή να κάνεις οποιαδήποτε ζημιά στο δικό του σκοτεινό βασίλειο.**

Όταν το πνεύμα μου βγήκε απ' το σώμα μου, υπήρχαν άγγελοι εκεί, οι οποίοι με έφεραν αμέσως στον δεύτερο ουρανό. Δεν υπήρχε λόγος να φύγουμε από το χώρο του νοσοκομείου για να εισέλθουμε στον δεύτερο ουρανό. Μπήκαμε εκεί στην ίδια αίθουσα όπου βρισκόταν το σώμα μου. Ένιωθα να περνάω μέσα από έναν αόρατο τοίχο, που από πίσω υπήρχε μια άλλη διάσταση. Είναι ένας τοίχος που η σάρκα δεν μπορεί να περάσει, παρά μόνο το πνεύμα. Για να καταλάβετε τι συμβαίνει, πρέπει πρώτα να καταλάβετε το χωρισμό του πνεύματος από τη σάρκα. **Για να μάθουμε πώς αυτό λειτουργεί, πρέπει να γνωρίζουμε πώς είμαστε φτιαγμένοι από τον Θεό εμείς οι ίδιοι.**

Η Αγία Γραφή αναφέρει ότι εμείς, τα ανθρώπινα όντα, πλασθήκαμε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού. Για να το καταλάβουμε όμως αυτό, θα πρέπει να γνωρίζουμε **«τι είναι ο Θεός»**. Η Βίβλος αναφέρει τρία αμετάβλητα πράγματα για τον Θεό, τα οποία είναι**: 1)** Ο Θεός είναι ΠΝΕΥΜΑ. **2)** Ο Θεός είναι ΑΟΡΑΤΟΣ και **3)** Ο Θεός είναι ΑΘΑΝΑΤΟΣ.

Εφόσον δημιουργηθήκαμε σύμφωνα με την εικόνα Του, τότε και εμείς είμαστε **πνεύμα**, είμαστε **αόρατοι** και είμαστε **αθάνατοι**. Επομένως, όταν κοιτάζουμε σ' έναν καθρέφτη, δεν βλέπουμε τον πραγματικό εαυτό μας, αλλά βλέπουμε μόνο το σώμα, βλέπουμε το πήλινο σκάφος μέσα στο οποίο ζούμε. Ως εκ τουτου, μας δόθηκε ψυχή για να μας διαχωρίζει τον ένα από τον άλλο και να μας κάνει ένα ξεχωριστό άτομο.

Τα ΖΩΑ σε αυτόν τον κόσμο έχουν επίσης ψυχή. Η μόνη διαφορά μεταξύ της ψυχής τους και της δικής μας ψυχής, είναι ότι η ψυχή μας ανήκει στο πνεύμα, ενώ οι δικές τους ψυχές ανήκουν στο σώμα. Όταν το σώμα τους πεθαίνει, τότε και η ψυχή τους χάνεται με αυτό. Όταν όμως το δικό μας σώμα πεθαίνει, η ψυχή παραμένει με το πνεύμα.

Όταν το πνεύμα αφαιρέθηκε από το σώμα μου, η ψυχή μου ήρθε μαζί του. Υποθέτω ότι ο απλούστερος τρόπος να προσδιοριστεί η ψυχή, θα ήταν να πούμε ότι είναι η προσωπικότητα κάποιου. Όλο το διάστημα που ήμουν μακριά από το σώμα μου παρέμενα ένα άτομο, δηλαδή διατηρούσα τη δική μου προσωπικότητα και όλες τις ικανότητές μου. Μάλιστα ενισχύθηκαν σημαντικά. **Για παράδειγμα στις πνευματικές διαστάσεις δεν επικοινωνούμε με τα στόματά μας και με τα αυτιά μας, αλλά μάλλον με το μυαλό μας.** Είναι σαν να προβάλλουμε τα λόγια μας σε κύματα και να λαμβάνουμε την απάντηση με τον ίδιο τρόπο. Παρόλο που θα μπορούσα να σκέφτομαι χωρίς να προβάλλω, ανακάλυψα ότι αυτό δεν με ωφελούσε επειδή οι άγγελοι μπορούσαν να διαβάσουν το μυαλό μου.

Καθώς περνούσαμε μέσω αυτού του τοίχου των διαστάσεων στον **δεύτερο ουρανό,** βρήκα τον εαυτό μου σε έναν εντελώς διαφορετικό κόσμο απ' οτιδήποτε είχα ποτέ φανταστεί. Αυτός ο κόσμος ήταν ένας τόπος που καταλαμβάνεται από πνευματικά όντα, τεράστια σε αριθμό, όπως η άμμος της παραλίας.

Αυτά τα όντα ήταν **δαίμονες ή πεσμένοι άγγελοι** και ήταν σε χιλιάδες διαφορετικά σχήματα και μορφές. Ακόμα και εκείνα τα πονηρά πνεύματα που είχαν παρόμοια σχήματα αντιπαραβάλλονταν με διαφορετικούς χρωματισμούς. Πολλοί από τους δαίμονες ήταν σε **ανθρώπινα σχήματα** ή μορφές, ενώ άλλοι είχαν μορφές παρόμοιες με **ζώα** που είναι γνωστά σε μας σήμερα. Άλλοι δαίμονες βρίσκονταν σε σχήματα και μορφές τόσο **νοσηρές** που μου δημιουργούσαν ναυτία.

Μην κάνετε λάθος για τους δαίμονες, γιατί είναι πραγματικοί, όσο είσαι εσύ και εγώ. Η Αγία Γραφή μιλάει περισσότερο για τους δαίμονες, παρά για τους αγγέλους και επισημαίνει στον Λουκά 10:18 ότι είναι **μοχθηρά όντα.** Ο Μάρκος (5:8-9) δείχνει πόσο **πολλοί** είναι και ο Ματθαίος (10:1) δείχνει ότι είναι **ακάθαρτοι**. Ο Ματθαίος (12:21-30) μας λέει ότι είναι υπό τη διοίκηση του Σατανά και ο Ματθαίος (8:29) ότι μπορούν να κατέχουν ανθρώπους.

3. ΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΟΥΡΑΝΟ - Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ

Όταν έφτασα για πρώτη φορά στον δεύτερο ουρανό, ήξερα αμέσως σε ποια κατεύθυνση πρέπει να πάω για να φτάσω στον τρίτο ουρανό που ήταν ο Θεός. Δεν ξέρω πώς αλλά το γνώριζα. Ήξερα επίσης ότι ταξίδευα σε αυτόν τον πνευματικό κόσμο κάτω από την προστασία του Πνεύματος του Κυρίου και ότι οι άγγελοι που με συνόδευαν ήταν επίσης κάτω από την προστασία του Θεού. Μπορεί να σας φαίνεται περίεργο ότι οι άγγελοι χρειάζονταν την προστασία του Κυρίου των δυνάμεων, αλλά θυμηθείτε που βρισκόμαστε, ότι είμαστε στον δεύτερο ουρανό.

Ο δεύτερος ουρανός είναι ο τόπος στον οποίο ο Σατα-

νάς έχει σήμερα το θρόνο του. Δεν είναι ακόμα στην κόλαση, αν και η κόλαση είναι ο τελικός του προορισμός. Όλα τα πνεύματα σε αυτόν τον κόσμο γνώριζαν την παρουσία μας και γνώριζαν την προστασία του Κυρίου που υπήρχε επάνω μας. Για να σας δώσω μια ιδέα, γιατί αυτή η προστασία ήταν απαραίτητη, επιτρέψτε μου να δώσω μια αναφορά της Βίβλου στη δύναμη του Σατανά, που έχει να κάνει με τον δεύτερο ουρανό.

Στο δέκατο κεφάλαιο του βιβλίου του Δανιήλ μας λέει ότι ο Θεός έστειλε έναν από τους αγγέλους Του να δώσει ένα μήνυμα στον Δανιήλ. **Για να φτάσει όμως ο άγγελος στον Δανιήλ, έπρεπε να περάσει από τον δεύτερο ουρανό, που ήταν ο θρόνος του Σατανά.** Ο Σατανάς λοιπόν έστειλε έναν από τους πρίγκιπές του, ή έναν από τους αρχαγγέλους του για να σταματήσει τον άγγελο του Θεού. Ο άγγελος έπρεπε να πολεμήσει και δεν μπορούσε να περάσει μόνος του, οπότε έπρεπε να καλέσει για ενισχύσεις. Ο Θεός έπρεπε να στείλει έναν από τους αρχαγγέλους Του για να βοηθήσει τον αγγελιοφόρο, όπως και έγινε, αλλά και πάλι χρειάστηκαν είκοσι μία ημέρες (Δανιήλ 10:13).

Καθώς κινούμασταν εκεί, ήμουν πολύ απογοητευμένος που η συνοδεία μου δεν με πήγε προς την κατεύθυνση του τρίτου ουρανού που ήταν ο Θεός. Αντ' αυτού, κινήσαμε προς την αντίθετη κατεύθυνση. Καθώς μετακινούμασταν από τόπο σε τόπο σε αυτόν τον κόσμο, έμαθα πολλά πράγματα για τους δαίμονες. Κάθε δαιμόνιο μου αποκαλύφθηκε με μια μορφή που έδειχνε την περιοχή **εμπειρογνωμοσύνης** του, δηλαδή ποιος ήταν ο τομέας που ενεργούσε. Σύντομα ανακάλυψα ότι δεν υπάρχει τομέας σαν «γενικός ιατρός» σε όλο τον κόσμο των δαιμόνων. Έχουν μόνο **έναν τομέα** ειδίκευσης τον οποίον ξέρουν και κάνουν πολύ καλά.

Επίσης υπάρχει ένας καταμερισμός της εξουσίας σαν μια στρατιωτική δομημένη αλυσίδα με τάξη και ιεραρχία. Ορισμένοι δαίμονες φέρουν τον τίτλο του πρίγκιπα, ο οποίος είναι πάντα υπεύθυνος για ένα πριγκιπάτο. Ένα πριγκιπάτο είναι μια επικράτεια, μια περιοχή, ένας τόπος ή μια ομάδα που μπορεί

να κυμαίνεται σε μέγεθος από ένα έθνος μέχρι ένα πρόσωπο. Όταν ο Σατανάς εκχωρεί στον πρίγκιπα ένα καθήκον, ο πρίγκιπας λαμβάνει την εξουσία να ενεργεί στο όνομα του Σατανά και να χρησιμοποιεί όποια μέσα είναι απαραίτητα ή διαθέσιμα σε αυτόν για να ολοκληρώσει την αποστολή του. Μου αποκαλύφθηκε ότι υπήρχαν τέσσερις τάξεις (τύποι) δαιμόνων**:**

1η ΤΑΞΗ: Στην κορυφή της αλυσίδας υπήρχαν δαίμονες που αποτελούσαν την αφρόκρεμα του Σατανά. Ταξίδευαν πάντα σε ομάδες και ποτέ μόνοι. Οπουδήποτε και αν πήγαν, όλοι οι άλλοι δαίμονες έκαναν στην άκρη για να περάσουν. Έμοιαζαν με ανθρώπους, με την εξαίρεση ότι ήταν **γίγαντες**. Ήταν περίπου οκτώ πόδια ψηλοί, με τραχιά χαρακτηριστικά και όμορφη κατασκευή κάπως σαν γίγαντες αθλητές. Έμοιαζαν επίσης να φορούν χάλκινες πανοπλίες σαν χάλκινοι στρατιώτες. **Όλοι οι άλλοι δαίμονες ήταν κάτω από την δική τους εξουσία.**

2η ΤΑΞΗ: Ο δεύτερος πιο ισχυρός τύπος δαιμόνων μου αποκαλύφθηκε επίσης σε ανθρώπινη μορφή, με τη διαφορά πως αυτοί έμοιαζαν με τους απλούς ανθρώπους. Ο επικεφαλής αυτής της ομάδας ήταν **ο δαίμονας της απληστίας** και περιείχε μέσα στην ίδια ομάδα δαίμονες μίσους, σφοδρής επιθυμίας, σύγκρουσης και μερικούς άλλους.

3η ΤΑΞΗ: Ο τρίτος πιο ισχυρός τύπος μου αποκαλύφθηκε σε μικτά σχήματα και μορφές. Κάποιοι είχαν ανθρώπινη μορφή, ενώ άλλοι είχαν μορφές μισού ανθρώπου και μισού ζώου. Αυτοί οι δαίμονες είχαν δεξιότητες στη μαγεία και άλλες συναφείς περιοχές. Επίσης ανάμεσα σε αυτή την ομάδα ήταν οι **δαίμονες του φόβου και της αυτοκαταστροφής**, καθώς και οι δαίμονες που είναι εξειδικευμένοι στο να μιμούνται νεκρά ανθρώπινα πνεύματα και να φανερώνονται στον φυσικό κόσμο ως φαντάσματα.

4η ΤΑΞΗ: Όλοι οι δαίμονες της τέταρτης τάξης μου αποκαλύφθηκαν σε άλλες μορφές, εκτός της ανθρώπινης. Ορισμένοι

έμοιαζαν με τα γνωστά ζώα του κόσμου μας, ενώ άλλοι είχαν άγνωστες μορφές. Σε αυτή την ομάδα ήταν οι **δαίμονες της δολοφονίας, της βίας, του σαδισμού και άλλων κακών που σχετίζονται με τη σφαγή.** Καθώς προχωρούσαμε ακόμα πιο κάτω στη σειρά της αλυσίδας, είδα δαίμονες σε τρομερές και νοσηρές μορφές. Κάποιοι ήταν τόσο αποκρουστικοί που και μόνο η εμφάνισή τους, μού προκάλεσε ναυτία. Ήταν τόσο περιφρονημένοι από τους υπόλοιπους συντρόφους τους, που κρύβονταν ακόμη κι απ' τον εαυτό τους.

Κάποια στιγμή άρχισα να βιώνω ένα φοβερό συναίσθημα. Ήταν ένα συντριπτικό, καταπιεστικό και νοσηρό συναίσθημα. Ήταν η στιγμή που έμαθα ότι ο φύλακας άγγελος μπορούσε να διαβάσει το μυαλό μου, επειδή μου είπε: ***«Αυτό το συναίσθημα προκαλείται από το γεγονός ότι δεν υπάρχει αγάπη σε αυτόν τον κόσμο».*** Ο άγγελος μου έλεγε ότι σε αυτόν τον δεύτερο ουρανό δεν υπάρχει ούτε μια σταγόνα αγάπης. Μπορείτε να φανταστείτε όλους αυτούς τους δαίμονες που υπηρετούν έναν κύριο που δεν τον αγαπούν και έναν κύριο που κυβερνάει όντα που ο ίδιος δεν αγαπάει**;** Κι αυτό υφίσταται για μια αιωνιότητα.

Άρχισα να σκεφτόμουν τι θα ήταν ο φυσικός μας κόσμος, που ονομάζεται **πρώτος ουρανός**, χωρίς αγάπη. Μπορείτε να φανταστείτε το σπίτι σας ή την κοινότητά σας εάν απουσίαζε τελείως η αγάπη**;** Εάν ο Θεός δεν είχε εισαγάγει την αγάπη Του στον κόσμο μας, τότε θα ζούσαμε σε μια ατμόσφαιρα σαν του δεύτερου ουρανού. Με τον Θεό που μας δίνει την αγάπη Του, είμαστε σε θέση να επιστρέψουμε εκείνη την αγάπη σε Εκείνον και να αγαπάμε ο ένας τον άλλον.

4. ΠΩΣ ΤΑ ΠΟΝΗΡΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΓΗ!

Όταν ταξιδεύαμε, ταξιδεύαμε κυρίως με αυτό που αποκαλώ **"ταχύτητα σκέψης".** Όταν ταξιδεύαμε στην ταχύτητα της σκέψης, δεν υπήρχε αίσθηση κίνησης. Ο άγγελος θα έλεγε που πηγαίναμε και ήμασταν εκεί. Υπήρχαν άλλες φορές όταν δεν ταξί-

δευα με αυτό τον τρόπο, που είχα την αίσθηση της κίνησης καθώς ταξιδεύαμε. Μία από εκείνες τις στιγμές που βίωσα κίνηση ήταν όταν με έφεραν πίσω στον **φυσικό κόσμο**, που ζούμε εμείς οι άνθρωποι (πρώτος ουρανός) και μου επέτρεψαν να δω τους δαίμονες που δούλευαν εδώ στη Γη. Κινούμασταν κάπως σαν να επιπλέουμε σε ένα σύννεφο.

(α) <u>ΠΝΕΥΜΑ ΛΑΓΝΕΙΑΣ</u>: Η συνοδεία μου με πληροφόρησε ότι ήθελε να δω έναν δαίμονα στη διαδικασία της πραγματικής κατοχής ενός ανθρώπου. Σε αυτό το σημείο οι άγγελοι με συνόδευσαν πίσω από το τοίχο των διαστάσεων που χωρίζει τον δεύτερο ουρανό από τον φυσικό κόσμο. Όταν επιστρέψαμε σε αυτόν τον κόσμο, ήμασταν στο ίδιο νοσοκομείο που ήταν το σώμα μου, αλλά σε διαφορετικό δωμάτιο. Το δωμάτιο φαινόταν να είναι ένα απ' τα σαλόνια των υπαλλήλων του νοσοκομείου. Είδα τραπέζια, καρέκλες, πιάτα με φαγητό και στο δωμάτιο ήταν ένας νεαρός άνδρας και μια νεαρή κοπέλα που έβλεπαν ο ένας τον άλλον, ενώ γελούσαν και μιλούσαν.

Ήταν προφανές ότι δεν μπορούσαν να δουν τους αγγέλους ή εμένα, όμως ήμουν τόσο κοντά τους που θα μπορούσα να τους αγγίξω. Μπορούσα να ακούω κάθε λέξη που έλεγαν. Εκείνοι νόμιζαν ότι ήταν μόνοι τους καθώς γελούσαν και μιλούσαν, **αγνοούσαν όμως ένα πλάσμα που στέκονταν ανάμεσά τους.** Ήταν ένας δαίμονας τόσο φρικτός στην εμφάνιση του σχήματός του, που αναγνώρισα αμέσως ότι ήταν από την κατώτερη ομάδα. Ήταν ένα απαίσιο πράγμα που μου θύμιζε έναν υπερβολικά γεμάτο γλοιώδη πράσινο βάτραχο. Ανέβαινε σιγά σιγά προς το πρόσωπο του ανθρώπου και ξαφνικά, σαν καπνός, εξαφανίστηκε μέσα στο πρόσωπο, σαν να περνούσε μέσα από τους πόρους του δέρματός του.

Όταν ο δαίμονας είχε εισέλθει στον άνθρωπο, οι άγγελοι είπαν **"**έγινε**"**, δηλαδή έγινε η κατοχή αυτού του ανθρώπου από έναν **δαίμονα λαγνείας.** Ο άγγελος κατόπιν συνέχισε να μου λέει ότι **"ο δαίμονας έκανε τον εαυτό του επιθυμητό και ελκυ-**

στικό για τον άνθρωπο". Μου επεσήμανε έπειτα ότι η ανθρωπότητα έχει μια κυρίαρχη θέληση, πέρα από την οποία οι δαίμονες δεν μπορούν να παρέμβουν. Ούτε οι άγγελοι μπορούν να παραβιάσουν αυτή την βούληση και ούτε ο ίδιος ο Θεός. Είμαστε φτιαγμένοι κατά την εικόνα του Θεού και ως εκ τούτου, μας δόθηκε (όπως ο Θεός) μια κυρίαρχη βούληση, το δικαίωμα δηλαδή να επιλέγουμε το πεπρωμένο μας, το πώς θα διαμορφωθεί το μέλλον μας.

(β) <u>ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ</u>: Στο σημείο αυτό είναι σημαντικό να πούμε ότι στους δαίμονες **δεν επιτρέπεται να εισέρχονται σε μικρά παιδιά,** εκτός από ορισμένες ιδιαίτερες περιπτώσεις. Σύμφωνα με όσα μου είπαν οι άγγελοι, πάνω από το 90% όλων των περιπτώσεων δαιμονικής δραστηριότητας στα ανθρώπινα όντα, περιορίζεται σε ανθρώπους που βρίσκονται σε ηλικία υπευθυνότητας.

(γ) <u>ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ</u>: Κατά τη διάρκεια αυτής της εμπειρίας ο άγγελος μου επεσήμανε ότι **σε όλα τα παιδιά του Θεού έχει δοθεί εξουσία να εκδιώκουν τους δαίμονες.** Ωστόσο αυτή η εξουσία βασίζεται στην πίστη του χριστιανού και λειτουργεί μόνο όταν γνωρίζει χωρίς αμφιβολία το έργο που έχει κάνει ο Ιησούς Χριστός επάνω στον Γολγοθά που απογύμνωσε τις σατανικές δυνάμεις.

Υπάρχουν μάλιστα ορισμένοι χριστιανοί που έχουν λάβει μια ιδιαίτερη χάρη σε αυτόν τον τομέα. Είναι αυτοί που έχουν καλεστεί από το άγιο Πνεύμα του Θεού **σε διακονία απελευθέρωσης,** όπου αυτό περιλαμβάνει και το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων. Ένας άνθρωπος του Θεού λοιπόν μπορεί να εκβάλει δαίμονες από έναν μη σωσμένο άνθρωπο, αλλά αν αυτό το άτομο στην συνέχεια δεν συμμορφώνεται με το θέλημα του Κυρίου, υπάρχει η πιθανότητα οι δαίμονες να επιστρέψουν επτά φορές πιο ισχυρότεροι (βλ. Ματθαίος 12:43-45).

Υπάρχει ένα χρονικό διάστημα που ο Κύριος έχει επιτρέψει

στον Σατανά να εργάζεται, το οποίο δεν έχει τελειώσει. **Γι' αυτό δεν μπορούμε να διατάξουμε τους δαίμονες να πάνε στην άβυσσο,** μόνο ο Θεός μπορεί. Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να δοθεί έμφαση στη μαθητεία σε κάποιον που έλαβε απελευθέρωση, στο να μείνει σταθερά στον Κύριο, ώστε να μην δώσει δικαίωμα στους δαίμονες να επιστρέψουν πάλι. Η Αγία Γραφή τονίζει επίσης ότι του Σατανά του επιτρέπεται να εργάζεται μέσα σε συγκεκριμένα πλαίσια και οποιαδήποτε στιγμή θέλει να τα ξεπεράσει, πρέπει να λάβει πρώτα άδεια, όπως συνέβη στην περίπτωση του Ιώβ.

Στην περίπτωση όμως που αναφέρεται στη Γένεση 6:1-3 δεν χορηγήθηκε άδεια. Ακριβώς επειδή κάποια μερίδα αγγέλων παραβίασαν τους περιορισμούς που τους έθεσε ο Κύριος μας, φυλάσσονται στα τάρταρα με αλυσίδες σκότους. Όσον αφορά τον Διάβολο και τους δαίμονες του, η τιμωρία τους είναι προγραμματισμένη για το τέλος του χρόνου και καταγράφεται στην Αποκάλυψη 20:1-3. Όπως γνωρίζετε καλά, η λίμνη της φωτιάς δημιουργήθηκε για τον Διάβολο και τους αγγέλους του ως αιώνια μοίρα τους.

Η ίδια αρχή ισχύει για τα παιδιά. Οι δαίμονες που εργάζονται σε παιδιά κάτω από την ηλικία που είναι σε θέση να δώσουν λόγο για τις πράξεις τους, επιτρέπεται να το κάνουν μόνο αφού λάβουν αυτή την ειδική άδεια. Δεν μου φάνηκε σαφές τι είδους περιστάσεις πρέπει να υπάρχουν για να δώσει ο Θεός άδεια, το μόνο που κατάλαβα είναι ότι κάποιες πόρτες ανοίγονται μέσω των γονιών. Ωστόσο σε κάποιες περιπτώσεις χορηγείται η άδεια. Στην πλειοψηφία του χρόνου που ο Σατανάς εργάζεται, στερείται αυτής της ειδικής άδειας.

(δ) <u>ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ</u>: Στις τελευταίες αυτές ημέρες όμως θα δούμε μια σημαντική αύξηση της δαιμονικής δραστηριότητας, όχι μόνο στους ενήλικες αλλά και στα παιδιά. Γι' αυτή την αύξηση μας προειδοποίησε ο Κύριος στην επιστολή Β' Τιμόθεου 3:1-2 και γι' αυτό κα-

λούμαστε να είμαστε άγρυπνοι. **Η συνοδεία των αγγέλων μου είπε ότι ήθελαν να δούμε μια ακόμα δαιμονική δραστηριότητα και έξω από το κτίριο του νοσοκομείου.**

Περάσαμε αμέσως μέσα από τα τούβλα του τοίχου του νοσοκομείου στους δρόμους της πόλης. Ήμουν έκπληκτος καθώς παρακολουθούσα όλη την δαιμονική δραστηριότητα πάνω σε ανθρώπους στον φυσικό κόσμο. Τρέχοντας στις δουλειές και στις καθημερινές τους επιδιώξεις, αγνοούσαν εντελώς ότι γινόντουσαν θύματα επιθέσεων από πνευματικά όντα. Μπορεί σε πολλούς αυτή η πάλη να φαίνεται άνιση, λόγω του ότι **τα πονηρά πνεύματα είναι σε θέση** να δουν και να ακούσουν όλα όσα σκεφτόμαστε, λέμε και κάνουμε, **ενώ εμείς δεν είμαστε σε θέση** να αντιληφθούμε με ακρίβεια τις δραστηριότητές τους.

(ε) <u>ΤΑ 3 ΟΠΛΑ ΑΜΥΝΑΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ</u>: Όσο εμπιστεύεσαι τον Κύριο, δεν έχεις απολύτως τίποτα να φοβάσαι, διότι δεν είμαιστε ανυπεράσπιστοι. Ο Κύριος για την προστασία μας από τις δαιμονικές επιθέσεις, μας έχει δώσει πολλά όπλα και πολλούς τρόπους και θα αναφερθούν τρία όπλα αμέσως παρακάτω**:**

Η ΒΟΥΛΗΣΗ (1^{ο} όπλο): Το πρώτο όπλο είναι η ίδια μας **η βούληση** (θυμηθείτε ότι είμαστε πλασμένοι κατά την εικόνα του Θεού), την οποία βούληση κανένα πνεύμα δεν μπορεί να παραβιάσει χωρίς την δική μας άδεια. Ακριβώς γι' αυτό τον λόγο οι δαίμονες έχουν αναπτύξει μεγάλες δεξιότητες στην εξαπάτηση. **Η βασική τους επιδίωξη είναι να κάνουν κάτι κακό να φαίνεται ως επιθυμητό, όμορφο, όσο το δυνατόν πιο ακίνδυνο,** έτσι ώστε το άτομο που μπαίνει στον πειρασμό να χαλαρώσει την άμυνα του και να υποκύψει. Προσέξτε, γιατί αν συμβεί αυτό, το μόνο μέλημα των δαιμόνων ύστερα είναι να διατηρούν τον άνθρωπο στην πτωτική του κατάσταση, για το οποίο απαιτείτε λιγότερη κατανάλωση δύναμης.

Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ (2^{ο} όπλο): Ένας δεύτερος τρόπος άμυνας είναι **ο φύλακας άγγελος.** Ο άγγελος φύλακας δεν

έχει ανατεθεί σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, αλλά μόνο σε εκείνους που σώζονται και ανήκουν στον Θεό (Ψαλμός 34:7). Θυμηθείτε, όπως και οι δαίμονες, ο άγγελος φύλακας δεν μπορεί να παραβιάσει τη βούληση οποιουδήποτε ανθρώπου και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το μεγαλύτερο μέρος της δραστηριότητάς του ενεργείτε σε περιοχές που ο πιστός αδυνατεί να ελέγξει.

Η ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (3ο όπλο): Τρίτο και μεγαλύτερο όπλο του πιστού είναι **η πανοπλία του Θεού** και ιδιαίτερα ο Λόγος του Θεού. Στην περιγραφή των όπλων που χρησιμοποιούνται στον πνευματικό μας πόλεμο, ο Παύλος επιμένει στον Λόγο του Θεού (Εφεσίους 6:11-18) ως το μόνο επιθετικό όπλο απέναντι στον εχθρό. Αν και σε αριθμό αυτά τα όντα μας ξεπερνούν κατά πολύ (χιλιάδες ανά άτομο), ο άνθρωπος του Θεού είναι επαρκώς εξοπλισμένος για μάχη.

Σαν συμπέρασμα βλέπουμε ότι εξαιτίας του τριπλού όπλου (κυριαρχική βούληση, φύλακας άγγελος και Λόγος του Θεού), ο πιστός άνθρωπος έχει ανώτερη άμυνα και είναι πολύ πιο ισχυρός στη μάχη για την ψυχή του από τους δαίμονες. Άλλωστε ο αρχηγός μας, δάσκαλος, θεραπευτής και υποστηρικτής, ο Κύριος δια του Πνεύματός Του είναι πάντοτε μαζί μας και δεν θα μας αφήσει ποτέ, ούτε θα μας εγκαταλείψει (Εβραίους 13:5).

Για λεπτομέρειες στο πως εργάζονται τα δαιμόνια μέσα στον άνθρωπο, σας συστήνουμε το βιβλίο **«ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ»** (εκδόσεις **«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).**

5. ΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΟΥΡΑΝΟ - Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όταν οι άγγελοι αποφάσισαν ότι είχα δει αρκετά από τον τρόπο που οι δαίμονες εργάζονται στον φυσικό κόσμο, με πήγαν πίσω στον δεύτερο ουρανό, περνώντας με μέσα από τον διαχωριστικό τοίχο των διαστάσεων. Μόλις επέστρεψα στον δεύτερο ουρανό, η συνοδεία μου με οδήγησε προς την κατεύθυνση του τρίτου ουρανού για το οποίο ήμουν πολύ χαρούμενος. Ακόμη και μετά απ' όσα είχα δει, η παράταση της φυσικής μου ζωής στην

γη, εξακολουθούσε να είναι το κύριο μέλημά μου.

Ξαφνικά ήρθαμε σε ένα όμορφο μέρος, που έμοιαζε με σήραγγα, ή κοιλάδα, ή με κάποιο είδος αυτοκινητόδρομου και ήταν ο δρόμος προς την ουράνια πόλη. Είχε ένα πολύ λαμπρό φως και περιβαλλόταν από μια αόρατη ασπίδα, που γνώριζα ότι ήταν η προστασία του Πνεύματος του Θεού. Φτάνοντας στην σήραγγα, είδα να πορεύονται μέσα σε αυτήν ανθρώπινα όντα. Τότε οι άγγελοι μου είπαν**: *«Είναι άγιοι που πηγαίνουν σπίτι. Πνεύματα χριστιανών που πρόσφατα είχαν πεθάνει στη γη και επιστρέφουν σπίτι».*** Τότε κατάλαβα ότι αυτό ήταν το πέρασμα από τη γη στον τρίτο ουρανό. Κάθε ένας από αυτούς τους αγίους συνοδευόταν από τουλάχιστον έναν φύλακα άγγελο, ενώ άλλοι είχαν μια ολόκληρη ντουζίνα αγγέλων μαζί τους. Αναρωτήθηκα γιατί κάποιοι άγιοι συνοδεύονταν από έναν μόνο άγγελο, ενώ άλλοι είχαν πολλούς αγγέλους.

Διαπίστωσα επίσης ότι η είσοδος στην σήραγγα επιτρεπόταν μόνο σε εξουσιοδοτημένα πνεύματα. Δεν υπήρχε κανένας δαίμονας εκεί. Όταν η αγγελική συνοδεία μου τελείωσε να μου εξηγεί για το ταξίδι των αγίων προς το σπίτι, κίνησα κι εγώ για τη σήραγγα. Ο άγγελος όμως με σταμάτησε και μου είπε ότι έπρεπε να ταξιδέψουμε **δίπλα** στο τούνελ και **όχι μέσα** σε αυτό. Ταξίδευα επομένως παράλληλα, αλλά έξω από τη σήραγγα, όπου ήταν οι άγιοι.

Καθώς ταξιδεύαμε παράλληλα με τη σήραγγα, δεν κινούμασταν στην **"ταχύτητα σκέψης",** αλλά σαν να κυλούσαμε επάνω σ' ένα σύννεφο. Καθώς κινούμασταν μπορούσα να δω τους αγίους μέσα στην σήραγγα. Είχαν τη μορφή και το σχήμα των ανθρώπων, όμως δεν μπορούσα να εντοπίσω καμία φυλή, ή ηλικία ή φύλο. Συνειδητοποίησα επίσης ότι οι άγιοι που έβλεπα δεν είχαν λάβει το δοξασμένο τους σώμα, γιατί πρέπει να περιμένουν μέχρι την πρώτη ανάσταση.

Στην αρχή ήμουν απογοητευμένος που δεν μου επιτρεπό-

ταν να ταξιδεύω στη σήραγγα με τους αγίους, αλλά η απογοήτευση μετριάστηκε όταν μου είπαν ότι πήγαινα στον ίδιο τόπο με εκείνους. Καθώς ταξιδεύαμε, παρατήρησα γύρω μου ότι οι δαίμονες άρχισαν να πέφτουν προς τα πίσω. Οι πύλες ήρθαν στο προσκήνιο και όσο πιο κοντά φτάναμε σε αυτές, τόσο πιο πίσω έμεναν οι δαίμονες. Όταν φτάσαμε απ' έξω δεν υπήρχαν δαίμονες. Αντί να μου επιτραπεί να εισέλθω, ο άγγελος μου έδωσε εντολή να μείνω εκεί και **να παρακολουθώ καθώς οι άγιοι έμπαιναν στον ουρανό.** Παρατήρησα ότι δεν επιτρεπόταν σε δύο να εισέλθουν ταυτόχρονα αλλά σε έναν κάθε φορά.

Καθώς γίνονταν δεκτοί οι άγιοι (ήταν περίπου γύρω στους 50) πληροφορήθηκα ότι ταυτόχρονα με εκείνους, είχαν πεθάνει και άλλοι **1.950** άνθρωποι, οι οποίοι όμως δεν ήταν εκεί. Από τους 2.000 μόνο οι 50 έφτασαν στον ουρανό. Αυτό δείχνει ότι μόνο το 2,5 τοις εκατό πηγαίνει στον ουρανό, ενώ το 97,5 τοις εκατό δεν πηγαίνει. **Είναι άραγε αυτό μια αντικειμενική εικόνα ολόκληρου του κόσμου σήμερα;** Αν ναι, αυτό σημαίνει ότι το 97,5 % του πληθυσμού της γης, δεν είναι έτοιμο να συναντήσει τον Θεό.

Αυτή η θλιβερή στατιστική δεν είναι άσχετη με την εποχή της εκκλησίας της Λαοδίκειας, στην οποία ζούμε σήμερα και η οποία συνυπάρχει με την εκκλησία της Φιλαδέλφειας (την εκκλησία της αρπαγής). Βρισκόμαστε στην εποχή που η μεγάλη πλειοψηφία των εκκλησιαστικών ηγετών είναι ειδικοί στην ρητορική, αλλά είναι πνευματικά ανειδίκευτοι στην αγάπη από καρδιάς.

Εάν διαβάσετε προσεκτικά το 13^{ο} κεφάλαιο του Ματθαίου που μιλάει για την **παραβολή του σπορέα**, θα παρατηρήσετε ότι τρεις στους τέσσερις ανθρώπους που άκουσαν το ευαγγέλιο το απέρριψαν. Αυτό είναι το 75 τοις εκατό. **Μιλώ για τρεις από τους τέσσερις ανθρώπους που ενοχλούνταν όταν άκουσαν το ευαγγέλιο, γι' αυτό και το απέρριψαν.**

Το λυπηρό είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων που απέρριψαν το ευαγγέλιο (μέσα στους οποίους περικλεί-

ονται και άνθρωποι που ονομάζουν εαυτούς πιστούς), δεν έχουν επίγνωση ότι το έχουν απορρίψει. Έχουν αγοράσει ένα ευαγγέλιο ψεύτικο, αυτό που το έχει παραποιήσει ο Σατανάς και έχουν εξαπατηθεί, πιστεύοντας ότι βρίσκονται στην αλήθεια.

Τώρα καταλαβαίνω την αποστροφή του Κυρίου με την εκκλησία τύπου Λαοδικείας. Τώρα καταλαβαίνω επίσης και τους στίχους της Γραφής στο Ματθαίο 7:22-23, που περιγράφει ανθρώπους που θα σταθούν ενώπιον του θρόνου στην κρίση και θα πουν: ***«Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο όνομά Σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά Σου κάναμε πολλά θαύματα; Και, τότε, θα ομολογήσω σ' αυτούς, ότι: Ποτέ δεν σας γνώρισα· φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία».***

6. ΞΥΠΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η συνοδεία μου (καθώς κοιτούσα την είσοδο των αγίων), μού είπε να σταθώ στη μία πλευρά των πυλών και να παρουσιάσω το αίτημά μου. Ο άγγελος με διαβεβαίωσε ότι ο Θεός θα ακούσει και θα απαντήσει στο αίτημά μου. Καθώς λοιπόν βρισκόμουν ενώπιον των πυλών, η αίσθηση της χαράς, της ευτυχίας και της ευχαρίστησης που υπήρχε στην ατμόσφαιρα του ουρανού γινόταν όλο και πιο έντονη. Στην σκέψη όμως ότι θα παρουσιαζόμουν μπροστά στον Θεό, είχα ένα συναίσθημα φόβου και δέους. Στο μυαλό μου απεικόνιζα τον Θεό ως πολυάσχολο, ο οποίος θα ενοχλούνταν μαζί μου, γιατί θα Τον απομάκρυνα από σημαντικά πράγματα, που θα είχε να κάνει.

Στη συνέχεια βρήκα δύναμη στην πεποίθησή μου, σκεπτόμενος ότι είχα υπηρετήσει πιστά τον Θεό μου για πολλά χρόνια και το αίτημα μου θα ήταν γρήγορο. Με τόλμη έφτασα στο θρόνο και ξεκίνησα υπενθυμίζοντας στον Κύριο τι μεγάλη ζωή αγάπης, λατρείας και θυσίας που έζησα για Εκείνον. Του είπα για όλα τα έργα που είχα κάνει, ότι τώρα ήμουν σε μπελάδες και μόνο Εκείνος θα μπορούσε να με βοηθήσει, παρέχοντάς μου παράταση

της σωματικής μου ζωής.

Ο Κύριος, όσο μιλούσα ήταν εντελώς σιωπηλός. Όταν ολοκλήρωσα το αίτημά μου, άκουσα την πραγματική, ακουστική φωνή Του, **η οποία δεν ήταν σαν μια "γλυκιά φωνή",** που είχα ακούσει άλλες φορές (και πολλές φορές) και που νόμιζα ότι ήταν του Κυρίου, αλλά τελικά άνηκε στον Σατανά, που την χρησιμοποιούσε για να με εξαπατήσει. Εάν συγκεντρώνατε το θόρυβο όλων των καταιγίδων, των ηφαιστείων, των ανεμοστρόβιλων και των τυφώνων δεν θα μπορούσαν να συγκριθούν σε καμία περίπτωση με αυτό που άκουσα. Ο τόνος του θυμού Του με χτύπησε στο πρόσωπό μου, καθώς ο Κύριος συνέχισε να μου λέει τι είδους ζωή εγώ έζησα πραγματικά, αλλά και για άλλους ανθρώπους που ζούσαν με παρόμοιο τρόπο.

Υπογράμμισε ότι η **πίστη** μου ήταν νεκρή, ότι τα **έργα** μου δεν ήταν αποδεκτά και ότι εργαζόμουν ήταν μάταιο. Μου είπε, πως μπορούσα να ζω μια ζωή μπροστά Του, που ήταν βδέλυγμα και στη συνέχεια να τολμώ να την ονομάσω ζωή λατρείας**;** Επιπλέον είπε πως, όσοι το κάνουν αυτό, κινδυνεύουν να βιώσουν την αιώνια οργή Του. **Μου είπε ότι αυτή δεν ήταν η αιώνια οργή Του, αλλά ήταν προσωρινή. Υπάρχουν όμως μερικοί που θα βιώσουν την αιώνια οργή Του.** Σκέφτηκα ότι, όσο τρομερή και επώδυνη κι αν ήταν η προσωρινή οργή Του, δεν ήταν τίποτα σε σύγκριση με τον πόνο που θα νιώσει ο χαμένος όταν έρθει αντιμέτωπος με την αιώνια οργή Του.

Καθώς απαριθμούσε τα λάθη μου, δεν μπορούσα να πιστέψω ότι μιλούσε για μένα με αυτόν τον τρόπο. Ήμουν σίγουρος ότι με είχε μπερδέψει με κάποιον άλλον. Τον υπηρετούσα για χρόνια και νόμιζα ότι είχα ζήσει μια ζωή ευάρεστη σε Αυτόν. Όλα αυτά τα χρόνια νόμιζα ότι έκανα αυτά τα έργα για τον Θεό. Τώρα μου έλεγε ότι τα έκανα για τον εαυτό μου. Ακόμη και το κήρυγμα για τη σωτηρία χάρη του Ιησού Χριστού, το έκανα μόνο για τον εαυτό μου. Στην ουσία, η πρώτη μου αγάπη και τα πρώτα

έργα ήταν για μένα. Αφού οι ανάγκες μου ικανοποιούνταν θα ξεκινούσα να κάνω το έργο του Κυρίου κι αυτό για να απαλύνω τη συνείδησή μου. Οι προτεραιότητές μου ήταν απαράδεκτες.

Είχα καταλήξει να γίνω ο δικός μου ψεύτικος θεός. **Το καθιστά σαφές στις Γραφές ότι είναι ένας ζηλότυπος Θεός και δεν θέλει άλλους θεούς, είτε από πέτρα, είτε από σάρκα και αίμα, είτε απ' οτιδήποτε άλλο.** Ο Θεός μου είπε ότι δεν δεχόταν αυτό το είδος λατρείας τις ημέρες των Φαρισαίων και σίγουρα δεν θα το δεχόταν και στην εποχή της εκκλησίας της Λαοδίκειας. Φυσικά ο Διάβολος ήταν ικανοποιημένος, διότι καθώς παρέμενα σε αυτή την κατάσταση δεν χρησίμευα τίποτα στον Κύριο και στη βασιλεία Του. Η συνείδησή μου είχε κοιμηθεί, αν και το μυαλό μου δούλευε μια χαρά. Για να είναι αποδεκτά τα έργα μας, πρέπει να δουλέψουμε σύμφωνα με την εντολή Του στο Ματθαίο 6:33, που δηλώνει εμφατικά**:** ***«…Αλλά ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του και όλα τα άλλα πράγματα θα προστεθούν σε εσάς».***

Ο Κύριος Ιησούς, γιατί Αυτόν έβλεπα (τον Θεό κανείς δεν μπορεί να δει, παρά μόνο μέσω του Ιησού), μου μίλησε για τα σωστά κίνητρα και μου θύμισε **τα δικά Του λόγια**, όταν ήταν εδώ στη Γη και που αναφέρονται στο Ματθαίος 16:24-26 και στο Λουκάς 14:26-33.

<u>Στον Ματθαίο, κεφ.16, λέει:</u> ***«Τότε, ο Ιησούς είπε στους μαθητές του. Αν κάποιος θέλει να 'ρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, κι ας σηκώσει τον σταυρό του, κι ας με ακολουθεί.*** **Επειδή,** ***όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του, εξαιτίας μου, θα τη βρει».***

<u>Στον Λουκά, κεφ.14 και εδάφια 26-28, λέει:</u> ***«Αν κάποιος έρχεται σε Μένα, και δεν μισεί τον πατέρα του, και τη μητέρα, και τη γυναίκα, και τα παιδιά, και τους αδελφούς, και τις αδελφές, ακόμα μάλιστα και τη δική του ζωή, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.*** **Και όποιος δεν βαστάζει τον σταυρό του, και έρχεται πίσω μου,**

δεν μπορεί να είναι μαθητής μου. ***Επειδή, ποιος από σας, θέλοντας να κτίσει έναν πύργο, δεν κάθεται πρώτα και λογαριάζει τη δαπάνη, αν έχει τα αναγκαία για να τον αποτελειώσει;»***

<u>Στον Λουκά, κεφ.14 και εδάφιο 33</u> ο Ιησούς κάνει την ακόλουθη δήλωση, η οποία είναι ο ακρογωνιαίος λίθος των δύο παραπάνω λόγων Του: ***«Έτσι, λοιπόν, καθένας από σας που δεν απαρνιέται όλα τα υπάρχοντά του, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου»***. Μόνο τώρα που ήμουν εδώ, τα δύο αυτά τμήματα της Γραφής έγιναν σαφή σε μένα ως προς την πραγματική σημασία τους. Καμία δύναμη δεν έμεινε μέσα μου, καθώς δεν ήμουν τίποτα περισσότερο από ένα κουρέλι που κρέμεται.

Αισθανόμουν "τυχερός" (αν μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτή τη λέξη) που αυτή δεν ήταν η αιώνια οργή του Θεού, αλλά ήταν μόνο η προσωρινή οργή Του. Ωστόσο τη στιγμή που το περνούσα αυτό, δεν γνώριζα ότι ήταν μόνο προσωρινό. Πρέπει να πω ότι ο Κύριος δεν είπε ότι δεν είχα σωθεί, ή ότι το όνομά μου δεν ήταν γραμμένο στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου. Ποτέ δεν ανάφερε τη σωτηρία σε μένα, αλλά μόνο μίλησε για τα έργα, που παρήγαγε η ζωή μου και ότι ο τρόπος που έζησα ήταν απαράδεκτος για έναν αληθινά αναγεννημένο χριστιανό.

Μου είπε όμως ότι υπάρχουν μερικοί που δεν σώζονται, αλλά νομίζουν ότι είναι σωσμένοι. Αυτοί θα βιώσουν την αιώνια οργή Του. Μου έκανε επίσης σαφές ότι υπάρχουν κι άλλα από τα παιδιά Του, που θα βρεθούν στην δική μου παρούσα κατάσταση, την ημέρα της κρίσης. Αυτό μου αποκάλυψε την αληθινή έννοια του Α' Κορινθίους 3:15 που λέει ***«αν το έργο κάποιου κατακαεί, θα ζημιωθεί. Αυτός, όμως, θα σωθεί, αλλά με τέτοιον τρόπο, σαν μέσα από φωτιά».*** Δεν υπάρχουν ανθρώπινες λέξεις, οι οποίες να μπορούν να περιγράψουν τον πόνο που υπέφερα καθώς η οργή του Θεού ήταν πάνω μου για αυτή τη ζωή, της λεγόμενης υποκριτικής υπηρεσίας.

Η αγωνία ήταν πέρα από το πεδίο της φαντασίας και οι

τύψεις που ένιωσα παρήγαγαν ένα πολύ βαρύ φορτίο, παρόμοιο με το φυσικό βάρος που με έριξε κάτω. Ελπίζω να καταλαβαίνετε τι σας λέω. Πρέπει να αποδείξουμε ότι είμαστε πραγματικά πιστοί χριστιανοί, εξετάζοντας αρχικά τα κίνητρά μας πίσω από κάθε πράξη, μετανοώντας και επαναπροσδιορίζοντας τον εαυτό μας κάθε τόσο, στο να ακολουθεί τον Κύριο καθημερινά.

Όταν αποφασίζουμε να υπηρετήσουμε Τον Κύριο πρώτα και πάνω απ' όλα, αυτή η απόφασή μας θα πρέπει να ακολουθείται από δράση, αλλιώς θα είναι τόσο άχρηστη, σαν να μην αποφασίσαμε να την κάνουμε καθόλου.

7. Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΜΟΥ ΠΑΤΕΡΑΣ

Η ακρόαση με τον Θεό ολοκληρώθηκε ξαφνικά, όπως κάποιος θα έκλεινε απότομα μια βρύση. Οι άγγελοι με μετέφεραν πίσω στον δεύτερο ουρανό, μέσα από το τοίχωμα των διαστάσεων και στο δωμάτιο του νοσοκομείου που βρισκόταν το σώμα μου. Μόλις έφτασα στο κρεβάτι πάνω στο οποίο βρισκόταν το σώμα μου, ξαναβρήκα την ψυχραιμία μου. Καθώς ανέκτησα την ψυχραιμία μου, διαμαρτυρήθηκα έντονα στους αγγέλους. Είπα: ***«Όχι. Όχι. Ο Θεός δεν είπε "ναι ή όχι" στο αίτημά μου. Παρακαλώ, πηγαίνετε με πίσω».*** Ο Θεός είναι Θεός τάξης και ποτέ δεν κάνει τίποτα τυχαία.

Δεδομένου ότι όλη αυτή η εμπειρία είχε σχεδιαστεί από τον Κύριο, οι άγγελοι συμμορφώθηκαν με το αίτημά μου να με πάνε πίσω. Κατά τη διάρκεια της διαδρομής πίσω στον τρίτο ουρανό, προσπαθούσα να βρω έναν λογικό λόγο ή μια νόμιμη βάση για να λάβω το αίτημα μου. Ο Κύριος μου είχε ήδη πει ότι η ζωή μου ήταν αποτυχία, επομένως δεν μπορούσα να αναφέρω την προηγούμενη ζωή μου ως απόδειξη των προθέσεων μου για να Τον υπηρετήσω.

Τότε ήταν που η περίπτωση του **Εζεκία** ήρθε στο μυαλό μου. Όταν ο Θεός του είπε ότι "φεύγει" και να βάλει το σπίτι του σε τάξη, εκείνος Τον παρακάλεσε να παρατείνει τη ζωή του και

Εκείνος του έδωσε άλλα **δεκαπέντε χρόνια**. Θυμήθηκα από τις μελέτες μου, ότι ο Εζεκίας ήταν τύπος καλού ανθρώπου παρόμοιου με μένα. Θυμήθηκα πώς είχε καλές προθέσεις στην καρδιά του, αλλά θυμήθηκα και πώς δυσκολεύτηκε να μεταφέρει αυτές τις προθέσεις στην καθημερινή του ζωή. Δεδομένου ότι αυτή η περίπτωση φαινόταν παρόμοια με τη δική μου, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι ο Θεός αντιμετώπισε τον Εζεκία με βάση τις προθέσεις της καρδιάς του και αυτό με ηρέμησε.

Κατά την άφιξή μου πίσω στον τρίτο ουρανό, ήρθα στον ίδιο τόπο, στον οποίο είχα προηγουμένως επικαλεστεί την περίπτωσή μου. **Αυτή την φορά δεν είχα την τόλμη που είχα πριν,** παρ' όλα αυτά γνώριζα ότι είχα ζητήσει από τον Κύριο μια χάρη και δεν μου είχε απαντήσει. Θέλοντας την απάντησή Του ανεξάρτητα από το ποια θα ήταν, άρχισα με σιγουριά να επικαλούμαι ξανά την περίπτωσή μου. Εκθέτοντας το αίτημα μου άρχισα να αναφέρω στον Κύριο όλα τα εδάφια, που αφορούσαν τη ζωή του Εζεκία. Του είπα ότι ο Εζεκίας ήταν ο τύπος καλών έργων και ότι οι προθέσεις της καρδιάς του ήταν καθαρές, απλά φάνηκε ότι δεν μπόρεσε να μεταφέρει αυτές τις προθέσεις στην καθημερινή ζωή.

Τη στιγμή εκείνη σκέφτηκα πως **ένα ασήμαντο τίποτα**, σαν και εμένα και το μικρότερο πλάσμα σε όλο το σύμπαν, μπορούσε να μοιράζεται λόγια με τον Κύριο των δυνάμεων, που κρατούσε το σύμπαν σε τέλεια ισορροπία. Συνέχισα λέγοντας**: *«Πατέρα μου, αν μου απαντήσεις σ' αυτό το αίτημα, υπόσχομαι ότι θα τα πάω καλύτερα την επόμενη φορά».*** Ο Κύριος μου απάντησε με τα εξής λόγια**: *«Howard Pittman, το έχεις υποσχεθεί ξανά αυτό, προηγουμένως».*** Αυτό ήταν αρκετό για να μην μπορώ να αρθρώσω άλλη λέξη. Τη στιγμή εκείνη ήρθαν μπροστά μου όλες οι υποσχέσεις που είχα κάνει σε έναν άγιο Θεό στην προηγούμενη ζωή μου και κανένας από αυτούς δεν είχε τηρηθεί απ' την αρχή μέχρι το τέλος.

Με κάποιο τρόπο, είχα καταφέρει να τα χαλάσω όλα. Καθώς δεν έβρισκα ούτε μια λέξη απ' όλο μου το λεξιλόγιο, έπεσα στα γόνατα μπροστά Του. Το μόνο που θα μπορούσα να πω ήταν ''αμήν'' στην καταδίκη μου. Ήξερα ότι αν εκείνη την στιγμή ο Θεός με έστελνε στον πάτο της κόλασης, το μόνο που θα μπορούσα να πω ήταν ένα ''αμήν'' στην καταδίκη μου.

Εκείνη τη στιγμή ο Θεός δεν ζήτησε δικαιοσύνη, αλλά μου έδειξε έλεος. Τα λέπια έπεσαν από τα μάτια μου και η ψυχή μου ξαφνικά γέμισε με φως. Αυτός ο ισχυρός, φοβερός Κύριος που είναι φωτιά που κατατρώει δεν ήταν πλέον ο κριτής. Αυτός που καθόταν στο θρόνο και διαδικαζόταν μαζί μου ήταν ο αληθινός μου, ο πραγματικός μου Πατέρας. Ο Θεός δεν ήταν πλέον ένας μακρινός Θεός, αλλά ήταν ένας πραγματικός, γνήσιος Πατέρας. Η συνειδητοποίηση του ότι ήταν ο αληθινός μου Πατέρας και ο καλύτερος φίλος μου, ήρθε σε μένα για πρώτη φορά στη ζωή μου. Η θαυμάσια σχέση που είχα απολαύσει με τον φυσικό μου πατέρα και η θαυμάσια αγάπη που είχαμε μοιραστεί ο ένας για τον άλλον, γέμισε το νου μου μεγεθυμένη χίλιες φορές.

Προς το παρόν ήμουν με τον πραγματικό μου Πατέρα. Αυτόν που με αγαπούσε τόσο πολύ, Αυτόν που άφησε όλη τη δημιουργία Του για να διαδικαστεί μαζί μου, με τον άσωτο γιο. Για πρώτη φορά στη ζωή μου, είδα στο μυαλό μου το πρόσωπο που πραγματικά είναι ο Θεός. Για πρώτη φορά γνώρισα τον Θεό, όπως πραγματικά "είναι" και "είναι" ο Πατέρας μου, "είναι" ο καλύτερός μου φίλος.

Καθώς η συνειδητοποίηση του **"ποιος είναι ο Θεός"** έχει πλημμυρίσει την ψυχή μου, ήρθε μαζί με αυτό μεγάλη και οδυνηρή λύπη. Η θλίψη ήρθε όταν συνειδητοποίησα ότι μέσω της ανυπακοής είχα βλάψει τον Πατέρα μου. Αυτή η συνειδητοποίηση και η θλίψη, δημιούργησαν πραγματικό πόνο, που δεν ήταν απλώς ένα συναίσθημα ενοχής, αλλά ήταν πραγματικός πόνος, παρόμοιος με αυτό που κάποιος βιώνει στη σάρκα, όταν παθαί-

νει σωματικό τραυματισμό. Σε αυτό το σημείο, ο Θεός άρχισε να ασχολείται με τη θλίψη μου και ο τόνος της φωνής Του έδειχνε γνήσια θλίψη.

Ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι ο Κύριος πονούσε γιατί Τον είχα βλάψει. Όντας ένας αληθινός και δίκαιος Θεός, όπως ΕΙΝΑΙ ο Θεός, που λατρεύουμε και υψώνουμε εν Χριστώ Ιησού, έπρεπε να μου επιτρέψει να υποφέρω τον πόνο και δεν θα μπορούσε να το σηκώσει από μένα. Αν και ο Θεός έπρεπε να μου επιτρέψει να υποφέρω τον πόνο, **δεν θα μου επέτρεπε να τον υποφέρω μόνος μου.** Ο Θεός, ο υψηλότερος, ο ανώτατος, ο δημιουργός όλων και ο Πατέρας όλων, **θα τον σήκωνε μαζί μου**. Μετά απ' όλα αυτά συνειδητοποίησα ότι η σωματική μου ζωή δεν ήταν πλέον τόσο σημαντική.

Αυτό που πραγματικά με απασχολούσε τώρα ήταν αυτό που ήθελε ο ουράνιος Πατέρας μου**. Η θέλησή Του ξαφνικά έγινε το πρώτο πράγμα της ζωής μου και η ζωή μου στο φυσικό σώμα δεν ήταν πλέον σημαντική.** Ο Κύριος μου έδωσε πίσω τη σωματική μου ζωή, μόνο όταν έφτασα σε σημείο να θεωρώ ότι η ζωή μου πλέον δεν σήμαινε τίποτα για μένα. Τώρα που ο άσωτος γιος επέστρεψε, ο Πατέρας μπορούσε να μιλήσει επιτέλους. Ο Θεός μπορούσε να μου πει για ποιο λόγο είχε γίνει το ταξίδι μου στον ουρανό και ποιο ήταν το μήνυμα που ήθελε να μεταφέρω στους ανθρώπους στη γη.

28. ΞΥΠΝΗΣΤΕ!

Ζούμε στην εποχή της εκκλησίας της Λαοδίκειας. Η πλειοψηφία των ανθρώπων που αποκαλούν τους εαυτούς τους χριστιανούς, στην πραγματικότητα ζουν μια εξαπατημένη ζωή. Μιλούν για τον Ιησού και **"παίζουν την εκκλησία",** αλλά δεν ζουν την άγια ζωή της αληθινής εκκλησίας. Ισχυρίζονται ότι ανήκουν στον Ιησού Χριστό, αλλά ζουν σύμφωνα με τον Διάβολο. Έχουν "αγοράσει" το μεγάλο ψέμα του Σατανά που τους λέει ότι είναι **εντάξει**, ακόμη κι αν δεν ζουν μια ζωή υπακοής. Τους λέει ότι είναι εντάξει να πηγαίνουν στη συνάθροιση της εκκλησίας την Κυριακή και σε μέσο εβδομαδιαίες συνάξεις, καθώς και τις υπόλοιπες ημέρες ή ώρες και μπορούν να ζουν όπως τους αρέσει.

Αυτούς ο Θεός δεν τους αναγνωρίζει ως πραγματικούς χριστιανούς, αλλά είναι εξαπατημένοι από τον Διάβολο. Η σωτηρία τους δεν είναι τίποτα άλλο από ένα **χάπι placebo**.Το placebo εξωτερικά παρουσιάζει τις ιδιότητες του αυθεντικού φαρμάκου, αλλά εσωτερικά δεν περιέχει τίποτα, είναι άνευ περιεχομένου. Το placebo συνταγογραφείται συνήθως για την ψυχική ανακούφιση ενός ασθενούς, παρά για πραγματική λύση στην ασθένεια. Με παρόμοιο τρόπο και ο Σατανάς σου προσφέρει μια **"placebo σωτηρία"**, που εξωτερικά έχει τα χαρακτηριστικά της αυθεντικής σωτηρίας, αλλά εσωτερικά είναι κενή περιεχομένου, έχοντες δηλαδή ***«μορφή ευσέβειας, αλλά αρνούμενοι τη δύναμη αυτής»*** (Β' Τιμόθεου 3:5). Δεν έχει τη δύναμη που φέρνει ριζική μεταμόρφωση από μέσα προς τα έξω.

Αναλυτικότερα ο Σατανάς προσφέρει στον "ασθενή" μια ρηχή εμπειρία σωτηρίας και ψιθυρίζει μισές αλήθειες στα αυτιά του. Στη συνέχεια λέει στον "ασθενή" ότι είναι πραγματική και ότι καλύπτει όλες τις πνευματικές του ανάγκες. Ο "ασθενής", το πιστεύει, γιατί αυτό θεωρεί πίστη και συνεχίζει χαρούμενος τη ζωή του, δηλώνοντας ότι έχει "αναγεννηθεί" και αυτή η εμπειρία που έζησε κάποτε είναι όλα όσα χρειάζεται.

Ο "γιατρός" Σατανάς θα επιτρέψει στον "ασθενή" του να συνεχίσει να πηγαίνει στη συνάθροιση, να συμμετέχει σε οποιαδήποτε εκκλησιαστική δραστηριότητα, δηλαδή να τραγουδά, να οδηγεί την προσευχή, να διδάσκει στο Κυριακό Σχολείο, ακόμη και να κηρύττει. Θα επιτρέψει στον "ασθενή" να προβεί σε οποιαδήποτε δήλωση σε σχέση με τη θρησκεία του, την οποία όμως ***«ομολογεί με το στόμα»,*** ακόμα να ομολογεί και το σημείο της σωτηρίας του Ιησού.

Ναι, θα επιτρέψει στον "ασθενή" να κάνει και να λέει όλα αυτά με μία εξαίρεση, που θα είναι **ο "ασθενής" δεν θα επιτρέπεται να ζήσει τη ζωή που ομολογεί με το στόμα του.** Δεν μπορεί κανείς να είναι αληθινός μάρτυρας ή να έχει εξουσία στη ζωή του, εκτός αν μένει στην χριστιανική του πίστη κάθε στιγμή, είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα. Για να είσαι αληθινός χριστιανός πρέπει να το ζεις, όχι μόνο να το λες. Το να τιμάς τον Θεό με τα χείλη σου και όχι με την καρδιά σου δεν είναι αποδεκτό. Όσοι αποδέχονται την ευθύνη της διδασκαλίας του κηρύγματος και οποιουδήποτε ηγετικού ρόλου θα τους ζητηθούν πολλά.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ολόκληρο το κεφάλαιο με τη μαρτυρία του **Χάουαρντ Πίτμαν** έχει κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" σε αυτοτελές τεύχος 28 σελίδων **(κωδικός ΣΕ51),** για να είναι πιο προσιτή η διάθεσή του στο αναγνωστικό κοινό, λόγω των πολλών και συγκλονιστικών αποκαλύψεων, που περιέχει.

29. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ
από τον Χάουαρντ Στορμ

Η μαρτυρία του Χάουαρντ Στόρμ δίνει μια εικόνα για το μερος της κόλασης που ονομάζεται **«εξωτερικό σκοτάδι».** Υπάρχουν διαφορετικά επίπεδα στην κόλαση και αυτό δεν είναι το χειρότερο. Μπορεί επίσης να θέλετε να παρακολουθήσετε τη μαρτυρία της κας Μέγκαν, η οποία λέει ότι επρόκειτο να την "φάνε" οι δαίμονες. Θα δημοσιεύσω διάφορες μαρτυρίες, που περιγράφουν τη λίμνη της φωτιάς, τα κελιά στην κόλαση και τον βασανισμό από αδίστακτους δαίμονες.

Η ελπίδα μου είναι να γίνει γνωστό το μήνυμα αυτό, ώστε να μπορέσουν μερικοί άνθρωποι (μακάρι να ήταν όλοι) να ξυπνήσουν σχετικά με την πραγματικότητα του παράδεισου και της κόλασης και να γνωρίσουν τον μόνο τρόπο που υπάρχει πώς θα μπορούν να πάνε στο ένα και όχι στο άλλο μέρος, να πάνε στον παράδεισο και όχι στην κόλαση και η Αγία Γραφή δείχνει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μόνος δρόμος.

Πολλοί άνθρωποι επιτρέπεται να ξεφύγουν (μετά από προθανάτιες εμπειρίες) από τον Άδη για να καταθέσουν τι είδαν, επειδή ο δημιουργός Θεός μας, θέλει να το μάθουν όλοι και θέλει να βεβαιωθεί ότι την ημέρα της κρίσης, κανείς δεν θα μπορεί να πει **«δεν ήξερα, κανείς δεν μου το είπε ποτέ»**. Υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να ξεφύγουμε από το αιώνιο μαρτύριο, το οποίο είναι ο μισθός της αμαρτίας για τη ζωή που έχουμε επιλέξει να ζούμε και θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι όλοι είμαστε αμαρτωλοί. Ο Θεός όμως μας καλεί στην αγιότητα και θέλει να είμαστε στοργικοί, ταπεινοί, ευγενικοί, απαλλαγμένοι από σεξουαλική ανηθικότητα και διαφθορά και γενικά από κάθε είδους αδικία, κλοπή, ψέμα κλπ.

Αν επιλέξετε να μην ζήσετε σύμφωνα με τα πρότυπα του Θεού και να μην μετανοήσετε για το παρελθόν σας, **η κόλαση θα γίνει το αιώνιο "σπίτι" σας και αυτό είναι μονόδρομος, δεν μπορείτε να το αλλάξετε.** Γι' αυτό είναι σημαντικό να ανοί-

ξουμε ΤΩΡΑ τα μάτια μας στις συνέπειες της αμαρτίας και να μετανοήσουμε για να εξαγνιστούμε από αυτές και να απομακρυνθούμε από τους πονηρούς δρόμους μας.

Πολλοί άνθρωποι, που είχαν μεταθανάτιες εμπειρίες σε κόλαση και παράδεισο, όταν πήγαν στην κόλαση έχουν δει να βρίσκονται εκεί **διασημότητες** (καλλιτέχνες, τραγουδιστές, ηθοποιοί, κλπ). Αυτοί οι νεκροί εξακολουθούν να λατρεύονται στην επιφάνεια της Γης από εκατομμύρια ανθρώπους, ενώ οι ίδιοι υποφέρουν φρικτά στους λάκκους της κόλασης. Οι περισσότερες διασημότητες πάνε στην κόλαση, επειδή είναι είδωλα και ο Θεός μισεί την ειδωλολατρία, είναι **Θεός ζηλότυπος** και θέλει όλη τη λατρεία (βλ. Έξοδος 20**:**5**,** 34**:**14).

Ο άγιος Θεός μισεί τους αμαρτωλούς, που λατρεύουν άλλους αμαρτωλούς και αυτό είναι απολύτως κατανοητό, λατρεύουν τις διασημότητες ενώ βρίσκονται στη ζωή, τις λατρεύουν και όταν έχουν πεθάνει και όταν έχουν πεθάνει η φήμη τους εκτινάσσεται στα ύψη και γίνονται προς τιμή τους πολλές εκδηλώσεις. **Αμαρτωλοί άνθρωπου υψώνουν ανθρώπινα είδωλα.** Γνώριζε ότι τη στιγμή που εσύ πεθαίνεις, η φήμη σου και η περιουσία σου δεν έχουν για σένα πλέον καμία σημασία. Τώρα, βρίσκεσαι μπροστά στον Θεό και είσαι γυμνός ενώπιόν Του, καλυμμένος από ντροπή. Ο Χάουαρντ το αναφέρει αυτό στην κατάθεσή του.

Ωστόσο οι άνθρωποι στη Γη από άγνοια επικεντρώνονται σε αυτά τα ασήμαντα πράγματα και όχι στη σωτηρία τους, όπως λέει και ο ίδιος ο Θεός μέσα στον Λόγο Του: ***«Ο λαός μου κατάστρέφεται λόγω έλλειψης γνώσης»*** (Ωσηέ 4:6). Ο Ιησούς Χριστός διακήρυξε ότι ***«είναι η ΟΔΟΣ, η ΑΛΗΘΕΙΑ και η ΖΩΗ»*** και κανένας δεν μπορεί να πάει στον Πατέρα Θεό, παρά μόνο μέσω Αυτού (Ιωάννης 14:6), είναι η **"μόνη πόρτα"** που οδηγεί στον παράδεισο, όποιος μπαίνει από **"άλλες πόρτες"** (με άλλους τρόπους) είναι κλέφτης και ληστής και πετάγεται έξω, εκεί που είναι η θέση του.

30. ΝΕΚΡΟΣ ΓΙΑ 36 ΩΡΕΣ! ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

1. Ο ΑΙΩΝΑΣ ΤΗΣ ΑΡΝΗΣΗΣ

Ο άνθρωπος αυτός δεν ήταν άθεος, Ο ίδιος λέει: ***«Δεν ήμουν άθεος, αλλά ούτε και θα μπορούσα να θεωρήσω τον εαυτό του άνθρωπο λίγο, ή πολύ θρησκευόμενο. Επειδή κάτι τέτοιο δεν ήταν αποτέλεσμα κάποιων δικών μου προσωπικών επιλογών».*** Ο άνθρωπος, στον οποίο συνέβη το γεγονός που θα περιγράψουμε στη συνέχεια, μετά απ' αυτό αφιέρωσε τη ζωή του ολοκληρωτικά στον Θεό. Η περιγραφή των γεγονότων ανήκει στον ίδιο και τα παρουσιάζει με έναν πολύ γλαφυρό και παραστατικό τρόπο**:**

…Πολλοί άνθρωποι, σήμερα αποκαλούν τον αιώνα μας, ως τον **«αιώνα της άρνησης»,** υποστηρίζοντας ότι η άρνηση είναι το κυρίαρχο πνεύμα της εποχής μας. Η άρνηση αυτή, ίσως είναι μία επιδημία, που όλους σήμερα μας ταλαιπωρεί. Εκτός όμως από αυτή την γενική άρνηση υπάρχουν και άλλες πολλές αρνήσεις, που φύτρωσαν στο έδαφος της δικής μας επιπολαιότητας. **Πολλές φορές ίσως αρνούμαστε για κάτι το όποιο δεν το γνωρίζουμε καθόλου,** δεν το έχουμε σκεφτεί καν και όμως το αρνούμαστε. Μαζεύονται ένα σωρός ιδέες και θεωρίες, δημιουργώντας στο κεφάλι μας ένα χάος. Πρόκειται για ιδέες από διάφορες διδασκαλίες, που πολλές φορές είναι και αντίθετες μεταξύ τους και για κάποιες θεωρίες, αλλά όμως τίποτα δεν είναι ορισμένο και συγκεκριμένο.

Όλα είναι τόσο επιφανειακά, ασαφή και αόριστα, ώστε δεν υπάρχει καμιά προοπτική να καταλάβουμε «…ποιοι είμαστε, σε τι ακριβώς πιστεύουμε και ποιο ιδανικό έχουμε στην ψυχή μας, αν βέβαια το έχουμε». Αυτά για πολλούς από εμάς είναι σχεδόν άγνωστα θέματα. Το παράξενο όμως είναι ότι ποτέ οι άνθρωποι δεν αρέσκονται τόσο πολύ στο να συζητούν όπως τώρα, που θεωρείται εποχή των γραμμάτων και των γνώσεων.

Δυστυχώς όμως δεν θέλουν να κατανοήσουν τον εαυτό τους και το λέω αυτό, επειδή το παρατηρώ στους ανθρώπους γύρω μου, αλλά το παρατηρώ και σε μένα τον ίδιο. Δεν θα περιγράψω όμως εδώ με λεπτομέρειες ολόκληρη τη ζωή μου, επειδή αυτό είναι άσχετο προς το σκοπό μου, αλλά θα σας περιγράψω, αυτά που πιστεύω ότι θα βοηθήσουν και εσάς.

2. ΕΝΑΣ ΤΥΠΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ, ΟΠΩΣ ΟΛΟΙ

Θα προσπαθήσω να σας περιγράψω τις θρησκευτικές μου πεποιθήσεις, όπως γαλουχήθηκα και μεγάλωσα με αυτές. Γεννήθηκα και μεγάλωσα σε μία τυπική Ορθόδοξη οικογένεια, οι γονείς μου ήταν άνθρωποι ευσεβείς. Στο σχολείο όπου πήγαινα την απιστία (την έλλειψη δηλαδή πίστης) δεν την θεωρούσαν σαν χαρακτηριστικό γνώρισμα μεγαλοφυΐας. Γι' αυτό και θεωρώ ότι δεν υπήρξα ποτέ μηδενιστής, όπως οι περισσότεροι νέοι της εποχής μου. Ουσιαστικά ήμουν κάτι το απροσδιόριστο. Ούτε ήμουν άθεων πεποιθήσεων, αλλά η σκέψη μου διαμορφώθηκε κάτω από την επίδραση του περιβάλλοντος, γι' αυτό θα σας παρακαλούσα να βρείτε εσείς (όταν διαβάστε τη μαρτυρία μου) τον κατάλληλο ορισμό για την προσωπικότητα μου.

Η ταυτότητα μου έγραφε, όπως σχεδόν σε όλους στην Ελλάδα «χριστιανός Ορθόδοξος» αλλά ποτέ μου δεν σκέφτηκα εάν έχω ή όχι το δικαίωμα να ονομάζομαι έτσι. Ποτέ δεν μου ήρθε στο μυαλό να ερευνήσω τι απαιτεί από μένα αυτό το όνομα και εάν εγώ ανταποκρίνομαι σ' αυτές τις απαιτήσεις. Πάντα έλεγα ότι πιστεύω στον Θεό, αλλά εάν κάποιος με ρωτούσε **"πώς πιστεύω και πώς πρέπει να πιστεύουμε σ' Αυτόν"** *(σύμφωνα με τη διδασκαλία της Ορθόδοξης εκκλησίας, μέλος της οποίας αποτελούσα και εγώ),* αυτό χωρίς καμιά αμφιβολία, θα με έβαζε σε αμηχανία. Αν με ρωτούσαν, για παράδειγμα, αν υπήρξε ή όχι σωτήρια για μας, ή τι γνωρίζω για τη θεία φύση του Ιησού και γιατί πέθανε με ατιμωτικό θάνατο στο σταυρό, ή πώς βλέπω εγώ την εκκλησία, δεν μπορώ να φανταστώ τι ανοησίες θα μπορούσα

να πω. Θ αναφέρω στη συνέχεια και ένα παράδειγμα.

Μια φορά η γιαγιά μου, που πάντα τηρούσε αυστηρά τη νηστεία, μου έκανε την παρατήρηση, γιατί εγώ δεν νηστεύω. Μου είπε**:** ***«Είσαι γερός και δυνατός, δεν είναι δύσκολο για σένα να νηστεύεις. Πώς ακόμα και ένα τόσο εύκολο πράγμα πού μας ορίζει ή Αγία Γραφή, δεν θέλεις να το κάνεις;».***

Εγώ τότε της απάντησα**:** ***«Ο ορισμός αυτός γιαγιά μου, δεν έχει νόημα. Εσείς τρώτε νηστίσιμα, επειδή το έχετε συνηθίσει, αλλά ποιος έχει καθιερώσει τα ''νηστίσιμα'' και ποιος από εσάς το κάνει συνειδητά; Πιστεύω ότι δεν το κάνει κανείς! Γιατί νομίζεις ότι το να νηστεύεις αλλάζοντας τροφές έχει κάποιο πνευματικό νόημα; Τι διαφορά έχει για τον Θεό, εάν εγώ τρώω ή δεν τρώω ζαμπόν ή καπνιστό ψάρι;».***

Η γιαγιά μου σ' αυτά τα λόγια, μου απάντησε**:** ***«Τι είναι αυτά που λες; Πώς μπορείς να το χαρακτηρίζεις ανοησία κάτι, όταν και ο ίδιος ο Κύριός μας νήστευε;»,*** χωρίς βέβαια να μου εξηγήσει πως η Αγία Γραφή δίδασκε τη νηστεία, αλλά εμένα τότε με τις λίγες γνώσεις που είχα, αυτό μου έκανε μεγάλη εντύπωση και μόνο με τη βοήθεια της γιαγιάς μου μπόρεσα να θυμηθώ ότι πραγματικά έτσι γράφεται στα Ευαγγέλια για νηστεία, ανεξάρτητα εάν η γιαγιά μου δεν γνώριζε τον σωστό τρόπο της νηστείας. Όπως βλέπετε αν και είχα δείξει αμέλεια να γνωρίσω το γεγονός, ότι και ο ίδιος ο σωτήρας μας Ιησούς τηρούσε τη νηστεία, εγώ επιπλέον είχα και τις αντιρρήσεις μου. Άλλα ας μην σκεφτεί κάποιος ότι ήμουν λιγότερο σοβαρός από κάποιους άλλους νέους του κύκλου μου. Αναφέρω ακόμα ένα παράδειγμα.

Κάποιος ρώτησε έναν γνωστό μου, με τον όποιο εργαζόμασταν μαζί, εάν εκείνος πιστεύει στον Ιησού Χριστό ως τον Υιό του Θεού, ως Θεάνθρωπο όπως έχει επικρατήσει να λέγεται. Εκείνος απάντησε ότι πιστεύει, αλλά από τη συνέχεια της συζήτησής μας έγινε φανερό ότι αρνιόταν παντελώς την ανάσταση του Ιησού Χριστού. Άραγε τι ''πίστη'' είχε για τον Ιησού Χριστό**;** Αυ-

τός είχε φτιάξει ένα δικό του ευαγγέλιο και μια δική του θρησκεία, όπως τον βόλευε.

Μία γυναίκα μου είπε για την ανάσταση του Ιησού**:** ***«Με συγχωρείτε, αλλά είναι παράξενο αυτό που λέτε. Τι νομίζετε ότι έγινε μετά με τον Χριστό; Εάν εσείς πιστεύετε ότι Αυτός είναι ο Θεός, τότε πώς είναι δυνατόν να λέτε ταυτόχρονα ότι Αυτός πέθανε, είναι δυνατόν ο Θεός να πεθαίνει; Δηλαδή με άλλα λόγια ότι έπαψε να υπάρχει και μετά αναστήθηκε;».*** Σωστή η παρατήρησή της, αλλά εγώ τότε δεν μπορούσα να την καταλάβω. Όλοι εμείς περιμέναμε ότι θα μας δώσει μία έξυπνη απάντηση και ότι θα μας παρουσιάσει κάποια καινούρια θεωρία περί θανάτου, ή ότι θα μας δώσει μία νέα ερμηνεία αυτού του γεγονότος. Και, όμως, δεν συνέβηκε τίποτα απ' όλα αυτά ή κάτι άλλο παρόμοιο. Απλά μας είπε: **Αναστήθηκε!** Το ερωτηματικό που γεννήθηκε είναι **«υπάρχει στ' αλήθεια ανάσταση νεκρών;»**

Μία παρόμοια ανοησία είχα και εγώ στο νου μου. Θα μπορούσα να πω ότι κατά την γνώμη μου πίστευα σωστά στον Θεό. Πίστευα ότι είναι ο Ων, ότι είναι προσωπικός Θεός, ότι είναι παντοδύναμος και αιώνιος. Δεχόμουν ότι ο άνθρωπος πλάστηκε από Αυτόν, **αλλά (προσέξτε) δεν πίστευα στη μετά θάνατον ζωή** και εγώ, όπως και ο γνωστός μου για τον οποίον μίλησα παραπάνω. Δεν καταλάβαινα πως έχω αυτή την εσφαλμένη αντίληψη περί θανάτου, μέχρι να μου το δείξει μ' ένα περιστατικό που θα σας αναφέρω και αυτό αποτελεί ακόμα ένα δείγμα της μη σοβαρής σχέσης μας γενικά με τον Θεό και ειδικά της δικής μου απροσεξίας σε ότι αφορά την πνευματική ζωή.

3. <u>Η ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΖΩΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΙΤΑΙ</u>

Έτυχε να γνωριστώ με έναν σοβαρό και πολύ μορφωμένο άνθρωπο, το οποίο συμπαθούσα πολύ. Εκείνος ζούσε μόνος του και συχνά τον επισκεπτόμουν. Μία φορά που πήγα για να τον δω, τον βρήκα να κάθεται στο γραφείο του και να διαβάζει την χριστιανική κατήχηση. ***«Τι είναι αυτό που διαβάζετε; Θέλετε να***

γίνετε δάσκαλος;» τον ρώτησα με περιέργεια, κοιτάζοντας προς το βιβλίο που διάβαζε εκείνος. ***«Όχι, αγαπητέ μου, τι λες δάσκαλος; Μακάρι να μπορούσα να γίνω απλά καλός μαθητής και όχι εγώ να διδάξω άλλους. Πρέπει να προετοιμαστώ για τις ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ, γιατί ο ΚΑΙΡΟΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ!. Βλέπεις, ημέρα με την ημέρα ασπρίζουν, όλο και περισσότερο τα μαλλιά μου. Κάθε στιγμή μπορεί ΝΑ ΜΕ ΚΑΛΕΣΟΥΝ….»*** μου απάντησε μ' ένα χαμόγελο, όπως έκανε πάντα.

Δεν πήρα στα σοβαρά τα λόγια του. Επειδή ήταν άνθρωπος μορφωμένος και πάντα διάβαζε πολύ, νόμιζα ότι απλά ψάχνει στην κατήχηση κάποιες πληροφορίες. Αυτός όμως ήθελε να μου εξηγήσει ακριβώς τι εννοούσε και μου είπε: ***«Διαβάζω πολλά και διάφορα σύγχρονα έργα και συναντώ εκεί πολλές ανοησίες, γι' αυτό και εξετάζω τον εαυτό μου για να μην απόκλίνω από τη σωστή οδό. Γιατί στο τέλος της ζωής μας, να γνωρίζεις ότι μας περιμένουν ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ, πραγματικά δύσκολες εξετάσεις και επιπλέον δεν Θα υπάρξει η δυνατότητα να τις ξαναδώσουμε….».***

Εγώ του απάντησα μ' έναν καταιγισμό ερωτημάτων και αποριών: ***«Πιστεύετε εσείς σ' όλα αυτά; Πέστε μου αληθινά, τι μπορεί να μου συμβεί; Απλά θα διαλυθώ και θα γίνω σκόνη; Και αν όχι; Τότε, μήπως θα υπάρξει η περίπτωση να κληθώ για να απολογηθώ για τις πράξεις μου; Εγώ δεν είμαι άψυχο ξύλο, έχω θέληση και διάνοια, συνειδητά έζησα και συνειδητά έπραξα όλες τις αμαρτίες μου. Δεν καταλαβαίνω, κύριε, πώς φύτρωσε μέσα σας η πίστη στη μετά θάνατον ζωή; Ή άποψή μου είναι ότι ο άνθρωπος πεθαίνει και όλα τελειώνουν, τελεία και παύλα. Τον βλέπεις ακίνητο και άψυχο, να σαπίζει και να αποσυντίθεται. Πώς μπορούμε λοιπόν μετά να μιλάμε για κάποιου είδους ζωή;»***

Αυτός μου απάντησε**:** ***«Με συγχωρείται, για τον Λάζαρο, που ήταν 4 ημέρες νεκρός, τι έχετε να πείτε; Η ανάστασή του***

είναι ένα γεγονός που δεν αμφισβητείτε!». Ο συνομιλητής μου ήταν ένας άνθρωπος όμοιος με μένα και πλάστηκε από τον ίδιο πηλό όπως και εγώ. Καθώς μου μιλούσε, τον κοιτούσα και δεν μπορούσα να αποκρύψω την έκπληξή μου. Σκέφτηκα, πως είναι δυνατόν ένας τόσο μορφωμένος άνθρωπος να πιστεύει σ' αυτά τα αδιανόητα πράγματα**;**

Αυτός με τη σειρά του, με κοίταξε με προσοχή και μετά με ρώτησε, με χαμηλό τόνο**:** ***«Μήπως είστε άπιστος;»*** Αυθόρμητα απάντησα ***«Όχι, γιατί; Εγώ πιστεύω στον Θεό!».*** Αυτός με υπομονή μου είπε**:** «***Και όμως στη μετά θάνατον ζωή, που μας αποκαλύπτεται στα Ευαγγέλια δεν πιστεύετε. Σήμερα ο καθένας τον Θεό τον καταλαβαίνει διαφορετικά, την θεία αποκάλυψη ο καθένας την κόβει και την ράβει στα μέτρα του. Υπάρχει ακόμα και η ανθρώπινη αξιολόγηση. <u>Σ' αυτό,</u> λένε πρέπει οπωσδήποτε να πιστεύουμε, <u>σ' εκείνο</u> μπορούμε και να μην πιστεύουμε και <u>σ' ένα τρίτο</u>, λόγου χάρη, δεν υπάρχει κανένας λόγος να πιστεύουμε! Σαν να είναι πολλές οι αλήθειες και όχι μία και δεν καταλαβαίνουν ότι σ' αυτή την περίπτωση πιστεύουν σε κάτι που είναι καθαρά προϊόν της δικής τους σκέψης και της δικής τους φαντασίας, οπότε δεν μπορούμε πλέον να μιλάμε για πίστη στον Θεό…».***

Τον ρώτησα**:** ***«Μπορούμε όμως, να πιστεύουμε σε όλα;».*** Αυτός με περίσσεια υπομονή, όπως τον χαρακτήριζε, μου έκανε μια πιο λεπτομερή ανάλυση, λέγοντάς μου**:**

«…Μερικές φορές συναντάμε πολύ παράξενα πράγματα. Προσπαθήστε να καταλάβετε τον εαυτό σας, πιστεύω ότι δεν θα μπορέσετε. **Πρέπει να καταλάβετε ότι η αιτία είστε εσείς ο ίδιος**. Προσπαθήστε να μιλήσετε με έναν απλό άνθρωπο για τον τετραγωνισμό του κύκλου, ή για κάποιο άλλο θέμα από τα ανώτερα μαθηματικά. <u>Εκείνος δεν θα καταλάβει τίποτα, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να απορρίψουμε την ίδια την επιστήμη επειδή αυτός δεν καταλαβαίνει;</u> Βέβαια είναι πιο εύκολο να α-

πορρίπτουμε κάτι, αλλά τις περισσότερες φορές από αυτό δεν βγαίνει κανένα αποτέλεσμα.

….Για σκεφτείτε λίγο, πόσο παράλογο είναι αυτό που λέτε. Λέτε δηλαδή ότι πιστεύετε στον Θεό, αλλά στη μετά θάνατον ζωή δεν πιστεύετε. Ο Θεός όμως δεν είναι Θεός νεκρών, αλλά είναι Θεός ζώντων. Διαφορετικά τι Θεός είναι Αυτός**;** Άλλωστε για τη ζωή πέραν του τάφου μίλησε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Είναι δυνατόν να έλεγε ψέματα**;** Κανείς όμως, ακόμα και οι χειρότεροι εχθροί Του, δεν μπόρεσαν να Τον κατηγορήσουν για το ότι κήρυττε ψέματα, για ποιο λόγο τότε Αυτός ήλθε στη γη και υπέφερε τόσα πάθη**;** Για ποιο λόγο υπέφερε**;**

….Όχι, δεν μπορείτε να συνεχίσετε να σκέφτεστε με αυτόν τον τρόπο, οπωσδήποτε πρέπει να τον διορθώσετε. Πρέπει να κατανοήσετε πόσο σημαντικό είναι κάτι τέτοιο. Αν αποκτήσετε σωστή αντίληψη πάνω στο θέμα αυτό, τότε η ζωή σας θα αλλάξει ριζικά. Θα γίνει μέσα σας μία (κατά κάποιον τρόπο) ηθική επανάσταση. Η πεποίθηση αυτή θα σας στηρίζει και ταυτόχρονα θα σας παρηγορεί. Θα είναι για σας ένα στήριγμα στον καθημερινό σας αγώνα**….».**

Έβλεπα πώς σ' αυτό που μου λέει υπάρχει κάποια λογική. Όμως η σύντομη αυτή συζήτηση δεν μπόρεσε να με πείσει να πιστέψω σε ότι είχα συνηθίσει να μην πιστεύω έως τώρα. Το μόνο που έκανε ήταν να αποκαλύψει αυτή τη συγκεκριμένη γνώμη μου, **η οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή παρέμενε κρυμμένη**, επειδή δεν έτυχε να την αναφέρω σε κάποιον, γιατί δεν είχα ποτέ σκεφτεί σοβαρά γι' αυτό το θέμα. Όμως τον ανησυχούσε πάρα πολύ αυτή η στάση μου. Ξανά και ξανά κατά τη διάρκεια της βραδιάς γύριζε σ' αυτό το θέμα. Όταν σηκώθηκα για να φύγω, μου έδωσε να διαβάσω μερικά βιβλία από την πλούσια βιβλιοθήκη του και μου είπε έναν τελευταίο λόγο**:**

«…Διαβάστε τα οπωσδήποτε, δεν πρέπει να παραμείνετε σ' αυτή την κατάσταση. Είμαι σίγουρος ότι με το μυαλό σας, γρή-

γορα θα καταλάβετε πώς δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην πιστεύετε στη μετά θάνατον ζωή. **Πρέπει όμως να πιστέψετε όχι μόνο με το νου αλλά και με την καρδιά σας, αλλιώς η πίστη σας αυτή θα κρατήσει μία ημέρα το πολύ και έπειτα θα χαθεί.** Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι ο νους μας είναι ένα κόσκινο, όπου οι διάφορες σκέψεις και ιδέες περνάνε μέσα απ' αυτόν, έρχονται και φεύγουν. Δεν τα κρατάει ο νους, επειδή αλλού βρίσκεται ο τόπος όπου αυτά φυλάσσονται **….».**.

Διάβασα τα βιβλία που μου είχε δώσει, δεν θυμάμαι αν τα διάβασα όλα. Όμως η συνήθεια ήταν πιο ισχυρή από τη λογική. Όλα όσα έγραφαν τα βιβλία αυτά ήταν πολύ πειστικά. Τα επιχειρήματα δυνατά και εγώ σχεδόν τίποτα δεν μπόρεσα να αντιπαραθέσω σ' αυτά. Μία και οι γνώσεις μου για τα θέματα θρησκείας ήταν πολύ περιορισμένες. αυτά όμως δεν με έκαναν να αλλάξω τις πεποιθήσεις μου. **Συνειδητοποιούσα πώς αυτές οι πεποιθήσεις μου ίσως ήταν παράλογες.** Πίστεψα απολύτως πώς ήταν αληθινά όλα αυτά που έγραφαν τα βιβλία και όμως δεν βεβαιώθηκα ακόμα για την μετά θάνατο ζωή. Για μένα ο θάνατος ήταν το οριστικό τέλος της ανθρώπινης ύπαρξης. Πέρασε λίγος καιρός μετά από τη συζήτηση πού είχαμε παραπάνω.

Εγώ δυστυχώς έπρεπε να φύγω από την πόλη και να απομακρυνθώ απ' αυτόν. Ποτέ ξανά δεν τον συνάντησα. Ίσως αυτός επειδή ήταν άνθρωπος πιστός, έξυπνος, πολύ συμπαθητικός και με σταθερές αρχές θα μπορούσε να με βοηθήσει να δω διαφορετικά τη ζωή μου και την ανθρώπινη ύπαρξη γενικά και να αλλάξω την λανθασμένη ιδέα μου περί θανάτου.

Αυτός όμως δεν ήταν πια κοντά μου, αλλά ούτε και βρέθηκε κάποιος άλλος στη θέση του που θα μπορούσε να με καθοδηγήσει. Επειδή ήμουν νέος και μάλιστα όχι πολύ σοβαρός (όπως το έχω πει), δεν με απασχολούσαν καθόλου τα προβλήματα αυτά και γρήγορα ξέχασα και όλα αυτά που μου είχε πει αυτός ο άνθρωπος, αλλά ξέχασα και αυτόν τον ίδιο.

4. ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΕ ΥΨΗΛΟ ΠΥΡΕΤΟ

Πέρασαν αρκετά χρόνια. Είναι ντροπή μου και όμως πρέπει να το ομολογήσω πώς δεν άλλαξα πολύ σ' αυτά τα χρόνια. Ήμουν ήδη άνθρωπος μέσης ηλικίας και όμως δεν μπορώ να πω, πώς άρχισα να βλέπω πιο σοβαρά τη ζωή μου, δεν είχα καταλάβει το νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης. Το να προσπαθήσω να καταλάβω τον εαυτό μου, ποιος είμαι, ήταν για μένα ένα γεγονός εκτός πραγματικότητας.

Εξακολουθούσα να βλέπω τη ζωή υπό το πρίσμα της καθημερινότητας, όπως άλλωστε την έβλεπαν οι περισσότεροι άνθρωποι του περιβάλλοντός μου και η σχέση μου με τη θρησκεία ήταν περίπου το ίδιο, χωρίς να έχει αλλάξει τίποτα. **Όπως και στα νεανικά μου χρόνια δεν ήμουν ούτε άθεος, αλλά ούτε συνειδητός πιστός, μια μέση κατάσταση.** Μία φορά το χρόνο πήγαινα στην εκκλησία για να εξομολογηθώ και να κοινωνήσω. Τέτοιος πιστός ήμουν, δεν με απασχολούσαν καθόλου τα θέματα της θρησκείας και ούτε μπορούσα να καταλάβω πώς αυτά είναι δυνατόν να έχουν και το παραμικρό ενδιαφέρον για κάποιους.

Οι γνώσεις πού είχα περί θρησκείας ήταν ελάχιστες, όμως νόμιζα πώς τα ξέρω **"όλα"** και μάλιστα ότι τα ξέρω **"πολύ καλά".** Όλα μου φαίνονταν τόσο απλά και κατανοητά και επομένως για κάποιον μορφωμένο άνθρωπο δεν υπήρχε, κατά τη γνώμη μου, καμιά ανάγκη να κουράζει το μυαλό του με όλα αυτά. Αυτή ήταν μία άποψη πάρα πολύ απλοποιημένη και όμως ευρέως πολύ διαδεδομένη μεταξύ των μορφωμένων ανθρώπων της εποχής μου. Και είναι αυτονόητο πώς με τέτοιες προϋποθέσεις δεν μπόρεσε να υπάρξει καμιά πρόοδος στην πίστη.

Κάποτε από την υπηρεσία μου στάλθηκα στην πόλη Κ, και εκεί αρρώστησα σοβαρά. Δεν είχα εκεί κανέναν συγγενή, κάποιον που θα μπορούσε να με εξυπηρετήσει και γι' αυτό αναγκάστηκα να πάω στο νοσοκομείο. Οι γιατροί μου είπαν πώς έχω πνευμονία. Τις πρώτες ημέρες μου στο νοσοκομείο αισθα-

νόμουν αρκετά καλά, ώστε άρχισα να σκέφτομαι πώς για ένα τέτοιο τιποτένιο πράγμα δεν άξιζε ο κόπος να έλθω στο νοσοκομείο. **Η ασθένεια όμως προχωρούσε και ο πυρετός άρχισε γρήγορα να ανεβαίνει.** Όσο πιο πολύ πλησίαζε η κορύφωση της ασθένειάς μου, τόσο χειρότερα αισθανόμουν. Υπήρχαν στιγμές που από τον πυρετό δεν έβλεπα τίποτα γύρω μου.

Παρ' όλα αυτά καθ' όλη τη διάρκεια της ασθένειάς μου, ούτε μία φορά δεν σκέφτηκα το θάνατο. Αυτό συνέβαινε, γιατί πάντα θεωρούσα τον εαυτό μου άνθρωπο πολύ γερό και δυνατό. Ποτέ πριν δεν είχα αρρωστήσει βαριά και για μένα ήταν άγνωστες εκείνες οι σκέψεις περί θανάτου, που δημιουργούν στους ανθρώπους οι βαριές ασθένειες. Ήμουν σίγουρος ότι γρήγορα θα γίνω καλά και συνεχώς ρωτούσα το γιατρό, όταν εκείνος μου έβαζε το θερμόμετρο εάν ανεβαίνει ή εάν πέφτει ο πυρετός.

Ο πυρετός όμως ανέβηκε μέχρι ένα ορισμένο σημείο, εκεί σταμάτησε και δεν κατέβαινε. Πάντα σαν απάντηση στο ερώτημά μου αυτό ο γιατρός έλεγε ***«σαράντα και εννέα δέκατα»,*** ή ***«σαράντα ένα»,*** ή ***«σαράντα και οκτώ δέκατα»,*** το σαράντα ήταν πλέον καθημερινό. ***«Μα είναι δυνατόν, γιατρέ μου, τόσες μέρες το ίδιο πράγμα»,*** του έλεγα με αγανάκτηση και στη συνέχεια τον ρωτούσα εάν και η ανάρρωσή μου θα προχωρήσει με τέτοιους αργούς ρυθμούς. Ο γιατρός έβλεπε την ανυπομονησία μου και προσπαθούσε να με παρηγορήσει. Μου έλεγε ότι στην ηλικία μου και με την καλή υγεία που έχω δεν υπάρχει κανένας λόγος να ανησυχώ και με διαβεβαίωνε ότι με τέτοιες προϋποθέσεις μπορώ πολύ γρήγορα να γίνω καλά και ότι η ανάρρωσή μου θα διαρκέσει μόνο λίγες μέρες.

Πίστεψα απολύτως σ' αυτά που μου είπε ο γιατρός. Περίμενα με ανυπομονησία την κορύφωση της ασθένειάς μου, μετά την οποία, όπως πίστευα, γρήγορα θα γινόμουν καλά. Μία νύχτα αισθάνθηκα πάρα πολύ άσχημα, ο πυρετός ανέβηκε υπερβολικά και με δυσκολία μπορούσα να αναπνέω. Το πρωί όμως η κατά-

στασή μου άλλαξε. Ξαφνικά αισθάνθηκα καλύτερα και μάλιστα τόσο καλά, ώστε μπόρεσα να κοιμηθώ.

Όταν ξύπνησα το πρώτο πράγμα που πέρασε από το μυαλό μου ήταν η ταλαιπωρία που είχα περάσει τη νύχτα εκείνη. Σκέφτηκα ***«…μάλλον αυτή ήταν η κορύφωση της ασθένειάς μου, ίσως τώρα πέσει ο πυρετός και σταματήσει η δύσπνοια».*** Όταν είδα να μπαίνει στο διπλανό δωμάτιο ένας νέος νοσοκόμος τον φώναξα και τον παρακάλεσα να μου βάλει θερμόμετρο. ***«Φαίνεται, κύριέ μου, πώς σιγά-σιγά συνέρχεστε»,*** είπε ο νοσοκόμος χαμογελώντας και αφού κοίταξε το θερμόμετρο μου είπε πάλι ***«δεν έχετε πυρετό, η θερμοκρασία είναι κανονική».*** Χαρούμενος τον ρώτησα ***«σοβαρά;»*** και αυτός μου απάντησε**:** ***«Ορίστε, μπορείτε να δείτε και μόνος σας, δείχνει τριάντα εφτά και ένα. Μου φαίνεται πώς και ο βήχας δεν σας ενοχλούσε πολύ κατά τη διάρκεια της νύχτας!».*** Πραγματικά, μόνο τότε πρόσεξα ότι κατά τη νύχτα, μετά τα μεσάνυχτα και το πρωί δεν έβηχα, ότι ήπια ζεστό τσάι και ότι κουνιόμουν στο κρεβάτι μου, πράγμα πού άλλες φορές μου προκαλούσε το βήχα.

Στις εννιά ώρα ήρθε ο γιατρός, τον πληροφόρησα ότι δεν αισθανόμουν καλά τη νύχτα και ότι, κατά τη γνώμη μου, την περασμένη νύχτα η ασθένεια μου έφτασε στην κορύφωσή της. Του είπα επίσης ότι τώρα αισθάνομαι καλά, τόσο καλά, ώστε το πρωί μπόρεσα να κοιμηθώ λίγες ώρες. ***«Πολύ ωραία»*** απάντησε εκείνος, πλησιάζοντας το τραπέζι πάνω στο οποίο βρισκόταν κάποια χαρτιά, τα οποία ήθελε να δει. Εκείνη τη στιγμή ο νοσοκόμος ρώτησε το γιατρό**:** ***«Συγγνώμη γιατρέ, να βάλουμε θερμόμετρο; Ο κύριος δεν έχει πυρετό και η θερμοκρασία του είναι κανονική».*** Ο γιατρός σηκώνοντας το κεφάλι του και παίρνοντας τα μάτια του από τα χαρτιά, ρώτησε το νοσοκόμο ***«τι σημαίνει κανονική;».*** Το βλέμμα του ήταν γεμάτο απορία και του είπε να μου βάλει ξανά το θερμόμετρο και μάλιστα ο ίδιος πρόσεξε αν είναι σωστά τοποθετημένο.

Αυτή τη φορά η θερμοκρασία, δεν έφτασε καν στους τριάντα εφτά βαθμούς, σταμάτησε στους τριάντα έξι και οκτώ δέκατα. Τότε ο γιατρός έβγαλε από την τσέπη του ένα δικό του θερμόμετρο, το κατέβασε, το κοίταξε προσεκτικά για να βεβαιωθεί ότι λειτουργεί και μου το έβαλε. Και αυτό το δεύτερο θερμόμετρο έδειξε το ίδιο όπως και το πρώτο. Προς μεγάλη μου έκπληξη ο γιατρός δεν χάρηκε καθόλου γι' αυτό το γεγονός, ούτε έκανε τον κόπο να μου χαμογελάσει έστω και τυπικά. Έκανε μερικές σπασμωδικές κινήσεις γύρω από το τραπέζι και βγήκε από το δωμάτιό μου.

Σε λίγο ήρθε στο δωμάτιό μου **ο γενικός γιατρός** του νοσοκομείου. Μαζί με τον δικό μου γιατρό με ακροάστηκαν και με εξέτασαν προσεκτικά. Διέταξαν τους νοσοκόμους να μου βάλουν αμέσως ένα **έμπλαστρο** στην πλάτη μου. Έγραψαν μία **συνταγή** και την έστειλαν με ένα νοσοκόμο στο φαρμακείο με την εντολή να ετοιμάσουν αμέσως το φάρμακο. Ρώτησα τον γενικό γιατρό**: *«Γιατί γιατρέ μου, τώρα πού εγώ αισθάνομαι καλά εσείς καίτε την πλάτη μου με έμπλαστρα;»*.** Μου φάνηκε πώς τον εκνεύρισα μ' αυτή την ερώτησή μου και αυτός μου απάντησε με αγανάκτηση**: *«Δεν μπορούμε να σας αφήσουμε στην τύχη σας, μόνο και μόνο επειδή αυτή τη στιγμή αισθάνεστε καλύτερα! Πρέπει όλες τις ακαθαρσίες πού μαζεύτηκαν μέσα σας σ' όλο αυτό το διάστημα να τις βγάλουμε έξω».***

Τρεις ώρες αργότερα **ο δικός μου γιατρός** με επισκέφτηκε ξανά. Έλεγξε το έμπλαστρο στην πλάτη μου και με ρώτησε πόσες φορές πήρα το φάρμακο. Όταν του απάντησα **''τρεις'',** αυτός με ρώτησε εάν είχα βήχα και του απάντησα ότι αυτό δεν συνέβηκε ούτε μία φορά. Τότε εγώ ρώτησα το νοσοκόμο, ο οποίος σχεδόν πάντα βρισκόταν δίπλα στο κρεβάτι μου: ***«Πέστε μου, σας παρακαλώ, τι περιέχει αυτό το φάρμακο, γιατί αυτό μου προκαλεί εμετό;».*** Ο νοσοκόμος μου είπε πως έχει διάφορες αποχρεμπτικές ουσίες. Εδώ φέρθηκα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως φέρονται οι σύγχρονοι αρνητές, όταν πρόκειται για θέματα πίστης. Ενώ δεν καταλάβαινα τίποτα κατέκρινα στη σκέψη μου

τους γιατρούς, που μου έδωσαν το αποχρεμπτικό φάρμακο τη στιγμή που, κατά τη γνώμη μου, δεν το χρειαζόμουν καθόλου.

Μετά από δύο ώρες περίπου μπήκαν στο δωμάτιό μου πάλι οι γιατροί. **Τώρα ήταν τρεις γιατροί.** Οι δύο δικοί μας γιατροί και ένας τρίτος, ξένος γιατρός, ένας άνθρωπος λεβεντόκορμος και σπουδαίος. Πολλή ώρα με εξέταζαν και με στηθοσκοπούσαν. Έφεραν και μία φιάλη οξυγόνου. ***«Τι το χρειάζομαι αυτό τώρα»*** τους ρώτησα με απορία. ***«Αυτό μας χρειάζεται για να αερίσουμε λίγο τούς πνεύμονές σας. Μου φαίνεται πώς αυτοί ψήθηκαν από τον πυρετό»*** απάντησε ο ξένος γιατρός.

Εγώ όμως, χωρίς να γνωρίζω την τραγικότητα της κατάστασής μου, συνέχιζα τις ερωτήσεις**: *«Πέστε μου, γιατρέ, τι διαπιστώσατε στην πλάτη μου και συνέχεια ασχολείστε μ' αυτή; Τρεις φορές την έχετε εξετάσεις και όλη την έχετε καλύψει με έμπλαστρο;».***

Αισθανόμουν πολύ πιο καλά από ότι τις προηγούμενες ημέρες και από τη σκέψη μου δεν περνούσε τίποτε το θλιβερό και άσχημο. Τίποτα από αυτά πού συνέβαιναν γύρω μου δεν με οδήγησαν στο να συνειδητοποιήσω την πραγματική μου κατάσταση. Ακόμα και την παρουσία ενός ξένου γιατρού την θεώρησα σαν έλεγχο, ή κάτι παρόμοιο. Δεν είχα καν σκεφτεί ότι τον κάλεσαν ειδικά για μένα επειδή η κατάσταση της υγείας μου απαιτούσε σύγκληση ιατρικού συμβουλίου.

Την τελευταία ερώτησή μου την έκανα με τόσο αβίαστο και εύθυμο τόνο, ώστε κανένας από τους γιατρούς μου δεν τόλμησε ούτε με νύξεις να μου δώσει να καταλάβω την καταστροφή πού πλησίαζε. Και είναι αλήθεια, πώς να εξηγήσεις σ' έναν άνθρωπο που ελπίζει ότι του έμειναν μόνο λίγες ώρες ζωής. ***«Μα τώρα ακριβώς υπάρχει απόλυτη ανάγκη να σας φροντίσουμε»*** μου απάντησε ο γιατρός πολύ αόριστα. Αλλά και αυτή την απάντησή του εγώ την ερμήνευσα θετικά. Σκέφτηκα δηλαδή ότι τώρα, αφού πέρασα την κορύφωση της ασθένειας και η δύναμη της ασθέ-

νειας άρχισε σιγά-σιγά να κλονίζεται, είναι η κατάλληλη στιγμή που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλα τα μέσα για να διώξουμε οριστικά την ασθένεια και να βοηθήσουμε τον οργανισμό στην αποκατάσταση της υγείας του.

Θυμάμαι πώς γύρω στις τέσσερις με έπιασε ένα δυνατό ρίγος και εγώ για να ζεσταθώ τυλίχτηκα με μία κουβέρτα. Ξαφνικά αισθάνθηκα πολύ άσχημα. Φώναξα το νοσοκόμο και αυτός όταν με πλησίασε, σήκωσε το κεφάλι μου από το μαξιλάρι και μου έδωσε τη φιάλη με το οξυγόνο. Κάπου χτύπησε το κουδούνι και σε λίγα λεπτά στο δωμάτιό μου μπήκε τρέχοντας ο προϊστάμενος των νοσοκόμων και λίγο αργότερα ο ένας μετά τον άλλον οι δύο γιατροί.

5. ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑ

Ίσως κάποια άλλη στιγμή, όλη αυτή η ασυνήθιστη συγκέντρωση όλου σχεδόν του προσωπικού του νοσοκομείου γύρω από το κρεβάτι μου, αλλά και ο πολύ λίγος χρόνος που χρειάστηκε για να συγκεντρωθούν, αναμφίβολα θα μου προκαλούσε έκπληξη και ίσως θα με έφερνε σε αμηχανία. Τώρα όμως έμεινα τελείως αδιάφορος γι' αυτό το γεγονός, σαν να μην με αφορούσε αυτό. **Μία παράξενη αλλαγή έγινε ξαφνικά μέσα μου.** Ενώ πριν από ένα λεπτό ήμουν γεμάτος ζωή, τώρα αν και τα έβλεπα όλα και είχα πλήρη συνείδηση αυτών που συνέβαιναν γύρω μου όμως είχα μία τέτοια αδιαφορία και μία τέτοια αποξένωση που δεν μπορεί να περιγραφεί.

Αδιανόητη για ένα ζωντανό πλάσμα. Όλη η προσοχή μου συγκεντρώθηκε σε μένα τον ίδιο. Και εδώ όμως παρατηρούσα μία παράξενη ιδιομορφία, μία κατά κάποιο τρόπο **διχοτόμηση**. Είχα πλήρη συνείδηση του εαυτού μου και καθαρές τις αισθήσεις μου και όμως ταυτόχρονα έβλεπα τον εαυτό μου με τόση αδιαφορία, σαν να είχα χάσει τελείως τις φυσικές αισθήσεις.

Είδα, για παράδειγμα, το γιατρό που σήκωσε το χέρι μου για να μετρήσει τον σφυγμό μου. Έβλεπα και κατανοούσα αυτά

που έκανε αλλά δεν αισθανόμουν το άγγιγμα του. Έβλεπα τους γιατρούς οι οποίοι με σήκωσαν στο κρεβάτι και κάτι έκαναν στην πλάτη μου. Εκεί στην πλάτη μου παρουσιάστηκε το οίδημα. Τους έβλεπα και κατανοούσα αυτά πού έκαναν. Όμως δεν αισθανόμουν τίποτα και όχι γιατί είχα χάσει τις αισθήσεις μου, αλλά γιατί αυτό που έκαναν δεν με αφορούσε. Εγώ κλείστηκα κάπου στο βάθος του εαυτού μου και δεν άκουγα και δεν παρακολουθούσα τίποτα από αυτά που έκαναν σε μένα, **σαν να αποκαλύφτηκαν ξαφνικά μέσα μου δύο υπάρξεις.**

Η μία ύπαρξη, που είναι η πιο σημαντική και που είναι κρυμμένη στο βάθος του εαυτού μου και η άλλη ύπαρξη, που είναι η εξωτερική πλευρά του εαυτού και που ασφαλώς είναι μικρότερης σημασίας. **Και τώρα ο συνδετικός κρίκος που τις ένωνε μεταξύ τους κάηκε ή έλιωσε και αυτές διασπάστηκαν.** Την μία ύπαρξη *(την ισχυρότερη)* την αισθανόμουν έντονα, ενώ για την άλλη ύπαρξη *(την ασθενέστερη)* αδιαφορούσα τελείως. Το ασθενέστερο αυτό στοιχείο ήταν το σώμα μου. Μπορώ να φανταστώ πώς λίγες ημέρες νωρίτερα θα με ξάφνιαζε η αποκάλυψη του εσωτερικού μου εαυτού, άγνωστου μέχρι τότε, που όμως κατά πολύ υπερείχε του άλλου μισού, το οποίο σύμφωνα με τις πεποιθήσεις μου αποτελούσε τον όλο άνθρωπο και το οποίο τώρα δεν πρόσεχα σχεδόν καθόλου.

Πολύ παράξενη ήταν αυτή η κατάσταση: Ενώ ήμουν ζωντανός, τα έβλεπα, τα άκουγα και τα κατανοούσα όλα και όμως ταυτόχρονα δεν έβλεπα και δεν κατανοούσα τίποτα, αισθανόμενος αυτή την απόλυτη αποξένωση. Ο γιατρός με ρώτησε κάτι, τον άκουσα και κατάλαβα αυτό που με ρώτησε, αλλά δεν του απάντησα. Δεν απάντησα επειδή για μένα δεν υπήρχε λόγος να μιλήσω μαζί του. **Αυτός φρόντιζε και ανησυχούσε για μένα, για εκείνο όμως το ασθενέστερο μισό του εαυτού μου (για το σώμα του), το οποίο δεν είχε πια για μένα καμιά σημασία**.

Όμως ξαφνικά αυτό το άλλο μου μισό με έκανε να το προ-

σέξω και αυτό έγινε πολύ απότομα και με έναν τρόπο ασυνήθιστο. Ξαφνικά αισθάνθηκα ότι κάποια δύναμη με τραβάει δυνατά **προς τα κάτω**. Τα πρώτα λεπτά αισθανόμουν σαν να ήταν κρεμασμένα σε όλα τα μέλη του σώματός μου μεγάλα βάρη, αργότερα η δύναμη αυτή αυξήθηκε τόσο πολύ, που η λέξη βάρος δεν μπορεί να εκφράσει εκείνη την πίεση πού αισθανόμουν.

Σ' αυτή την περίπτωση λειτουργούσε ένας άλλος νόμος της έλξης, με δύναμη χίλιες φορές μεγαλύτερη από τη συνηθισμένη. Μου φαινόταν πώς το κάθε μέλος του σώματός μου, κάθε τρίχα, κάθε φλέβα και κάθε κύτταρο έλκονται από κάποια τέτοια δύναμη που δεν μπορείς να της αντισταθείς, όπως ένας πολύ δυνατός μαγνήτης έλκει κομμάτια σιδήρου.

Όμως αυτή η αίσθηση, όσο δυνατή και να ήταν, δεν με εμπόδιζε να σκέφτομαι και να τα καταλαβαίνω όλα. Συνειδητοποιούσα το παράδοξο αυτής της κατάστασης, είχα και την αίσθηση της πραγματικότητας, ότι δηλαδή βρίσκομαι ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου, ότι το δωμάτιό μου βρίσκεται στο δεύτερο όροφο και ότι κάτω από αυτό υπάρχει ένα άλλο δωμάτιο.

Ταυτόχρονα όμως ήμουν σίγουρος ότι αν υπήρχαν κάτω όχι ένα, αλλά ακόμα άλλα δέκα δωμάτια, το ένα πάνω στο άλλο, αυτά θα άνοιγαν για να περάσω εγώ. Προς τα που όμως να πάω**; Για να πάω κάτω στο βάθος της γης.** Ναι, στο βάθος της γης! Γι' αυτό ήθελα να ξαπλώσω στο πάτωμα και προσπάθησα να το κάνω. **"Ψυχορραγεί",** άκουσα να λέει ο γιατρός. Επειδή δεν μιλούσα και ήμουν συγκεντρωμένος στον εαυτό μου, το βλέμμα μου δεν έκφρασε τίποτα και ήταν αδιάφορο. Οι γιατροί νόμισαν ότι έχασα τις αισθήσεις μου και γι' αυτό μιλούσαν ανοιχτά, αλλά εγώ, όλα όσα έλεγαν τα καταλάβαινα πολύ καλά.

Όταν άκουσα αυτά που έλεγε ο γιατρός, σκέφτηκα**: *«Ψυχορράγημα σημαίνει θάνατος!».*** Αναρωτιόμουν**: *«Πραγματικά είναι δυνατόν εγώ να πεθάνω; Μα πώς και γιατί να συμβεί;»*** Αυτό δεν μπορούσα να το εξηγήσω στον εαυτό μου. Ξαφνικά θυ-

μήθηκα τις σκέψεις κάποιων επιστημόνων, που είχα διαβάσει κάποτε, εάν αληθινά είναι οδυνηρός ο θάνατος. Έκλεισα τα μάτια μου και συγκεντρώθηκα σ' αυτά που γίνονταν μέσα μου. Σωματικούς πόνους δεν είχα και όμως υπέφερα και βασανιζόμουν. **Γιατί; Ποια ήταν η αιτία του πόνου;** Ήξερα από ποια ασθένεια πεθαίνω**;** Μήπως με έπνιγε το οίδημα, ή αυτό εμπόδιζε την κανονική λειτουργία της καρδιάς μου και γι' αυτό υπέφερα**;** Δεν ξέρω, ίσως για τους γιατρούς αυτή να ήταν η αιτία του θανάτου που με πλησίαζε, αλλά αυτό δεν με απασχολούσε.

Ο κόσμος αυτός με τους γιατρούς που ήταν σκυμμένοι επάνω στο σώμα μου, αλλά και όλους τους ανθρώπους ήταν πια για μένα ένας ξένος κόσμος. Το μόνο που αισθανόμουν ήταν αυτή η ανυπέρβλητη έλξη, για την οποία μίλησα παραπάνω.

Αισθανόμουν ότι κάθε στιγμή η έλξη αυτή να δυναμώνει και ότι γρήγορα πλησιάζω και σχεδόν αγγίζω εκείνο το μαγνήτη που με έλκυε. Ήξερα ότι μόλις τον αγγίξω, θα γίνω ένα μ' αυτόν και καμιά δύναμη στον κόσμο δεν θα μπορέσει να με χωρίσει από αυτόν. Και όσο πλησίαζε αυτή η στιγμή, τόσο περισσότερο φοβόμουν και τόσο μεγαλύτερο βάρος αισθανόμουν μέσα στην ψυχή μου. Όλη η ύπαρξη μου διαμαρτυρόταν. Αισθανόμουν ότι δεν είναι δυνατόν να ενωθώ εγώ ολόκληρος μ' αυτό, κάτι θα μείνει ελεύθερο και αυτό το κάτι με όλες τις δυνάμεις του προσπαθούσε να απομακρυνθεί από αυτό το κέντρο έλξης.

Αυτός ακριβώς ο αγώνας που γινόταν μέσα μου, ήταν που μου προκαλούσε τον πόνο και με βασάνιζε. Βέβαια η σημασία της λέξης "ψυχορράγημα", που άκουσα από τους γιατρούς, μου ήταν γνωστή, αλλά τώρα όλα μέσα μου άλλαξαν. Εάν άκουγα αυτή τη λέξη τότε, όταν οι τρεις γιατροί με εξέταζαν, σίγουρα θα τρόμαζα. Επίσης είναι σίγουρο ότι, εάν δεν γινόταν μέσα μου η παράξενη αυτή αλλαγή και εξακολουθούσα να παραμένω στην προηγούμενη κατάσταση, θα ερμήνευα διαφορετικά όλα όσα συνέβαιναν μέσα μου τώρα.

Τώρα, όμως, τα λόγια του γιατρού μου προκάλεσαν μεν κάποια έκπληξη, αλλά όχι φόβο. Δεν αισθανόμουν φόβο όπως συνήθως αισθάνονται οι άνθρωποι όταν σκέφτονται το θάνατο. Η εξήγηση της κατάστασης στην οποία βρισκόμουν δεν ταίριαζε καθόλου με τις πεποιθήσεις τις οποίες είχα στην προηγούμενη ζωή μου. Σκέφτηκα**: *«Αυτό είναι. Είναι η γη που με τραβάει κάτω και αυτό το γεγονός ήταν τώρα ξεκάθαρο για μένα. Δεν τραβάει όμως εμένα, αλλά τραβάει αυτό που μου έδωσε για ένα χρονικό διάστημα. Η γη τραβάει το σώμα, ή το ίδιο το σώμα από μόνο του θέλει να πάει στη γη;»***

Αυτό πού προηγουμένως μου φαινόταν πολύ φυσικό και σίγουρο, ότι δηλαδή μετά τον θάνατο θα διαλυθώ και θα γίνω σκόνη, **ότι δεν υπάρχει μετά θάνατον ζωή,** τώρα μου φαινόταν παράλογο και αντίθετο με τους νόμους της φύσης. ***«Όχι, δεν Θα χαθώ ολοκληρωτικά»*** φώναξα δυνατά και προσπάθησα να α-παλλαγώ από τη δύναμη που με έλκυε και ξαφνικά κατάλαβα ότι δεν αισθάνομαι πια αυτή την έλξη. Τότε άνοιξα και τα μάτια μου.

Στη μνήμη μου αποτυπώθηκαν με όλες τις λεπτομέρειες, όλα αυτά που είδα εκείνη τη στιγμή. Όπως τα είδα, τέσσερα πράγματα μου τράβηξαν την προσοχή**:**

- Είδα ότι στέκομαι μόνος μου στη μέση του δωματίου και στα δεξιά μου είδα **το προσωπικό του νοσοκομείου,** το οποίο μαζεύτηκε γύρω από το κρεβάτι μου, σχηματίζοντας ένα ημικύκλιο.
- Κρατώντας τα χέρια πίσω, στεκόταν **ο γενικός γιατρός** του νοσοκομείου και με προσοχή κοίταζε κάτι που εγώ δεν μπορούσα να το δω, επειδή οι άλλοι με εμπόδιζαν.
- Δίπλα του στεκόταν ένας **γέρος νοσοκόμος** λίγο σκυμμέ-νος εμπρός, που κρατούσε στα χέρια του μία φιάλη οξυγό-νου και δεν ήξερε τι να την κάνει, να την πάει έξω, ή να την κρατήσει επειδή ίσως θα μπορούσε να χρειαστεί.
- Ένας άλλος **νέος νοσοκόμος** σκυμμένος κρατούσε κάτι το

οποίο δεν μπόρεσα να δω, διότι με εμπόδιζε ο ώμος του, είδα μόνο λίγο το μαξιλάρι μου.

Αυτό μου φάνηκε περίεργο. Εκεί που στεκόταν αυτή η ομάδα των ανθρώπων ήταν το κρεβάτι μου. Αναρωτήθηκα**: *«Ποιο πράγμα τώρα ήταν που τραβούσε την προσοχή τους; Τι κοίταζαν αυτοί, αν και εγώ τώρα δεν ήμουν εκεί, αλλά στεκόμουν στη μέση του δωματίου;»*** Πλησίασα και κοίταξα εκεί, όπου κοιτούσαν όλοι αυτοί οι άνθρωποι. Εκεί πάνω στο κρεβάτι βρισκόμουν εγώ, ήταν το σώμα μου. Δεν φοβήθηκα όταν είδα τον εαυτό μου, απορούσα όμως, πως είναι δυνατόν να γίνεται κάτι τέτοιο. Αισθάνομαι ότι είμαι εδώ, αλλά συγχρόνως να είμαι και εκεί.

Κοίταξα τον εαυτό μου. Δεν χωρούσε αμφιβολία ότι εγώ ήμουν αυτός, που ήταν στο κρεβάτι, ήμουν ακριβώς όπως ήμουν και προηγουμένως. Ήθελα με το δεξί μου χέρι να πιάσω το αριστερό. Το ένα χέρι πέρασε μέσα από το άλλο. Προσπάθησα να πιάσω με τα χέρια τη μέση μου και πάλι τα χέρια μου πέρασαν μέσα από το σώμα μου, σαν να υπήρχε στη θέση του ένα κενό. Το γεγονός αυτό μου προξένησε μεγάλη έκπληξη. Ήθελα κάποιος να με βοηθήσει να καταλάβω τι γίνεται.

Έκανα δύο - τρία βήματα και άπλωσα το χέρι μου για να πιάσω το χέρι του γιατρού. Όμως είχα την αίσθηση ότι περπατώ κάπως παράξενα, τα πόδια μου δεν πατούσαν στο έδαφος. Το χέρι μου παρ' όλη την προσπάθειά μου δεν κατάφερε να αγγίξει το χέρι του γιατρού. Δέκα με δεκαπέντε εκατοστά μου έμειναν και όμως δεν μπόρεσα να τον αγγίξω. Προσπάθησα να στηριχτώ καλά στο πάτωμα. Το σώμα μου με υπάκουε και κατέβαινε κάτω, όμως μου ήταν αδύνατο να σταθώ στο πάτωμα, όπως επίσης και να πιάσω το σώμα του γιατρού και πάλι σ' αυτή την περίπτωση μου έμεινε μόνο τόσο λίγη απόσταση, την οποία όμως με τίποτα δεν μπόρεσα να καλύψω.

Τότε θυμήθηκα το εξής περιστατικό: Πριν λίγες ημέρες είδα μία νοσοκόμα, η οποία για να προφυλάξει το φάρμακό μου

έβαλε το μπουκαλάκι που περιείχε το φάρμακο μέσα σε μία κανάτα με κρύο νερό. Όμως επειδή υπήρχε πολύ νερό μέσα στην κανάτα και επειδή το μπουκαλάκι ήταν πολύ ελαφρό, αμέσως αυτό αναδύθηκε. Η νοσοκόμα επειδή δεν κατάλαβε τι γίνεται, προσπάθησε για δεύτερη φορά και για τρίτη φορά να το βάλει μέσα. Το κρατούσε και με το δάκτυλό της, αλλά μόλις το σήκωνε, το μπουκαλάκι αμέσως αναδυόταν.

Το ίδιο προφανώς γινόταν και με μένα στην τωρινή μου κατάσταση. Τώρα για μένα ο αέρας ήταν πολύ πυκνός. ***«Μα τι επιτέλους συμβαίνει;»*** φώναξα στο γιατρό. Όμως η ατμόσφαιρα γύρω μου ήταν ήδη τελείως διαφορετική, δεν μπορούσε καν να μεταδώσει τη φωνή μου. Κατάλαβα τότε τον πλήρη αποχωρισμό μου από το περιβάλλον, την παράξενη μοναξιά μου και με έπιασε πανικός. Ήταν πραγματικά φρικτή αυτή η παράξενη μοναξιά μου. Εάν ο άνθρωπος χάνεται στο δάσος ή καταποντίζεται στο πέλαγος, εάν καίγεται στη φωτιά, ή εάν βρίσκεται στην απομόνωση, ποτέ δεν χάνει την ελπίδα. Ξέρει ότι μπορεί να ακουστεί.

Ξέρει ότι εάν κάποιος ακούσει την κραυγή του μπορεί να τον βοηθήσει. Η μοναξιά του θα κρατήσει μόνο μέχρι εκείνη τη στιγμή που θα δει κάποιο ζωντανό πλάσμα. Θα μπει ο φύλακας στο κελί του και αυτός μπορεί να του μιλήσει, να του πει αυτό που θέλει και εκείνος να τον καταλάβει. Αλλά να βλέπεις γύρω σου ανθρώπους, να τους ακούς και να καταλαβαίνεις τι λένε και ταυτόχρονα να ξέρεις ότι σε καμιά περίπτωση δεν θα ακούσουν τη φωνή σου και ότι δεν μπορείς να περιμένεις βοήθεια εάν θα χρειαστεί, τότε από μία τέτοια μοναξιά σου σηκώνεται η τρίχα στο κεφάλι σου και παγώνει το αίμα στις φλέβες σου.

Προτιμότερο είναι να βρίσκεσαι σε κάποιο ερημονήσι, παρά να αισθάνεσαι τέτοια μοναξιά. Εκεί με τη φύση θα μπορούσες τουλάχιστον να επικοινωνείς. Σε μένα μόνο αυτή η στέρηση της δυνατότητας να επικοινωνώ με τον γύρω κόσμο, που δεν είναι φυσική για τον άνθρωπο, μου προκαλούσε τέτοιο τρόμο και τέ-

τοια αίσθηση αδυναμίας, που σε καμιά άλλη περίπτωση, νομίζω, ο άνθρωπος δεν μπορεί να αισθανθεί και που είναι δύσκολο να την περιγράψω με τα λόγια.

Εγώ όμως δεν υποχώρησα, προσπάθησα με διάφορους τρόπους να τους κάνω να με προσέξουν, άλλα όλες οι προσπάθειές μου δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα και με οδήγησαν σε πλήρη απελπισία. ***«Είναι δυνατόν να μη με βλέπουν;»*** σκεφτόμουν απελπισμένος. Ξανά και ξανά πλησίαζα τους ανθρώπους που στέκονταν γύρω από το κρεβάτι μου. Όμως κανένας από αυτούς δεν γύριζε και δεν με πρόσεχε.

Κοιτούσα με απορία τον εαυτό μου και δεν μπορούσα να καταλάβω **γιατί δεν με έβλεπαν**, ήμουν εγώ ο ίδιος, όπως ήμουν και προηγουμένως. Όταν όμως πάλι προσπάθησα να ψηλαφίσω το σώμα μου, το χέρι μου έσκισε τον αέρα, τίποτα δεν άγγιξε. ***«Δεν είμαι φάντασμα, έχω πλήρη αίσθηση της πραγματικότητας, το σώμα μου είναι πραγματικό και όχι μία απατηλή οφθαλμαπάτη»*** σκεφτόμουν και ξανά κοιτούσα με προσοχή τον εαυτό μου.

Δεν χωρούσε αμφιβολία ότι το σώμα μου ήταν πραγματικό, επειδή καθαρά έβλεπα ακόμα και το πιο λεπτό σημάδι επάνω του. Η εξωτερική του εμφάνιση έμεινε η ίδια, πιθανόν όμως να είχαν αλλάξει οι ιδιότητές του. Ήταν αδύνατον πλέον να το αγγίξω και ο γύρω αέρας έγινε πια πολύ πυκνός για το σώμα μου και δεν επέτρεπε την επαφή του με τα πράγματα.

Πέρασε από το μυαλό μου η σκέψη ***«αυτό είναι "πνευματικό σώμα", έτσι νομίζω ότι λέγεται αυτό, γιατί όμως να συνέβη με μένα;»*** Αναρωτιόμουν όλα αυτά, προσπαθώντας να θυμηθώ κάτι για παρόμοιες καταστάσεις και παράξενες αλλαγές στους ασθενείς ανθρώπους. ***«Όχι, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, τελείωσαν όλα»,*** είπε αυτή τη στιγμή ένας από τους γιατρούς με απελπισία, φεύγοντας από το κρεβάτι επάνω στο οποίο βρισκόταν ο άλλος μου εαυτός.

6. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

Συνεχίζω την περιγραφή των γεγονότων, ενόσω βρισκόμουν έξω από το σώμα μου, κάτι που ακόμα δεν είχα συνειδητοποιήσει τι ακριβώς μου είχε συμβεί.

Στενοχωριόμουν πολύ για το ότι, όλοι αυτοί οι άνθρωποι, γιατροί και νοσοκόμοι, ασχολούνταν με τον **άλλον εαυτό μου**, τον οποίο εγώ δεν αισθανόμουν καθόλου και που για μένα δεν υπήρχε πια, ενώ καθόλου δεν πρόσεχαν τον **άλλον εαυτό μου** τον πραγματικό, ο οποίος τα αισθανόταν όλα και βασανιζόταν από τον φόβο της αβεβαιότητας και χρειαζόταν τη βοήθειά τους.

«Γιατί δεν με αναζητούν, πραγματικά δεν καταλαβαίνουν ότι εγώ δεν βρίσκομαι εκεί;» σκέφτηκα με δυσαρέσκεια και πλησίασα το κρεβάτι μου για να δω εκείνον τον εαυτό μου ο οποίος σε βάρος του πραγματικού εαυτού μου τραβούσε την προσοχή αυτών των ανθρώπων. Τον κοίταξα και τότε για πρώτη φορά σκέφτηκα ότι αυτό που μου συνέβη, στη γλώσσα μας, στη γλώσσα των ζωντανών ανθρώπων, *ονομάζεται* **θάνατος.** Η σκέψη αυτή μου ήλθε στο μυαλό, επειδή το σώμα που ήταν ξαπλωμένο στο κρεβάτι φαινόταν σαν πτώμα. Ήταν ακίνητο, άψυχο, με πρόσωπο χλωμό σαν το κερί. Τα μελανά χείλια ήταν σφιγμένα.

Αυτό μου θύμισε έντονα άλλα πτώματα, τα οποία είχα δει άλλοτε στη ζωή μου. Από πρώτη άποψη μπορεί να φανεί παράξενο ότι μόνο τότε, **όταν είδα το άψυχο σώμα μου**, κατάλαβα τι ακριβώς συνέβη σε μένα και πραγματικά αν εξετάσουμε προσεκτικά αυτά που αισθανόμουν εκείνη τη στιγμή θα γίνει κατανοητή αυτή η αμηχανία μου.

Στο νου μας η λέξη **"θάνατος"** συνδέεται αδιάρρηκτα με τον αφανισμό και με το τέλος της ζωής. Αυτό, μου έφερε αμέσως ερωτηματικά που ζητούσαν απάντηση**:**

- ***«...Αλλά πώς ήταν δυνατόν εγώ να σκέφτομαι ότι πέθανα, αφού ούτε για ένα λεπτό δεν έχασα την αυτοσυνειδησία μου, αφού αισθανόμουν τον εαυτό μου ζωντανό και μάλιστα είχα***

και την ικανότητα να ακούω, να βλέπω, να αισθάνομαι, να κινούμαι, να σκέφτομαι και να μιλάω;»

- ***«...Για ποιο αφανισμό μπορεί να γίνεται λόγος όταν πολύ καλά έβλεπα τον εαυτό μου και ταυτόχρονα συνειδητοποιούσα το παράδοξο της κατάστασης στην οποία βρέθηκα;»***

Ακόμα και τα λόγια του γιατρού ***«όλα τελείωσαν»*** δεν τράβηξαν την προσοχή μου, ούτε με ανάγκασαν να καταλάβω τι μου συνέβη, διότι αυτό που μου συνέβη δεν συμφωνούσε καθόλου με την αντίληψη που είχα και έχουμε γενικά περί θανάτου. Η αποξένωση από το περιβάλλον και ο διχασμός της προσωπικότητάς μου, θα μπορούσε να με κάνει να ερμηνεύσω το συμβάν, στην περίπτωση που πίστευα ότι υπάρχει η ψυχή και εφόσον ήμουν άνθρωπος θρησκευόμενος. Όμως τέτοιες προϋποθέσεις δεν υπήρχαν, με οδηγούσαν μόνο οι αισθήσεις μου.

Αυτή η αίσθηση ότι είμαι ζωντανός ήταν τόσο καθαρή, που όλα τα παράξενα αυτά φαινόμενα, μου προκαλούσαν έκπληξη και μόνο. Δεν ήμουν σε θέση να συνδέσω αυτό που αισθανόμουν με τη συνηθισμένη αντίληψη περί θανάτου. Δεν ήταν δυνατόν, έχοντας πλήρη αυτοσυνειδησία, να σκέφτομαι πώς δεν υπάρχω, ότι έχω πεθάνει, **άρα τι είναι "θάνατος;"** Αργότερα, άκουσα πολλές φορές από θρησκευόμενους ανθρώπους (από αυτούς δηλαδή πού δεν αρνούνται την ύπαρξη της ψυχής και την μετά θάνατον ζωή), ότι η ανθρώπινη ψυχή μόλις ελευθερωθεί από το φθαρτό σώμα, αμέσως γίνεται **πάνσοφη.**

Τίποτα όμως δεν είναι ακατανόητο ή παράξενο για την ψυχή στην καινούρια της ζωή, στον καινούριο τρόπο ύπαρξής της. Όχι μόνο προσαρμόζεται αμέσως στους καινούριους νόμους του άλλου κόσμου, ο οποίος της αποκαλύπτεται και στην αλλαγμένη ύπαρξή της, αλλά όλα αυτά είναι τόσο οικεία γι' αυτήν, **ώστε αισθάνεται ότι το πέρασμα αυτό από τη μία κατάσταση στην άλλη ότι είναι η επιστροφή στην ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ της ΠΑΤΡΙΔΑ και στη φυσική της κατάσταση, είναι η επιστροφή στο**

πραγματικό περιβάλλον για το οποίο πλάσθηκε. Αυτή η πεποίθηση στηρίζεται κυρίως στο γεγονός ότι η ψυχή είναι άυλη, όπως είναι το πνεύμα και για το πνεύμα φυσικά δεν μπορούν να υπάρχουν οι περιορισμοί που υπάρχουν για έναν σαρκικό άνθρωπο. Η σκέψη αυτή είναι τελείως εσφαλμένη.

Από την παραπάνω περιγραφή φαίνεται πολύ καθαρά ότι μετατέθηκα σ' αυτόν τον καινούριο κόσμο ακριβώς ο ίδιος, όπως έφυγα από τον παλαιό κόσμο, με τις ίδιες σχεδόν ικανότητες, ιδέες και γνώσεις που είχα ζώντας σωματικά στη γη. **Όταν ήθελα να κάνω αισθητή την παρουσία μου** χρησιμοποιούσα τους τρόπους που συνήθως χρησιμοποιούν όλοι οι ζωντανοί άνθρωποι, δηλαδή φώναζα τους άλλους, τους πλησίαζα, προσπαθούσα να τους αγγίξω ή να τους σπρώξω. Όταν πρόσεξα ότι το σώμα μου έχει καινούριες ιδιότητες, αυτό μου φάνηκε παράξενο.

Επομένως οι συνήθειες με τις οποίες σκεφτόμουν και ζούσα παρέμειναν οι ίδιες, ειδάλλως αυτά που γίνονταν δεν θα μου φαίνονταν παράξενα και για να βεβαιωθώ ότι το σώμα μου πραγματικά υπάρχει, δεν θα χρησιμοποιούσα τους συνηθισμένους τρόπους. Ακόμα και όταν κατάλαβα ότι πέθανα, δεν συνειδητοποίησα, κατά κάποιον καινούργιο τρόπο, την αλλαγή που μου έγινε και απορώντας αποκαλούσα το σώμα μου **"πνευματικό"** ή ξαφνικά μου ερχόταν η σκέψη ότι πιθανώς τέτοιο ήταν το σώμα των πρωτοπλάστων και οι δερμάτινοι χιτώνες που τους δόθηκαν μετά την πτώση και για τους οποίους μιλάει η Αγία Γραφή, η Βίβλος. Είναι πιθανόν, αυτό το φθαρτό σώμα που τώρα βλέπω να είναι ξαπλωμένο επάνω στο κρεβάτι, σε λίγο καιρό θα μεταβληθεί σε σκόνη.

Με λίγα λόγια, προσπαθώντας να καταλάβω το γεγονός που συνέβαινε, **το εξηγούσα σύμφωνα με τις γήινες θεωρήσεις και έννοιες και αυτό είναι φυσικό.** Η ψυχή βέβαια είναι σαν πνεύμα, αλλά πνεύμα που πλάστηκε ή δόθηκε για να ζει μαζί με το σώμα. **Τότε, πώς μπορεί για την ψυχή το σώμα να**

είναι φυλακή και δεσμά, να την αιχμαλωτίζει και να την αναγκάζει να ζει με έναν τρόπο, ο οποίος είναι ξένος προς τη φύση της; Όχι, το σώμα είναι η πιο κατάλληλη κατοικία της ψυχής, γι' αυτό όταν η ψυχή έρχεται στον καινούριο της κόσμο (όπως συνέβη και με μένα τώρα), βρίσκεται σε ένα ικανό στάδιο ανάπτυξης και ωριμότητας, στο οποίο έφτασε, επειδή έζησε στο σώμα και αυτή η ζωή μέσα στο σώμα είναι φυσική για την ψυχή.

Βεβαίως εάν ο άνθρωπος στη ζωή του ήταν πνευματικά καλλιεργημένος και είχε και προθυμία πνευματική, τότε στον καινούριο αυτό κόσμο τα περισσότερα πράγματα θα είναι γι' αυτόν οικεία και κατά συνέπεια και πιο κατανοητά από ότι στην ψυχή εκείνου του ανθρώπου, ο οποίος ποτέ στη ζωή του δεν μελέτησε τον άλλο κόσμο.

Η πρώτη ψυχή *(η καλλιεργημένη)* όταν θα βρεθεί εκεί, θα είναι αμέσως σε θέση, ας πούμε, να διαβάσει, έστω αργά και συλλαβίζοντας τις λέξεις, ενώ **η άλλη ψυχή** *(η μη καλλιεργημένη πνευματικά)* θα πρέπει να αρχίσει από το αλφάβητο, όπως συνέβη και στη δική μου περίπτωσή. Θα χρειαστεί αρκετός χρόνος για να συνειδητοποιήσει το **γεγονός** αυτό, το όποιο ποτέ δεν το είχε σκεφτεί και για να γνωρίσει την **χώρα** στην οποία βρέθηκε και την οποία ποτέ πριν δεν είχε επισκεφτεί νοερά.

Όταν αργότερα θυμόμουν την κατάσταση στην οποία βρέθηκα και σας περιγράφω, έβλεπα ότι ο νους μου λειτουργούσε τότε με τόση δύναμη και ταχύτητα, ώστε, όπως μου φαινόταν, δεν χρειαζόταν καθόλου χρόνος για να σκεφτώ, να συγκρίνω ή να θυμηθώ κάτι. Μόλις κάτι εμφανιζόταν μπροστά μου η μνήμη μου διαπερνώντας το παρελθόν έβρισκε και έβγαζε στην επιφάνεια ακόμα και τις ελάχιστες γνώσεις, που είχα για το συγκεκριμένο θέμα.

Αυτό πού κάποτε θα μου προκαλούσε απορία, τώρα μου φαινόταν ξεκάθαρο. Μερικές φορές ίσως αναγνώριζα και κάτι που μου ήταν άγνωστο, όχι όμως πριν το δουν τα μάτια μου. Σ'

αυτό και μόνο συνίστατο η ιδιαιτερότητα των ικανοτήτων μου, εκτός, βέβαια, από εκείνες πού υπήρχαν ως αποτέλεσμα της αλλαγής της φύσης μου.

7. ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΟΝΗΡΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Συνεχίζω τώρα την περιγραφή της απίστευτης αυτής περιπέτειας. Εάν όμως μέχρι τώρα το γεγονός αυτό, σας φαίνεται πράγματι **απίστευτο**, τότε η παρακάτω διήγηση στα μάτια του μορφωμένου αναγνώστη θα φανεί **σαν ένα παραμύθι**, που δεν υπάρχει λόγος να το πούμε, αλλά γι' αυτούς που θα θέλουν να δουν αλλιώς (διαφορετικά) τη διήγηση αυτή, η ίδια η απλότητα και η πενιχρότητά της θα είναι βεβαίωση ότι αυτή είναι αληθινή.

Εάν αυτά που σας περιγράφω ήταν καρπός της φαντασίας μου, τότε κάλλιστα θα μπορούσα να γράψω κάτι πιο σοφό και πιο εντυπωσιακό, καθόσον εδώ ανοίγει πολύ μεγάλο πεδίο δράσης για τη φαντασία μου. ***«Τι λοιπόν, μου συνέβη στη συνέχεια;»*** Οι γιατροί βγήκαν από το δωμάτιό μου, οι δύο νοσοκόμοι στέκονταν όρθιοι και συζητούσαν για τις λεπτομέρειες της ασθένειας και του θανάτου μου. Η ηλικιωμένη νοσοκόμα αφού στράφηκε προς την εικόνα, έκανε το σημείο του σταυρού και είπε μία ευχή, πολύ συνηθισμένη σε τέτοιες περιστάσεις, είπε: ***«Ας έχει τη βασιλεία των ουρανών και την αιώνια ανάπαυση».*** Μόλις το είπε αυτό, αμέσως ήλθαν κοντά μου δύο άγγελοι.

Στον έναν αναγνώρισα τον δικό μου φύλακα άγγελο, ενώ ο άλλος μου ήταν άγνωστος. ***«Πως όμως τον αναγνώρισα ότι ήταν ο δικός μου φύλακας, αφού εγώ δεν πίστευα στη μετά θάνατο ζωή και τον άγγελο στη φυσική μου ζωή δεν τον είχα δει ποτέ, ή τουλάχιστον έτσι νόμιζα;»*** Αυτό είναι ένα ερώτημα!

Αφού λοιπόν οι δύο άγγελοι με πήραν από το χέρι, με έβγαλαν έξω στο δρόμο, περνώντας κατευθείαν μέσα από τον τοίχο του δωματίου. Έξω βράδιαζε και λίγο χιόνιζε. Το έβλεπα αλλά εγώ δεν αισθανόμουν κρύο και γενικά δεν αισθανόμουν τη διαφορά θερμοκρασίας, μέσα και έξω. Προφανώς κάποια πράγματα

έχασαν για το αλλοιωμένο σώμα μου τη σημασία τους.

Αρχίσαμε με τους δύο αγγέλους να ανεβαίνουμε γρήγορα ψηλά. Όσο πιο ψηλά ανεβαίναμε, τόσο μεγαλύτερος χώρος ανοιγόταν μπροστά στα μάτια μου. Στο τέλος ο χώρος αυτός έλαβε τόσο μεγάλες διαστάσεις, που με κατέλαβε ένας φόβος από τη συναίσθηση της μηδαμινότητάς μου μπροστά σ' αυτή την ατελείωτη έρημο. Εδώ αντιλήφθηκα τις καινούριες ιδιότητες της δράσης μου και ειδικά σε δύο περιπτώσεις**:**

- **Πρώτον,** ενώ γύρω μας υπήρχε απόλυτο σκοτάδι, εγώ όλα τα έβλεπα όλα καθαρά, επομένως τα μάτια μου είχαν την ικανότητα να βλέπουν και μέσα στο σκοτάδι.
- **Δεύτερον**, μπορούσα με το βλέμμα μου να αγκαλιάζω έναν τόσο μεγάλο χώρο, που αυτό ποτέ δεν μπορούσα να το κάνω στην επίγεια ζωή μου. Αλλά τότε δεν είχα ακόμα καταλάβει πώς έχω αυτές τις ικανότητες.

Αυτό που τότε κατανοούσα (όταν ήμουν στο σώμα μου) ήταν ότι στην πραγματικότητα ο χώρος είναι πολύ πιο μεγάλος από αυτόν που βλέπω και ότι οι δυνατότητες της όρασής μου ήταν περιορισμένες. Αυτό το κατανοούσα πολύ καλά και όταν μου ερχόταν αυτή η σκέψη με έπιανε τρόμος. Ναι, και είναι πολύ φυσικό για έναν άνθρωπο να υπερεκτιμά τον εαυτό του. Συνειδητοποιούσα τη μηδαμινότητά μου, ότι είμαι ένα ασήμαντο άτομο, η εμφάνιση, **ή** η εξαφάνιση του όποιου θα μείνει απαρατήρητη σ' αυτό τον άπειρο κόσμο.

Όμως αντί να βρίσκω παρηγοριά και κατά κάποιον τρόπο να βρίσκω μία ασφάλεια σ' αυτή τη σκέψη, φοβόμουν ότι θα χαθώ, ότι ο άπειρος αυτός κόσμος θα με καταπιεί σαν έναν ασήμαντο κόκκο σκόνης. Αυτό το γεγονός, νομίζω είναι μία καλή απάντηση στον ισχυρισμό κάποιων που κάνουν λόγο για τον καθολικό νόμο της καταστροφής, παράλληλα δε αποτελεί και αξιοσημείωτο δείγμα της αυτοσυνειδησίας του ανθρώπου που αισθάνεται τον εαυτό του αθάνατο, αιώνιο και προσωπικό ΟΝ.

Η αντίληψη του χρόνου έσβησε εντελώς στο νου μου. Δεν ξέρω πόση ώρα ανεβαίναμε ψηλά. Ξαφνικά ακούστηκε κάποιος θόρυβος και με κραυγές και γέλια άρχισε γρήγορα να μας πλησιάζει ένα πλήθος κάποιων απαίσιων όντων. ***«Δαίμονες!»*** σκέφτηκα. Το κατάλαβα μάλιστα πάρα πολύ γρήγορα και με έπιασε κάτι σαν τρόμος που μέχρι τότε μου ήταν άγνωστος. Δαίμονες! Φαντάζομαι πως θα ειρωνευόμουν και θα γελούσα εάν κάποιος, λίγες ημέρες πριν, ή ακόμα και λίγες ώρες πριν, θα μου έλεγε ότι πιστεύει στην ύπαρξη τους και ότι είδε με τα μάτια του τους δαίμονες. Τώρα όμως είχα συνάντηση μαζί τους!

Ως μορφωμένος άνθρωπος της τελευταίας δεκαετίας του σύγχρονου αιώνα μας, με το όνομα αυτό (δαίμονες), θεωρούσα τις κακές συνήθειες και τα πάθη του ανθρώπου. Γι' αυτό και η λέξη αυτή δεν ήταν για μένα **όνομα**, αλλά ήταν ένας **όρος**, που δηλώνει κάποια αφηρημένη έννοια και ξαφνικά αυτή η **"αφηρημένη έννοια"** παρουσιάστηκε μπροστά μου σαν μια ζωντανή πραγματικότητα, γιατί οι δαίμονες είναι ζωντανές υπάρξεις ενός άλλου κόσμου, που ο φυσικός άνθρωπος αγνοεί. Ακόμα και τώρα, που σας τα περιγράφω αυτά, δεν μπορώ να εξηγήσω πώς και γιατί τότε, αμέσως χωρίς καμία αμφιβολία, αναγνώρισα τους δαίμονες στο πρόσωπό τους.

Είναι όμως σίγουρο ότι ο χαρακτηρισμός τους σαν δαίμονες ήταν για μένα **τότε**, κάτι το τελείως παράλογο διότι, εάν έβλεπα ένα τέτοιο θέαμα κάποια άλλη στιγμή, σίγουρα θα έλεγα ότι αυτό είναι μία μορφοποιημένη φαντασία. Με απλά λόγια, θα έλεγα οτιδήποτε άλλο, εκτός από το ότι είναι δαίμονες και δεν θα τους καλούσα μ' αυτό το όνομα, επειδή, όπως είπα, δεν το θεωρούσα όνομα, **αλλά έναν όρο που δηλώνει κάτι που ούτε καν μπορούμε να το δούμε**.

Τότε όμως κατάλαβα τόσο γρήγορα ότι είναι δαίμονες και το πράγμα αυτό ήταν για μένα τόσο φανερό, που δεν υπήρξε λόγος, ούτε καν να το σκεφτώ. Ήταν σαν να αντίκρισα κάτι, το ο-

ποίο ξέρω πολύ καλά από παλιά. Και επειδή, όπως έλεγα, τότε ο νους μου ενεργούσε πάρα πολύ γρήγορα, γι' αυτό και γρήγορα κατάλαβα ότι αυτή η απαίσια όψη αυτών των όντων δεν ήταν ο πραγματικός τους εαυτός, αλλά ήταν ένα τρομερό και αποκρουστικό προσωπείο, που το φορούσαν πιθανώς με σκοπό να με τρομοκρατήσουν περισσότερο.

Τότε ήταν που ξύπνησα από το πνευματικό σκοτάδι μου βρισκόμουν, όσο ζούσα. Αισθάνθηκα ντροπή και για τον εαυτό μου και για τον άνθρωπο γενικά, που αυτά τα πλάσματα για να τον φοβερίσουν, αυτόν που τόσο μεγάλη ιδέα έχει για τον εαυτό του, χρησιμοποιούν τέτοιους τρόπους, που εμείς τους χρησιμοποιούμε μόνο για τα μικρά παιδιά. **Αφού μας περικύκλωσαν από όλες τις πλευρές, οι δαίμονες φώναζαν και απαιτούσαν από τους αγγέλους να με παραδώσουν σ' αυτούς.** Προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να με αρπάξουν από τα χέρια τους, αλλά δεν τολμούσαν να το κάνουν.

Από τις αισχρές κραυγές και τα ουρλιάσματα που έβγαζαν ξεχώριζα κάποιες λέξεις, και μερικές φορές και ολόκληρες τις φράσεις. ***«Είναι δικός μας, αρνήθηκε τον Θεό»*** φώναξαν ξαφνικά όλοι με μία φωνή και ταυτόχρονα όρμησαν πάνω μου. Το αίμα πάγωσε στις φλέβες μου, ποιο αίμα βέβαια, αφού σαν πνεύμα δεν είχα αίμα, αλλά ήταν ο τρόμος μου. ***«Είναι ψέμα! Αυτό δεν είναι αλήθεια»,*** ήθελα να τούς απαντήσω.

Όταν ξαναβρήκα τον εαυτό μου (και όμως η μνήμη μου έδεσε τη γλώσσα μου με έναν τρόπο ακατανόητο) θυμήθηκα ξαφνικά ένα ασήμαντο περιστατικό πού συνέβη τόσο παλιά, την εποχή πού ήμουν νέος και που το είχα ξεχάσει σχεδόν εντελώς. Θυμήθηκα πως τον καιρό που ακόμα πήγαινα στο σχολείο, μία ημέρα μαζευτήκαμε στο σπίτι ενός φίλου μας και κουβεντιάζοντας για τα διάφορα σχολικά μας προβλήματα, περάσαμε στη συζήτηση για θέματα υψηλού επιπέδου.

Κάναμε συχνά τέτοιου είδους συζητήσεις μεταξύ μας. Ένας

φίλος μου είπε τα εξής**:**

«Γενικά δεν μου αρέσουν οι αφηρημένες ιδέες και ιδιαίτερα σ' αυτή την περίπτωση. Μπορώ να πιστέψω σε κάποια δύναμη, η οποία δεν είναι ακόμα γνωστή στην επιστήμη. Δηλαδή μπορώ να παραδεχθώ την ύπαρξη της ακόμη και στην περίπτωση που δεν βλέπω συγκεκριμένες εκδηλώσεις της, επειδή η δύναμη αυτή μπορεί να είναι πολύ λεπτή ή να ενεργεί μαζί με κάποιες άλλες δυνάμεις και γι' αυτό δύσκολα να γίνεται αντιληπτή….

…..Αλλά για να πιστεύω στον Θεό ως ένα προσωπικό Όν, ενώ πουθενά δεν βλέπω τις εκδηλώσεις Του, αυτό για μένα είναι ανοησία. Μου λένε, πίστευε. Αλλά γιατί πρέπει να πιστέψω στον Θεό, αν χωρίς καμία διαφορά μπορώ να πιστεύω ότι ο Θεός δεν υπάρχει; Σωστά το λέω; Μήπως λοιπόν αυτός δεν υπάρχει, εσύ τι λες;»

Την τελευταία ερώτηση την έκανε απευθείας σε μένα. Εγώ του απάντησα: ***«Μπορεί και να μην υπάρχει».*** Αυτή ή απάντησή μου κυριολεκτικά ήταν **''αργόν ρήμα'',** δεν μπορούσε αυτή η βαττολογία του φίλου μου να μου δημιουργήσει αμφιβολίες στην ύπαρξη του Θεού. Άλλωστε παρακολουθούσα αυτά που έλεγε χωρίς πολλή προσοχή. Τώρα μου φάνηκε πως αυτός ο αργός λόγος που είχα πει, δεν ξεχάστηκε. Έπρεπε τώρα να δικαιολογηθώ και να ανατρέψω αυτή την κατηγορία. Έτσι πραγματοποιήθηκε σε μένα ο λόγος του Ιησού, που αναφέρεται στην Βίβλο ότι ***«για κάθε αργό λόγο, τον οποίον θα μιλήσουν οι άνθρωποι, θα απόδώσουν λόγο δι'αυτόν κατά την ημέρα της κρίσης»*** (Ματθαίος 12:36).

Θα δώσουμε λόγο για κάθε ανώφελο λόγο, για κάθε σαπρό και ανόητο λόγο, που λέμε, παρακινούμενοι από τον εχθρό της σωτηρίας μας, τον Διάβολο και τις πονηρές δυνάμεις του. Η κατηγόρια αυτή ήταν το πιο δυνατό επιχείρημα που πρόβαλαν οι δαίμονες, ζητώντας να παραδοθώ στα χέρια τους. Η κατηγόρια αυτή τους έδωσε καινούρια δύναμη και θάρρος και βγάζοντας ά-

γριες κραυγές άρχισαν να περιστρέφονται γύρω μας, εμποδίζοντάς μας να συνεχίσουμε το δρόμο μας.

Τότε σκέφτηκα την προσευχή και άρχισα να προσεύχομαι, **ζητώντας την βοήθεια, όσων "αγίων" γνώριζα τα ονόματα και των οποίων μου ήλθαν στο νου εκείνη τη στιγμή.** Έτσι είχα μάθει, έτσι είχα ακούσει ότι προσεύχονται, έτσι προσευχόμουν και εγώ τώρα, αλλά διαπίστωσα ότι αυτή η προσευχή δεν φόβισε καθόλου τους δαίμονες, ήταν κάτι που εκείνη τη στιγμή δεν μπορούσα να καταλάβω!

Αφού δεν γίνεται τίποτα με τους **"αγίους"**, τότε σκέφτηκα να προσευχηθώ στη μητέρα του Ιησού, την προστάτιδα όλων των χριστιανών. Έβλεπα επάνω στις εικόνες που έγραφε **"Παναγία",** δηλαδή αγία πάνω απ' όλους τους άγιους και **"πλατυτέρα των ουρανών",** αυτό σημαίνει –σκέφτηκα- ότι έχει τη δύναμη να διώξει τους δαίμονες. Ήταν πολύ τρομαγμένη η ψυχή μου, γι' αυτό βγήκε και πολύ θερμή η προσευχή μου προς τη μητέρα του Κυρίου Ιησού. Προς έκπληξή μου, συνέβηκε πάλι το ίδιο, Οι δαίμονες, αγνοούσαν αυτά που έλεγα, δεν τους ενδιέφερε καθόλου, ήταν σαν να μην είχαν ειπωθεί και ήσαν ακόμα πιο επιθετικοί. Βρισκόμουν σε απορία, δεν ήξερα τι άλλο να κάνω.

Μέσα στον τρόμο μου, που μεγάλωνε με τις αποτυχημένες προσευχές που έκανα, μου έμεινε μόνο μία λύση, που ήταν να επικαλεστώ Αυτόν, που ήρθε στη γη για να πάρει τις αμαρτίες όλου του κόσμου, όπως άκουγα να λένε, γι' αυτό και σταυρώθηκε, να επικαλεσθώ δηλαδή τον υιό της Μαρίας, τον Ιησού**. Όταν είπα το όνομά Του αμέσως όλα άλλαξαν.** Μία λευκή ομίχλη άρχισε γρήγορα να περικυκλώνει την απαίσια αυτή στρατιά των δαιμόνων και σε λίγο τους έκρυψε ολότελα από τα μάτια μου. Για πολύ ώρα όμως άκουγα τις κραυγές και τα ουρλιάσματά τους. Επειδή όμως οι φωνές γίνονταν όλο και πιο αδύναμες, κατάλαβα ότι οι δαίμονες έμειναν πίσω.

Ήμουν κυριευμένος από φόβο και δεν ξέρω εάν συνεχίζαμε

ή όχι την πορεία μας προς τα πάνω όλο αυτό τον καιρό, από τη στιγμή δηλαδή που μας πλησίασαν οι δαίμονες, μέχρι και τότε που μας άφησαν. Μόνο τότε κατάλαβα πώς συνεχίζουμε να ανεβαίνουμε ψηλά, όταν ξανά μπροστά μου απλώθηκε ο άπειρος εναέριος χώρος.

8. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΓΗΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Καθώς προχωρούσαμε με τους αγγέλους, σε λίγο είδα επάνω ένα **δυνατό φως.** Ήταν, όπως μου φάνηκε, σαν το δικό μας ηλιακό φως, αλλά πολύ πιο δυνατό. Ήταν το βασίλειο του φωτός. ***«Ναι, είναι πραγματικά ένα βασίλειο με απόλυτη κυριαρχία του φωτός, επειδή το φως αυτό δεν δημιουργεί σκιά»*** σκεφτόμουν, ή καλύτερα να πούμε αισθανόμουν με έναν ανεξήγητο τρόπο αυτό που ποτέ δεν είχα ξαναδεί. ***«Αλλά πως μπορεί να υπάρχει φως χωρίς σκιά;»*** ήρθε αμέσως στη σκέψη μου η απορία, φανερώνοντας πώς ακόμα σκέφτομαι σύμφωνα με τα δεδομένα του γήινου κόσμου, που γνώριζα μέχρι τώρα.

Ξαφνικά εισήλθαμε με μεγάλη ταχύτητα σ' αυτήν την περιοχή του φωτός, που κυριολεκτικά με θάμπωσε. Έκλεισα τα μάτια μου και έβαλα τα χέρια μου πάνω στα μάτια. Όμως αυτό δεν με βοήθησε καθόλου, επειδή το φως περνούσε και μέσα από τα χέρια μου. Άλλωστε τι νόημα θα μπορούσε να έχει εδώ μία τέτοια προσπάθεια**;** ***«Αχ, Θεέ μου, τι είναι αυτό το φως; Αυτό με τυφλώνει, δεν βλέπω τίποτα, σαν στο σκοτάδι, δεν βλέπω τίποτα»*** έβγαλα μία κραυγή, ξεχνώντας ότι τώρα έχω τη δυνατότητα να βλέπω και μέσα στο σκοτάδι. Αφού σκοτίστηκαν τα μάτια μου, δημιουργήθηκε μέσα μου περισσότερος φόβος. Ήταν φυσικό βέβαια να φοβάμαι επειδή βρισκόμουν σ' έναν άγνωστο κόσμο. Σκέφτηκα**:** ***«Άραγε, τι με περιμένει; Πότε θα βγούμε απ' αυτό το φως; Υπάρχει πουθενά τέλος;».***

Όμως συνέβη κάτι που δεν το περίμενα. Μία φωνή μεγαλοπρεπής και αγέρωχη ακούστηκε από πάνω, μια φωνή με ακλόνητη σταθερότητα και χωρίς θυμό και αυτή η φωνή είπε ***«...δεν***

είναι έτοιμος!». Αμέσως μετά σταμάτησε η πορεία μας προς τα επάνω και αρχίσαμε γρήγορα να κατεβαίνουμε. Πριν όμως βγούμε από αυτές τις σφαίρες, μου δόθηκε να γνωρίσω και ένα άλλο θαυμαστό φαινόμενο. Μόλις ακούστηκε ο παραπάνω λόγος, αμέσως όλο το σύμπαν, κάθε πλάσμα μέσα σ' αυτό, **αποκρίθηκαν με συμφωνία σ' αυτήν την απόφαση.**

Σαν μία ηχώ εκατομμυρίων φωνών αντήχησε στον αέρα και επανέλαβε τον λόγο σε μία γλώσσα, που δεν την ξεχωρίζει το αυτί, αλλά την καταλαβαίνει η καρδιά και ο νους του ανθρώπου, εκφράζοντας πλήρη συμφωνία με την απόφαση. Υπήρχε τέτοια αρμονία σ' αυτή την ενότητα της βούλησης και τέτοια ανέκφραστη και θαυμαστή χαρά σ' αυτή την αρμονία, που οι δικές μας γήινες χαρές δεν είναι τίποτα απέναντι της. Σαν μια απαράμιλλη συγχορδία αντήχησε αυτή η ηχώ και η ψυχή ανταποκρινόμενη σ` αυτή τη συγχορδία με μια φλογερή έξαρση χαράς, ήθελε να ενώθεί μ' αυτή την θαυμαστή καθολική αρμονία.

Δεν κατάλαβα το πραγματικό νόημα του λόγου, ότι δηλαδή **πρέπει πάλι να επιστρέψω στη γη** και να ζήσω όπως ζούσα προηγουμένως. Νόμιζα ότι θα με πάνε σε κάποια άλλα μέρη. Μία δειλή αίσθηση διαμαρτυρίας ξύπνησε μέσα μου, όταν μπροστά μου άρχισαν να εμφανίζονται η πόλη και οι γνωστοί δρόμοι, στην αρχή όλα αυτά να φαίνονται σε αμυδρές γραμμές σαν να ήταν τυλιγμένα με ομίχλη και μετά να φαίνονται πολύ καθαρά.

Να, βλέπω και το κτίριο του νοσοκομείου, που το θυμόμουν τόσο καλά. Όπως και προηγουμένως όταν φύγαμε, έτσι και τώρα, μέσα από τους τοίχους και τις κλειδωμένες πόρτες, με έφεραν σ' ένα δωμάτιο που μου ήταν τελείως άγνωστο. Στο δωμάτιο αυτό βρίσκονταν μερικά τραπέζια βαμμένα με ένα σκούρο χρώμα και σ' ένα από αυτά τα τραπέζια είδα τον εαυτό μου, δηλαδή το άψυχο σώμα μου, σκεπασμένο με ένα λευκό σεντόνι. Δίπλα καθόταν ένας ασπρομάλλης γέρος με καφέ σακάκι, ο οποίος κρατούσε στο χέρι του ένα κερί και διάβαζε το Ψαλτήρι. Στην

άλλη πλευρά του δωματίου σ' ένα μαύρο πάγκο, δίπλα στον τοίχο, καθόταν η αδελφή μου, την οποία προφανώς την είχαν ειδοποιήσει για το θάνατό μου και αυτή είχε σπεύσει να έλθει. Δίπλα της βρισκόταν ο άνδρας της, που κάτι της ψιθύριζε στο αυτί.

«Άκουσες ποιο είναι το θέλημα του Θεού;» μου είπε ο φύλακας άγγελος, ο οποίος μέχρι εκείνη την στιγμή παρέμενε σιωπηλός. Με έφερε κοντά στο τραπέζι και αφού έδειξε με το χέρι του το νεκρό μου σώμα μου είπε**: *«Είσελθε και προετοιμάσου».*** Αμέσως μετά οι δύο άγγελοι έγιναν αόρατοι. Θυμάμαι πολύ καλά αυτά που έγιναν μετά, στην αρχή αισθάνθηκα σαν να με έσφιγγε κάτι. Μετά αισθάνθηκα κρύο, το γεγονός ότι άρχισα ξανά να αισθάνομαι αυτά τα πράγματα με έκανε να θυμηθώ την προηγούμενη ζωή μου, πράγμα που μου προκάλεσε βαθιά θλίψη. Αισθάνθηκα σαν να έχασα έναν πολύτιμο θησαυρό. Θέλω στο σημείο αυτό να τονίσω ότι αυτή η αίσθηση, ποτέ δεν με άφηνε στα επόμενα χρόνια της ζωής μου.

Δεν είχα την παραμικρή επιθυμία να επιστρέψω στην προηγούμενη ζωή μου, παρά το γεγονός ότι δεν είχα μέχρι τότε σ' αυτή τη ζωή κάποιες ιδιαίτερες θλίψεις. **Αυτή η ζωή δεν είχε πια για μένα κανένα ενδιαφέρον**. Θα έχετε δει κάποια φωτογραφία, η οποία για αρκετό καιρό βρισκόταν σε έναν υγρό χώρο, αλλά από την υγρασία τα χρώματα άλλαξαν και η καθαρή και ωραία φωτογραφία που ήταν κάποτε, μετά έγινε ένα άχρωμο κομμάτι χαρτί. Το ίδιο έγινε και με τη ζωή μου. Αυτή έχασε για μένα τα χρώματα και το ενδιαφέρον της. Ακόμα και σήμερα έτσι την βλέπω.

Δεν ξέρω γιατί, αλλά έτσι αισθάνθηκα ήδη από την αρχή. Το μόνο πού μπορώ να πω είναι ότι δεν είχε η ζωή πια για μένα κανένα ενδιαφέρον. **Ο τρόμος, που κάποτε μου προκαλούσε ο χωρισμός μου από τον γύρω κόσμο, έχασε πια για μένα τη φοβερή του σημασία.** Έβλεπα, για παράδειγμα, την αδελφή μου και ήξερα ότι δεν μπορώ να επικοινωνήσω μαζί της, αυτό όμως δεν με στενοχωρούσε καθόλου. Μου ήταν αρκετό ότι την

βλέπω και γνωρίζω τα πάντα γι' αυτή. Ούτε ήθελα, όπως προηγουμένως, να τους κάνω φανερή την παρουσία μου. Άλλωστε υπήρχε και κάτι άλλο που με απασχολούσε περισσότερο.

Η πίεση που άρχισα να αισθάνομαι με βασάνιζε όλο και περισσότερο. Αισθανόμουν σαν να με σφίγγει μία μεγάλη μέγγενη. Κάθε στιγμή η αίσθηση αυτή γινόταν όλο και πιο έντονη. Εγώ από την πλευρά μου δεν παρέμεινα αδρανής, αλλά προσπάθησα να κάνω κάτι. Δεν μπορώ να περιγράψω ακριβώς ποιες ήταν οι ενέργειές μου. Ίσως να προσπαθούσα με όλη τη δύναμή μου να απαλλαγώ απ' αυτή την πίεση, ή αφού ήξερα ότι κάτι τέτοιο είναι αδύνατον, να προσπαθούσα να νικήσω τη δυσάρεστη αίσθηση που μου προκαλούσε. Το μόνο που θυμάμαι καλά είναι ότι κάθε στιγμή στριμωχνόμουν πιο πολύ, ώσπου τελικά έχασα τις αισθήσεις μου.

9. ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟ ΝΕΑΡΟ ΓΙΑΤΡΟ

Όταν συνήλθα βρισκόμουν επάνω στο κρεβάτι μου. Άνοιξα τα μάτια μου και είδα γύρω μου τους ανθρώπους που με κοιτούσαν με πολλή προσοχή, αλλά και με μεγάλη περιέργεια, ήμουν ένας άνθρωπος που αναστήθηκε και αυτό δεν είναι κάτι που γίνεται συχνά, γι' αυτό ήμουν για όλους αυτούς το παράδοξο "φαινόμενο" για παρατήρηση.

Δίπλα μου καθόταν σε μία καρέκλα ο **αρχίατρος** του νοσοκομείου, προσπαθώντας να δείξει στους άλλους τη συνηθισμένη του σοβαρότητα, όσο βέβαια μπορούσε. Προσπαθούσε να πει ότι αυτό που έγινε, είναι κάτι συνηθισμένο και δεν υπάρχει τίποτα το παράξενο σ' αυτό το γεγονός. Όμως στα μάτια του έβλεπε κανείς μια μεγάλη απορία. Ο άλλος **γιατρός**, που ήταν νεαρός, με κάρφωνε στην κυριολεξία με το ερευνητικό βλέμμα του.

Στα πόδια μου, ντυμένη στα μαύρα, ταραγμένη και με χλωμό πρόσωπο στεκόταν η **αδελφή** μου και δίπλα της στεκόταν ο άνδρας της. Πίσω από την αδελφή μου στεκόταν η **νοσοκόμα,** το πρόσωπο της οποίας ήταν το πιο ήρεμο από τα άλλα. Πίσω

απ' αυτήν βρισκόταν ένας νέος **νοσοκόμος**, που φαινόταν ότιο ο φόβος ήταν ζωγραφισμένος στο πρόσωπό του, γιατί όμως**;**

Όταν συνήλθα, πρώτα απ' όλα χαιρέτησα την αδελφή μου. Αυτή γρήγορα με πλησίασε, με άγγιξε και άρχισε να κλαίει. ***«Τι μας κάνατε;»*** είπε ο νεαρός γιατρός, ο οποίος, όπως όλοι οι νέοι, βιαζόταν να μοιραστεί με τούς άλλους αυτό που αισθανόταν μέσα του. Είπε: ***«Δεν ξέρετε τι σας έγινε!»*** Εγώ του απάντησα**:** ***«Όχι, αντίθετα, θυμάμαι πολύ καλά, όλα όσα μου συνέβησαν».*** Ο νεαρός αυτός γιατρός είχε πολλές απορίες, γι' αυτό και ξεκίνησε η παρακάτω συνομιλία μαζί του**:**

- ***«Πώς θυμάστε; Θέλετε να πείτε ότι δεν είχατε χάσει τις αισθήσεις σας; Φαίνεται πώς όχι. Αυτό μου φαίνεται πολύ περίεργο! Είναι όμως παράξενο, επειδή το σώμα σας δεν φαινόταν ζωντανό. Πώς μπορεί κανείς σε μια τέτοια κατάσταση να διατηρεί την αυτοσυνειδησία του;»*** είπε.
- ***«Μπορεί, όπως φαίνεται, αφού εγώ τα έβλεπα όλα και τα αισθανόμουν όλα»*** απάντησα.
- ***«Θέλετε να πείτε ότι τα ακούγατε και τα καταλαβαίνατε όλα; Μήπως θυμάστε και ότι έπλυναν το σώμα σας και το έντυσαν;»*** είπε τότε ο γιατρός.
- ***«Όχι, αυτό δεν το θυμάμαι, γιατί το σώμα μου δεν το αισθανόμουν»*** απάντησα**.**
- ***«Πώς είναι δυνατόν αυτό; Ισχυρίζεστε ότι τα θυμάστε όλα, αλλά ταυτόχρονα λέτε ότι δεν αισθανόσαστε το σώμα σας; Πως γίνεται αυτό;»***
- ***«Λέω πώς δεν αισθανόμουν μόνο το σώμα μου»*** απάντησα. Αφού ακόμα βρισκόμουν υπό την επίδραση του γεγονότος που μου συνέβη, νόμιζα ότι αυτό είναι αρκετό για να καταλάβουν αυτό που ήθελα να πω.
- ***«Δηλαδή;»*** είπε ο γιατρός, βλέποντας ότι σταμάτησα σ' αυ-

τό το σημείο. Δεν ήξερα τι να του απαντήσω. Δεν μπόρεσα να καταλάβω τι άλλο ζητάει από μένα. Όλα σε μένα φαίνονταν τόσο ξεκάθαρα. **Τότε επανέλαβα:**

- ***«Σας είπα ότι μόνο το σώμα μου δεν αισθανόμουν και αυτά που έχουν σχέση μ' αυτό, αλλά το σώμα μου δεν είναι όλος μου ο εαυτός!»***

Ούτε ο νεαρός γιατρός, ούτε οι άλλοι μπορούσαν να καταλάβουν **ότι το σώμα μου δεν ήταν ολόκληρος ο εαυτός μου,** αφού εγώ βρισκόμουν άψυχος. Η άλλη ύπαρξή μου συνέχιζε να ενεργεί κανονικά. Νόμιζα ότι αυτή η διχοτόμηση, ή καλύτερα να πούμε αυτή η διαίρεση της ύπαρξής μου, που για μένα ήταν πια γεγονός ξεκάθαρο, μπορούσε να γίνει κατανοητή και από τους ανθρώπους με τους οποίους μιλούσα. Προφανώς δεν είχα ακόμα επιστρέψει στην προηγούμενη κατάσταση και ακόμα δεν σκεφτόμουν με τα δεδομένα και τις συνήθειες, όπως σκέφτονται οι γήινοι άνθρωποι και όπως σκεφτόμουν και εγώ πριν πεθάνω. Όταν μιλούσα γι' αυτό, που τώρα εγώ γνώριζα από εμπειρία, δεν μου ερχόταν η σκέψη ότι στους ανθρώπους **που δεν έζησαν** αυτά που έζησα εγώ και **που αρνούνται την ύπαρξη της ψυχής,** τα λόγια μου μπορεί να φαίνονται σαν παραλήρημα ενός ασθενούς, κάτι που ίσως έκανα και εγώ στη θέση τους.

Ο νεαρός γιατρός ήθελε να με ρωτήσει και κάτι άλλο, αλλά ο αρχίατρος τον παρακάλεσε να μην με ενοχλεί περισσότερο. Δεν ξέρω εάν το έκανε, γιατί πραγματικά χρειαζόμουν ξεκούραση, ή επειδή απ' αυτά που είχα πει έβγαλε το συμπέρασμα ότι το μυαλό μου ακόμα δεν λειτουργούσε κανονικά. Με εξέτασαν και βεβαιώθηκαν ότι ο οργανισμός μου λειτουργεί πολύ καλά. Με ακροάστηκαν και δεν βρήκαν ούτε ίχνος του οιδήματος στους πνεύμονές μου. Μου έδωσαν να πιώ λίγο ζωμό και μετά όλοι έφυγαν από το δωμάτιό μου. Μόνο ή αδελφή μου έμεινε για λίγο ακόμα μαζί μου.

Όλοι σχεδόν οι άνθρωποι γύρω μου, επειδή νόμιζαν ότι οι

συζητήσεις περί του γεγονότος αυτού μου προκαλούν δυσάρεστες σκέψεις (θα μπορούσα, για παράδειγμα να σκεφτώ ότι υπήρχε η πιθανότητα να με είχαν θάψει ζωντανό), απέφευγαν να μιλάνε μαζί μου γι' αυτό το θέμα. **Μοναδική εξαίρεση αποτελούσε ο νεαρός γιατρός.** Αυτός ενδιαφέρθηκε να μάθει περισσότερα γι' αυτό το θέμα. Κάθε ημέρα και μάλιστα αρκετές φορές την ημέρα ερχόταν στο δωμάτιό μου για να δει, όπως έλεγε, πώς προχωρεί η υγεία μου, αλλά κατάλαβα ότι αυτό ήταν πρόφαση, κάτι μέσα του τον απασχολούσε πολύ σοβαρά. Μερικές φορές μου έκανε κάποιες αφηρημένες ερωτήσεις. Τις περισσότερες φορές με επισκεπτόταν μόνος του, αλλά κάποιες φορές έφερνε μαζί του και κάποιον φίλο του φοιτητή για να δει και εκείνος έναν άνθρωπο που αναστήθηκε από τους νεκρούς.

Μετά από τρεις ή τέσσερις ημέρες, ο νεαρός αυτός γιατρός, αφού με είδε ότι ανάρρωσα αρκετά, ή ίσως επειδή έχασε την υπομονή του, ήρθε το βράδυ στο δωμάτιό μου και άνοιξε μία μεγάλη συζήτηση μαζί μου. Μέτρησε τον σφυγμό μου και μου είπε: ***«Παράξενο πράγμα! Όλες αυτές τις ημέρες ο σφυγμός σας είναι σταθερός, ούτε αδύναμος, ούτε πυρετικός, δεν γνωρίζετε όμως τι σας συνέβη τότε, συνέβη ένα θαύμα, διαφορετικά δεν μπορώ να το εξηγήσω ιατρικά».*** Είχα πια ανακτήσει τις δυνάμεις μου και καταλάβαινα ότι όλα όσα μου συνέβησαν ήταν πράγματα ασυνήθιστα. Κατανοούσα καλά ότι μόνο εγώ γνωρίζω όλα αυτά τα γεγονότα και ότι τα **θαύματα** για τα οποία κάνει λόγο ο γιατρός, είναι μόνο οι εξωτερικές εκδηλώσεις των γεγονότων που μου συνέβησαν στη άλλη μου ζωή και που από πλευράς ιατρικής επιστήμης ήταν υπερφυσικά.

Ρώτησα και εγώ με τη σειρά μου το νεαρό γιατρό: ***«Και πότε έγιναν αυτά τα θαύματα; Πριν επανέλθω στη ζωή;»***. Ο γιατρός απάντησε**: *«Ναι, πριν συνέλθετε. Δεν μιλάω για τον εαυτό μου, γιατί δεν έχω και μεγάλη πείρα, πρώτη φορά στη ζωή μου συνάντησα την περίπτωση που ένας ασθενής πέφτει σε λήθαργο. Κανείς όμως από τους παλαιούς γιατρούς δεν με πι-***

στεύει, όταν τους περιγράφω την κατάστασή σας». Τότε, είπα στο γιατρό αυτό, που κατάλαβα ότι κάτι τον προβλημάτιζε μέσα του**:** ***«Και τι ακριβώς έγινε, το οποίο σας προκάλεσε τόση μεγάλη έκπληξη;».***

Αυτός έδωσε μία ιατρική απάντηση, που είναι απλή στην κατανόησή της και μπορεί να την καταλαβαίνει ο οποιοσδήποτε, χωρίς να χρειάζεται να έχει ιδιαίτερες ιατρικές γνώσεις, μου έκανε μία ιατρική περιγραφή τι συμβαίνει στην περίπτωση της λιποθυμίας και τι ακριβώς συνέβη σε μένα. Μου είπε:

> ***«…Νομίζω ότι ξέρετε, αλλά και αν ακόμα δεν ξέρετε, μπορείτε και μόνος σας να καταλάβετε ότι στην περίπτωση ΛΙΠΟΘΥΜΙΑΣ ο οργανισμός του ανθρώπου λειτουργεί πολύ σιγά και έχει τις εξής εκδηλώσεις: Ο ΣΦΥΓΜΟΣ του είναι αδύναμος, η ΑΝΑΠΝΟΗ του δυσδιάκριτη και η ΚΑΡΔΙΑ σχεδόν δεν ακούγεται….***
>
> ***Η δική σας όμως περίπτωση ήταν εξαιρετική και πολύ διαφορετική από όλες τις άλλες: Οι ΠΝΕΥΜΟΝΕΣ σας δούλευαν σαν δύο μεγάλοι φυσητήρες, η ΚΑΡΔΙΑ χτυπούσε σαν τη σφύρα στον άκμονα….***
>
> ***Δεν μπορώ να το περιγράψω, έπρεπε να το δείτε. Ήσαστε σαν το ηφαίστειο που ξυπνά, εμένα με έπιασε ανατριχίλα, ήταν τρομερό αυτό το θέαμα. Μου φαινόταν πως ακόμα λίγο και δεν θα μείνει τίποτα από το σώμα σας, κανένας ανθρώπινος οργανισμός δεν θα μπορούσε να το αντέξει αυτό…»***.

Ακούγοντας τα λόγια του νεαρού γιατρού, σκέφτηκα**:** ***«Τότε δεν είναι καθόλου περίεργο πώς, πριν επανέλθω στη ζωή έχασα τις αισθήσεις μου».***

Πριν ακούσω αυτή τη διήγηση του νεαρού γιατρού, βρισκόμουν σε απορία και δεν ήξερα πώς να εξηγήσω, γιατί τη στιγμή που απεβίωνα και η ζωή σιγά-σιγά έσβηνε μέσα μου, δεν έχασα ούτε για ένα λεπτό τις αισθήσεις μου και αντίθετα όταν επρόκειτο

να επανέλθω στη ζωή, τότε μου ήλθε η λιποθυμία. Τώρα όμως το κατάλαβα και τη στιγμή του θανάτου μου αισθανόμουν σφίξη από την οποία όμως απαλλάχτηκα, όταν απαλλάχτηκα από το σώμα, που την προκαλούσε, **η ψυχή μόνη της χωρίς το σώμα δεν είναι δυνατόν να λιποθυμά.**

Πολύ κατανοητό, όταν δηλαδή επρόκειτο να επανέλθω στη ζωή, έπρεπε ξανά να λάβω πάλι το σώμα μου, το οποίο υπόκειται στα φυσικά πάθη και λιποθυμά. Ο γιατρός συνέχιζε την εξήγησή του**: *«…Και αυτό, προσέξτε, μετά από τριάντα και περισσότερο ώρες λήθαργου. Τη δύναμη με την οποία λειτουργούσε ο οργανισμός σας μπορείτε να την καταλάβετε από το γεγονός ότι, πριν επανέλθετε στη ζωή, όλα τα μέλη του σώματός σας ήταν παγωμένα και μετά από ένα τέταρτο ή είκοσι λεπτά τα μέλη σας έγιναν ευκίνητα και μετά από άλλη μία ώρα ζεστάθηκαν και τα άκρα σας. Αυτό είναι θαύμα, όταν το λέω στους άλλους, δεν θέλουν να με πιστέψουν».***

Ρώτησα τον γιατρό**: *«Ξέρετε, γιατρέ μου, γιατί έγινε αυτό το θαύμα; Γιατί εσείς οι γιατροί, όταν λέτε ΛΗΘΑΡΓΟ, εννοείτε κάτι που μοιάζει με ΛΙΠΟΘΥΜΙΑ και μάλιστα σε ύψιστο βαθμό. Στην περίπτωσή μου δεν μπορούμε να μιλάμε για λήθαργο και εάν δεν ήταν λήθαργος, τότε τι ήταν αυτό γιατρέ; Ήταν ότι πραγματικά πέθανα και αναστήθηκα….***

Εάν επρόκειτο για την εξασθένιση της ζωτικής δύναμης του οργανισμού, όπως εσείς λέτε στην ιατρική, τότε δεν θα υπήρχε τέτοια "έκρηξη" κατά την στιγμή που εγώ επανήλθα στη ζωή. Επειδή, όμως, το σώμα μου έπρεπε εκτάκτως να προετοιμαστεί για την υποδοχή της ψυχής, γι' αυτό και όλα τα μέλη του σώματός μου λειτουργούσαν "εκτός προγράμματος", αυτή είναι η πραγματικότητα γιατρέ, όπως εγώ την βίωσα…».

Στην αρχή ο γιατρός με άκουγε με προσοχή, αλλά γρήγορα στο πρόσωπό του παρουσιάστηκε αδιαφορία και μου είπε: «***Αστειεύεστε τώρα. Βέβαια για εμάς τους γιατρούς αυτή η περί-***

πτωση έχει μεγάλο ενδιαφέρον». Εγώ του απάντησα με ένταση στη φωνή μου και με θέρμη**:** ***«…Αλήθεια σας λέω γιατρέ και δεν αστειεύομαι καθόλου. Πιστεύω αναμφίβολα σ' όλα αυτά πού σας λέω και θα ήθελα να το πιστέψετε και εσείς. Πιστέψτε τουλάχιστον για να μπορέσετε να ερευνήσετε σοβαρά αυτό το εξαιρετικό φαινόμενο. Μου λέτε ότι δεν έβλεπα τίποτα! Μηπως ΘΕΛΕΤΕ να σας περιγράψω το νεκροτομείο, το όποιο ζωντανός ποτέ δεν είχα επισκεφτεί; Ή μήπως ΘΕΛΕΤΕ να σας πω, που ακριβώς στεκόταν ο καθένας από εσάς τη στιγμή που εγώ αποβίωνα και τι κάνατε μετά το θάνατό μου;»***

Ο γιατρός ενδιαφέρθηκε πάρα πολύ να μάθει γι' αυτά πού του είπα. Όταν του τα διηγήθηκα όλα και του θύμισα όλο το περιστατικό, αυτός μπόρεσε μόνο να πει**:** ***«Πολύ παράξενο πράγμα, ίσως να είστε αλαφροϊσκιωτος».*** Παρ' όλο που ήταν υποτιμητικό για μένα αυτό που είπε, εγώ του λέω**:** ***«Γιατρέ μου, δεν καταλαβαίνετε ότι τα δύο αυτά πράγματα είναι αδύνατον να ταιριάζουν μεταξύ τους, δηλαδή, να είμαι και ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ σαν ένα κατεψυγμένο ψάρι και ταυτόχρονα ΑΛΛΑΦΡΟΪΣΚΙΩΤΟΣ, όπως με χαρακτηρίσατε!».***

Τη μεγαλύτερη όμως έκπληξη προξένησε στο νεαρό γιατρό η διήγησή μου για την κατάσταση στην οποία βρισκόμουν τις πρώτες στιγμές μετά τον αποχωρισμό της ψυχής από το σώμα. Του διηγήθηκα τι έβλεπα και του τόνισα τρεις χαρακτηριστικές περιπτώσεις**: (1)** Πως φρόντιζαν το αναίσθητο σώμα μου, το όποιο ήταν, για μένα, σαν ένα άχρηστο ρούχο. **(2)** Ότι προσπάθησα να αγγίξω, ή να σπρώξω κάποιον για να τραβήξω την προσοχή του, και **(3)** Ότι ο αέρας, που ξαφνικά έγινε πολύ πυκνός για μένα, δεν με άφηνε να έχω επαφή με τα πράγματα γύρω μου.

Όλα αυτά τα άκουγε ο γιατρός με ανοιχτό στόμα κοιτάζοντάς με, με μεγάλη έκπληξη. Μόλις τελείωσα με αποχαιρέτησε και έφυγε. Πιθανόν να πήγε να μοιραστεί και με τους άλλους συναδέλφους του όλα αυτά που άκουσε και έμαθε. Πιστεύω ότι

τα είπε και στον **αρχίατρο,** γιατί εκείνος, όταν με επισκέφτηκε την επόμενη ημέρα για να με εξετάσει, μου είπε το έξης**:** ***«Βλέπατε ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΕΙΣ κατά το λήθαργο σας. Προσπαθήστε να τις ξεχάσετε, αλλιώς….»*** Δεν τον άφησα να τελειώσει την πρότασή σου και του λέω**:** ***«….Αλλιώς, πιστεύετε ότι θα τρελαθώ;».*** Αυτός μου απάντησε**:** ***«Όχι, αυτό ίσως θα ήταν υπερβολικό να το ισχυριστούμε. Όμως μπορεί να σας προκαλέσουν μανία».*** Εγώ όμως συνέχισα να λέω στον αρχίατρο**:** ***«Πέστε μου, γιατρέ, μπορεί να έχει κάποιος παραισθήσεις, όταν βρίσκεται σε λήθαργο; Είναι δυνατόν ποτέ να συμβαίνει αυτό;»***

10. <u>ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΧΙΑΤΡΟ</u>

Μετά από την παραπάνω ερώτησή μου, ξεκίνησε μια συνομιλία με τον αρχίατρο, όπως είχε γίνει τις προηγούμενες ημέρες και με το νεαρό γιατρό. Μια συνομιλία, που ο αρχίατρος προσπαθούσε να με πείσει για την αυθεντικότητα της δικής του **"**ιατρικής**"** άποψης γι' αυτό που μου συνέβη. Η συνομιλία μας είχε ως εξής**:**

- ***«….Γιατί το ρωτάτε αυτό;»*** είπε ο αρχίατρος.
- ***«<u>Γιατί εσείς</u> το ξέρετε καλύτερα από μένα. Ίσως μόνο η δική μου περίπτωση να μην μπορεί να με πείσει, γι' αυτό θα ήθελα να ξέρω τι λέει και η ιατρική επιστήμη για το θέμα αυτό»*** είπα στον αρχίατρο.
- ***«….Δεν μπορούμε όμως να μην προσέξουμε και τη δική σας περίπτωση, αυτό είναι ένα γεγονός προς εξέταση. Δεν μπορούμε και σε όλες τις περιπτώσεις να λέμε ότι πρόκειται για λήθαργο, γιατί μ' αυτό τον τρόπο κλείνουμε τις πόρτες για την έρευνα, πράγμα που πολλές φορές οδηγεί σε λάθος διάγνωση….***

  ….Στη δική σας όμως περίπτωση αυτό δεν ισχύει. Είχατε λήθαργο και εδώ δεν χωράει καμιά αμφιβολία. Συνεπώς οι παραισθήσεις που εσείς βλέπατε συμβαίνουν σε τέ-

τοιες περιπτώσεις» απάντησε ο αρχίατρος

- ***«<u>Γιατρέ μου</u>, στην περίπτωση της πνευμονίας υπάρχουν προϋποθέσεις για λήθαργο;»*** ρώτησα.
- ***«….Η ιατρική επιστήμη δεν μας λέει, ποιες ακριβώς προϋποθέσεις χρειάζονται. Ο άνθρωπος μπορεί να πέσει σε λήθαργο σε οποιαδήποτε ασθένεια. Ακόμα υπήρχαν περιπτώσεις όπου οι άνθρωποι έπεφταν σε λήθαργο χωρίς να προηγηθεί κάποια ασθένεια»*** απάντησε ο αρχίατρος.
- ***«<u>Μπορεί όμως γιατρέ</u> το οίδημα να γιατρευτεί μόνο του, κατά τον λήθαργο, όταν η καρδιά δεν λειτουργεί και συνεπώς τίποτα δεν εμποδίζει το οίδημα να μεγαλώνει;»*** ρώτησα με επιμονή.
- ***«….Αφού μ' εσάς έγινε, αυτό σημαίνει ότι μπορεί. Αλλά πιστέψτε με, το οίδημά σας γιατρεύτηκε όταν ήδη είχατε βγει από τον λήθαργο, ίσως και μέσα σε λίγα λεπτά, δεν γνωρίζουμε ακριβώς. Έτσι όπως δούλευαν τότε η καρδιά και οι πνεύμονές σας, μ' αυτή τη δύναμη, θα μπορούσαν να σπάσουν και τον πάγο στον ποταμό Βόλγα και όχι μόνο να διαλύσουν σύντομα οποιοδήποτε οίδημα. Μπορούν, όπως βλέπετε!»*** έδωσε την απάντηση ο αρχίατρος και ήταν σίγουρος ότι αυτή είναι η ιατρική απόδειξη και αλήθεια για τη δική μου περίπτωση.
- ***«<u>Συνεπώς γιατρέ</u> η δική μου περίπτωση δεν έχει τίποτα το περίεργο, αλλά πρόκειται για ένα συνηθισμένο πράγμα, αυτό πιστεύετε;»***
- ***«….Όχι, δεν πιστεύουμε αυτό, γιατί τουλάχιστον αυτό που σας συνέβη είναι πολύ σπάνιο φαινόμενο…»*** απάντησε ο αρχίατρος.
- ***«<u>Σπάνιο;</u> Μήπως είναι καλύτερα να πούμε ότι αυτό που συνέβη σ' εμένα, είναι αδύνατον να γίνει με έναν φυσικό***

τρόπο;» ρώτησα.

- ***«….Γιατί αδύνατον, αφού αυτό έγινε μ' εσάς; Συνεπώς, το οίδημα και μόνο του μπορεί να περάσει στην περίπτωση και όταν ακόμα ο οργανισμός δεν λειτουργεί. Η καρδιά και οι πνεύμονες, που στη λειτουργία τους εμποδίζονται από το οίδημα, μπορούν, εάν το θελήσουν να δουλεύουν μια χαρά!»*** απάντησε ο αρχίατρος.

- ***«<u>Τότε γιατρέ</u>, δεν υπήρχε λόγος να πεθάνω από το οίδημα. Πέστε μου σας παρακαλώ, πως μπορεί ο άνθρωπος να ξυπνήσει από τον λήθαργο, τον οποίο προκάλεσε η πνευμονία; Πώς μπορεί, δηλαδή, ταυτόχρονα να σωθεί από τους δύο αυτούς κινδύνους;»*** ρώτησα τον αρχίατρο και αντιλήφθηκα ότι στο άκουσμα αυτής της ερώτησής μου, στο πρόσωπό του παρουσιάστηκε ένα ειρωνικό χαμόγελο

- ***«….Βλέπετε; Σας είχα προειδοποιήσει για τη "μανία". Θέλετε να πείτε ότι στην περίπτωσή σας δεν πρόκειται για λήθαργο και μου κάνετε τις ερωτήσεις με σκοπό……».***

- <u>**Όπως άκουσα**</u> τον αρχίατρο να λέγει ***«…με σκοπό»,*** σκέφτηκα από μέσα μου, χωρίς να το εκφράσω δυνατά ***«…με σκοπό να καταλάβω ποιος από εμάς πάσχει από μανία; ΕΓΩ, που θέλω να εξετάσω και επιστημονικά την κατάσταση στην οποία βρέθηκα, ή ΕΣΥ γιατρέ, που θέλεις να την βλέπεις μόνον όπως την βλέπει η "επιστήμη" σου και την χαρακτηρίζεις όπως την χαρακτηρίζει αυτή, παρά τις φανερές ενδείξεις που μαρτυρούν το αντίθετο, όπως είναι στην περίπτωσή μου…..»***

- <u>**Φωναχτά όμως είπα**</u> στον αρχίατρο το εξής**:** ***«….Σας κάνω τις ερωτήσεις με σκοπό να σας δείξω ότι δεν μπορώ να λέω πως ήλθε ο χειμώνας, όταν βλέπω την άνοιξη όπου γύρω μου ανθίζουν τα δέντρα, αλλά επειδή κάποια στιγμή έπεσε χιόνι την άνοιξη, εμείς μπορούμε να ισχυρι-***

στούμε ότι είναι χειμώνας, μόνο και μόνο επειδή η επιστήμη λέει πως ο χειμώνας συνεπάγεται χιόνι. Αυτό, δεν είναι λάθος; Αυτό δεν είναι επιστημονικά αναληθές να ονομάζουμε την άνοιξη χειμώνα, για να δικαιολογήσει τις δικές μας θεωρίες και απόψεις; Θυμάμαι καλά, πως μια φορά το χιόνι έπεσε στις 12 Μαΐου όταν τα δέντρα στον κήπο του πατέρα μου έβγαζαν άνθη…».

Φαίνεται πως η παραπάνω ερώτησή μου, που ήταν και η τελευταία στη συνομιλία μας, έδωσε στο γιατρό να καταλάβει ότι ήδη είχε αργήσει και ότι εγώ ήδη είχα πέσει σε **''**μανία**''**. Δεν μου απάντησε στην ερώτησή μου αυτή και εγώ με την σειρά μου δεν τον ρώτησα τίποτα άλλο.

Περιέγραψα εδώ την συζήτηση με τον αρχίατρο, όπως είχα κάνει και με τον νεαρό γιατρό, για να μην κατηγορηθώ για επιπολαιότητα, ότι δηλαδή δεν προσπάθησα αμέσως να εξετάσω **και επιστημονικά** τη περίπτωσή μου και πολύ περισσότερο που το γεγονός αυτό συνέβη σε τόσο ευνοϊκές συνθήκες. Εννοώ την παρουσία των δύο γιατρών και όλου σχεδόν του προσωπικού του νοσοκομείου, οι οποίοι ήταν μάρτυρες του γεγονότος αυτού.

Μπορεί ο αναγνώστης ακόμα και μόνος του να καταλάβει ποιο αποτέλεσμα θα έφερνε αυτή η «επιστημονική μου έρευνα». **Τι άραγε θα μπορούσα να μάθω από τέτοιους επιστήμονες;** Υπήρχαν πολλά πράγματα που ήθελα να καταλάβω. Ήθελα να μάθω περισσότερες λεπτομέρειες και να καταλάβω πως ακριβώς εξελισσόταν η ασθένειά μου. Ήθελα να μάθω εάν υπήρχε έστω και η ελάχιστη πιθανότητα να εξαφανιστεί το οίδημα, τότε που η καρδιά μου δεν λειτουργούσε, γιατί η κυκλοφορία του αίματος σταμάτησε και το σώμα μου ήταν παγωμένο.

Δεν πίστευα στο ''παραμύθι'' του γιατρού ότι το οίδημα εξαφανίστηκε μέσα σε λίγα λεπτά, όταν ξαναζωντάνεψα, διότι πως μπορεί σ' αυτή την περίπτωση να εξηγηθεί ότι η καρδιά και οι πνεύμονές μου, που στη λειτουργία τους εμποδιζόταν από το οί-

δημα, ενεργούσαν με τέτοια δύναμη. Μετά από αυτό, δεν ενοχλούσα πλέον τους γιατρούς με τις ερωτήσεις μου, διότι έτσι και αλλιώς, δεν πίστευα ότι οι απαντήσεις που θα μου έδιναν θα ήταν αληθινές και αμερόληπτες.

10. ΕΡΕΥΝΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Προσπάθησα και αργότερα να προχωρήσω την ερευνά μου, αλλά το αποτέλεσμα ήταν σχεδόν ίδιο. Παντού συναντούσα την αδιαφορία για ελεύθερη έρευνα, τη δουλική νοοτροπία και τον μικρόψυχο φόβο να βγουν οι άνθρωποι από τον περιορισμό που τους βάζει η επιστήμη. ***«Η επιστήμη...»*** σκέφτηκα και ήμουν απογοητευμένος από την επιστήμη. Όταν ρωτούσα τους επιστήμονες εάν υπάρχει πιθανότητα ο άνθρωπος ο οποίος έπεσε σε λήθαργο, που ήταν αποτέλεσμα της πνευμονίας και του οιδήματος των πνευμόνων, να συνέλθει, μου απαντούσαν αρνητικά.

Την ίδια αρνητική απάντηση έπαιρνα και όταν ρωτούσα εάν είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να γίνει καλά, ενώ βρίσκεται σε λήθαργο, ή εάν είναι δυνατόν να συμβεί λήθαργος στην περίπτωση που όλοι οι γιατροί συμφωνούν ότι κανονικά το αποτέλεσμα της ασθένειάς μου έπρεπε να ήταν θάνατος**;** Εάν προχωρούσα παραπέρα και έκανα και άλλες ερωτήσεις οι απαντήσεις γίνονταν όλο και λιγότερο σίγουρες. Εάν έλεγα ότι όλα αυτά συνέβησαν με μένα τον ίδιο προσωπικά, αμέσως "οι επιστήμονες" μου έλεγαν ***«βέβαια, εάν αυτό συνέβη με σας, τότε...κλπ, κλπ»*** και δεν υπήρχε το παραμικρό ίχνος οποιασδήποτε απορίας και έκπληξης σ' αυτά που τους έλεγα, πράγμα που φανερώνει ότι δεν πίστευαν καθόλου σ' αυτά που έλεγαν πριν από λίγο.

Τελικά, άρχισα μόνος μου να μαζεύω πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό. Το έκανα αυτό για δύο βασικούς λόγους**: (1)** Επειδή ζητούσα να μάθω **τι είναι λήθαργος.** Είναι ένας βαθύς ύπνος, είναι λιποθυμία, ή είναι μία κατάσταση, στην οποία η ζωή σβήνει στον άνθρωπο, αλλά δεν τον αφήνει τελείως**;** Μήπως η αντίληψη που έχει η επιστήμη είναι λανθασμένη και σε κάθε

άνθρωπο που πέφτει σε λήθαργο, συμβαίνει αυτό πού συνέβη με μένα**; (2)** Επειδή ήξερα ότι μερικοί δεν θα με πιστέψουν, γι' αυτό προσπάθησα να βρω αποδείξεις σε διάφορες μελέτες πάνω σ' αυτό το θέμα, άλλωστε η δυσπιστία των ανθρώπων για τα θέματα αυτά είναι εντελώς παράλογη και αβάσιμη, διότι δεν μπορούμε να αποδείξουμε επιστημονικά ότι είναι αδύνατον να συμβεί κάτι τέτοιο, μία ή περισσότερες φορές.

Ποια λοιπόν αποτελέσματα έφερε η ερευνά μου; Τι ήταν αυτό που μου συνέβη**;** Ήταν αυτό ακριβώς που είχα γράψει παραπάνω, ότι δηλαδή η ψυχή μου άφησε για κάποιο χρονικό διάστημα το σώμα μου και μετά γύρισε πίσω, κατόπιν του προστάγματος του Θεού. Την απάντηση αυτή ο καθένας μπορεί να την δει διαφορετικά. Κάποιος μπορεί να το θεωρήσει απίθανο, κάποιος άλλος όμως μπορεί να πει ότι αυτό είναι φυσικό. Αυτό εξαρτάται από την ιδιοσυγκρασία και την κοσμοθεωρία του κάθενός. Γι' αυτόν που δεν αποδέχεται την ύπαρξη της ψυχής είναι ανόητη ακόμα και η σκέψη για κάτι τέτοιο.

Κατά την πίστη πολλών, ποια ψυχή μπορεί να αποχωριστεί από το σώμα, αφού πιστεύουν η ψυχή δεν υπάρχει; Θέλω όμως οι τέτοιοι "χασάπηδες" να προσέξουν το έξης**:** Υπάρχει στον άνθρωπο κάτι που μπορεί να βλέπει, να ακούει, να ζει και να ενεργεί ακόμα και τότε πού το σώμα του βρίσκεται ξαπλωμένο άψυχο και αναίσθητο πάνω σ' ένα τραπέζι. Για εκείνους που πιστεύουν ότι ο άνθρωπος δεν αποτελείται μόνο από τα υλικά στοιχεία, αλλά υπάρχει σ' αυτόν εκτός από αυτά και κάποια δύναμη πού λειτουργεί ανεξάρτητα, γι' αυτούς το γεγονός που περιέγραψα δεν θα φανεί παράξενο, αλλά απολύτως φυσικό.

Το να πιστεύουμε στην ύπαρξη της ψυχής είναι, κατά τη γνώμη μου, κάτι πολύ λογικό. Πραγματικά, εάν η δύναμη που ζωντανεύει και εμψυχώνει το σώμα μας είναι προϊόν της λειτουργίας του ίδιου του σώματός μας, τότε ο θάνατος δεν έχει νόημα. Σε μια τέτοια περίπτωση, για ποιο λόγο άραγε να υπάρχει το

γήρας και ο θάνατος εάν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να ανανεώνεται ο οργανισμός μας μπορεί να τα παίρνει αδιάκοπα;

Διηγήθηκα το περιστατικό μου σε πολλούς ιερείς και σε ιεράρχες με ανώτερα αξιώματα. Μεταξύ τους υπήρχαν και πολύ μορφωμένοι άνθρωποι. Όλοι τους ομόφωνα μου απάντησαν ότι το γεγονός που μου συνέβη δεν είναι καθόλου απίθανο. Πολλές τέτοιες περιπτώσεις περιγράφονται και στην Παλαιά Διαθήκη και στην Καινή Διαθήκη, ακόμα και στις ζωές πολλών πιστών ανθρώπων. Ο πάνσοφος Θεός επιτρέπει για αγαθούς σκοπούς τέτοιους αρπαγμούς της ψυχής (του πνεύματος του ανθρώπου) και δίνει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να βλέπουν σύμφωνα με το μέτρο των ικανοτήτων τους τον άλλο κόσμο, στον οποίο ο καθένας μας θα πάει έτσι και αλλιώς. Να πω και κάτι άλλο, κατά τη γνώμη μου, σε κάποιες περιπτώσεις ο σκοπός τέτοιων αποκαλύψεων γίνεται φανερός αμέσως.

Υπάρχουν όμως περιπτώσεις που ο σκοπός μιας τέτοιας αποκάλυψης να μένει κρυμμένος και μπορεί η αποκάλυψη να φαίνεται αναιτιολόγητη και μόνο μετά από πολύ καιρό γίνεται κατανοητός ο σκοπός της. Στα βιβλία που διάβασα πάνω σ' αυτό το θέμα βρήκα ένα περιστατικό που ένας τέτοιος αρπαγμός της ψυχής στον άλλο κόσμο είχε καθοριστική σημασία μόνο για τον δισέγγονο της γυναίκας στην οποία αυτός ο αρπαγμός συνέβη. Ο άνθρωπος εκείνος ήθελε να αυτοκτονήσει και φαινόταν πως τίποτε δεν μπορούσε να τον σταματήσει.

Όταν έμαθε όμως αυτό που είχε συμβεί στην προγιαγιά του, άλλαξε γνώμη. Προφανώς υπήρχε ανάγκη τέτοιας εμπειρικής γνώσης του άλλου κόσμου, αλλά κανείς στην οικογένεια αυτή, δεν είχε την ικανότητα να την δεχθεί, εκτός από την προγιαγιά του νεαρού, ο οποίος σώθηκε διά μέσου αυτής της γνώσης από την αυτοκτονία. Γι' αυτό ήταν και τόσος μεγάλος ο χρόνος, ο οποίος μεσολάβησε ανάμεσα στην αποκάλυψη του Θεού στην προγιαγιά και στη στιγμή που έγινε φανερός ο σκοπός της από-

κάλυψης στον δισέγγονο.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτή είναι η θρησκευτική πλευρά της υπόθεσης. Θα ήθελα τώρα να περάσουμε να δούμε το θέμα από την άλλη πλευρά. Εδώ ανακάλυψα πολλά σημεία πού επιβεβαίωσαν την πίστη μου και τίποτε δεν θα μπορούσε να την αναιρέσει. Πρώτα απ' όλα πρέπει να πω ότι από τα βιβλία πού διάβασα, έμαθα ότι στον λήθαργο είναι αδύνατο να έχει καποιος οφθαλμαπάτες. **Ο άνθρωπος όταν πέφτει σε λήθαργο συνήθως δεν ακούει και δεν αισθάνεται τίποτα,** ή εάν ακούει, ακούει αυτά πού πραγματικά γίνονται γύρω του, γι' αυτό είναι λάθος να ονομάζουμε αυτή την κατάσταση λήθαργο.

Αυτή η κατάσταση πιο πολύ μοιάζει με την **παράλυση** ή με τη **νάρκη**. **(1)** Η παράλυση μπορεί να έχει διάφορες βαθμίδες και σε περίπτωση που είναι δυνατή, παραλύει όλος ο οργανισμός. Τότε δεν μπορεί να γίνεται λόγος για όνειρα και οφθαλμαπάτες, διότι μαζί με όλα τα άλλα όργανα του σώματος του ανθρώπου παραλύει και ο εγκέφαλος. **(2)** Εάν η νάρκη αυτή δεν είναι πολύ βαθιά, τότε ο ασθενής έχει καθαρές τις αισθήσεις του, αισθάνεται και τα καταλαβαίνει όλα. Το μυαλό του δουλεύει κανονικά όπως και το μυαλό ενός υγιούς ανθρώπου. Συνεπώς, εάν παθαίνει κανείς αυτό, δεν σκοτίζεται η διάνοιά του όπως στην περίπτωση του ύπνου ή της λιποθυμίας.

Ισχυρή απόδειξη ότι αυτά που ζει ένας άνθρωπος στην κατάσταση που βρέθηκα και εγώ είναι αληθινά και δεν είναι παραίσθηση και οφθαλμαπάτη, είναι η ακλόνητη πεποίθησή του, ότι αυτά που του είχαν συμβεί, ήταν πραγματικότητα και η έντονη απήχηση που αυτά προκαλούν. Όμως αυτή η απόδειξη μπορεί να θεωρηθεί σοβαρή μόνο από τούς ανθρώπους με υγιή διάνοια και όχι από τους "επιστήμονες".

Νομίζω ότι ο καθένας μας έχει την εμπειρία κάποιου ονείρου, ή κάποιας παραίσθησης, ή κάποιας οφθαλμαπάτης και ξέρει πόσο καιρό μένουν αυτά στην μνήμη. Συνήθως διαλύονται

αμέσως μετά το ξύπνημα, όταν πρόκειται για όνειρο, ή μετά την παρέλευση της κρίσιμης στιγμής στην ασθένεια, όταν πρόκειται για παραίσθηση και οφθαλμαπάτη. Μόλις ξαναβρίσκει ο άνθρωπος τις αισθήσεις του αμέσως ελευθερώνεται από την επίδρασή τους και καταλαβαίνει ότι αυτά που έβλεπε ήταν οφθαλμαπάτες.

Γνώριζα έναν άνθρωπο, ο οποίος, αφού πέρασε η κρίσιμη στιγμή και αυτός συνήλθε, έλεγε στους άλλους με χαμόγελο για τις φρικτές οφθαλμαπάτες που είχε δει. Αν και ήταν ακόμα αδύνατος έβλεπε την κατάσταση από την οποία μόλις βγήκε με τα μάτια ενός υγιή ανθρώπου και οι οφθαλμαπάτες που είχε δει, δεν του προκαλούσαν φόβο.

Άλλο πράγμα είναι η κατάσταση στην οποία βρέθηκα εγώ. Ποτέ μετά δεν είχα αμφιβολίες ότι όλα αυτά που είδα και έζησα από τότε που η ψυχή μου άφησε το σώμα και μέχρι την στιγμή πού ξαναζωντάνεψα μέσα στο νεκροτομείο ήταν αληθινά και πραγματικά όπως η σημερινή μου ζωή. Διάφοροι άνθρωποι με πολλούς τρόπους προσπαθούσαν να με πείσουν να μην πιστεύω σ' αυτά. Κάποιες φορές οι προσπάθειές τους αυτές μου φαίνονταν γελοίες. **Είναι δυνατόν να πείσουμε έναν άνθρωπο να μην πιστεύει σ' αυτά, που στη μνήμη του είναι τόσο ζωντανά σαν να τα έζησε χθες;** Προσπαθήστε να τον πείσετε ότι χθες όλη την ημέρα κοιμόταν και έβλεπε όνειρα, ενώ αυτός είναι σίγουρος ότι χθες, όπως και πάντα, έπινε το τσάι του, έτρωγε, πήγε στη δουλειά και είδε τούς γνωστούς του. Εγώ στην περίπτωση αυτή δεν αποτελώ κάποια εξαίρεση.

Διαβάστε τις διηγήσεις για τα παρόμοια περιστατικά και θα δείτε ότι τέτοιες αποκαλύψεις του άλλου κόσμου σε κάποιες περιπτώσεις **αφορούσαν μόνο έναν συγκεκριμένο άνθρωπο**. Τότε του ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΤΑΝ να διηγείται το περιστατικό σε οποιονδήποτε άλλον. Ό άνθρωπος όσο επιπόλαιος και πολυλογάς και να ήταν, τηρούσε αυστηρά αυτή την εντολή και δεν έλεγε το μυστικό του, ούτε στους συγγενείς του. Δεν τους αποκάλυπτε αυτό που

του εμπιστεύτηκε μόνο σ' εκείνον, ακόμα και εάν περνούσαν δέκα και παραπάνω χρόνια. Από αυτό γίνεται φανερό πόσο ιερή και απαραβίαστη ήταν γι' αυτόν αυτή η εντολή και συνεπώς ότι του συνέβη ήταν πραγματικό και δεν ήταν καρπός της νοσηρής φαντασίας του. Είναι γεγονός ότι μετά από τέτοιες αποκαλύψεις ακόμα και ο άθεοι γίνονταν πιστοί και έμεναν πιστοί σε όλη την υπόλοιπη ζωή τους.

Τι παράδοξο πράγμα είναι αυτό. **Πως μπορεί** ένας υγιής άνθρωπος, όπως εγώ, όλη τη ζωή του να βρίσκεται κάτω από την επίδραση ενός φρικτού ονείρου ή μίας ψευδαίσθησης**;** Και κάτι ακόμα πολύ σοβαρό: **Πως μπόρεσε** αυτή η ψευδαίσθηση να αλλάξει τη ζωή και τη σκέψη του, όταν ακόμα και τα πιο φρικτά γεγονότα πολλές φορές είναι αδύνατον να προκαλέσουν τέτοια μεταστροφή**;** Προφανώς αυτή η μεταστροφή δεν οφείλεται σε λήθαργο ή σε ψευδαίσθηση, αλλά σ' ένα συγκλονιστικό γεγονός. Εάν θα λάβουμε υπόψη και την κοινή τάση σε όλους τους ανθρώπους να ξεχνάνε οτιδήποτε, να ξεχνάνε διάφορα δυσάρεστα γεγονότα, όπως απώλειες συγγενών κλπ, απ' όπου και το ρητό **«ο χρόνος θεραπεύει τα πάντα».**

Το ότι το περιστατικό που συνέβηκε διατηρήθηκε ζωντανό στη μνήμη μου, δεν αποτελεί απόδειξη ότι πέρασα εκείνη τη διαχωριστική γραμμή πού χωρίζει τον παρόντα αυτό κόσμο από τον άλλο κόσμο τον αιώνιο, πέρα από την οποία γραμμή δεν υπάρχει ο χρόνος και η λήθη, η οποία στην γλώσσα μας λέγεται **θάνατος.** Όλα αυτά που μου συνέβησαν ήταν πράγματα ασυνήθιστα και δεν ξέρω εάν χρειάζεται να το επαναλάβω που εξαφανίστηκε το οίδημα, το οποίο ήταν τόσο μεγάλο, ώστε προκάλεσε την πτώση της θερμοκρασίας, γέμισε τους πνεύμονές μου και δεν μου επέτρεπε να αποπτύσω τα υγρά που μαζεύτηκαν στο στήθος μου.

Πως μπόρεσε το οίδημα να διαλυθεί, τότε, που το αίμα μου ήταν παγωμένο**; Γιατί** οι πνεύμονες και η καρδιά μου αμέσως

μετά την αναβίωσή μου, άρχισαν να λειτουργούν με τέτοια δύναμη, εάν το οίδημα ακόμα δεν είχε εξαφανιστεί**;** Είναι πολύ δύσκολο για μένα να πιστέψω ότι μπόρεσα με τέτοιες προϋποθέσεις να επανέλθω στη ζωή με έναν φυσικό τρόπο. Είναι πολύ σπάνιες οι περιπτώσεις που ο ασθενής γλιτώνει (δεν πεθαίνει) από μία τέτοια ασθένεια, ακόμα και εάν βρίσκεται σε πιο ευνοϊκές συνθήκες απ' ότι βρέθηκα εγώ **και οι δικές μου «ευνοϊκές συνθήκες» ποιες ήταν;**

Οι γιατροί με άφησαν, το σώμα μου το έπλυναν και το έβαλαν επάνω σ' ένα τραπέζι στο νεκροτομείο, στο οποίο δεν υπήρχε θέρμανση και κάτι άλλο ακόμα είναι ότι αυτά που έβλεπα και που άκουγα δεν ήταν προϊόν της δικής μου φαντασίας, όλα αυτά συνέβαιναν στην πραγματικότητα. Κατανοούσα πολύ καλά όλα όσα γίνονταν γύρω μου. Επομένως όλα αυτά δεν ήταν παραισθήσεις και το μυαλό μου λειτουργούσε κανονικά και παρ' όλα αυτά, αισθανόμουν τον εαυτό μου διαχωρισμένο. Έβλεπα το άψυχο σώμα μου ξαπλωμένο επάνω στο κρεβάτι και ταυτόχρονα έβλεπα τον άλλο εαυτό μου.

Καταλάβαινα ότι βρίσκομαι σε μία κατάσταση διαφορετική και κατανοούσα όλες τις ιδιαιτερότητες του καινούριου αυτού τρόπου της ύπαρξής μου. Ξαφνικά παύω να βλέπω αυτά που γίνονταν μετά στο δωμάτιό μου. **Γιατί; Επειδή έχασα εντελώς τις αισθήσεις μου;** Όχι, εξακολουθώ να βλέπω και να καταλαβαίνω όλα όσα γίνονται γύρω μου, αλλά σε κάποια στιγμή δεν βλέπω αυτά που γίνονται στο δωμάτιό μου, επειδή δεν ήμουν εκεί, γιατί είχα φύγει με τους δύο αγγέλους. Όταν θα επιστρέψω θα βλέπω και θα ακούω πάλι, όχι όμως μέσα στο δωμάτιο του νοσοκομείου που ήμουν πριν, αλλά μέσα στο νεκροτομείο, στο όποιο ποτέ πριν δεν είχα βρεθεί.

- Εάν δεν υπάρχει ψυχή, τότε ποιος ήταν αυτός που τα έβλεπε και τα άκουγε**;** Εάν δεν ήμουν εγώ, τότε ποιος ήταν**;**
- Πως μπόρεσε η ψυχή μόνη της να χωριστεί από το σώμα

μου, εάν στην περίπτωσή μου, δεν συνέβη αυτό που στην γλώσσα μας λέγεται θάνατος**;**

- Και για ποιο λόγο εγώ θα τα έλεγα όλα αυτά σήμερα στην εποχή μας, στον αιώνα της απιστίας και της άρνησης, εάν αυτά δεν ήταν για μένα μία πραγματικότητα**;**

Επειδή πιστεύω και γνωρίζω ότι ή διδασκαλία της Αγίας Γραφής περί θανάτου είναι αληθινή, αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω αυτή την εξομολόγηση. Είναι η εξομολόγηση ενός ανθρώπου που δεν πίστευε πριν στη μετά θάνατο ζωή και με έναν τρόπο θαυματουργικό θεραπεύτηκε από αυτήν την παράλογη και τρομερή ασθένεια που έχει τόσο μεγάλη διάδοση στις ημέρες μας. Είπε ο Κύριος με το στόμα του δικαίου Αβραάμ στην ιστορία για τον πλούσιο και τον φτωχό Λάζαρο: ***«Αν δεν ακούν τον Μωυσή και τους προφήτες, ούτε αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς θα πειστούν»*** (Λουκάς 16:31).

Όσοι αναγνώστες διάβασαν με προσοχή αυτή τη διήγηση θα καταλάβουν ότι τα λόγια αυτά του Κυρίου είναι αψευδή και ισχύουν και για μας σήμερα. Οι άνθρωποι που δεν ακούν και δεν τηρούν τις ζωοποιές εντολές του Κυρίου Ιησού, που οι προφήτες και οι απόστολοι έγραψαν στα ιερά βιβλία, γίνονται ανίκανοι να πιστεύουν σ' αυτά πού λέει ένας άνθρωπος πού πραγματικά αναστήθηκε εκ νεκρών. Τέτοια είναι ή καρδιά του ανθρώπου που είναι σκοτισμένη από την αμαρτία. Ο άνθρωπος ενώ έχει τα αυτιά, δεν ακούει.

31. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

1. Υπάρχουν και παλαιότερες μαρτυρίες για μεταθανάτιες εμπειρίες, αλλά ο θόρυβος που τα τελευταία χρόνια παρατηρήθηκε στην Αμερική προήλθε από τις παρατηρήσεις του ψυχίατρου **Ρέιμοντ Μούντυ** (Raymond Moody). Μετά από αυτό και λόγω του ενδιαφέροντος του αναγνωστικού κοινού, δημοσιεύθηκαν και άλλα βιβλία, που αναφέρονται στα θέματα αυτά. Ο Μούντυ συγκέντρωσε αρκετές μαρτυρίες, όμως τις έρευνές του τις επικέντρωσε σε **πενήντα ανθρώπους**, οι οποίοι είχαν την ευκαιρία να βιώσουν επιθανάτιες ή μεταθανάτιες εμπειρίες.

Ανάλυση και κριτική των απόψεων του Μούντυ έκανε και ο ιερομόναχος Σεραφείμ Ρόουζ, σε σχετικό βιβλίο του, αλλά είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι ο Σεραφείμ, ως Ορθόδοξος στην πίστη, βλέπει και αναλύει τα θέματα αυτά μέσα από την Ορθόδοξη πατερική εμπειρία, που όπως αναφέρθηκε δεν είναι αντικειμενική, αλλά υποκειμενική, καθόσον η ερμηνευτική του **έχει σημαντικές διαφορές με την Αγία Γραφή,** που είναι ο μόνος αυθεντικός κανόνας της αλήθειας. Ο ίδιος ο Ρόουζ έχει γενικά μια καλή διεισδυτικότητα στο θέμα και μας βοηθά να το δούμε σε ευρύτερα πλαίσια, για τον λόγο αυτό γίνεται μια συνεκτίμηση όλων των στοιχείων που παρουσιάζει, άλλωστε περιπτώσεις μεταθανάτιων εμπειριών έχουν ληφθεί από το βιβλίο του.

Έχει παρατηρηθεί από δυτικούς επιστήμονες ότι μερικοί άνθρωποι, κατά την ώρα του θανάτου, ή όταν επανήλθαν μετά από το θάνατο στη ζωή, είδαν πολύ αξιόλογα, παράδοξα και παράξενα γεγονότα, τα όποια η κλασική ιατρική επιστήμη αδυνατεί να τα ερμηνεύσει. Πολλά είναι τα αίτια αυτών των εμπειριών και θα αναφερθούν τρία, που θεωρούνται τα πιο βασικά**:**

(α) **<u>Το πρώτο αίτιο</u> είναι η προσέγγιση της ύπαρξης του ανθρώπου στο θάνατο**. Όταν η ψυχή πλησιάζει προς την έξοδό της από το σώμα, βιώνει μια νέα κατάσταση, πρωτόγνωρη γι'

αυτην. Ο θάνατος είναι πραγματικά ένα οριακό σημείο στη ζωή του ανθρώπου. Τότε ο άνθρωπος βρίσκεται στο μέσο μεταξύ της βιολογικής ζωής του και της ζωής της ψυχής χωρίς το σώμα του.

(β) <u>Το δεύτερο αίτιο</u> είναι οι προσεγγίσεις των πονηρών και αγαθών πνευμάτων, όπως το επιβεβαιώνουν πολλοί χριστιανοί των περασμένων αιώνων, περιπτώσεις τις οποίες έχουμε ήδη αναφέρει. Εάν ο άνθρωπος δέχεται επιδράσεις από τους δαίμονες (τα πονηρά πνεύματα), κατά τη διάρκεια της ζωής του, αλλά ταυτόχρονα έχει και τη συνδρομή των αγγέλων του Κυρίου, τότε πολύ περισσότερο συμβαίνει αυτό και κατά την ώρα που η ψυχή χωρίζεται από το σώμα. Αυτή όμως η άποψη είναι κατά βάση της Ορθόδοξης θεολογίας και είναι μια σχετικά **διφορούμενη άποψη**, αφού γνωρίζουμε πως ο σωσμένος χριστιανός, που δέχτηκε τη θυσία του Ιησού Χριστού, μόλις αναχωρήσει, είναι αμέσως στην παρουσία Του, είναι μέσα στον παράδεισο.

Ας θυμηθούμε τι συνέβη με τον έναν από τους δύο ληστές, που συσταυρώθηκαν με τον Ιησού. Αγγίχθηκε από τον Ιησού, μετανόησε ειλικρινά για το αμαρτωλό παρελθόν του, Τον δέχτηκε σαν τον Μεσσία και σαν προσωπικό του σωτήρα και Του είπε**:** ***«Κύριε, θυμήσου με όταν έρθεις στη βασιλεία Σου».*** Ο Ιησούς του απάντησε, λέγοντάς του**:** ***«Σε βεβαιώνω, σήμερα θα είσαι μαζί Μου στον παράδεισο»*** (Λουκάς 23:42-43). Δεν του είπε ότι θα πρέπει πρώτα να περάσεις από τα δαιμόνια και μετά να έρθεις στον παράδεισο. Ο λόγος του Ιησού είναι «ναι και αμήν».

Βέβαια για να είμαστε απόλυτα αντικειμενικοί και αξιόπιστοι στις μαρτυρίες μας, υπάρχει η πιθανότητα, για λόγους που εμείς δεν γνωρίζουμε, ο Διάβολος να διεκδικεί την ψυχή κάποιου ανθρώπου, όπως συνέβη με το σώμα του Μωυσή, όπου ο αρχάγγελος Μιχαήλ φιλονικούσε με τον Σατανά για το ποιος θα το πάρει (βλ. Ιούδας, εδ.9), **ή** έχουμε ακούσει από μαρτυρίες άλλων που πέθαναν για κάποιο χρονικό διάστημα και επέστρεψαν στο σώμα τους, αλλά εκεί όμως υπάρχει και η αποκάλυψη του Θεού γιατί ο

Θεός το επέτρεψε να συμβεί αυτό. Αυτό όμως δεν το θεωρούμε ότι είναι ο κανόνας.

(γ) **<u>Το τρίτο αίτιο</u> είναι ότι με την πρόοδο της ιατρικής επιστήμης, επανέρχονται κλινικά νεκροί στη ζωή,** οι οποίοι βίωσαν για μερικές ώρες, ή και ημέρες, αυτού του είδους τις εμπειρίες. Έχει παρατηρηθεί ότι έχουν αυξηθεί τα φαινόμενα ανθρώπων που επανήλθαν στη ζωή, εφόσον είχαν θεωρηθεί ως κλινικά νεκροί, μετά από τεχνικές διεγέρσεις της καρδιάς, η οποία είχε πάψει να λειτουργεί. Έτσι, στα ήδη γνωστά αίτια από τα οποία προέρχονταν αυτές οι λεγόμενες μεταθανάτιες εμπειρίες, προστέθηκε και το αίτιο που συνδέεται με την ιατρική επιστήμη.

Αν προσθέσει κάποιος και τις ασθένειες του **εγκεφάλου**, καθώς επίσης και τα **δυνατά φάρμακα** που χορηγούνται στους βαριά ασθενείς, μπορεί να ερμηνεύσει «κατά το δοκούν» και κάποιες παραισθήσεις που αναπτύσσονται εκείνες τις ώρες. Επομένως, υπάρχει σύγχυση μεταξύ όλων αυτών των καταστάσεων, και δεν μπορούμε τόσο εύκολα να κατατάξουμε μια εμπειρία ή να την προσδιορίσουμε.

2. Ο Σεραφείμ Ρόουζ επικεντρώνει την προσοχή του σε μερικά από τα **κοινά σημεία**, τα όποια κατέγραψε ο Μούντυ από τις περιγραφές όσων είχαν τέτοιες εμπειρίες. Τα κοινά σημεία είναι τρία: **(α)** Η ονομαζόμενη εξωσωματική εμπειρία. **(β)** Η συνάντηση με άλλους αποθανόντες, συνήθως γνώριμους. **(γ)** Η ύπαρξη ισχυρού φωτός. Ας δούμε τα τρία αυτά σημεία, με περισσότερες λεπτομέρειες, για να γίνουν κατανοητά**:**

<u>ΠΡΩΤΟ</u>: Η λεγομένη «**εξωσωματική εμπειρία**», πρόκειται για μια εμπειρία που όλοι τους ένιωθαν σαν μια κατάσταση κατά την οποία η ψυχή βγαίνει από το σώμα, αλλά όμως εξακολουθεί να έχει την πλήρη συνείδηση της. Βρίσκεται σε έναν κόσμο στον όποιο αισθάνεται ζεστασιά και άνεση, βλέπει τους ανθρώπους που βρίσκονται γύρω από το νεκρό σώμα, αλλά δεν μπορεί να επικοινωνήσει μαζί τους. Είναι ενδεικτικές οι μαρτυρίες δύο αν-

θρώπων, όπως τις καταγράφει ο Μούντυ και τις παρουσιάζει στη συνέχεια ο Σεραφείμ Ρόουζ.

Ο ένας διηγείται**:** ***«…Τους έβλεπα να προσπαθούν να με επαναφέρουν στη ζωή. Ήταν πραγματικά παράξενο. Δεν βρισκόμουν πολύ ψηλά, σαν να ήμουν επάνω σ' ένα βάθρο, αλλά όχι κατά πολύ ψηλότερα από αυτούς, ίσως μόλις λίγο ψηλότερα από αυτούς, ώστε να μπορώ να τους βλέπω από επάνω. Προσπάθησα να τους μιλήσω, αλλά κανείς δεν με άκουγε, κανείς δεν με πρόσεχε».***

Κάποιος άλλος διηγείται**:** ***«…Ήμουν ανίκανος να αγγίξω οτιδήποτε και να επικοινωνήσω με οποιονδήποτε που ήταν γύρω μου. Ήταν ένα φοβερό αίσθημα μοναξιάς, ήταν μια αίσθηση πλήρους απομόνωσης. Ήξερα ότι ήμουν εντελώς μόνος, με τον εαυτό μου».***

<u>ΔΕΥΤΕΡΟ</u>: Το δεύτερο σημαντικό κοινό σημείο των μεταθανάτιων εμπειριών είναι η συνάντηση με άλλους αποθανόντες. Δηλαδή, όπως λέει ο Μούντυ, η ψυχή για μικρό διάστημα αισθάνεται αυτή τη μοναξιά, γιατί ύστερα από λίγο αισθάνεται ότι συναντάται με άλλους, αφού όχι μόνον μετά το θάνατο, αλλά και πριν το θάνατο βλέπει ξαφνικά πεθαμένους συγγενείς και φίλους.

Είναι χαρακτηριστική μια τέτοια περιγραφή ενός ανθρώπου που είχε την εμπειρία αυτή**:**

«…Ο γιατρός εγκατέλειψε κάθε ελπίδα για μένα και είπε στους συγγενείς μου ότι πέθαινα. Διαπί-στωσα ότι πολλοί άνθρωποι ήταν εκεί, φαινόταν ολόκληρο πλήθος, που αιωρούνταν γύρω - γύρω στην οροφή του δωματίου, ήταν όλοι τους άνθρωποι που είχα γνωρίσει στην προηγούμενη ζωή μου, αλλά που στο μεταξύ είχαν πεθάνει. Αναγνώρισα τη γιαγιά μου και ένα κορίτσι που ήξερα από το σχολείο, αλλά και πολλούς άλλους συγγενείς και φίλους, ήταν μια πολύ ευτυχισμένη στιγμή και αισθάνθηκα ότι είχαν έλθει να με προστατεύσουν ή να με καθοδηγήσουν».

ΤΡΙΤΟ: Ένα κοινό σημείο των μεταθανάτιων αυτών εμπειριών είναι και η **«ύπαρξη του φωτός»,** ή όπως συνήθως αποκαλείται **«φωτεινή ύπαρξη».** Όλοι όσοι είχαν τέτοιες εμπειρίες περιγράφουν την εμφάνιση ενός φωτός, του οποίου η λαμπρότητα αυξανόταν πολύ γρήγορα. Όλοι το «αναγνώριζαν» σαν μια ιδιαίτερη προσωπικότητα γεμάτη ζεστασιά και αγάπη, που μαγνητίζει αυτόν που έχει πεθάνει. Άλλοι υποστηρίζουν ότι είναι ο Κύριος Ιησούς και άλλοι ότι είναι άγγελοι. Είναι χαρακτηριστικές οι δύο παρακάτω μαρτυρίες για το γεγονός αυτό:

Ένας διηγείται**:** ***«…Άκουσα τους γιατρούς να λένε ότι ήμουν νεκρός και τότε ήταν που άρχισα να αισθάνομαι σαν να κλυδωνιζόμουν, στην πραγματικότητα σαν να έπλεα. Όλα ήταν σκοτεινά, εκτός από το ότι, αρκετά μακριά από μένα, έβλεπα αυτό το φως. Ήταν ένα πάρα πολύ λαμπρό φως, αλλά όχι πολύ μεγάλο από την αρχή. Γινόταν μεγαλύτερο, καθώς πλησίαζα όλο και περισσότερο προς αυτό….»***.

Ένας άλλος διηγείται**:** ***«…Βρισκόμουν έξω από το σώμα μου, δεν είχα καμιά αμφιβολία γι' αυτό, γιατί έβλεπα το ίδιο μου το σώμα πάνω στο χειρουργικό τραπέζι. Η ψυχή μου βρισκόταν έξω. Όλα αυτά με έκαναν να αισθάνομαι πολύ άσχημα στην αρχή, αλλά μετά ήλθε εκείνο το πραγματικά έντονο φως. Στην αρχή φαινόταν λίγο αμυδρό, αλλά μετά έγινε μια τεράστια ακτίνα. Όταν αρχικά ήρθε το φως δεν ήμουν σίγουρος τι συνέβαινε. Μετά όμως με ρώτησε, κατά κάποιον τρόπο με ρώτησε, εάν ήμουν έτοιμος να πεθάνω….».***

Τα παραδείγματα αυτά είναι ενδεικτικά. Δείχνουν πραγματικά ότι ο άνθρωπος τις στιγμές εκείνες βιώνει την ύπαρξη ενός άλλου κόσμου. Εκείνο που πρέπει να υπογραμμιστεί είναι ότι όλοι βεβαιώνουν ότι υπάρχει και κάτι άλλο, εκτός από όσα βλέπουμε με τις αισθήσεις και σκεπτόμαστε με τη λογική.

Ο Σεραφείμ Ρόουζ, παρουσιάζοντας τέτοια στοιχεία, κάνει τις κριτικές του παρεμβάσεις, διατυπώνοντας την αλήθεια ότι πα-

ρόμοια περιστατικά υπάρχουν και στην εκκλησιαστική εμπειρία. Παράλληλα, όμως σημειώνει ότι δημιουργείται και σύγχυση. Γράφει: ***«...Κατά την διάρκεια των ετών στη χριστιανική μου ζωή, άκουσα πολλούς ανθρώπους να διηγούνται παρόμοια περιστατικά. Άλλοτε ήταν δικές τους εμπειρίες, κατά την διάρκεια βαριάς ασθένειας και άλλοτε ήταν μαρτυρίες δικών τους ανθρώπων».***

3. Δεν είναι εύκολο να κρίνει κάποιος τέτοιες καταστάσεις, γιατί βρίσκονται έξω από τα συνηθισμένα. Εμείς συνήθως κρίνουμε πάντα με βάση τις δικές μας προϋποθέσεις και πάντοτε μέσα στα όρια της λογικής. Ίσως πολλοί από εμάς να εκλάβουμε **τις εμφανίσεις αγγέλων** σε καθαρούς ανθρώπους, κατά την διάρκεια της ζωής τους, ως αποτέλεσμα συναισθηματικής φόρτισης, **ή** και ως αρρωστημένες ψυχολογικά καταστάσεις. Εκείνο που είναι βέβαιο από την πράξη είναι ότι, εφόσον έχουμε πραγματική εμφάνιση αγγέλων, υπάρχει αμφισβήτηση από τους άλλους, έστω και εάν γνωρίζουν ότι μέσα στην Αγία Γραφή υπάρχουν πληθώρα περιπτώσεων με εμφανίσεις αγγέλων

Εάν κάποιος λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος, ακόμη και ένας επιστήμονας ψυχίατρος, μελετήσει οπτασίες αγίων ανθρώπων, μπορεί να καταλήξει σε εσφαλμένα συμπεράσματα. Τέτοιες όμως αποκαλύψεις, που αφθονούν, τόσο σε παλαιά κείμενα, όσο και σε σύγχρονες προφορικές παραδόσεις, είναι αληθινές. Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να απορρίψουμε όλες τις εμπειρίες, επειδή υπερβαίνουν τις δικές μας προϋποθέσεις, δεν είμαστε εμείς που έχουμε την απόλυτη αλήθεια.

Βέβαια, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και να μη δεχόμαστε κάθε εμπειρία ως αληθινή, γιατί ενεδρεύει και η πλάνη. Κυρίως πρέπει να πιστεύουμε μόνο τον αποκεκαλυμμένο Λόγο του Θεού και να βλέπουμε το δρόμο για τη σωτηρία μας αφήνοντας το ''άγνωστο'' στην πρόνοια του Θεού.

Δεν πρέπει να καταλήγουμε στην **ολοκληρωτική απόρρι-**

ψη, όπως δυστυχώς κάνουν μερικοί, οι οποίοι πιστεύουν ότι η ψυχή μετά το θάνατο *(όπως οι άθεοι, που θεωρούν ότι η ψυχή είναι μια απλή ενέργεια του σώματος),* εξαφανίζεται μαζί με το σώμα. Υπάρχει διαφορά μεταξύ των εμπειριών του λεγομένου **«κλινικού θανάτου»** και των εμπειριών **«των πρόθυρων του θανάτου».** Πρόκειται για δύο διαφορετικές καταστάσεις**:**

- **Κλινικό θάνατο** έχουμε όταν ο άνθρωπος ζει με την υποστήριξη μηχανημάτων και οι γιατροί θεωρούν ότι ουσιαστικά έχει τελειώσει, καθόσον η κατάσταση είναι πλέον μη αναστρέψιμη. Στην περίπτωση αυτή η καρδιά απλά συντηρείται με διαφόρους μεθόδους διέγερσης και ο ασθενής δεν επικοινωνεί με το εξωτερικό περιβάλλον. **Βέβαια και σε αυτή την περίπτωση δεν έχουμε βεβαιότητα ότι η ψυχή εξήλθε από το σώμα.** Πάντως, πρόκειται για μια κατάσταση που ο ασθενής βρίσκεται στα όρια του θανάτου.
- **Οι εμπειρίες των πρόθυρων του θανάτου**, διαφέρουν κατά πολύ από τον κλινικό θάνατο, γιατί τις περισσότερες φορές οι άνθρωποι έχουν συνείδηση της κατάστασής τους και μπορούν να συνομιλούν, αλλά και όταν δεν έχουν συνείδηση βρίσκονται σε κατάσταση αναχώρησης από το σώμα. Οι δύο αυτές περιπτώσεις (κλινικός θάνατος και πρόθυρα θανάτου) δεν μπορούν να εξομοιωθούν.

Άλλη διαφορά υπάρχει μεταξύ των **παραισθήσεων** ή των **ψευδαισθήσεων** και των **γεγονότων**, που συμβαίνουν κατά τη στιγμή που ετοιμάζεται η ψυχή και το πνεύμα για την έξοδο τους από το σώμα. Οι ψευδαισθήσεις και οι παραισθήσεις δεν είναι ανεξάρτητες από τα φάρμακα, τις ιδιαίτερες ασθένειες και τις τεχνικές μεθόδους που χρησιμοποιούνται. Στη βίωση των γεγονότων υπάρχει πάλι η συνειδητότητα. Ο Σεραφείμ Ρόουζ λέει ότι οι συγγραφείς που ασχολήθηκαν με τα φαινόμενα αυτά έχουν εντοπίσει το γεγονός, ότι συνήθως όσοι έχουν πνευματική διαύγεια βλέπουν εμφανίσεις νεκρών ανθρώπων ή πνευματικών όντων, **ή**

βλέπουν ακόμα και όψεις του παραδείσου ή της κόλασης.

Έχει όμως ενδιαφέρον το πως κάποιοι βιώνουν πράγματι ασυνήθιστες εμπειρίες, τις οποίες ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να κατανοήσει, αφού τα όσα έχουν να κάνουν με τον γήινο χρόνο και τις αισθήσεις μας εδώ, διαφέρουν καταλυτικά από αυτά που βιώνουν κάποιοι στην άλλη κατάσταση της αιωνιότητας.

Μια γυναίκα, για παράδειγμα, η οποία ήταν κλινικά νεκρή ύστερα από ένα καρδιακό έμφραγμα, αργότερα όταν είχε συνέλθει από το σοκ των όσων βίωσε, έλεγε ότι **έβλεπε τον εαυτό της από ψηλά και όλο το ιατρικό προσωπικό που προσπαθούσε να την συνεφέρουν.** Το συγκλονιστικό είναι πως ένοιωθε τα συναισθήματα όλων των μελών του ιατρικού προσωπικού, όσο προσπαθούσαν στο σώμα της, να ανανήψει. Σαν να ήταν μέσα στην ψυχή του καθενός. Προσπαθούσε να επικοινωνήσει μαζί τους, αλλά ούτε την έβλεπαν, ούτε την άκουγαν. Αμέσως μετά έφυγε από αυτό το περιβάλλον και βρέθηκε δίπλα από μια θαλασσα και αμέσως μετά σε ένα ψηλό βουνό, ζητώντας βοήθεια, μια που δεν γνώριζε που βρισκόταν.

Τότε οι ουρανοί ανοίχτηκαν από πάνω της και βρέθηκε να βιώνει ένα υπέροχο **δυνατό φως**, όπου η απτή, αόρατη αγάπη του Θεού, πλημμύρισε το σώμα της και ολόκληρο το βουνό, ακόμα και την κοιλάδα από κάτω της, βιώνοντας μια άπειρη και ατελείωτη αίσθηση ευεξίας και γαλήνης. Είχε φύγει κάθε θλίψη και δυστυχία που είχε στο γήινο σώμα της. Αλλά η θεϊκή αγάπη υπήρχε παντού και άκουσε μια γνώριμη φωνή, που άκουγε σαν παιδί, που της είπε ***«πρέπει να επιστρέψεις».*** Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν συνείδηση του περιβάλλοντος τους.

Υπάρχει δε και μια βασική διαφορά μεταξύ των παραισθήσεων και των γεγονότων. Συνήθως όσοι έχουν **παραισθήσεις** βλέπουν ανθρώπους που βρίσκονται στη ζωή, ενώ όσοι έχουν **γνήσιες εμπειρίες** βλέπουν πρόσωπα που έχουν πεθάνει. Επίσης επισημαίνουν ότι εμπειρίες με μεγαλύτερη συνοχή και ευκρι-

νέστερο μεταφυσικό χαρακτήρα συμβαίνουν σε ανθρώπους που δεν έχουν παραισθήσεις, αλλά έχουν επαφή με τη φυσική πραγματικότητα.

Υπάρχει επίσης διαφορά μεταξύ των εμφανίσεων δαιμονικών πνευμάτων και αγγέλων του Θεού. Αυτή η κατηγορία δεν υπάγεται στις προηγούμενες, αλλά πρόκειται για όραση αγγέλων ή δαιμόνων. Υπάρχουν πολλά τέτοια παραδείγματα, τα όποια έχουμε ήδη αναφέρει, οπότε δεν χρειάζεται να επανέλθουμε. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι δεν πρέπει να εξομοιώνονται όλες οι επιθανάτιες ή μεταθανάτιες εμπειρίες, ούτε να αποδίδονται μόνον σε μια αιτία, γιατί έτσι δημιουργείται μεγάλη παρεξήγηση και οδηγούμαστε σε λάθος συμπεράσματα.

32. ΜΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
Ελληνίδας που ζούσε στην Γερμανία (Αρετή Μόσχου)

Μετά από μία χειρουργική επέμβαση αφαίρεση νεφρού, ενώ όλα πήγαιναν φαινομενικά καλά, συνήλθα και άκουσα το γιατρό να μου λέει**:** ***«Τελειώσαμε. Ανοίξτε τα μάτια σας».*** Τότε εγώ άνοιξα τα μάτια, μετά τη νάρκωση και έβλεπα θαμπά. Την ίδια στιγμή ακούω τους γιατρούς να μιλούν ζωηρά μεταξύ τους, λέγοντας**:** ***«Πεθαίνει, πεθαίνει. Γιατί, αφού όλα πήγαιναν καλά;»*** Ταυτόχρονα ένιωσα πολύ δυνατό πόνο στο κεφάλι και αμέσως βρέθηκα σ' ένα σκοτάδι τελείως άγνωστο και τελείως διαφορετικό από το συνηθισμένο σκοτάδι.

Κυριεύθηκα από φόβο κι αγωνία. Παρακαλούσα τον Θεό να πεθάνω ή να ζήσω, αρκεί να γλυτώσω από αυτό το σκοτάδι. Τότε, όπως κάνω μια βαθιά εκπνοή, ένιωσα **να ξεχωρίζει η ψυχή** από το σώμα μου. Ο εαυτός μου τότε αισθάνθηκε υπαρξιακά να είμαι ολοκληρωμένη προσωπικότητα, αλλά χωρίς σώμα.

Ανέβηκα ψηλά (ανυψώθηκα) μέσα στον ίδιο χώρο που ήταν οι γιατροί, δηλαδή μέσα στο θάλαμο εντατικής θεραπείας. Τους έβλεπα που προσπαθούσαν ιατρικά επάνω στο σώμα μου. Είδα και το δικό μου σώμα να είναι πτώμα και το σιχάθηκα. Ένιωσα γι' αυτό ό,τι θα ένιωθε κάποιος για τα απόβλητα μιας πληγής του που εγχειρίζεται, ή για τα απόβλητα της τροφής του, που απορρίπτονται από τον οργανισμό, χωρίς να υπάρχει γι' αυτά κανένα ενδιαφέρον του προσώπου.

Όταν είδα και σιχάθηκα το νεκρό μου σώμα σκέφτηκα ***«εκεί μέσα ήμουνα!»***. Δεν μπορούσα να μετρήσω το χρόνο, γιατί δεν είχα αίσθηση του χρόνου. Μέσα σ' αυτό το διάστημα είδα ότι πέρασα σε άλλη κατάσταση, σ' έναν νέο χώρο, τελείως διαφορετικό από τα γήινα δεδομένα. Ένιωθα στην αίσθησή μου, σ' αυτόν τον νέο κόσμο που μεταφέρθηκα, μια **καμάρα φωτεινή** που έμοιαζε με ουράνιο τόξο, αλλά να είναι πολύ ωραιότερη και

λαμπρότερη. Ήταν τόσο ευχάριστη αυτή η λαμπερή καμάρα, που καμία γήινη εικόνα δεν μπορεί να συγκριθεί μαζί της.

Η παρουσία μου σ' αυτόν το νέο κόσμο, μου έφερε συναισθήματα, ανάλογα με εκείνα που αισθάνεται κάποιος φυλακισμένος σε σκοτεινή υπόγεια φυλακή, δεμένος χειροπόδαρα και απότομα βρίσκεται ελεύθερος στην ανοιξιάτικη κορυφή ενός ωραίου ανθισμένου τοπίου και μπροστά του ανοίγεται ένας ατελείωτος φωτεινός, ευχάριστος και ελπιδοφόρος ορίζοντας. Από αυτή τη φωτεινή καμάρα πέρασα σ' εκείνο το **υπερφυσικό φως**. Ήταν τέτοιο το φως, που δεν υπάρχουν γήινες εικόνες για να μπορώ να το περιγράψω. Εκεί ένιωθα πάρα πολύ χαρούμενη και ευτυχισμένη. Ένιωθα ακόμη απόλυτα ολοκληρωμένη, γεμάτη πληρότητα, που δεν μου λείπει τίποτε.

Εκεί στο νέο ευχάριστο κόσμο που ήμουνα, είδα στο βάθος σε μια παραδείσια κατάσταση, μια γνωστή μου γυναίκα, που από καιρό είχε πεθάνει. Αυτή ήταν μέσα στο παραδείσιο φως, στο απέραντο βάθος κι εγώ έμπαινα σ' αυτό, αλλά ήμουν μακριά της. Αυτή με χαιρετούσε φιλόξενα, σαν να με προϋπαντούσε φιλικά. Εγώ σ' αυτήν έβλεπα και τη σωματική της διάσταση που ήταν σαν αγγελάκι. Με χαιρετούσε κουνώντας το ένα χέρι. Μπορούμε να φαντασθούμε στη γη κάποιον να κολυμπάει χαρούμενα στο ακρογιάλι μιας θάλασσας σε καιρό καύσωνα και να μας καλεί κουνώντας το ένα του χέρι**;** Αυτή στον υπέρτατο παραδείσιο κόσμο μου φαινόταν σαν να κολυμπούσε μέσα στο παραδείσιο φως.

Εγώ που άλλαζα τόπο και εικόνες στην αίσθησή μου, εξακολουθούσα να έχω την ίδια προσωπικότητα αναλλοίωτη, με όλες τις καταβολές που έφερνα μαζί μου από τον γήινο κόσμο. Είχα την ίδια συνείδηση ύπαρξης. Βλέποντάς την να με χαιρετάει, ένιωσα τέτοια χαρά, ανάλογη μ' αυτήν που αισθάνεται ένας ξενιτεμένος που πηγαίνει σε άγνωστο - ξένο μέρος και ενώ είναι αμήχανος για το αβέβαιο μέλλον, βλέπει αμέσως μπροστά του κάποιο πολύ αγαπητό του πρόσωπο να τον υποδέχεται. Αυτό

συνέβη και σε μένα, ο Θεός έβαλε ένα αγαπητό μου πρόσωπο για να με χαιρετήσει, ώστε να με ενθαρρύνει στη νέα αυτή μορφή της ζωής μου που βρέθηκα.

Τώρα, μελετώντας αυτή την υποδοχή, σκέπτομαι, πόσο σοφά η εκκλησία μας δείχνει τους άγιους ανθρώπους που, ενώ έχουν την ίδια πνευματική και υλική φύση μ' εμάς, **αυτοί αγίασαν Χριστοκεντρικά και μας ενθαρρύνουν να προχωρήσουμε**. Ο απόστολος Παύλος λέει**:** ***«Μιμητές μου γίνεστε, καθώς και εγώ*** *(είμαι)* ***του Χριστού»*** (Α' Κορινθίους 11**:**1). Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Θεός έχει άπειρους τρόπους για να μας οδηγήσει. Μπορεί και ο ίδιος να εμφανισθεί σαν ήλιος με όλη του τη μεγαλοπρέπεια. Όμως εμείς σαν το μέταλλο, ή σαν το κερί, σε ποια θερμοκρασία αντέχουμε**;** Αντέχουμε στο κέντρο τού ήλιου**;** Αντέχουμε μόνο την αχτίδα του ήλιου, ή αντέχουμε την αύρα που η αχτίδα την ξεπαγώνει και τη θερμαίνει ανάλογα με τη δική μας δυνατότητα να επικοινωνήσουμε**;**

Εγώ τότε, ήμουν μια τυπική χριστιανή, χωρίς πνευματικό υπόβαθρο, πίστευα και θρήσκευα μόνο και μόνο επειδή με είχαν βαπτίσει Ορθόδοξη και επειδή η μάνα μου με την απλότητα της καρδιάς της μου έδωσε το παράδειγμα, πίστευα τα τυπικά και δεν εξέταζα εάν ήταν αλήθεια ή όχι, γιατί δεν με ενδιέφερε. Γι' αυτό και δεν εμβάθυνα με ανώτερα βιώματα πίστης τα μυστήρια του Θεού και με ανώτερη πνευματικότητα. Η καθημερινή ζωή μας ήταν ένα κυνηγητό της δεκάρας και της βιοπάλης, γεγονός που μας κρατούσε **πνευματικά ατροφικούς** στο σπόρο τού θείου Σπορέα, που έπεσε μεν σε γόνιμο χωράφι, αλλά ήταν ανάμεσα στα αγκάθια της κοσμικής απασχολήσεως και έπνιξαν τον θείο σπόρο της αλήθειας.

Τώρα στο νέο κόσμο που εμφανίστηκα, ο Θεός μου έδειξε σε παραδείσια αγγελική μορφή αυτή τη γυναίκα που συμπαθούσα και βλέποντάς την αισθάνθηκα αγαλλίαση, αλλά και ενθάρρυνση όταν με χαιρετούσε. Τότε εγώ την φώναξα με το όνομά

της και της είπα**: *«Ε, Στέλλα, τι χαζοί που είναι στον κόσμο, νομίζουν ότι άμα πεθάνουμε τελειώσαμε».*** Εγώ αισθάνθηκα πολύ ευτυχισμένη που άρχισα να μπαίνω στην αρχή αυτού του νέου και ευχάριστου κόσμου.

Εκείνη τη στιγμή όμως, άκουσα μια άλλη φωνή που φαινόταν βαριά, φωνή ανδρική και επιβλητική φωνή. Δεν μπορώ όμως να ξεκαθαρίσω από που ήρθε. Η φωνή είπε**: *«Αυτή θα πάει πίσω. Δεν είναι προετοιμασμένη».*** Τότε εγώ χωρίς να έχω αίσθηση επιστροφής, χωρίς να ξέρω πως επέστρεψα, βρέθηκα πάλι στο χώρο των γιατρών του μετεγχειρητικού θαλάμου. Ξαναβλέπω τους γιατρούς που πασχίζουν για το σώμα μου. Αυτοί δεν ήξεραν ότι εγώ είχα φύγει από το σώμα μου.

Θυμόμουν τα λόγια**: *«Αυτή θα ξαναγυρίσει πίσω Δεν είναι προετοιμασμένη»*** και κατάλαβα ότι προοριζόμουν να ξαναμπώ στο σώμα μου. Τότε παρακαλούσα, προσευχόμουν και έλεγα**: *«Θεέ μου, να μη ξαναμπώ εκεί μέσα στο σώμα».*** Ο τρόπος με τον οποίο μπήκα στο σώμα έμοιαζε με βαρύ ρούχο που το ξαναφορούσα, ή με ένα βάρος ασήκωτο που το ξανασήκωσα.

Από τη στιγμή που ξαναμπήκα στο σώμα μου η αγωνία μεσα μου μεγάλωσε. Μπήκα και στη γήινη σκέψη και τότε με κυρίεψε ένας φόβος ότι θα πάνε να με θάψουν, ενώ είμαι ζωντανή. Προσευχόμουν και ρωτούσα τον Θεό**: *«Βοήθα με Θεέ μου. Τι να κουνήσω, χέρι ή μάτι για να καταλάβουν ότι ζω:».*** Μέσα σ' αυτή την αγωνία μου συνήλθα και δεν κατάλαβα πώς συνήλθα.

Σε όλη μου τη μεταφυσική εμπειρία βρισκόμουν σε διαδοχικές μεταβολές, χωρίς να καταλαβαίνω τις ενδιάμεσες κινήσεις. Δεν είχα αίσθηση του χρόνου, αλλά ούτε και του τρόπου μεταβολής των καταστάσεων. Μόλις συνήλθα και με κατάλαβαν ότι ζω, έπεσα σε κώμα για 13 ημέρες και με έβαλαν στην εντατική. Μετά από 13 ημέρες συνήλθα και όταν ήρθε ο θεράπων γιατρός, μου είπε ότι μου αφαίρεσαν το νεφρό. Όλες αυτές τις ημέρες που ήμουν στην εντατική δεν μπορούσα να μιλήσω. Συνερχόμουνα

και ξανά έπεφτα σε κώμα. Μετά από 13 ημέρες με έβγαλαν από την εντατική και με έβαλαν σε θάλαμο.

Στις 13 ημέρες της εντατικής, μόλις συνερχόμουνα λίγο, αμέσως ρωτούσα τους γιατρούς εάν είχα πεθάνει. Αυτοί μου έλεγαν**:** ***«Είσαι τυχερή. Θα τα συζητήσουμε όταν βγεις από την εντατική».*** Όταν με πήγαν στο θάλαμο ήρθαν οι γιατροί, χειρουργοί, αναισθησιολόγοι και παθολόγοι. Μου έφεραν διάφορα λουλούδια και σαμπάνια για να γιορτάσουμε την ανάστασή μου. Δυόμισι ώρες ήμουν **κλινικά νεκρή**, όπως περιέγραψαν τα μηχανήματα του νοσοκομείου.

Οι γιατροί άρχισαν να με ρωτούν που πήγα, τι είδα και γενικά τι αισθανόμουν όταν ήμουν κλινικά νεκρή. Τους είπα ότι τους έβλεπα όλους αυτούς και το σώμα μου και δεν με πίστευαν. Τότε άρχισα να περιγράφω λεπτομέρειες για το τι έκανε ο καθένας από αυτούς. Τους είπα ότι αυτοί έβαζαν λάστιχα στο σώμα μου για να λειτουργήσουν τα πνευμόνια μου και η καρδιά μου και ότι μου έκαναν ηλεκτροσόκ και μαλάξεις. Τότε παραξενεύτηκαν και προβληματίστηκαν. **Ομολόγησαν ότι δεν ήταν δυνατόν εγώ να τα ξέρω όλα αυτά, γιατί γνώριζαν ότι τα σωματικά υλικά μάτια μου δεν μπορούσαν να είχαν οπτική εικόνα για να μπορώ να δω τι έκαναν οι γιατροί.** Τότε παραδέχθηκαν ότι με κάποια μεταφυσική αίσθηση, τους έβλεπα. Πίστεψαν ότι πέθανα και αναστήθηκα.

Στη συνέχεια με επισκέφθηκαν λειτουργοί όλων των δογμάτων, καθόσον βρισκόμουν στη Γερμανία, με επισκέφτηκαν ιερείς Ορθόδοξοι και Καθολικοί και Ευαγγελικοί πάστορες και με ρωτούσαν για τα υπερφυσικά που είδα κατά την ώρα του θανάτου. Με επισκέφθηκαν ψυχολόγοι και ψυχαναλυτές και ειδικοί στην ψυχολογία του βάθους και με ρωτούσαν διάφορα για να ταξινομήσουν τις δικές τους θεωρίες. Όσες θεωρίες κι αν ανέλυσαν εγώ τους απαντούσα**:** ***«Εγώ ένα ξέρω, ήμουν νεκρή. Είδα υπερκόσμια πράγματα και ξανάζησα».*** Τέλος οι γιατροί μου έδωσαν

χαρτί (γνωμάτευση) ότι δεν πρέπει να ξαναπάρω νάρκωση, γιατί εάν συμβεί αυτό, δεν πρόκειται να ξυπνήσω ξανά.

Αυτή η εμπειρία του θανάτου και της νεκρανάστασής μου, έγινε η αιτία και άνοιξαν στη σκέψη μου και στη ζωή μου μεταφυσικές αναζητήσεις και έρευνα της χριστιανικής πίστης σε μεγαλύτερο βάθος και ένταση. Από τότε άρχισα να επιδιώκω επικοινωνία με πνευματικούς ανθρώπους που ασχολούνται με τη θρησκεία και γνωρίζουν τον Λόγο του Θεού. Κατάλαβα ότι οι πιο σοφοί και συνετοί άνθρωποι με πνευματικό περιεχόμενο ξεπηδούν μέσα από το χώρο της πίστης, γιατί έχουν τη ρίζα τους στον Θεό. Από τότε κάνω ό,τι μπορώ για να ετοιμαστώ σύμφωνα μ' αυτά που είπε η φωνή**: *«Αυτή θα πάει πίσω. Δεν είναι προετοιμασμένη».***

Καταγράφω τα στοιχεία μου, σαν μια ζωντανή μαρτυρία**:**

- **Όνομα νεκρής: Αρετή Μόσχου.**
- **Τόπος γεννήσεως: Ραψάνη Λαρίσης.**
- **Τόπος συμβάντος: Έσσεν Δυτικής Γερμανίας.**
- **Χρόνος μεταθανάτιας εμπειρίας: 20 Οκτ. 1976.**
- **Ηλικία κατά την ώρα της νεκρανάστασης: Ετών 30**

33. Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΘΑΝΑΤΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ DARIUS

Σήμερα, Σάββατο 21 Μαΐου 2022, θα ήθελα να μοιραστώ την ομολογία μου πως γνώρισα τον Ιησού Χριστό στη ζωή μου. Είμαι Ρουμάνος στην καταγωγή, οι γονείς μου ήρθαν στην Ελλάδα τη διετία 1996 - 1997 και το έτος 1998 ήρθα κι' εγώ. Ξεκίνησα τα σχολικά μου χρόνια στην Ελλάδα, όπου και ολοκλήρωσα τις βασικές μου σπουδές. Ζούμε στην Κόρινθο πλέον ενώ θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας το θαυμαστό έργο του Κυρίου που έχει κάνει και κάνει στη ζωή μου.

Με κάλεσε, σύμφωνα με την πρόθεσή Του, το 2007, όπου εκείνη την ημέρα είχα τα γενέθλιά μου. Οπότε αποφάσισα να πάω μια βόλτα εδώ στο χωριό μου, με κάποιον φίλο μου, ώστε να φάμε κάτι και αφού τον κεράσω να γυρίσουμε σπίτια μας. Βγήκαμε φάγαμε και ήπιαμε κάτι, αλλά στο γυρισμό μας συναντήσαμε έναν άλλον φίλο με το αυτοκίνητό του, όπου μας πρότεινε να έρθουμε μαζί του για μια βόλτα και να επιστρέψουμε. Πράγματι μπήκαμε στο αυτοκίνητό του, εγώ κάθισα στο πίσω κάθισμα και ο φίλος μου μπροστά.

Κάναμε κάποιες βόλτες και επιστρέφοντας ο οδηγός έχασε τον έλεγχο του αυτοκινήτου, καθώς το αυτοκίνητο έτρεχε αρκετά, βγήκε από την πορεία του και καρφώθηκε στα χωράφια σε δυο ελιές, γύρισε στο πλάι και χτύπησε άσχημα. Εγώ πιάστηκα από τα καθίσματα, αλλά από το σφοδρό χτύπημα άφησα τα χέρια μου και χτύπησα στο πόρτ μπαγκάζ, αφού δεν υπήρχε μαξιλάρι στο κάθισμα να συγκρατήσει το κεφάλι μου.

Τότε το κεφάλι, λόγω της έλλειψης του προστατευτικού μαξιλαριού έστριψε και έσπασα τον αυχένα μου. Το τι έγινε μετά δεν περιγράφεται, οπότε πριν χάσω τις αισθήσεις μου σκέφτηκα «εδώ τελείωσαν όλα». Δεν αισθανόμουν καν το σώμα μου, οπότε άρχισαν να έρχονται κάποιοι από το χωριό και λίγο μετά οι γονείς μου που ειδοποιήθηκαν για το συμβάν. Η κατάσταση που με

βρήκαν ήταν πολύ σοβαρή και ερχόμενοι προς εμένα έκλαιγαν, ενώ τους ζητούσα να με συγχωρέσουν, εάν είχα φταίξει σε κάτι, μια που δεν ήμουν και το καλύτερο παιδί, ενώ εκείνη την ημέρα έμπαινα τα 16 μου χρόνια.

Ο πατέρας μου βρέθηκε στη δύσκολη θέση να προσπαθεί να με βγάλει από το αυτοκίνητο, ενώ έμοιαζα πεθαμένος. Ήρθαν το ασθενοφόρο και η πυροσβεστική, βγήκα από το αυτοκίνητο χωρίς να θυμάμαι τίποτα. Συνήλθα στο ασθενοφόρο για λίγο και με πήγαν σε νοσοκομείο της Κορίνθου, όπου μετά από αξονική με έστειλαν στο ΚΑΤ στην Αθήνα. Εκείνη την ώρα δεν υπήρχε κενό κρεβάτι και με έστειλαν σε άλλο νοσοκομείο μέχρι το πρωί της επομένης, που θα επέστρεφα στο ΚΑΤ. Εκείνο το βράδυ είχα την πιο όμορφη εμπειρία.

Εγώ ήμουν ένας τυπικά θρησκευόμενος Ορθόδοξος, ενώ ο πατέρας μου είναι ένας πεντηκοστιανός χριστιανός και μου έλεγε πως αποκαλείται "πεντηκοστιανός", όχι ότι ανήκει σε κάποιο πεντηκοστιανό δόγμα, αλλά επειδή έχει στη ζωή του **την εμπειρία της Πεντηκοστής**, ότι ήταν δηλαδή βαπτισμένος με το άγιο Πνεύμα, όπως ήσαν και οι μαθητές του Ιησού και όλη η πρώτη αποστολική εκκλησία και συνέχεια μου έλεγε να διαβάσω το 2^{ο} κεφάλαιο από το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων.

Εγώ όλα αυτά δεν τα καταλάβαινα, αλλά και δεν έδινα και καμιά σημασία σε όσα μου έλεγε. Στην ουσία ήμουν το μαύρο πρόβατο για την Ορθόδοξη εκκλησία, όπως ήταν και είναι οι περισσότεροι νέοι της εποχής μας. Πίστευα στον Θεό, αλλά με τον δικό μου τρόπο, χωρίς να Του έχω δώσει την πρώτη θέση, ζούσα τη ζωή μου όπως εμένα μου άρεσε.

Ενώ ήμουν στο νοσοκομείο εκείνο το βράδυ, είδα **ένα φως** να με πλησιάζει από ψηλά, να με κρατάει από το δεξί μου χέρι, και να με πηγαίνει στον ουρανό, αλλά αυτό έγινε σε κλάσμα δευτερολέπτου, ενώ καθόμουν σε έναν βράχο και κοίταζα γύρω μου βλέποντάς τα όλα να είναι πράσινα κάτω. Ήταν ένα γκαζόν χω-

ρίς τέλος, χωρίς λουλούδια, χωρίς κτίσματα, αλλά με μια αίσθηση αντίληψης πως υπάρχει ζωή μετά από αυτή τη γήινη ζωή. Στην ουσία ότι η πραγματική ζωή ξεκινάει μετά από εδώ, ενώ η ζωή στη γη μπροστά στην αιωνιότητα είναι μια σταγόνα στον ωκεανό.

Άρχισα να βλέπω κάποιες επιγραφές που έγραφαν ***«εδώ θα είσαι μαζί μας τώρα»***. Τη στιγμή εκείνη βλέπω τον εαυτό μου στη γη να τρέχω, με ένα άσπρο ΑΡΝΑΚΙ δίπλα μου. **Ήταν ο Ιησούς που συμβόλιζε αυτήν την εικόνα.** Πάλι τότε βρέθηκα στον ουρανό όπου ρωτήθηκα εάν θέλω να μείνω ή να επιστρέψω πίσω στη γη. Εκείνη τη στιγμή της ερώτησης, θυμήθηκα τους γονείς μου και ζήτησα να επιστρέψω πίσω στους γονείς μου. Η φωνή, μου είπε ***«άνοιξε τα μάτια σου και θα βρεθείς πίσω».*** Αυτό έκανα και έτσι έγινε. Στο δωμάτιο που βρισκόμουν εμφανίστηκε μια νοσοκόμα ντυμένη στα λευκά, που με ρώτησε ***«είδες τον άγγελο;»*** και τότε ξύπνησα στην εντατική μετά από **6** εβδομάδων κώμα και θυμήθηκα όλα όσα είχα ζήσει πριν. Έγιναν επεμβάσεις στο λαιμό και στον αυχένα, όπου οι γιατροί είπαν πως έχω 24 ώρες ζωής, αυτό το όριο μου έδιναν.

Όμως ο Κύριος Ιησούς μου έχει δώσει ήδη 14 χρόνια ζωής μετά από το γεγονός αυτό και Τον ευχαριστώ, αφού γνωρίζω πλέον πως όλα συνεργούν προς το καλό και ξέρω πως όλο αυτό ήταν και είναι για να δω το κάλεσμά μου. Έτσι είπα στους γονείς μου πως ήθελα μετανοήσω για την προηγούμενη ζωή μου και να αφιερωθώ στον Κύριο. Βγήκα από το νοσοκομείο μετά από εννέα μήνες. Τότε βαφτιστήκαμε όλοι στο νερό, σύμφωνα με την εντολή του Ιησού Χριστού (Μάρκος Ι6:16, Πράξεις 2:38) και τώρα γνωρίζω πως ο Κύριος θα με θεραπεύσει ολοκληρωτικά, σύμφωνα με την πρόθεσή Του, ώστε να κάνω το υπόλοιπο έργο που έχει για μένα.

. . . /// . . .

34. ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σε προηγούμενα κεφάλαια είδαμε αναλυτικά ότι η ώρα του θανάτου είναι ιδιαιτέρως συνταρακτική για τον άνθρωπο, γιατί η ψυχή χωρίζεται από το σώμα, με το οποίο αποτελούσε μια αρραγή ενότητα. Πολλοί πιστοί που γνωρίζουν το θέμα, όταν νιώσουν πως πλησιάζει κάτι ανάλογο, προσεύχονται με περισσότερο ζήλο. Στο κεφάλαιο αυτό θα επανέλθουμε συνοπτικά στο θέμα, γιατί θέλουμε να κάνουμε λόγο για τις **μεταθανάτιες εμπειρίες**, αφού έχουμε προσωπική άποψη στο θέμα, αν όχι προθανάτιας ή μεταθανάτιας εμπειρίας, αλλά λόγω εξόδου του φυσικού σώματος, μετά από συγκλονιστικό όνειρο στην ηλικία των δώδεκα ετών, όταν ακόμη τότε για μένα ήταν κάτι παντελώς άγνωστο.

Οι σύγχρονες πλέον λεγόμενες μεταθανάτιες ή προθανάτιες εμπειρίες, έγιναν γνωστές από ανθρώπους που οι ίδιοι νόσησαν ή από διηγήσεις γιατρών που τις δέχτηκαν σαν υπερφυσικές ενέργειες. Όπως έχει διαπιστωθεί μέχρι σήμερα από την Αγία Γραφή, υπάρχουν μέσα σ' αυτήν σημαντικές μαρτυρίες θανάτου και ανάστασης, χωρίς όμως να έχουμε μετέπειτα καταθέσεις των αναστημένων προσώπων για το που βρέθηκαν και τι είδαν. Φυσικά υπάρχει η συγκλονιστική ιστορία του πλούσιου και του Λάζαρου στο ευαγγέλιο του Λουκά, που οι εκεί μαρτυρίες είναι μοναδικές (Λουκάς 16:29-31).

Ο θάνατος πράγματι είναι ένα οριακό σημείο στη ζωή του ανθρώπου. **Η πρώτη φάση** είναι όταν ο άνθρωπος βρίσκεται μεταξύ της βιολογικής ζωής και της ζωής της ψυχής και του πνεύματος, χωρίς το σώμα. **Η δεύτερη φάση** είναι οι προσεγγίσεις των πονηρών πνευμάτων, όπως έχει ήδη αναφερθεί, αλλά κυρίως σε αμαρτωλούς, που ποτέ δεν ενδιαφέρθηκαν για την ψυχή τους. **Η τρίτη φάση** είναι η πρόοδος της επιστήμης που δίνει τη δυνατότητα στον άνθρωπο να βιώσει για κάποιο διά-

στημα την εμπειρία του κλινικά νεκρού, που όμως τελικά επαναφέρουν στη ζωή με τεχνικές διεγέρσεις καρδιάς, η οποία είχε σταματήσει σε αυτό το χρονικό διάστημα.

Ένα σχετικά κοινό σημείο των εμπειριών αυτών, είναι το **τούνελ** που εισέρχονται και κινούνται μέσα του, ή ακόμα η συνάντησή τους με το **φωτεινό όν**, που συνήθως υποστηρίζουν ότι ήταν ο Χριστός, αλλά και μερικοί ότι ήταν κάποιος άγγελος. **Είναι όμως γεγονός πως τέτοιες αποκαλύψεις μπορεί να κρύβουν και πλάνες του εχθρού, που ναι μεν μοιάζουν γνήσιες, αλλά μόνο γνήσιες δεν είναι**. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεχτικοί ποια είναι η πηγή τους, γιατί ο Διάβολος μετασχηματίζεται σε «άγγελο φωτός» για να εξαπατά (Β΄ Κορινθίους 11:14). Η εμπειρία για παράδειγμα του Αμερικανού νευρολόγου Μπεν Αλεξάντερ, θυμίζει έντονα εμπειρία όχι Χριστού, αλλά "Νέας Τάξης Πραγμάτων". Όταν στην περιγραφή του ονομάζει το θεϊκο ον "ΟΜ" και ότι αυτό το **ον** τον πληροφορεί να μη φοβάται γιατί είναι **ο εκλεκτός**, φαίνεται εδώ καθαρά ότι η πηγή είναι από τον Πονηρό, γιατί έρχεται σε αντίθεση με την Βίβλο.

Τα όσα αναφέρθηκαν πριν λίγο μας οδηγούν στη μελέτη του τρόπου διάκρισης αυτών των καταστάσεων. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης παράδειγμα μας δείχνει πως μπορούμε να διακρίνουμε τα φαινόμενα αυτά. Γράφει**:** ***«Αγαπητοί, μη πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΕ εάν τα πνεύματα είναι από τον Θεό»*** (Α' Ιωάννου 4:1). Λέγει **«να δοκιμάζουμε»** (να διακρίνουμε) τα "πνεύματα", εάν είναι πονηρά, ή εάν είναι από τον Θεό.

Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με τη γνώση των αληθειών της Αγίας Γραφής και όχι με τη δική μας γνώση. Ο νους του ανθρώπου πρέπει να καθοδηγείται από τις αποκαλύψεις του Πνεύματος του Κυρίου, ώστε να γνωρίζουμε εάν είναι γνήσιο ή όχι αυτό που βιώνουμε. Ας μη σπαταλάμε λοιπόν το νου μας σε οράματα και οπτασίες, που δεν γνωρίζουμε την πηγή τους, το Πνεύμα του θεού θα μας οδηγεί στην αλήθεια και αυτήν πρέπει να ασπαζόμαστε.

35. ΕΙΜΑΣΤΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ;
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ Α΄

1. Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΜΑΣ;

Πρόκειται για μια μαρτυρία, που χαρακτηρίζεται γροθιά στο κατεστημένο σύστημα. Είναι μια καταγραφή του αυτοελέγχου από τον πρώην αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιέρωνυμο Α' (1984), ο οποίος έγραψε μπροστά στην ανάγκη του (και πολύ καλά έπραξε) πριν φύγει από τη ζωή αυτή να μετανοήσει και να αποκαταστήσει την αλήθεια σχετικά με τα άπειρα ατοπήματα της Ορθόδοξης παραδοσιακής θεολογίας.

Θα σας παρουσιάσω τα σπουδαιότερα στοιχεία που έχω επιλέξει από το βιβλίο του, ώστε να υπάρχει ένα απόλυτο ξεκαθάρισμα με την προσδοκία πως κάποιοι ειλικρινείς θα δουν και θα βρουν την "αλήθεια", που είναι ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς Χριστός και μόνον Αυτός. Για όσους έχουν αμφιβολία σχετικά με αυτά που έχω συλλέξει από το βιβλίο του, για να πεισθούν ας διαβάσουν το ίδιο το βιβλίο του αρχιεπισκόπου, αλλά τους προειδοποιώ ότι το σοκ που θα πάθουν από τις καταγραφές θα είναι μεγαλύτερο από όσο νόμιζαν.

Περιγράφει ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος:

«…Η συγγραφή του βιβλίου αυτού, ξεκίνησε από έναν αυτοέλεγχο που με απασχολούσε επί πολύ καιρό. Σκοπός του ήταν να απαντήσω στον εαυτό μου, **εάν είμαι ή δεν είμαι χριστιανός.** Το ερώτημα αυτό, όταν τίθεται από εμένα και για εμένα, το λιγότερο που μπορούσε να πει κανείς είναι ότι «αυτό είναι παράδοξο». Γιατί, το να έρχεται ένας αρχιεπίσκοπος και μάλιστα στα εβδομήντα οκτώ του χρόνια και να θέτει το ερώτημα ***«εάν ο ίδιος είναι ή δεν είναι χριστιανός»***, μόνο ως παραδοξολογία θα μπορούσε να σταθεί.

Και μάλιστα είναι παράδοξο, εάν κάποιος αναλογισθεί ότι ο αρχιεπίσκοπος είναι αριστούχος διδάκτωρ της θεολογικής σχολής, καθηγητής της θεολογικής σχολής του Πανεπιστημίου Θεσ-

σαλονίκης και ότι έχει συγγράψει περισσότερα από εκατό θεολογικά έργα. ΠΩΣ μπορεί λοιπόν να διερωτάται στα σοβαρά, αν είναι ή δεν είναι χριστιανός**;**

Προχωρώντας όμως στην αυτοεξέταση αυτή, άρχισα να βλέπω ότι ένα τέτοιο ερώτημα θα μπορούσε να τεθεί, όχι ειδικά μόνο στον εαυτό μου, αλλά γενικότερα και για πολλούς άλλους «χριστιανούς», εξετάζοντες εάν η ζωή τους είναι χριστιανική. Ένα ερώτημα που δεν θα αναφέρεται μόνο στα δικά μου εβδομήντα οκτώ χρόνια, αλλά θα αναφέρεται σχεδόν σε ολόκληρα δυο χιλιάδες χρόνια, εάν μέσα στην πορεία των αιώνων είναι πραγματικά χριστιανοί πολλοί από εμάς τους **"**σημαιοστολισμένους**"**.

Έχουμε ανάγκη να νιώσουμε ξεκάθαρα τη φτώχεια μας από άποψη γνώσεων και ήθους ζωής, ώστε να δούμε ρεαλιστικά την απόσταση που μας χωρίζει από όσα μας δίδαξε ο Κύριός μας Ιησούς στο τι πρέπει να πιστεύουμε και πως πρέπει να ζούμε. Ας ερευνήσουμε με θάρρος και ειλικρίνεια τι δίδαξε ο Χριστός και πως θέλει να είμαστε μαθητές Του.

Όσο για το πως πρέπει να παραβάλλουμε και να καθορίσουμε την αντίληψή μας σχετικά με το τι είναι η διαφορά μεταξύ των διδαχών του Κυρίου και της δικής μας σχέσης με αυτές, **δυο είναι τα μέτρα που ο Κύριος έχει θέσει. Το ένα είναι η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ και το άλλο το ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ της επίγειας ζωής Του.** Αυτά είναι τα κριτήρια, που σύμφωνα με αυτά θα μας κρίνει όταν παρουσιασθούμε μπροστά Του και αυτό είναι το μόνο σίγουρο ότι θα συμβεί.

Ως προς την διδασκαλία του Κυρίου, δυο κυρίως είναι τα χωρία, από τα οποία μπορεί κάποιος εύκολα να καταλάβει πως θέλει ο Κύριος να είμαστε, για να μας θεωρήσει μαθητές Του, δηλαδή χριστιανούς. **Το ένα χωρίο** βρίσκεται στο τέλος του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, εκεί όπου ο Κύριος λίγο πριν αναληφθεί στους ουρανούς, δίνει τις τελευταίες παραγγελίες στου μαθητές Του. **Το άλλο χωρίο** βρίσκεται σε όσα είπε ο Κύριος στους μα-

θητές Του στο μυστικό δείπνο, το τελευταίο βράδυ πριν συλληφθεί, τη βραδιά δηλαδή που δείπνησε μαζί τους και τους παρέδωσε την θεία ευχαριστία.

Εμείς οι χριστιανοί έχουμε κάνει ένα βασικό λάθος, που είναι ότι νομίσαμε και νομίζουμε ακόμα, **πως εάν δεχτούμε θεωρητικά** (διανοητικά) τις αλήθειες της διδασκαλίας του Κυρίου, είμαστε κιόλας Χριστιανοί. Ξεχνάμε πως Εκείνος αυτό δεν το βρίσκει αρκετό για να μας θεωρήσει δικούς του**…»**

Εδώ βλέπουμε πως ακόμα και ο αρχιεπίσκοπος δεν κάνει λόγο για την ανάγκη της **αναγέννησης**, που είναι η ξεκάθαρη ανάγκη του χριστιανού για να σωθεί, γιατί η αναγέννηση είναι μια άγνωστη λέξη, αλλά και άγνωστη σαν πράξη, που μπορεί κάποιοι να την έχουν ζήσει χωρίς να το γνωρίζουν. **Και συνεχίζει ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος:**

«…Ζητάει λοιπόν ο Κύριος όχι μόνο να παραδεχτούμε τη διδασκαλία Του**:** ***«Υμείς φωνείτε με διδάσκαλο και Κύριο, και καλώς λέτε, ειμί γαρ …Υπόδειγμα γαρ έδωκα υμίν και υμείς ποιείτε»,*** δηλαδή ***«Εσείς με φωνάζετε διδάσκαλο και Κύριο και καλώς λέγετε, διότι είμαι ….διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς και εσείς να κάνετε»*** (Ιωάννης 13:13-15). Υπόδειγμα πρέπει να είναι ο Κύριος και εμείς μιμητές Του. Εκείνου πρέπει να είμαστε πιστά Του αντίγραφα. Το λάθος μας όμως αυτό (ότι δεν είμαστε μιμητές Του) μας οδήγησε σε μια τραγική παρεξήγηση. Νομίζοντας πως με τη θεωρητική παραδοχή της διδασκαλίας του Κυρίου, έχουμε γίνει τέλειοι χριστιανοί, σταματήσαμε τον αγώνα για την ηθική τελείωσή μας και τη συμμόρφωση της ζωής μας, σύμφωνα με το υπόδειγμα της ζωής του Χριστού.

Γιατί εάν παραδεχτούμε πως έχουμε ήδη εφαρμόσει τα διδάγματά Του και βαδίζουμε στα ίχνη Του, ότι βρισκόμαστε εκεί που πρέπει να φτάσουμε και παρόλα αυτά βρισκόμαστε να έχουμε καταντήσει εκεί που έχουμε καταντήσει, έτοιμοι να αλληλοσπαραχθούμε και ο πλανήτης ολόκληρος να γίνει ολοκαύτωμα, ενώ η αδικία και η βία βασιλεύουν σε απέραντες εκτάσεις της γης, αυτό σημαίνει πως πρέπει άμεσα να αλλάξουμε την πορεία

της ζωής μας. Ερώτημα: ***«Μπορεί να θεωρούμε τον εαυτό μας χριστιανό, όταν δεν ακολουθούμε τη διδασκαλία του Χριστού και η ζωή μας δεν είναι σύμφωνη με όσα δίδαξε Αυτός, ο Χριστός;»*** Τότε η ζωή μας δεν μοιάζει ούτε από μακριά με υπόδειγμα ζωής Χριστού. Οι πιο πολλοί από εμάς νομίζουμε πως εκδηλώνουμε την αγάπη μας σ' Εκείνον, εκτελώντας απλά τα θρησκευτικά μας καθήκοντα, δηλαδή χρησιμοποιώντας τα μέσα που μας παρέχει η εκκλησία για την πνευματική μας τροφοδοσία ή μετέχοντας σε πράξεις, ή άλλα επιφανειακά καθήκοντα**…»**

2. Η ΛΑΘΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Και τώρα κρατηθείτε αγαπητοί αναγνώστες, για όσα διαβάσετε παρακάτω, γιατί δεν πάει ο νους σας με την ειλικρίνειά του πρώην αρχιεπισκόπου, ο οποίος συνεχίζοντας, λέει**:**

«…Και διερωτώμαι**:** Τι έχουμε κάνει λοιπόν εμείς οι κληρικοί και οι θεολόγοι στο θέμα της διαφώτισης των χριστιανών, για τους οποίους είμαστε πνευματικά υπεύθυνοι**;** Και εγώ και οι άλλοι κληρικοί είμαστε θανάσιμα υπεύθυνοι για την παράλειψή μας αυτή. Όλοι μας στήσαμε μια παγίδα, όπου έπεσαν μέσα και εξακολουθούν να πέφτουν εκατομμύρια "χριστιανοί", που ο Κύριος Ιησούς εμπιστεύτηκε στα χέρια μας (όσο γι' αυτό επιτρέψτε μου να αμφιβάλλω). Γινόμαστε εμείς αφορμή να κάνουν σωρούς αμαρτιών, αφού αυτοί δεν έχουν καν διαφωτιστεί από εμάς.

Γινόμαστε εμπόδιο και πρόσκομμα για να βαδίσουν στο δρόμο του Κυρίου εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ανθρώπων που εάν ήταν οδηγημένοι σωστά, θα έπρεπε παράλληλα να εφάρμοζαν το νόμο του Θεού, οπότε θα ήταν και διαφορετική η πνευματική τους κατάσταση. Άρα, αλλιώς μας δίδαξε ο Χριστός και αλλιώς κάνουμε εμείς. Έχουμε δημιουργήσει ένα δικό μας πρότυπο, ένα δικό μας "χριστιανικό" κατεστημένο. **Το βασικό μας πρόβλημα είναι πως δεν θέλουμε να παραδεχτούμε πως έχουμε ανάγκη μετάνοιας,** ότι πρέπει να αλλάξουμε μυαλά και τον τρόπο που σκεφτόμαστε. Γιατί, τι θα πει μετάνοια**;** Με-

τάνοια θα πει **«…**αλλάζω νου, αλλάζω σκέψεις και πράξεις», θα πει **«…**αφήνω τον παλαιό άνθρωπο και "ντύνομαι" το νέο πνευματικό άνθρωπο**»**. Αυτό είναι αληθινή μετάνοια.

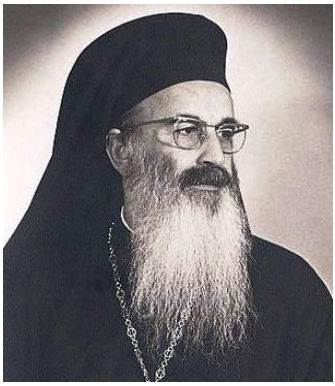
Σήμερα, το 1984 μ.Χ ***(ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τότε γράφτηκε και κυκλοφόρησε το βιβλίο του αρχιεπίσκοπου),*** δύο χιλιάδες σχεδόν χρόνια μετά τη γέννηση του Κυρίου, είμαστε τόσο μακριά από το κήρυγμα και τη ζωή Του, ώστε να θεωρούμε **ή** υπερβολικά τα όσα γράφονταν τότε, **ή** ως απόψεις των άκρων σήμερα. Αυτό ακριβώς πρέπει να τονιστεί πως πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι βρισκόμαστε πολύ μακριά από το νου του Χριστού και <u>όχι να καμαρώνουμε ότι η ζωή μας είναι χριστιανική και να υπερηφανευόμαστε ότι οι γνώσεις των πατέρων, της εκκλησιαστικής ιστορίας, το βάφτισμα, η προσκύνηση εικόνων, η θεία μετάληψη δυο φορές το χρόνο, κλπ, κλπ, είναι η σύστασή μας στον Χριστό</u>. Αυτά είναι **ΟΛΑ τυπικότητες και πλάνη μεγάλη** ως προς την αλήθεια του Χριστού.

Το παράδειγμα της ιστορίας του Ανανία και της Σαπφείρας (Πράξεις 5:1-11) είναι ενδεικτικό της αλήθειας, πόσο δύσκολο είναι να αφήσει κάποιος τον παλαιό τρόπο της ζωής του και να γίνει ένα νέο δημιούργημα αν αυτό δεν επιτευχθεί από τον Θεό, αφού έχουμε μετανοήσει και έχουμε αναγεννηθεί. Αλλά μάλλον αυτή τη λέξη, **"αναγέννηση"** (Ιωάννης 3:3-6, Α' Πέτρου 1:23) δεν θα την έχετε ακούσει ποτέ από στόματα ιερωμένων.

Όλα αυτά δεν καταγράφονται για να γίνει φτηνή εκ των υστέρων κριτική, αλλά για να υπογραμμιστεί πόσο δύσκολο είναι να αλλάξουμε τρόπο ζωής μόνοι, χωρίς την επέμβαση του αγίου Πνεύματος του Θεού, ώστε να γίνει η επανάσταση, ακολουθώντας συνεχώς το παράδειγμά Του. Ο μόνος τρόπος να σωθεί ο κόσμος είναι να διορθωθεί η ζωή μας, ώστε να αποκτηθεί αυτό που κάθε άνθρωπος θα έπρεπε να ποθεί τελικά. **Καμία κοινωνία δεν θα τολμούσε να πει κάποιος, ούτε καν η στρατευμένη εκκλησία, ότι έχουν αγκαλιάσει ολοκληρωτικά αυτή την αλλαγή**. Εάν είχαμε καταλάβει το έργο του αγίου Πνεύματος του Θεού, αλλά για ποια κατανόηση να μιλήσουμε, αφού οι "χρι-

στιανοί" το έχουν για διακοπές τριημέρου, χωρίς να έχουν ποτέ διδαχτεί πως ο παράκλητος, το Πνεύμα της Αλήθειας, είναι ο ίδιος ο Χριστός και ο ίδιος ο Θεός Πατέρας.

Για την κατάσταση που έχουμε καταντήσει πρέπει να ομολογήσουμε ότι την ευθύνη την έχουμε εμείς, ειδικά οι θεολόγοι και οι κληρικοί, **γιατί αυτό που οι άλλοι νομίζουν πως εμείς ενσαρκώνουμε, τη θεολογία του Κυρίου, εμείς πρώτοι την έχουμε παραμορφώσει.** Πίστη στην παράδοση σαν παράδειγμα. Σας ερωτώ: **«**Είχαμε ποτέ άραγε το θάρρος να εξετάσουμε εάν αυτή η παράδοση συμφωνεί με την Αγία Γραφή**;»** Πρώτο λάθος και καίριο απολύτως δεν το εξετάσαμε!. Η άλλη παράδοξη σχέση με την παράδοση είναι να γνωρίζει κάποιος «τι δίδαξε ο Κύριος» και αυτός «να κάνει τα αντίθετα».

Ιερώνυμος Α΄ (1905 - 1988)

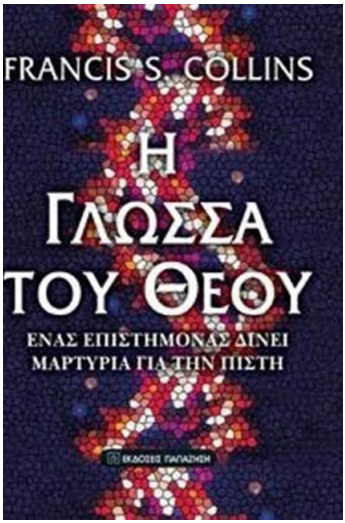
Είναι και άλλα πολλά που έχουμε εφαρμόσει και συνεχίζουμε να εφαρμόζουμε, αλλά ας σταματήσω εδώ, πιστεύοντας πως ειλικρινείς ψυχές θα καταλάβουν. Με λίγα λόγια οι περισσότεροι **κατάντησαν την ορθοδοξία «χωρίς Χριστό» και τη θεολογία «χωρίς Θεό».**

Έτσι και Εκείνος πρέπει να μας δώσει το υπόδειγμα για το πως πρέπει οι άνθρωποι να φερόμαστε, αφού απογύμνωσε τον εαυτό Του απ' όλη τη δύναμη, τη δόξα, και ταπεινώθηκε γινόμενος απλός άνθρωπος, υπακούοντας στο θέλημα του Πατέρα Του μέχρι θανάτου και μάλιστα θανάτου σταυρικού. Εμείς όμως ξελιγωνόμαστε και πουλάμε ακόμα και την ψυχή μας για τίτλους και αξιώματα και για πρωτοκαθεδρίες**…»**

Σαν ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ το μήνυμα του αρχιεπισκόπου είναι ότι είμαστε **«χριστιανοί χωρίς Χριστό»** και **«πιστοί χωρίς πίστη»** και η προτροπή του είναι να αφήσουμε τον τυπικισμό της "ορθοδοξίας" και να στραφούμε στην πηγή της αλήθειας στον Χριστό και στον άγιο Λόγο Του**.**

36. Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«ΒΡΗΚΑ ΤΟΝ ΘΕΟ» - Μιλάει ο Φράνσις Κόλλινς, ο άνθρωπος που έσπασε το ανθρώπινο γονιδίωμα

1. Είναι πολλοί οι συνάνθρωποί μας, που έχουν παγιδευτεί σε ιδέες πολεμικής **κατά της πίστης προς τον Θεό,** την οποία επενδύουν με ποικίλα λογικοφανή και επιστημονικοφανή επιχειρήματα.

Αποτελεί μία αναλαμπή στην επικράτηση των μηδενιστικών και εν πολλοίς υποτιμητικών για την ίδια τη φύση του ανθρώπου και του κόσμου αυτών των απόψεων, η ύπαρξη φωτεινών εξαιρέσεων ανήσυχων πνευμάτων, που μέσω της επιστήμης τους **στήριξαν,** με την ίδια ενέργεια της λογικής και της επιστήμης τους, **την πίστη τους στον Θεό,** στηρίζοντας έτσι και τους πλέον αδύνατους συνανθρώπους μας στον αγώνα τους να προσεγγίσουν τα μεγάλα αυτά μυστήρια της ζωής και ταυτόχρονα να εκζητήσουν τον Θεό, τον ένα και μόνο δημιουργό όλων αυτών των μυστηρίων, που όταν τα γνωρίσουν παύουν πλέον να είναι ''μυστήρια'', γιατί αποτελούν αποκεκαλυμμένη γνώση του Θεού.

Το παρόν κεφάλαιο του βιβλίου, αναφέρεται σε ένα τέτοιο υπόδειγμα οργανικότητας του Dr. Francis S.Collins και έχει άμεση σχέση με το **ανθρώπινο γονιδίωμα** (DNA), μέσα από το οποίο ο άνθρωπος ανακαλύπτει τον δημιουργό Θεό.

Ο Francis S.Collins είναι ένας από τους μεγαλύτερους επιστήμονες γενετικής στον κόσμο. Διετέλεσε διευθυντής του ''Σχεδίου Ανθρώπινου Γονιδιώματος'' και παρουσίασε στον Λευκό Οίκο την αποκρυπτογράφηση του DNA. Η συνέντευξη (παρου-

σίαση) δόθηκε τον Απρίλιο του 2007. Χάρη στον Collins τα αποτελέσματα της μνημειώδους έρευνας στο ανθρώπινο γονιδίωμα διατέθηκαν ελεύθερα στη διεθνή κοινότητα.

Ο Collins (60 ετών σήμερα και πολυβραβευμένος) είναι διευθυντής του Εθνικού Ινστιτούτου Υγείας (ΝΙΗ) των Η.Π.Α. Στο βιβλίο του **«The Language of God»** ("Η γλώσσα του Θεού"), ως επιστήμονας δίνει μαρτυρία για την πίστη του στον δημιουργό Θεό και στο έργο του Ιησού Χριστού στον Γολγοθά.

Με βάση τη μικρή αυτή εισαγωγή που κάναμε, ίσως κάποιος αναρωτηθεί και ερωτήσει**: *«Πως μπορεί ένα καθαρά επιστημονικό θέμα, που εξετάζει και αναλύει ο Collins, να έχει σχέση, άμεση ή έμμεση, με το θέμα του βιβλίου που αναφέρεται στον αόρατο πνευματικό κόσμο και στις επιθανάτιες και μεταθανάτιες εμπειρίες; Μπορεί να υπάρχει κάποια συμφωνία και ταύτιση μεταξύ αυτών των δύο;»*** Όταν φθάσουμε στο τέλος του παρόντος κεφαλαίου θα δοθεί η απάντηση στην απόρία αυτή και πιστεύω ότι θα είναι αυτονόητη και δεν θα υπάρχουν κενά και η απάντηση αυτή θα καλύψει και το προηγούμενο κεφάλαιο **«Είμαστε χριστιανοί;»**, όπου ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος προτρέπει το χριστεπώνυμο πλήθος να στραφεί προς την Αγία Γραφή, έχοντας ο πιστός ως υπόδειγμά του τον Ιησού.

2. Ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα στη διαχρονική πορεία των **"ιατροβιολογικών επιστημών"** θεωρείται η ολοκλήρωση της μελέτης του ανθρώπινου γονιδιώματος, γεγονός το οποίο, κατά γενική παραδοχή, θα επηρεάσει την πορεία του ανθρώπινου γένους σε όλες τις μελλοντικές γενιές.

Ο Dr. Francis S. Collins θεωρείται ένας από τους εξέχοντες γενετιστές της Αμερικής και όπως αναφέρθηκε για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα υπήρξε ο επικεφαλής του "Σχεδίου Ανθρώπινου Γονιδιώματος". Στο βιβλίο του «Η γλώσσα του Θεού» κατόρθωσε, αφενός μεν να παρουσιάσει με κατανοητό τρόπο το δυσνόητο (για τον μη διαθέτοντα ειδικές γνώσεις) κεφάλαιο της γενε-

τικής δομής του ανθρώπινου γονιδιώματος και αφετέρου να καταγράψει το γενικότερο μακροχρόνιο επιστημονικό και φιλοσοφικό προβληματισμό του και να παρουσιάσει με απλότητα, με αφοπλιστική ειλικρίνεια και με συγκλονιστική περιγραφή τις ψυχικές του μεταπτώσεις, πριν την αναγνώριση και την ομολογία της ύπαρξης του Θεού και της πίστης του σε Αυτόν.

Ο Dr. Francis S. Collins εξετάζει και απορρίπτει διάφορες απόψεις, από την αθεΐα μέχρι τον δημιουργισμό (δημιουργία) της νεαρής Γης, μαζί με τον αγνωστικισμό και αυτό που επικράτησε να ονομάζεται **"Ευφυές Σχέδιο".** Προτείνει πίστη στην επιστήμη και πίστη σε έναν ενεργό και στοργικό Θεό, που δημιούργησε το ανθρώπινο γένος με εξελικτικές διαδικασίες.

Η πίστη στο ζωντανό Θεό της Αγίας Γραφής και η Επιστήμη, μπορούν να συνυπάρξουν τέλεια και με αρμονία. Ιδιαίτερα, κατά τα τελευταία χρόνια, παρατηρείται ένταση μεταξύ της πίστης στον Θεό και της επιστήμης.

- **Από τη μία πλευρά** έχουμε επιστήμονες σαν τον Ρίτσαρντ Ντόκινς και τον Στήβεν Πίνκερ που βλέπουν τη θρησκεία σαν ένα απομεινάρι του προεπιστημονικού δεισιδαιμονικού παρελθόντος, το οποίο η ανθρωπότητα πρέπει να εγκαταλείψει πια**.**
- **Από την άλλη πλευρά** οι χριστιανοί διατείνονται ότι η επιστήμη τείνει στον ηθικό μηδενισμό και είναι ανίκανη να εξηγήσει τα θαύματα γύρω μας. Αυτό το κενό έρχεται να καλύψει ο Φράνσις Κόλλινς. Ο ίδιος αποτελεί μία τρανταχτή απόδειξη ότι η πίστη στον ζωντανό Θεό της Αγίας Γραφής και η επιστήμη μπορούν να συνυπάρξουν**.**

Ως διευθυντής του προγράμματος για το ανθρώπινο γονιδίωμα **(Human Genome Project)** ο Κόλλινς είναι μεταξύ των κορυφαίων επιστημόνων του κόσμου, επικεφαλής ενός προγράμματος με κόστος δισεκατομμυρίων δολαρίων, που στοχεύει στην κατανόηση της φύσης του ανθρώπινου οργανισμού και τη θερα-

πεία παθήσεων. Κι όμως, στο βιβλίο του «Η γλώσσα του Θεού» περιγράφει πώς γνώρισε τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό του σωτήρα το έτος **1978** και από τότε είναι ένας πιστός αναγεννημένος χριστιανός. Γράφει**:** ***«Ο Θεός της Αγίας Γραφής είναι και ο Θεός του γονιδιώματος. Μπορεί να Τον λατρέψει κάποιος στην εκκλησία αλλά και στο εργαστήριο».***

3. Το βιβλίο του «Η γλώσσα του Θεού» ο Φράνσις Κόλλινς ξανανοίγει τη μόνιμη αντιπαράθεση για τη σχέση επιστήμης και θρησκείας. Γράφει**:** ***«Μία από τις μεγαλύτερες τραγωδίες των καιρών μας είναι η εντύπωση που έχει δημιουργηθεί ότι η επιστήμη και η θρησκεία βρίσκονται μόνιμα σε διαμάχη. Αυτό είναι τελείως περιττό και ανόητο και βαθιά δυσάρεστο και νομίζω πως αυτές οι διαπεραστικές φωνές που κυριαρχούσαν στη σκηνή τα περασμένα είκοσι χρόνια πρέπει κάποτε να σωπάσουν».***

Για τον Κόλλινς, καθώς μελετούσε και ανέλυε το ανθρώπινο γονίδιο, δεν έγινε μέσα στο μυαλό του καμία πάλη. Αντίθετα, αισθάνθηκε ότι ο Θεός του έδωσε την ευκαιρία να ρίξει μια ματιά στα έργα Του. Για το θέμα αυτό λέει**:** ***«Όταν κάνεις μια επιστημονική ανακάλυψη, είναι στιγμή επιστημονικής ευθυμίας, γιατί έχεις ταυτιστεί πολύ χρόνο με αυτήν την έρευνα και ξαφνικά την ανακαλύπτεις. Είναι όμως και μια στιγμή, όπως αυτή η δική μου, που νοιώθεις πολύ κοντά στον δημιουργό Θεό, με την έννοια ότι τώρα πια διακρίνεις ότι κανείς άνθρωπος δεν γνώριζε πριν, παρά μόνο ο Θεός γνώριζε τα πάντα…»***

Όταν έχεις μπροστά σου για πρώτη φορά αυτό το καθοδηγητικό βιβλίο με τα 3,1 δισεκατομμύρια γράμματα, που μεταβιβάζει όλα τα είδη πληροφορίας και όλα τα είδη μυστηρίου για το ανθρώπινο είδος, δεν μπορείς να εξετάζεις λεπτομερώς σελίδα τη σελίδα, χωρίς αίσθηση δέους. Δεν μπορώ να κάνω κάτι άλλο, παρά μόνο να κοιτάζω εκείνες τις σελίδες και να έχω την αμυδρή αίσθηση ότι αυτό είναι κάτι που Εκείνος μου έδωσε, μου επέ-

τρεψε να ρίξω μια ματιά στο «δικό Του το μυαλό».

Ο Φράνσις Κόλλινς εντάχθηκε σε μια ομάδα επιστημόνων, των οποίων η έρευνα βάθυνε την πίστη τους στον Θεό. Ο Ισαάκ Νιούτον (ή Νεύτων, όπως τον αποκαλούν στην Ελλάδα), του οποίου η ανακάλυψη των νόμων της βαρύτητας αναδόμησε τη γνώση μας για την κατανόηση του σύμπαντος, είπε**:** ***«Αυτό το πιο όμορφο σύστημα μπόρεσε να προέλθει από την εξουσία μιας ευφυούς και ισχυρής ύπαρξης».***

Αν και ο **Αϊνστάιν** επαναστάτησε τη σκέψη μας, για κάποιο καιρό, με τη βαρύτητα και τη μετατροπή της ύλης σε ενέργεια, αυτός ο ίδιος πίστευε ότι το σύμπαν έχει δημιουργό, το θεωρούσε δεδομένο και αυτονόητο. Είπε**:** ***«Θέλω να μάθω τις σκέψεις του Θεού, τα υπόλοιπα είναι λεπτομέρειες».***

Ο Φράνσις Κόλλινς υπήρξε άθεος μέχρι την ηλικία των 27 ετών, όταν ως νεαρός γιατρός επηρεάστηκε από τη δύναμη, που η πίστη έδωσε σε κάποιους από τους πιο σοβαρά ασθενείς του. Είπε**:** ***«Υπέφεραν από τρομερές ασθένειες, από τις οποίες δεν μπορούσαν να ξεφύγουν με τίποτα, και αντί να τα βάλουν με τον Θεό, έγειραν στη μεριά της πίστης ως πηγής μεγάλης άνεσης και καθησυχασμού. Αυτό για μένα ήταν ενδιαφέρον μέχρι συγκλονισμού και αδυναμίας για περαιτέρω σκέψεις και ενέργειες».***

Αποφάσισε να επισκεφθεί έναν Μεθοδιστή ιερέα και του έδωσε ένα βιβλίο του C. Lewis με τίτλο **«Mere Christianity»,** όπου διαφωνεί ότι ο Θεός είναι μια λογική πιθανότητα. Το βιβλίο αυτό άλλαξε τη ζωή του. Είπε**:** ***«Ήταν ένα επιχείρημα, που δεν ήμουν έτοιμος να ακούσω. Ήμουν πολύ χαρούμενος με την ιδέα ότι ο Θεός δεν υπήρχε και δεν είχα κανένα ενδιαφέρον μέσα μου. Την ίδια στιγμή όμως, δεν μπορούσα να γυρίσω το πρόσωπό μου από την άλλη πλευρά, να αδιαφορήσω».***

Θα λέγαμε ότι ο "φωτισμός" του Κόλλινς ήρθε, όταν πήγε για ορειβασία στα Κασκέιντ όρη στην Ουάσινγκτον. Λέει γι' αυτό

που είδε**:** ***«Ήταν ένα όμορφο απόγευμα και ξαφνικά ένιωσα την απαράμιλλη ομορφιά της δημιουργίας γύρω μου, ήταν τόσο συγκλονιστική. Έτσι ένοιωσα και δεν θα μπορούσα να αντέξω αν κρατούσε ακόμη μια στιγμή».*** Ο Κόλλινς πιστεύει ότι η επιστήμη δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για να αντικρούει την ύπαρξη του Θεού, επειδή βασίζεται στον "φυσικό" κόσμο.

4. Με αυτή την έννοια ο Φράνσις Κόλλινς **πιστεύει ότι τα θαύματα είναι πραγματικά.** Το απόσπασμα που ακολουθεί από το βιβλίο του είναι αρκετά αποκαλυπτικό. Αξίζει να το προσέξουμε ιδιαίτερα. Γράφει**:**

«…Αν κάποιος θέλει να δεχτεί την ύπαρξη του Θεού ή κάποιας υπερφυσικής δύναμης έξω από τη φύση, τότε δεν είναι λογικό θέμα να δεχτεί ότι ευκαιριακά μια υπερφυσική δύναμη μπορεί να εμφανίσει μια εισβολή. Ο Θεός είναι δίπλα μας, μπροστά μας, αλλά το σπουδαιότερο **είναι μέσα στον γενετικό μας κώδικα.** Είμαι επιστήμονας και πιστός και δεν βρίσκω καμία απολύτως σύγκρουση μεταξύ αυτών των δύο.

Ως διευθυντής του Προγράμματος Ανθρώπινου Γονιδιώματος, έχω ηγηθεί συνεργασίας επιστημόνων για να διαβάσουμε τα 3,1 δισεκατομμύρια γράμματα του ανθρώπινου γονιδιώματος, του βιβλίου εντολών του DNA μας.

Ως χριστιανός βλέπω το DNA, κέντρο πληροφοριών όλων των ζώντων οργανισμών, σαν τη ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και την κομψότητα και την πολυπλοκότητα των ίδιων των σωμάτων μας και της υπόλοιπης φύσης, ως μια υπέροχη αντανάκλαση του σχεδίου του Θεού.

Ως μεταπτυχιακός φοιτητής στη φυσικοχημεία τη δεκαετία του 1970, ήμουν άθεος, μη βρίσκοντας λόγο να υποθέσω την ύπαρξη οποιασδήποτε αλήθειας έξω από τα Μαθηματικά, τη Φυσική και τη Χημεία. Στη συνέχεια, όμως, πήγα στην Ιατρική Σχολή και εκεί αντιμετώπισα **θέματα ζωής και θανάτου** στο προσκέφαλο των ασθενών μου.

Μία ασθενής μου κάποτε με ρώτησε ***«εσείς γιατρέ, σε τι πιστεύετε;»***. Αυτό με προβλημάτισε και άρχισα να ψάχνω για απαντήσεις. Αναγκάστηκα να παραδεχτώ ότι η επιστήμη, που αγαπούσα τόσο πολύ, ήταν ανίκανη να απαντήσει σε καίρια και βασικά ερωτήματα όπως**:**

- «**Ποιο** είναι το νόημα της ζωής**;**»
- «**Γιατί** είμαι εδώ**;**»
- «**Γιατί** τα μαθηματικά λειτουργούν, έτσι κι αλλιώς**;**»
- «**Ποιος** το δημιούργησε, εάν αυτό έχει αρχή**;**»
- «**Γιατί** οι φυσικές σταθερές στο σύμπαν είναι τόσο λεπτά ρυθμισμένες, ώστε να επιτρέπουν τη δυνατότητα των σύνθετων μορφών ζωής**;**»
- «**Γιατί** οι άνθρωποι έχουν την αίσθηση της ηθικής**;**»
- «**Τι** συμβαίνει όταν πεθαίνουμε**;**»

Είχα υποθέσει ότι η πίστη βασίζεται σε συναισθηματικά και παράλογα επιχειρήματα και έμεινα έκπληκτος όταν ανακάλυψα, ότι μπορεί κάποιος να αναπτύξει πολύ ισχυρά επιχειρήματα για την πιθανότητα ύπαρξης του Θεού πάνω σε ένα αποκλειστικά λογικό υπόβαθρο.

Η αρχική αθεϊστική μου βεβαιότητα, πως **«ξέρω ότι δεν υπάρχει Θεός»,** αναδύθηκε τότε ως η πιο αβάσιμη εκδοχή. Πολύ εύστοχα έχει παρατηρήσει ο G.K.Chesterton, Άγγλος συγγραφέας, ο οποίος είπε**:** ***«Ο αθεϊσμός είναι το πιο τολμηρό δόγμα, γιατί είναι η υποστήριξη μιας καθολικής άρνησης».*** Η λογική όμως από μόνη της δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη του Θεού. Η πίστη είναι **"**λογική συν αποκάλυψη**"** και αυτή η αποκάλυψη απαιτεί σκέψη, τόσο με το πνεύμα, όσο και με το μυαλό. Πρέπει να ακούσει κανείς τη μουσική, δεν φτάνει να διαβάσει μόνο τις νότες στο πεντάγραμμο.

Τελικά, ένα άλμα πίστης είναι απαραίτητο και για μένα, αυτό το άλμα της πίστης ήρθε στο 27^{ο} έτος της ηλικίας μου, όταν η αναζήτηση για να μάθω περισσότερα για τον Θεό με οδή-

γησε στον Ιησού Χριστό. Εδώ παρουσιαζόταν ένα πρόσωπο με ισχυρότατες ιστορικές μαρτυρίες για τη ζωή Του, το οποίο έκανε εκπληκτικές δηλώσεις σχετικά με την αγάπη προς τον πλησίον, οι δε ισχυρισμοί Του, ότι ήταν υιός του Θεού, απαιτούσαν να πάρω μια απόφαση, για το εάν ήταν πλανεμένος ή εάν ήταν όντως ο υιός του Θεού. Μετά από αντίσταση σχεδόν δύο χρόνων, έγινα ακόλουθος του Ιησού.

Ορισμένοι μου έκαναν τις ακόλουθες ερωτήσεις**:**

- «**Δεν έχει** εκραγεί το μυαλό σου**;»**
- **«Μπορείς** να αναζητείς το πως λειτουργεί η ζωή, χρησιμοποιώντας τα εργαλεία της γενετικής και της μοριακής βιολογίας, και συγχρόνως να λατρεύεις έναν δημιουργό Θεό**;»**
- **«Δεν είναι** η εξέλιξη και η πίστη στον Θεό ασυμβίβαστες**;»**
- **«Μπορεί** ένας επιστήμονας να πιστεύει σε θαύματα όπως η ανάσταση**;»**

Στην πραγματικότητα, δεν βρίσκω καμία σύγκρουση σ' αυτά και το ίδιο συμβαίνει με το 40% των ενεργών επιστημόνων που δηλώνουν ότι είναι πιστοί. Αλλά, γιατί δεν θα μπορούσε η εξέλιξη να είναι το σχέδιο του Θεού για τη δημιουργία**;** Είναι αλήθεια, ότι αυτό είναι ασυμβίβαστο με μία κατά γράμμα ερμηνεία της Γένεσης, αλλά ακόμη και ο Αυγουστίνος, δεν ήταν σίγουρος για την ακριβή ερμηνεία της καταπληκτικής αυτής ιστορίας της δημιουργίας**…»**

4. Ομολογουμένως είναι εντυπωσιακή η παραπάνω ομολογία του Collins. Το να προσκολληθεί κανείς σε κατά γράμμα ερμηνείες, δεν είναι σοφό, αλλά ούτε αναγκαίο. Ακόμη και μέσα απ' τα επιστημονικά οχυρά της αθεΐας, αναδεικνύεται η αγαθότητα του Θεού, αλλά και επιστήμονες να διακηρύττουν περίτρανα την πίστη τους στον Θεό.

Το βιβλίο της Γένεσης περιγράφει γεγονότα, τα οποία, σύμφωνα με τις σύγχρονες αντιλήψεις, συνέβησαν σε διάστημα 14 δισεκατομμυρίων ετών. Το ιερό κείμενο αφιερώνει λίγες μόνο

σελίδες για τα γεγονότα αυτά και η αφήγηση απευθύνεται σε ανθρώπους κάθε εποχής, μορφώσεως και ηλικίας. **Προσέξτε:** Ενώ το βιβλίο είναι θεόπνευστο και η κάθε του λέξη έχει σημασία, δεν αποτελεί επιστημονικό εγχειρίδιο, παρ' ότι περιέχει εντυπωσιακές επιστημονικές αλήθειες. Η άπειρη σοφία του Θεού δεν μας έδωσε **έτοιμες** επιστημονικές απαντήσεις, μας έδωσε όμως την ικανότητα και τις αφορμές για επιστημονική διερεύνηση.

Οι τοποθετήσεις των πιστών επιστημόνων στο θέμα αυτό ποικίλλουν. Μερικοί υποστηρίζουν κατά γράμμα ερμηνεία της Γένεσης **(δημιουργιστές),** άλλοι δέχονται περιορισμένη ισχύ της εξέλιξης και της επέμβασης του Θεού σε διάφορα στάδια της ζωής **(ευφυής σχεδιασμός)** και άλλοι, όπως ο Collins, πιστεύουν, ότι ο Θεός προίκισε εξ αρχής τη δημιουργία Του με όλες τις δυνάμεις για τη γένεση και την εξέλιξη της ζωής. Υπάρχουν φυσικά και οι ενδιάμεσες απόψεις. Στο βαθμό που οι τοποθετήσεις αυτές είναι επιστημονικές υποθέσεις εργασίας, είναι θεμιτές και σεβαστές.

Ο Arno A. Penzias (βραβείο Νόμπελ 1978) είχε δηλώσει στους New York Times**: *«Τα καλύτερα στοιχεία που έχουμε (για τη μεγάλη έκρηξη) είναι ακριβώς ίδια με αυτά, που θα είχα προβλέψει, εάν δεν είχα τίποτε άλλο στην διάθεσή μου, παρά μόνο τα βιβλία του Μωυσή, τους Ψαλμούς και τη Βίβλο στο σύνολό της».***

Ο Μέγας Βασίλειος γράφει: ***«…Πολλά ἀπεσιώπησεν, τον ἡμέτερον νοῦν γυμνάζουσα προς ἐντρέχειαν*** *(ευστροφία),* ***ἐξ ὀλίγων ἀφορμήν παρεχομένη ἐπιλογίζεσθε (****από λίγες αφορμές να συμπεράνουμε τα υπόλοιπα****)…»*** (**βλ.** ΕΠΕ 4, 72/4). Το μέλλον, θα δείξει ποια οδό ακολούθησε η πανσοφία του Θεού για τη δημιουργία της ζωής και του ανθρώπου.

Ένα είναι σίγουρο ότι ο Θεός δεν απειλείται από τις επιστημονικές ανακαλύψεις**: *«Οὐ γάρ ἐλαττοῦται ἡ ἐπί τοῖς μεγίστοις ἔκπληξις ἐπειδάν ὁ τρόπος καθ' ὅν γίνεταί τι τῶν παραδόξων ἐξευρεθῇ»*** γράφει ο Μ. Βασίλειος "Εις την Εξαήμερον Ομιλία Α", δηλαδή «**…**δεν μειώνεται ο θαυμασμός μας για τα μεγαλεία της δη-

μιουργίας, όταν ανακαλυφθεί ο τρόπος με τον οποίο έγιναν».

Ο ιερομόναχος Λουκάς Γρηγοριάτος γράφει: ***«Όταν για παράδειγμα νόμιζα ότι ο ήλιος γυρίζει γύρω από τη γη, πίστευα ότι έτσι είχε τάξει ο δημιουργός Θεός. Τώρα που έμαθα το σωστό, χάρηκα περισσότερο και Τον δοξάζω για την καινούργια και πιο σωστή γνώση μου. Το επιστημονικό λάθος μου δεν με εμπόδιζε να πιστεύω στον μόνο δημιουργό. Η διόρθωσή του, δεν με εξωθεί να Τον αρνηθώ. Αντίθετα, ψηλαφώ τώρα πιο πολύ και πιο καλά τα ίχνη Του πάνω στη δημιουργία…»,*** (βλ. «Πνευματικές προϋποθέσεις για την προσέγγιση της θεωρίας της εξελίξεως», 26 Ιουλίου 2009).

Αυτό που δοκιμάζεται, είναι οι απλουστευμένες και ανθρωπομορφικές αντιλήψεις μας περί των ενεργειών του Θεού. Κάθε νέα ανακάλυψη αποτελεί και αποκάλυψη μιας νέας πτυχής της απρόσιτης **σοφίας** του δημιουργού Θεού και αυτό θα πρέπει να μας οδηγεί σε θαυμασμό και δοξολογία.

Ο Κόλλινς αναφέρει και τις παρακάτω διαπιστώσεις και αποκαλύψεις, που δείχνουν τη θαυμαστή ενότητα και αρμονία επιστήμης και πίστης στον Θεό. Γράφει:

«…Έχω βρει ότι υπάρχει μία θαυμάσια αρμονία στις λεγόνεμες συμπληρωματικές αλήθειες της επιστήμης και της πίστης. Ο Θεός της Βίβλου είναι επίσης **ο Θεός του γονιδιώματος**. Ο Θεός μπορεί να βρεθεί στον καθεδρικό ναό ή στο εργαστήριο. Ερευνώντας τα μεγαλειώδη και θαυμάσια δημιουργήματα του Θεού, η επιστήμη μπορεί να γίνει ένα μέσο λατρείας.

Μετά τη μεταστροφή μου στην πίστη στον Θεό, διέθεσα σημαντικό χρόνο για να διακρίνω τα χαρακτηριστικά του Θεού. Αισθάνθηκα μια αυξανόμενη λαχτάρα να Τον πλησιάσω και άρχισα να καταλαβαίνω ότι αυτό το πράγμα γίνεται με την **προσευχή,** έτσι πλησιάζουμε τον Θεό. Η προσευχή δεν είναι, όπως πολλοί νομίζουν **«μια ευκαιρία για να καταφέρουμε τον Θεό να κάνει αυτό που εμείς θέλουμε»,** αλλά η προσευχή είναι **«ο τρόπος να αναζητήσουμε σχέση με τον Θεό»,** να προσπαθή-

σουμε να συλλάβουμε την άποψή Του για τα ζητήματα που προβληματίζουν τη ζωή μας και που μας προξενούν αμηχανία, απόρία και στενοχώρια.

Ήταν δύσκολη αυτή η σχέση**, γιατί;** Γιατί, όσο περισσότερο καταλάβαινα την παρουσία Του, τόσο η καθαρότητα και η αγιότητά Του μού φαίνονταν απλησίαστα και τόσο σκοτεινότερες φαινόντουσαν οι δικές μου σκέψεις και πράξεις, μέσα σ' αυτό το λαμπερό φως. Άρχισα να συνειδητοποιώ όλο και περισσότερο την αδυναμία μου να κάνω το σωστό, έστω και για μια ημέρα. Μπορούσα να βρω πολλές δικαιολογίες, αλλά εάν ήμουν πραγματικά τίμιος με τον εαυτό μου, τότε η υπερηφάνεια, η απάθεια και η οργή νικούσαν στις εσωτερικές μου μάχες. Δεν είχα ποτέ πριν σκεφθεί να αποδώσω στον εαυτό μου τον χαρακτηρισμό **«αμαρτωλός»,** αλλά τώρα ήταν οδυνηρά φανερό ότι αυτή η παλιομοδίτικη λέξη, την οποία πολλοί έχουν διαγράψει από το λεξιλόγιό τους και από την οποία εγώ πριν είχα αποστασιοποιηθεί, ταίριαζε με απόλυτη ακρίβεια στην περίπτωσή μου.

Μέσα σ' αυτό το σκοτάδι που βάθαινε, ήλθε το πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Αισθάνθηκα μέσα μου τη βαθιά σημασία των λόγων Του**:** ***«Δεύτε πάντες οι κοπιώντες και οι φορτωμένοι και Εγώ θα σας αναπαύσω»*** (Ματθαίος 11:28). Κατάλαβα ότι η επιθυμία μου να πλησιάσω τον Θεό, εμποδιζόταν από την υπερηφάνεια και την αμαρτωλότητά μου, που με τη σειρά τους ήταν αναπόφευκτη συνέπεια της εγωιστικής μου επιθυμίας να είμαι αυτεξούσιος. Η πίστη στον Θεό απαιτούσε το θάνατο του εγωισμού μου για να μπορέσω **να ξαναγεννηθώ.**

Προσπαθώ να μη συμπεριφέρομαι αλαζονικά, επικριτικά και αυτάρεσκα. Σκέπτομαι συχνά την παραβολή του καλού Σαμαρείτη (βλ. Λουκάς 10:30-37). Οι Ιουδαίοι μισούσαν πολύ τους Σαμαρείτες. Το γεγονός ότι ο Ιησούς παρουσίασε τη συμπεριφορά του Σαμαρείτη ως πιο ενάρετη από αυτή ενός ιερέα και ενός πιστού Ιουδαίου πρέπει να σκανδάλιζε τους ακροατές του.

Αλλά η υπέρτατη διδασκαλία του Ιησού είναι**:** ***«Αγάπα τον Θεό με όλο σου το είναι και τον πλησίον σου, σαν τον εαυτό σου»*** (Ματθαίος 22:33). Ο άνθρωπος αναζητεί τη γνώση που θα τον κάνει να διαχειρίζεται τον κόσμο και τα προβλήματά του. Ας ακούσει τον αδελφόθεο Ιάκωβο που μας λέει**:** ***«Η άνωθεν σοφία είναι αγνή, ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, γεμάτη έλεος και αγαθούς καρπούς, αμερόληπτη και ανυπόκριτη»*** (Ιάκωβος 3:17). Ας γνωρίζουμε ότι οι ελπίδες μας, οι χαρές μας και το μέλλον του κόσμου μας εξαρτώνται από αυτό**…»**

5. Ερχόμαστε τώρα να δώσουμε απάντηση στο αρχικό ερώτημα τι σχέση μπορεί να έχει το ανθρώπινο γονιδίωμα (DNA) του Φράνσις Κόλλινς, ένα δηλαδή καθαρό επιστημονικό θέμα με τον αόρατο πνευματικό κόσμο και με τις επιθανάτιες και μεταθανάτιες εμπειρίες που είναι το κεντρικό θέμα ολόκληρου του βιβλίου, ώστε να αφιερωθεί ένα ολόκληρο κεφάλαιο για το θέμα αυτό.

Σε κάποιο σημείο ο Κόλλινς αναφέρει ότι επιστήμη και πίστη στον Θεό ταυτίζονται πλήρως, γι' αυτό και ονόμασε τον «Θεό της Βίβλου» ως **«Θεό του γονιδιώματος».** Όπως παρουσιάζει ο Κόλλινς το επιστημονικό του θέμα, το συμπέρασμα είναι ότι ο άνθρωπος μέσα από τη δημιουργία ανακαλύπτει και δέχεται τον δημιουργό Θεό, ο οποίος ***«τα πάντα εποίησε με σοφία».***

Ο Κόλλινς όμως δεν μένει μόνο σ' αυτό, αλλά λέγει ότι ο δημιουργός Θεός δεν αποκαλύπτεται μόνο από τα έργα Του, αλλά αποκαλύπτεται από δύο ακόμα πηγές που είναι **ο γραπτός θεόπνευστος Λόγος Του,** η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ και **ο ζωντανός Λόγος Του** που είναι ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ. Στην πραγματικότητα πρόκειται για "έναν ΛΟΓΟ", γιατί ο γραπτός Λόγος και ο ζωντανός ταυτίζονται, γιατί βλέπουμε στην Αποκάλυψη ο ερχόμενος ένδοξος Κύριος Ιησούς να αποκαλείται ***«ο Λόγος του Θεού»*** (Αποκάλυψη 19:13).

Τόσο μέσα στην Αγία Γραφή **(γραπτός Λόγος),** όσο και στη διδασκαλία του Ιησού Χριστού **(ζωντανός Λόγος)** έχουμε συνεχείς α-

ναφορές για τον αόρατο πνευματικό κόσμο, ώστε ο άνθρωπος να έχει αποκάλυψη για την αιωνιότητα στην οποία κάποια ημέρα θα βρεθεί και αυτό το κάνει ο Θεός για να διαλέξει ο άνθρωπος από τη ζωή αυτή σε **ποιο μέρος** της αιωνιότητας θα βρεθεί, μαζί με την ένδοξη νύμφη εκκλησία του Ιησού και τη στρατιά των αγίων, ή μαζί με τον Διάβολο και τους αγγέλους του.

Ο Λόγος του Θεού αναφερόμενος στον αόρατο υπερβατικό κόσμο, αναφέρεται σε τρεις κατηγορίες όντων**: (1)** Στους αγγέλους του Θεού, που είναι λειτουργά πνεύματα αποστελλόμενα για υπηρεσία. **(2)** Στον Διάβολο και στους αγγέλους του σκότους που τον ακολουθούν. **(3)** Στις ψυχές των αποθανόντων, **είτε** είναι δίκαιοι, που από τώρα βρίσκονται στην παρουσία του Θεού, **είτε** είναι άδικοι και βρίσκονται στο κάτω μέρος του Άδη, όπου όλοι (δίκαιοι και άδικοι) περιμένουν τη μέλλουσα ανάσταση των σωμάτων τους, οι μεν δίκαιοι προς ανάσταση αιώνιας ζωής, οι δε άδικοι προς ανάσταση κρίσης και αιώνιας κρίσης.

Από αυτές τις τρεις κατηγορίες, ο Θεός επιτρέπει ψυχές αποθανόντων να επιστρέψουν στα σώματά τους, **ώστε να δώσουν μία ακόμα μαρτυρία για τη μετά θάνατο ζωή,** που μπορούσαμε να την ονομάσουμε ''συμπληρωματική μαρτυρία'', αφού η μαρτυρία αυτή είναι καθαρή μέσα στον Λόγο του Θεού. Ο Θεός όμως δίνει αυτή την ''επιπρόσθετη μαρτυρία'', ώστε ο άνθρωπος να είναι αναπολόγητος όταν βρεθεί μπροστά στον δίκαιο κριτή του και δεν τότε θα μπορεί να πει **«δεν γνώριζα»,** γιατί ο Θεός εξαντλεί όλα τα περιθώρια της αγάπης Του και της μακροθυμίας του για τον αμαρτωλό και αποστάτη άνθρωπο, αλλά αυτό γίνεται μόνον όσο διάστημα ο άνθρωπος βρίσκεται στην επίγεια ζωή του, μετά από αυτό είναι κρίση.

Γι' αυτό ακριβώς συμπεριλήφθηκαν στην ύλη του βιβλίου τα κεφάλαια **«Είμαστε χριστιανοί;»** και **«Η γλώσσα του Θεού»,** ώστε ο άνθρωπος να δεχθεί τον αποκαλυπτικό Λόγο της Γραφής και να οδηγηθεί στο έργο του Ιησού επάνω στον Γολγοθά.

37. ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΘΕΜΑ
«Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Το ανθρώπινο γονιδίωμα ανακαλύφθηκε τον Ιούνιο του έτους 2001, έτσι το πρώτο σχεδιάγραμμα του ανθρώπινου γονιδιώματος (του γνωστού DNA), που στην ουσία είναι το βιβλίο οδηγιών της κατασκευής μας, είχε συμπληρωθεί. Το ανθρώπινο γονιδίωμα αποτελείται από όλο το DNA του είδους μας, τον κληρονομικό κώδικα της ζωής στην ουσία. **Αυτό το κείμενο που ανακαλύφθηκε τα τελευταία χρόνια, είχε μήκος 3 δις γραμμάτων και είναι γραμμένο σε έναν παράξενο και κρυπτογραφικό κώδικα 4 γραμμάτων.** Είναι τόσο καταπληκτική η πολυπλοκότητα των πληροφοριών, που περιέχονται σε κάθε κύτταρο του ανθρωπίνου σώματος, ώστε μια προφορική ανάγνωση αυτού του κώδικα με ταχύτητα ενός γράμματος το δευτερόλεπτο, θα χρειαζόταν 31 χρόνια και αν ακόμα συνεχιζόταν ημέρα και νύχτα.

Ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον, όταν ανακοίνωσε την ανακάλυψη του κώδικα DNA, είπε**:** ***«Σήμερα μαθαίνουμε τη διάλεκτο με την οποία ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, το κάθε ζωντανό ον και όλη τη γη. Αισθανόμαστε όλο και μεγαλύτερο δέος για την πολυπλοκότητα, την ομορφιά, και το θαύμα του πιο ιερού και ουράνιου δώρου του Θεού. Είναι ήδη μια ευτυχισμένη ημέρα για τον κόσμο. Μας προκαλεί ταπείνωση και δέος όταν συνειδητοποιούμε ότι συλλάβαμε μια πρώτη ιδέα από το βιβλίο οδηγιών κατασκευής μας, που πρωτύτερα ήταν γνωστό, μόνο στον Θεό».***

Το καταπληκτικό αυτό έγγραφο που περιέχει όλες τις οδηγίες κατασκευής ενός ανθρωπίνου σώματος, είναι ήδη διαθέσιμο στον κόσμο. Πιστεύω ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων δεν το γνωρίζει, εκτός φυσικά κάποιων ειδικών περιπτώσεων. Γιατί άραγε αυτή η παγκόσμια και συμπαντική ανακάλυψη/αποκάλυψη δεν έχει σείσει εκ θεμελίων τη γη ολόκληρη**;** Που οφείλεται αυτή η άγνοια για το πως είμαστε κατασκευασμένοι, ώστε να δουν όλοι οι άνθρωποι με άλλα μάτια, τον ίδιο τους τον εαυτό**;**

Και τα ερωτήματα συνεχίζονται**:** Υπάρχει μεγαλύτερη ανακάλυψη από αυτήν στη γη για την καταγωγή του ανθρώπου**;** Έχετε ξαναδιαβάσει συγκλονιστικότερο κείμενο από αυτό, διαβασμένο μάλιστα από τον τότε πρόεδρο των ΗΠΑ**;** Ποτέ ξανά δεν έχει γραφτεί, ειπωθεί, διαβαστεί και ανακαλυφθεί κάτι ανάλογο, όπως το πως κατασκευάστηκε ο άνθρωπος. Ας δούμε όμως ποιες είναι οι πιθανές αιτίες της μη συντάραξης του πλανήτη από την ανακάλυψη αυτή.

Θα ήθελα λοιπόν να σας δώσω επ' αυτού τις δικές μου ερμηνείες και ο κάθε ένας ας βγάλει τα δικά του συμπεράσματα**:**

Ο ΠΡΩΤΟΣ λόγος κατά την άποψή μου είναι το πρόσωπο του εχθρού του Θεού, ο Σατανάς, ο οποίος δεν θέλει σε καμία περίπτωση το πλάσμα του Θεού να μάθει την αληθινή του αρχή. Αυτό θα τον έβγαζε από το σχέδιό του, που είναι να στείλει την ανθρωπότητα στην κόλαση από μίσος προς τον Θεό, αφού πριν, παρασύροντας την ανθρωπότητα, ανέτρεψε, έστω και για λίγο το σχέδιο του Θεού για το πλάσμα Του.

Ακόμα και σήμερα, ο Σατανάς, σαν ***«ο άρχων και ο θεός του κόσμου τούτου»*** (βλ. Ιωάννης 12:31, Εφεσίους 2:2, Β' Κορινθίους 4:4) εργάζεται μόνο στους απειθείς προς τον Κύριο Ιησού και τους παρασέρνει στην καταστροφή και στην απώλεια της ψυχής τους.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ λόγος είναι οι υπηρέτες του Σατανά, οι πονηρές δαιμονικές δυνάμεις του, που εκτελούν πολύ καλά το έργο τους, σε μια συνειδητά αμαρτωλή ανθρωπότητα.

Ο ΤΡΙΤΟΣ λόγος η εμμονή κάποιων ανθρώπων, είτε από άγνοια, είτε γνωρίζοντας τι κάνουν, να θέλουν να αποκρύψουν την αλήθεια.

Είναι σίγουρο πως δεν υπάρχουν μόνο οι παραπάνω τρεις λόγοι, αλλά υπάρχουν ακόμα κάποιοι λόγοι, αυτοί οι τρεις όμως είναι η βάση των όσων αποκρύπτονται μέχρι σήμερα, 20 χρόνια περίπου μετά την αποκάλυψη του DNA.

38. ΠΡΟΣΕΞΕ ΠΟΙΟΝ ΛΑΤΡΕΥΕΙΣ!

Εάν λατρεύεις αγίους ανθρώπους του Θεού, **είτε** είναι ασκητές ή μοναχοί που **"**αγίασαν**"** όπως το λέει το ιερατείο (και όχι ο Θεός στην Αγία Γραφή), **είτε** είναι η μητέρα του Κυρίου Ιησού, σαν **"**παναγία**"**, **είτε** ανάβεις κεριά, λαμπάδες, κάνεις τάματα, ζητάς μεσιτεία της αγίας μητέρας Του και των ανθρώπων, τότε να ξέρεις ποιο είναι το μέγιστο πρόβλημά σου, που πρέπει άμεσα να μάθεις. **Θα πρέπει να γνωρίσεις, να βιώσεις και να κατανοήσεις γρήγορα, πως δεν γνωρίζεις ΠΟΙΟΣ είναι ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς Χριστός**. Εάν αυτό γίνει γνωστό και πνευματικά πιστευτό, τότε η θεώρησή σου για τους ανθρώπους μεσίτες και άλλων ιδιοτήτων, θα αλλάξει ακαριαία.

Ζούμε σε μια εποχή σύγχυσης και κυκλοφορίας πολλών διαφορετικών αντιλήψεων για το πρόσωπο του Ιησού Χριστού καθώς και για την χριστιανική πίστη και διδασκαλία. Αυτές οι απόψεις ακούγονται από άθεους και αγνωστικιστές, από αιρέσεις και σέκτες, αλλά και από κληρικούς και λαϊκούς της Ορθόδοξης ή της Καθολικής εκκλησίας και στην πλειοψηφία τους ταυτίζονται, γιατί η πηγή τους είναι ίδια και δεν προέρχεται από τον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή.

- Άραγε αρκεί μόνον ο Ιησούς Χριστός για την επικοινωνία μας με τον Πατέρα Θεό, καθώς και την οικειοποίηση της σωτηρίας και των θείων ευλογιών**;**
- Ή μήπως δεν αρκεί ο Χριστός και χρειάζεται να ψάξουμε και για άλλα πρόσωπα αγίους και ευσεβείς**;**
- Για να σωθούμε μπορούμε να πάμε άμεσα στον Ιησού Χριστο, χωρίς άλλους μεσίτες ή ενδιάμεσους, ή είναι υποχρεωτικό και αναγκαίο να πάμε στον Χριστό μέσω κάποιων άλλων ειδικών προσώπων (κληρικών, κλπ) ή να περάσουμε από κάποια ειδικά τελετουργικά κάποιων εκκλησιαστικών οργανισμών**;**

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

Να δούμε τι ο Κύριος Ιησούς δίδαξε, ο οποίος είπε**:** ***«Εγώ είμαι η οδός, η αλήθεια και η ζωή· κανείς δεν πηγαίνει στον Πατέρα*** **παρά μόνο αν περάσει** ***από ΕΜΕΝΑ»*** (Ιωάννης 14:6).

Να δούμε τι δίδαξαν και οι απόστολοι. Ο Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής είπε στο συγκεντρωμένο πλήθος**:** ***«Από κανέναν άλλο δεν μπορεί να προέλθει η σωτηρία, ούτε υπάρχει άλλο πρόσωπο κάτω από τον ουρανό δοσμένο στους ανθρώπους με το οποίο να μπορούμε να σωθούμε»*** (Πράξεις 4:12). Δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος, ή κανένα άλλο πρόσωπο για να πλησιάσουμε τον ουράνιο Πατέρα μας, παρά μόνον ένα δρόμος και ένα πρόσωπο που είναι ο αναστημένος Ιησούς Χριστός!

Το ερώτημα προσωπικά για σένα είναι**: *«Πιστεύεις, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο ότι ο Ιησούς Χριστός είναι το ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ που μεσολαβεί για να έχεις σχέση με τον Θεό;»***

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ!

Η Αγία Γραφή με την αυθεντία του ίδιου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού λέει**:**

«…Σας βεβαιώνω πως **Εγώ είμαι η θύρα** ***για τα πρόβατα. Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα ήταν κλέφτες και ληστές· έτσι, τα πρόβατα δεν τους αναγνώρισαν.*** **Εγώ είμαι η θύρα**· ***όποιος περάσει από μένα θα βρει σωτηρία· και θα μπαίνει και θα βγαίνει και θα βρίσκει βοσκή…***

Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά μόνο για να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρέψει· εγώ όμως ήρθα για να έχουν τα πρόβατά μου ζωή, και μάλιστα ζωή περίσσια….

Εγώ είμαι ο καλός ποιμένας· ***ο καλός ποιμένας θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων»*** (Ιωάννης 10:7-11).

Ο Κύριος Ιησούς με απόλυτη σαφήνεια διακηρύττει ότι ΜΟΝΟΝ Αυτός είναι η **πόρτα** της σωτηρίας, ότι ΜΟΝΟΝ Αυτός η **οδός** προς τον ουράνιο Πατέρα μας. Αν θέλουμε να βρούμε σωτηρία και ανάπαυση, δεν έχουμε παρά να πάμε ΜΟΝΟΝ στον Ιησού Χριστό τον Κύριο! Εκεί θα βρούμε σωτηρία, περίσσια (άφθονη) ζωή και τώρα στη ζωή αυτή και αιώνια ζωή στην ερχόμενη βασιλεία του Θεού Χριστού στη Γη.

Σύμφωνα με τα λόγια του Χριστού και της Αγίας Γραφής, δεν υπάρχει κανένα άλλο πρόσωπο, που να είναι η ΠΥΛΗ της σωτηρίας και η ΠΥΛΗ των προβάτων, παρά μόνο ένα πρόσωπο, που είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός που πέθανε υπέρ των αμαρτιών μας στο σταυρό του Γολγοθά, δείχνοντας έτσι την άπειρη αγάπη Του προς εμάς.

Η ΠΥΛΗ δεν είναι κάποια θρησκεία, ούτε κάποια περίπλοκη τελετουργία, ούτε κάποια μακρόχρονη διαδικασία, ούτε κάποια ειδική τάξη κληρικών! Όχι! Όλοι οι αμαρτωλοί, έχουμε πρόσβαση στη σωτηρία και την αιώνια ζωή, **αν πάμε στην ΠΥΛΗ, στην μια και ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΥΛΗ που είναι το πρόσωπο του αναστημένου Ιησού Χριστού!**

«***Ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι κοπιάζετε κι είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω***» (Ματθαίος 11:28). Ο Ιησούς λέει «Εγώ θα σας ξεκουράσω, όχι κάποιος άλλος». Συνεχώς η πρόσκληση του Χριστού είναι να πάμε σε Εκείνον κι όχι σε άλλα πρόσωπα. **Δεν υπάρχουν πολλές πύλες, παρά μόνο ΜΙΑ πύλη: Ο Ιησούς Χριστός!** Ας πάρουμε λοιπόν την απόφαση να πάμε σε Εκείνον, που είναι η ΠΗΓΗ της αιώνιας ζωής.

Το ερώτημα προσωπικά για σένα είναι: ***«Πιστεύεις σύμφωνα με το Ευαγγέλιο ότι ο Ιησούς Χριστός είναι η μόνη πύλη για τη σωτηρία σου;»***

. . . /// . . .

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η βάση της άφεσης αμαρτιών που δίνει ο Χριστός, είναι η σταυρική Του θυσία. Ας δούμε τη διδασκαλία της Καινής Διαθήκης για την επάρκεια και πληρότητα της εξιλαστήριας θυσίας του Ιησού Χριστού πάνω στο σταυρό για εμάς **ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.** Διαβάζουμε μέσα στον Λόγο του Θεού**:**

- ***«Εξαιτίας αυτού του θελήματος έχουμε εξαγνιστεί μια για πάντα* με την προσφορά του σώματος *του Ιησού Χριστού»*** (Εβραίους 10:10).
- «***Ο Ιησούς πρόσφερε για τις αμαρτίες* μία θυσία για πάντα, *κι έπειτα κάθισε στα δεξιά του Θεού***»** (Εβραίους 10:12)**.**
- «***Γιατί με μία μόνο προσφορά* οδήγησε στην τελειότητα *για πάντα αυτούς που εξαγνίστηκαν με το αίμα του***»** (Εβραίους 10:14).

Η θυσία του Χριστού συνεπώς, δεν χρειάζεται συμπληρώματα, προσθήκες ή επαναλήψεις. Είναι υπεραρκετή από μόνη της για τη σωτηρία όλων όσων θα ζητήσουν τον Ιησού με πίστη, μετάνοια και με προσευχή.

Το ερώτημα προσωπικά για σένα είναι: ***«Πιστεύεις σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, ότι αρκεί η θυσία του Ιησού Χριστού για τις αμαρτίες σου; Έλαβες την άφεση αμαρτιών που σου προσφέρει;»***

Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΕΣΙΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η Αγία Γραφή δεν υποστηρίζει τις απόψεις των θρησκευομένων ότι δήθεν δεν μπορούμε να πάμε κατευθείαν στον Χριστό, γιατί είμαστε πολύ αμαρτωλοί και ανάξιοι. Αντιθέτως διδάσκει ότι ο μόνος αρχιερέας και μεσίτης είναι ο Ιησούς:

- ***«Ας κρατήσουμε, λοιπόν, σταθερά την πίστη που ομολογούμε. Γιατί* έχουμε μέγαν αρχιερέα *-τον Ιησού, τον Υιό του Θεού-***

που έφτασε ως το θρόνο του Θεού.

Δεν έχουμε αρχιερέα που να μην μπορεί να συμμεριστεί τις αδυναμίες μας. Αντίθετα, έχει δοκιμαστεί σε όλα, επειδή έγινε άνθρωπος σαν κι εμάς, χωρίς όμως να αμαρτήσει.

Ας πλησιάσουμε, ***λοιπόν, με θάρρος το θρόνο της χάριτος του Θεού, για να μας σπλαχνιστεί και να μας δωρίσει τη χάρη του, την ώρα που τη χρειαζόμαστε»*** (Εβραίους 4:14-16).

- ***«Κι ενώ οι άλλοι ιερείς ήταν πολλοί, γιατί ο θάνατος τους εμπόδιζε να παραμένουν αιώνια, ο Ιησούς, επειδή*** **παραμένει αιώνιος,** ***έχει ιεροσύνη που δεν μεταβιβάζεται. Γι' αυτό μπορεί να σώζει για πάντα όσους*** **μέσω αυτού πλησιάζουν τον Θεό.** ***Ζει αιώνια, για να μεσιτεύει γι' αυτούς»*** **(Εβραίους 7:23-25).**
- «***Γιατί ένας είναι ο Θεός κι*** **ένας ο μεσίτης** ***μεταξύ Θεού και ανθρώπων,*** **ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός,** ***που πρόσφερε τη ζωή του λύτρο για χάρη όλων»*** **(Α΄ Τιμοθέου 2:5-6).**

Ο μόνος μεσίτης, ο μόνος ιερέας με αμεταβίβαστη την ιεροσύνη (δεν την μεταβιβάζει σε κανέναν άλλον γιατί είναι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων), ο μόνος που μας σπλαχνίζεται και μπορεί να μας δώσει τη χάρη και την ευλογία, είναι ο Ιησούς Χριστός και κανένας άλλος!

Το ερώτημα προσωπικά για σένα είναι**: *«Πιστεύεις σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο μοναδικός μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων;»***

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Ιησούς Χριστός αρκεί και είναι υπεραρκετός σ' εμάς Είναι η **μόνη** ΟΔΟΣ, η **μόνη** ΠΥΛΗ, ο **μόνος** ΜΕΣΙΤΗΣ που πλήρωσε για όλες τις αμαρτίες μας με τη **μοναδική** θυσία Του στο σταυρό του Γολγοθά. Γνώριζε πως δεν αρκεί να έχεις θρησκεία, εκείνο που χρειάζεσαι είναι ο Ιησούς Χριστός.

Μετανόησε για τις αμαρτίες σου και δείξε εμπιστοσύνη στον Ιησού Χριστό, που πλήρωσε αντί για σένα στον σταυρό εξαλείφοντας ΟΛΕΣ τις αμαρτίες σου. Αποφάσισε να αλλάξεις

πορεία στη ζωή σου. Απέρριψε την αμαρτία και πάρε απόφαση να ακολουθήσεις τον Κύριο Ιησού και να γίνεις μαθητής Του.

Εάν μετανοήσεις και πιστέψεις με την καρδιά σου στον Ιησού και βαπτιστείς στο νερό, θα γίνεις ένας νέος άνθρωπος καθαρισμένος και πλυμένος με το άγιο αίμα Του, θα γίνεις ένα παιδί του Θεού: ***«Σ' όσους όμως τον δέχτηκαν και πίστεψαν σ' αυτόν, έδωσε το δικαίωμα να γίνουν παιδιά του Θεού»*** (Ιωάννης 1:12).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Περισσότερες λεπτομέρειες για τη **μοναδικότητα του Ιησού**, θα αναφερθούμε στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο.

39. Η ΕΚΛΟΓΗ και Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κείμενο από το βιβλίο "ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ"
του Αλκιβιάδη Τζελέπη - Εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Η Βίβλος σκιαγραφεί βασικά δύο κατηγορίες ανθρώπων**:**

Πρώτον, αυτούς που αναγνώρισαν και δέχτηκαν τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή, που πληρώθηκαν με το άγιο Πνεύμα Του και ελευθερώθηκαν από τις αμαρτίες τους και που τώρα ζουν μια ζωή πίστης και καθαρότητας.

Δεύτερον, αυτούς που συνειδητά απέρριψαν και συνεχίζουν να απορρίπτουν από τη ζωή τους τον Κύριο Ιησού που είναι ***«η Αλήθεια, το Φως και η Ζωή»*** (Ιωάννης 14:6) και ακολουθούν τον ***«θεό και άρχοντα του κόσμου τούτου»,*** τον Διάβολο (βλ. Β' Κορινθίους 4:4).

Στον Γολγοθά ο Ιησούς σταυρώθηκε ανάμεσα σε δύο κοινούς εγκληματίες, από τους οποίους **ο ένας μετανόησε** ειλικρινά για τις αμαρτίες του και ζήτησε συγχώρεση από τον Θεό, ενώ **ο άλλος παρέμεινε αμετανόητος** μέχρι τέλους, χλευάζοντας τον Ιησού. Αυτή είναι η εικόνα του κόσμου σήμερα. Ο Ιησούς πλήρωσε τις αμαρτίες και του μετανοημένου ληστή και του αμετανόητου, αλλά ο δεύτερος δεν το αναγνώρισε, απέρριψε την προσφορά Του και έχασε την αιώνια ζωή. Ο κόσμος έχει χωριστεί σε δύο «αντίπαλα» στρατόπεδα, των «μετανοημένων» και των «αμετανόητων». Όλοι ενώπιον του Θεού είμαστε ένοχοι και άξιοι θανάτου και καλούμαστε τώρα να πάρουμε θέση σε ποιο στρατόπεδο θα βρεθούμε.

Μέση οδός ή ουδέτερη στάση δεν υπάρχει. **Ή** ο άνθρωπος ακολουθεί τον Ιησού Χριστό τον Ναζωραίο, **ή** ακολουθεί τον εχθρό της ψυχής του, τον Διάβολο. Ο Θεός σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου και τον καλεί να εκλέξει ποιον θέλει να ακολουθήσει: ***«Έθεσα ενώπιόν σας τη ΖΩΗ και το ΘΑΝΑΤΟ, την ΕΥΛΟΓΙΑ και την ΚΑΤΑΡΑ, δια τούτο εκλέξτε τη ΖΩΗ για να ζείτε»*** (Δευτερονόμιο 30**:**19). Τι πρέπει λοιπόν να κάνει ο άνθρωπος,

τώρα που όλα τα σημεία δείχνουν ότι η ένδοξη παρουσία του Ιησού πλησίασε**;** Ποια θα πρέπει να είναι η στάση και η πορεία του**;** Τι θα διαλέξει, τη ΖΩΗ ή το ΘΑΝΑΤΟ**;**

◆ **<u>ΜΕΤΑΝΟΗΜΕΝΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ:</u>** Για την πρώτη κατηγορία, των «μετανοημένων αμαρτωλών», που έχουν πλυθεί και καθαριστεί με το τίμιο αίμα του Ιησού, το γεγονός ότι η επιστροφή Του είναι «πλησίον» συνεπάγεται μεγάλη ευθύνη. Όταν ο Κύριος έρθει δεν θα πρέπει να τους βρει πνευματικά κοιμισμένους και μπλεγμένους στα δίχτυα του κόσμου και της αμαρτίας. Πρέπει να τους βρει καθαρούς, αγνούς, χωρίς κηλίδες πνευματικής ακαθαρσίας και να φορούν καθημερινά το λευκό ένδυμα της δικαιοσύνης. **Για τον λόγο αυτό δεν πρέπει να αμελούν, αλλά να αγρυπνούν στην προσευχή, να οδηγούνται από το άγιο Πνεύμα, να υπηρετούν με ζήλο τον Κύριο και να δίνουν τη μαρτυρία τους γι' Αυτόν.**

Το πνευματικό φως του Ιησού θα πρέπει να λάμπει ζωηρά γύρω τους, για να μη θαμπώνεται η μαρτυρία τους και προσβάλλεται το όνομα το όνομά Του. Πρέπει να είναι πάντοτε έτοιμοι να υποδεχτούν τον ερχόμενο Κύριο. Η προσδοκία της συνάντησής τους με Αυτόν θα πρέπει να τους δίνει χαρά, ειρήνη, ζήλο στην υπηρεσία και πιστότητα στη μαρτυρία τους. Εάν αυτά υπάρχουν έχουν κάνει την «**καλή εκλογή»** στη ζωή τους.

Την άγια ζωή ο πιστός δεν τη διακηρύττει απλά, αλλά τη βιώνει καθημερινά. Δεν παίζει με την αμαρτία, συμβιβαζόμενος με τον κόσμο, αλλά έχει θέσει στόχους υψηλούς. Καθημερινή του χαρά και απόλαυση είναι να ευαρεστεί το σωτήρα του Ιησού. Όπως η νύφη κατά την ημέρα του γάμου της, θέλει το ένδυμά της να είναι καθαρό και ολόλευκο, χωρίς την παραμικρή κηλίδα, έτσι και ο νυμφίος Ιησούς, θέλει τη νύμφη εκκλησία Του να είναι καθαρή, άγια (ξεχωριστή), αγνή, χωρίς να φιλοξενεί μέσα της πνεύματα πλάνης, υπερηφάνειας, δογματισμού, διχοστασίας, ψεύδους, κλπ, την θέλει να είναι γεμάτη από τη δόξα της παρουσίας

Του. Η εκκλησία που θα έρθει να παραλάβει ο Ιησούς για να είναι για πάντα μαζί Του, θα πρέπει να είναι έτοιμη ***«ως νύμφη κοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα»*** (Ησαΐας 61:10).

Ο ουρανός είναι τόπος αγιότητας και εκεί δεν υπάρχουν κηλίδες και μολύσματα. Εκεί δεν υπάρχει θλίψη, πόνος και δάκρυ. Εκεί υπάρχει αιώνια χαρά και απόλαυση του προσώπου του Θεού, υπάρχει η ένδοξη παρουσία της αγιότητάς Του που θα την απολαμβάνει ο άνθρωπος για πάντα. Είναι αδύνατον με απλά ανθρώπινα λόγια να περιγράψει κάποιος τις ευλογίες που θα απολαμβάνει ο πιστός στον ουρανό. Ο απόστολος Παύλος μιλώντας γι' αυτά λέγει ότι ***«όσα μάτια ανθρώπου δεν είδαν, όσα αυτιά ανθρώπου δεν άκουσαν και όσα δεν ανέβησαν στην καρδιά του ανθρώπου, αυτά ο Θεός έχει ετοιμάσει για μας»,*** για την εκλεκτή Του νύμφη εκκλησία.

◆ **<u>ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ:</u>** Ο Ιησούς μιλώντας για τη δεύτερη κατηγορία, τους αμετανόητους αμαρτωλούς, γι' αυτούς που Τον απορρίπτουν είπε: ***«Εγώ πηγαίνω, και θα με ζητήσετε, και θα πεθάνετε μέσα στην αμαρτία σας. Όπου εγώ πηγαίνω, εσείς δεν μπορείτε νάρθετε.»*** (Ιωάννης 8:21). Τους λέγει ότι, εάν εσείς πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας, δεν μπορείτε να έρθετε εκεί που Εγώ πηγαίνω, στον ουρανό. Είναι βασική διδασκαλία της Βίβλου ότι ο ουρανός είναι **κλειστός για πάντα** για όλους εκείνους που θα φύγουν από αυτό τον κόσμο, χωρίς να έχουν εκζητήσει στη ζωή τους τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό τους σωτήρα και λυτρωτή και είναι **ανοιχτός για πάντα** για όλους που έφυγαν, έχοντας γνωρίσει προσωπικά τον Ιησού και έχοντας αναγεννηθεί από το άγιο Πνεύμα Του.

Η Βίβλος διακηρύττει ότι ***«οι ΑΝΟΜΙΕΣ ΣΑΣ έβαλαν*** **χωρίσματα,** ***μεταξύ εσάς και του Θεού σας, και οι ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΣΑΣ*** **έκρυψαν** ***το πρόσωπον Αυτού από σας, για να μην ακούει»*** (Ησαΐας 59:2). Η αμαρτία είναι το εμπόδιο μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού, γιατί αφαιρεί από τον άνθρωπο τη σχέση του και την επι-

κοινωνία του με τον άγιο Θεό και αφού ***«όλοι αμάρτησαν και στερούνται της δόξας του Θεού»*** (Ρωμαίους 3:23) είναι όλοι μακριά από τον Θεό με αποτέλεσμα η αμαρτία να συνεχίζει να παραμένει μεταξύ αυτών και του Θεού.

Πολλοί άνθρωποι στην προσπάθειά τους να «ταχτοποιήσουν» το θέμα της αμαρτίας, έχουν απατηθεί, γιατί πιστεύουν ότι αυτή θα εξαφανιστεί εάν κάνουν καλά έργα, ή εάν τηρήσουν μια σειρά θρησκευτικών νόμων και διατάξεων. Η Αγία Γραφή πολύ καθαρά αναφέρει ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να τακτοποιηθεί με τον Θεό και να σωθεί από τις αμαρτίες του, **παρά μόνο εάν αναγνωρίσει με ταπείνωση και συντριβή καρδιάς ότι ΕΙΝΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ, ότι ΜΟΝΟΣ του δεν μπορεί να σωθεί και ότι ο Θεός ΦΡΟΝΤΙΣΕ για το πώς θα σωθεί,** θυσιάζοντας στη δική του θέση το μονάκριβο Υιό Του. Αυτή ήταν η αποστολή του Ιησού και το είπε πολύ καθαρά: ***«Ήλθα να ζητήσω και να σώσω το απολωλός»*** (Ιωάννης 19:10)

◆ Αν νομίζεις ότι **«δεν είσαι αμαρτωλός»,** άκουσε τι λέγει για σένα η Αγία Γραφή:

1) ***«ΟΛΟΙ*** *(όχι ΜΕΡΙΚΟΙ ή ΛΙΓΟΙ)* ***αμάρτησαν και στερούνται τη δόξα του Θεού»*** (Ρωμαίους 3:23)

2) ***«ΟΛΗ η κεφαλή είναι άρρωστη και ΟΛΗ η καρδιά αποχαυνωμένη. Από τα πόδια μέχρι το κεφάλι δεν υπάρχει στον άνθρωπο ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ, αλλά τραύματα και μελανίσματα και σάπιες πληγές»*** (Ησαΐας 1:5-6).

3) ***«ΟΛΟΙ*** *(όχι ΜΕΡΙΚΟΙ ή ΛΙΓΟΙ)* ***πράγματι έχουμε γίνει σαν ακάθαρτο πράγμα, και ΟΛΗ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ είναι σαν ρυπαρό ρούχο»*** (Ησαΐας 64:6).

Αν πάλι νομίζει ότι είσαι **«δίκαιος, τίμιος και ηθικός»,** άκουσε τι λέγει γι΄αυτό ο άγιος Λόγος του Θεού**:**

1) ***«Δεν υπάρχει δίκαιος ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ……όλοι παρεξέκλιναν, μαζί εξαχρειώθηκαν. Δεν υπάρχει ΚΑΝΕΝΑΣ που να πράττει το α-***

γαθό, δεν υπάρχει ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ» (Ρωμαίους 3:10-12).

2) ***«Διότι ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ (με καλά έργα) δεν θα δικαιωθεί ΚΑΝΕΙΣ άνθρωπος του Θεού»*** (Ρωμαίους 3:20).

3) ***«Διότι κατά ΧΑΡΗ είσθε σωσμένοι, δια της πίστεως, και αυτό δεν είναι από σας, αλλά δώρο του Θεού, ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ, δια να μη καυχηθεί κανείς»*** (Εφεσίους 2:8-9).

Η Βίβλος δεν αφήνει καμιά αμφιβολία και ερωτηματικά για το πώς θα σωθείς και πως θα έχεις αληθινή και ζωντανή επικοινωνία με τον Θεό. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορείς να ελευθερωθείς από τις αμαρτίες σου με τις δικές σου προσπάθειες, με τα καλά σου έργα, με τη δική σου δικαιοσύνη και τη δική σου θρησκεία, **αλλά σώζεσαι ΜΟΝΟΝ όταν «αναγεννηθείς»,** όταν δηλαδή «**ξανά**γεννηθείς», όταν γεννηθείς για δεύτερη φορά πνευματικά από το άγιο Πνεύμα του Θεού. Την πρώτη φορά γεννήθηκες ΣΩΜΑΤΙΚΑ από τους φυσικούς γονείς σου, τη δεύτερη φορά γεννιέσαι ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ, όταν το Πνεύμα του Θεού κατοικήσει μέσα σου.

◆ Η Βίβλος διδάσκει και αποκαλύπτει ότι ο Θεός είχε συλλάβει το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου πριν ακόμα δημιουργήσει τον κόσμο, ***«προ καταβολής κόσμου»*** (Α΄ Πέτρου 1:20). Το σχέδιό Του αυτό, τόσο απλό και τόσο άγιο (ξεχωριστό), έγινε πράξη, όταν ο Ιησούς ήρθε εδώ στη Γη, έζησε μια **τέλεια** και **αναμάρτητη ζωή**, υποταγμένος πάντοτε στο θέλημα του Πατέρα και έδωσε τον εαυτό Του θυσία επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, αντίλυτρο **για τις δικές ΣΟΥ** και **για τις δικές ΜΟΥ αμαρτίες.**

Μετά από **3** ημέρες, από το θάνατό Του, ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ σωματικά και μετά από **40** ημέρες από την ανάστασή Του, ΑΝΑΛΗΦΘΗΚΕ παρουσία των μαθητών Του στον ουρανό (βλ. Πράξεις 1:9-11**,** Μάρκος 16:19**,** Λουκάς 24:51**,** Α΄ Τιμόθεου 3:16**,** κλπ). Μετά από **10** ημέρες από την ανάληψή Του και συνολικά **50** ημέρες από την ανάστασή Του, ήρθε και πάλι στη Γη, όχι πλέον σωματικά, αλλά ως ***«Πνεύμα ζωοποιούν»*** (βλ. Α΄ Κορινθίους 15:45), ήρθε

ως «***ο παράκλητος, το Πνεύμα της αληθείας»,*** που απέστειλε ο Πατέρας για να μας ευλογεί: ***«…Ο Θεός, πρώτα σε σας,*** **αφού ανέστησε** ***τον Υιό του, τον Ιησού,*** **τον απέστειλε** ***για να σας ευλογεί, όταν κάθε ένας επιστρέφετε από τις πονηρίες σας.»*** (Πράξεις 3:26 /Βλ. επίσης: Ματθαίος 16:28**,** Ιωάννης 15:23**,** Πράξεις 26:23).

Το απλό αυτό σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου, της αποκατάστασης των σχέσεών του με τον Θεό, δεν είναι κάποια ανθρώπινη επινόηση, αλλά είναι απόλυτα ουράνιο και ο στόχος του είναι ένας και μοναδικός: **Η σωτηρία του ανθρώπου από τη μέλλουσα αιώνια κρίση και η συνεχής απόλαυση της ένδοξης παρουσίας του Θεού**.

Για να εισέλθει ο άνθρωπος στον ουρανό, **υπάρχει ΜΟΝΟΝ ΕΝΑΣ και ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ,** ο οποίος είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Το είπε ο ίδιος, το είπαν οι μαθητές Του και το διακηρύττει συνέχεια ο άγιος Λόγος Του, η Βίβλος**:**

(1) «**Εγώ** (=ο Ιησούς) **είμαι η θύρα, ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΕΜΕΝΑ εάν κάποιος εισέλθει ΘΑ ΣΩΘΕΙ**» (Ιωάννης 10:9). Δεν υπάρχουν «πολλές πόρτες» και διάφορα άλλα θρησκευτικά «παραθυράκια» για να μπει κάποιος στον ουρανό, αλλά μόνο ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ, που είναι ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς.

(2) «**Εγώ** (=ο Ιησούς) **είμαι η ΟΔΟΣ, και η ΑΛΗΘΕΙΑ, και η ΖΩΗ, κανείς δεν έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΕΜΕΝΑ**» (Ιωάννης 14:9). Ο δρόμος που οδηγεί προς τον Πατέρα, είναι μόνον ένας, ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, Όλοι οι άλλοι δρόμοι (=θρησκείες, δόγματα, συστήματα, φιλοσοφίες, κλπ) οδηγούν στην αιώνια απώλεια.

(3) «**Ελάτε σε ΜΕΝΑ όλοι οι κουρασμένοι και οι φορτωμένοι, και ΕΓΩ** (όχι κάποιος άλλος) **θα σας ξεκουράσω**» (Ματθαίος 11:28). Τα βάρη μας, το άγχος μας, την αγωνία μας, τα προβλήματά μας, την ανάπαυσή μας, όλα στον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ.

(4) «**Κάθε ένας, που θα επικαλεσθεί το ΟΝΟΜΑ του Κυρίου ΘΑ**

ΣΩΘΕΙ» (Ρωμαίους 10:13). Ποιο είναι το όνομα του Κυρίου**; Είναι ΙΗΣΟΥΣ** και αυτό το όνομα είναι η σωτηρία σου. Όσο και αν επικαλείσαι άλλα ονόματα, ανθρώπων ή αγγέλων, σωτηρία δεν έχεις, γιατί το όνομα του Ιησού είναι η σωτηρία και Αυτός **μόνον** πέθανε στη δική σου θέση.

(5) «Διότι Είναι ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ, και ΕΝΑΣ ΜΕΣΙΤΗΣ Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς» (Α' Τιμόθεου 2:5). Ο μεσίτης μας προς τον Πατέρα είναι μόνον ένας, ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ. Κανένας άλλος άνθρωπος στον κόσμο δεν έχει τέτοια εξουσία από τον Θεό για να μεσιτεύσει για σένα, **γιατί κανένας άλλος** δεν πέθανε στη δική σου θέση.

(6) «Δεν υπάρχει από κανέναν άλλο η σωτηρία, γιατί ΟΥΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟ ΟΝΟΜΑ από τον ουρανό δοσμένο στους ανθρώπους, διά του οποίου πρέπει να σωθούμε» (Πράξεις 4:12). Το μόνο όνομα που δόθηκε από τον ουρανό, από τον ίδιο τον Θεό, είναι το όνομα «ΙΗΣΟΥΣ», που είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα και αυτό μόνο το όνομα φοβάται ο Διάβολος.

Για να σωθεί λοιπόν ο άνθρωπος από τις αμαρτίες του, πρέπει να δεχτεί τον Κύριο Ιησού σαν προσωπικό του σωτήρα και να αναγεννηθεί από το Πνεύμα Του. Ο ίδιος είπε: ***«Εάν κάποιος* δεν γεννηθεί άνωθεν** *(από ψηλα), δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού»* (Ιωάννης 3:3) και η «αναγέννηση» (δηλαδή η άνωθεν γέννηση) αποκτάται μόνο εδώ στη Γη, δια μέσου του Ιησού και είναι το μοναδικό εισιτήριο για την αιώνια ζωή:

> **«Γιατί τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό Του τον μονογενή για να μη χαθεί .....ΚΑΘΕΝΑΣ** ***{****αντικατέστησε στη λέξη* ***«καθένας»*** *με το δικό σου ΟΝΟΜΑ****}*** **που πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΑ. Επειδή δεν απέστειλε ο Θεός τον Υιό Του στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ δι' αυτού»** (Ιωάννης 3:16-17)

◆ Αυτός είναι ο τρόπος σωτηρίας του κάθε ανθρώπου. Με το να προσπαθείς να είσαι «καλός» και να κάνεις «καλά έργα» δεν

μπορείς να πληρώσεις την τιμή που απαιτεί η αμαρτία, αλλά προσβάλλεις και τον ίδιο τον ΙΗΣΟΥ, γιατί Αυτός ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΥΤΟΣ πέθανε στη δική σου θέση και εσύ με τα καλά σου έργα απορρίπτεις το δώρο της θυσίας Του.

Δεν κάνεις καλά έργα **για να σωθείς** *(από έργα δεν δικαιώνεται ΚΑΝΕΝΑΣ άνθρωπος,* αλλά επειδή σώθηκες με το αίμα του Ιησού **ευαρεστείς τον Θεό, κάνοντας καλά έργα**.

Αν μπορούσαμε (αγαπητέ αναγνώστη), εγώ και εσύ να προσθέσουμε έστω και το ελάχιστο στο θέμα της σωτηρίας του ανθρώπου, τότε ***«ΜΑΤΑΙΑ πέθανε ο Χριστός»*** (Γαλάτες 2:21). Ο Ιησούς έχει ήδη πληρώσει για όλες τις αμαρτίες μας, παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος, εμείς απλά το δεχόμαστε ή το απορρίπτουμε και ανάλογα με τη στάση μας καθορίζουμε το αιώνιο μέλλον μας. Δεν πήρε μόνο τις ΑΜΑΡΤΙΕΣ μας, αλλά πήρε και τις ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ μας**:** ***«Με τις πληγές Του εμείς θεραπευτήκαμε…»*** (βλέπε, Ησαΐας 53:4-5**,** Α΄ Πέτρου 2:24**,** Ψαλμός 103:3**,** κλπ). Ο Ιησούς προσφέρει στον κάθε άνθρωπο τέλεια σωτηρία από τις αμαρτίες του και τέλεια θεραπεία από τις αρρώστιες του**. Γι' αυτό**:

ΖΗΤΗΣΕ από τον Κύριο Ιησού να έρθει **τώρα** να κατοικήσει μέσα στην άδεια και αμαρτωλή καρδιά σου για να σε καθαρίσει από κάθε σου αμαρτία και να σε αναγεννήσει (ξαναγεννήσει) με το άγιο Πνεύμα Του.

ΖΗΤΗΣΕ από τον Ιησού, αφού αναγεννηθείς και ελευθερωθείς από το βάρος των αμαρτιών σου, να σου δώσει και το χρίσμα του Πνεύματός Του, δηλαδή να σε βαπτίσει με το άγιο Πνεύμα Του, να σε ντύσει με τη ***«δύναμιν εξ ύψους»*****,** να σου δώσει την εμπειρία της Πεντηκοστής, όπως ακριβώς συνέβηκε και στην πρώτη αποστολική εκκλησία και ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ σε όσους εκζητούν αυτή τη δύναμη μέσα τους.

ΖΗΤΗΣΕ το αυτό τώρα, γιατί η Βίβλος λέγει ***«ΤΩΡΑ*** (σήμερα) ***είναι ο καιρός που σε δέχεται ο Κύριος, ΤΩΡΑ είναι η ημέρα της***

σωτηρίας…», γι' αυτό ***«ΣΗΜΕΡΑ, εάν ακούσεις τη φωνή Του, μη σκληρύνεις την καρδιά σου»*** (Β΄ Κορινθίους 6:13, Εβραίους 3:7-8).

Μην αμελείς και μη βραδύνεις να ανοίξεις την πόρτα της καρδιάς σου στον Ιησού τώρα. Αυτός χτυπά την πόρτα της καρδιά σου για να μπει μέσα και να αναλάβει τη ζωή σου: ***«Ιδού, στέκομαι στη θύρα και κρούω, εάν κάποιος ακούσει τη φωνή Μου, και ανοίξει τη θύρα, θα εισέλθω προς αυτόν και θα δειπνήσω με αυτόν και αυτός με Μένα»*** (Αποκάλυψη 3:21).

ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή και ο Κύριος Ιησούς θα σε φωτίσει πνευματικά, θα σου ανοίξει τα μάτια της ψυχής σου και θα σου αποκαλυφτεί για να Τον γνωρίσεις προσωπικά.

ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΑΙ με ταπεινή και ειλικρινή καρδιά. Δεν χρειάζεται να πεις «μεγάλα» λόγια, αλλά να πεις απλά λόγια που να βγαίνουν μέσα από την καρδιά σου. Μίλησέ Του, όπως μιλάς σ' ένα φίλο σου και αν μπορείς καλύτερα **να είσαι μόνος,** ν' ανοίξεις την καρδιά σου και να προσεύχεσαι δυνατά για να σε ακούσει ο Διάβολος και οι δυνάμεις του και να καταλάβει ότι έχεις φύγει πλέον από το δικό του στρατόπεδο.

Για να σε βοηθήσω κάνε την παρακάτω προσευχή και **πρόσθεσε σ' αυτήν** ότι άλλο βγαίνει μέσα από την καρδιά σου και όπως σε οδηγεί ο Κύριος Ιησούς με το Πνεύμα Του. Πες Του**:**

«Κύριε ΙΗΣΟΥ,

Σ' ευχαριστώ που πέθανες ΓΙΑ ΜΕΝΑ και πλήρωσες Εσύ για τις ΔΙΚΕΣ ΜΟΥ αμαρτίες. Με λύπη μετανοώ για κάθε μου αμαρτία. Ανοίγω αυτή τη στιγμή την πόρτα της καρδιάς μου και με πίστη Σε καλώ να έρθεις στη ζωή μου. Έλα Κύριε Ιησού μέσα στην καρδιά μου, γέμισέ με Συ με το άγιο Σου Πνεύμα και κάνε με έναν καινούριο και άγιο άνθρωπο ενώπιόν Σου.

Θέλω να αρχίσω να ζω από ΤΩΡΑ την αιώνια ζωή, που Εσύ μου δίνεις αυτή τη στιγμή. Βοήθησέ με να τιμώ, να δοξά-

ζω και να ομολογώ σε όλους το άγιο όνομά Σου. Βοήθησέ με να ζω κάθε ημέρα μια άγια και καθαρή ζωή. Το θέλω αυτό και μπορώ να το κάνω με τη δική Σου δύναμη Κύριε.

Διακηρύττω ότι αρνούμαι τον Σατανά και όλες του τις δυνάμεις. Διακηρύττω ότι αρνούμαι κάθε του ενέργεια επάνω μου. Διακηρύττω ότι μόνο Εσύ Ιησού μου έχεις το τιμόνι της καρδιάς μου και με κατευθύνεις, γιατί Εσύ είναι ο μόνος μεσίτης προς τον Πατέρα Θεό και με σκεπάζεις με το άγιο αίμα Σου, ώστε να μπορώ να μπαίνω καθημερινά μέσα στα ουράνια «άγια των αγίων» και να απολαμβάνω από τη ζωή αυτή τη δόξα του ουρανού, τον παράδεισο.

Σε ευχαριστώ Κύριε Ιησού για την ΕΞΟΥΣΙΑ και τη ΔΥΝΑΜΗ που μου δίνεις να συντρίβω τις πονηρές δυνάμεις στο δικό Σου το παντοδύναμο όνομα. Διακηρύττω ότι το όνομά Σου είναι πάνω από κάθε αρχή, πάνω από κάθε εξουσία και πάνω από κάθε δύναμη και στ' όνομα Σου υποτάσσονται όλες οι δυνάμεις, επουράνιες, επίγειες και καταχθόνιες και μια ημέρα κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι είσαι Κύριος, Κύριος, Κύριος προς «δόξαν Θεού Πατρός».

Σε ευχαριστώ Ιησού μου, Σε ευχαριστώ σωτήρα μου, γιατί τώρα γνωρίζω ότι είμαι δικό Σου παιδί, ελευθερωμένος πλέον και από τις αμαρτίες μου και από τις αρρώστιες μου, γιατί επάνω στο σταυρό Εσύ έκανες ένα τέλειο έργο.

Με τη θυσία Σου και αφαίρεσες κάθε δύναμη και εξουσία του Σατανά και των πονηρών δυνάμεών του και σύμφωνα με τον άγιο Λόγο Σου στον Ψαλμό 103, πήρες ΟΛΕΣ τις αμαρτίες μου, πήρες ΟΛΕΣ τις αρρώστιες μου και έσπασες ΟΛΑ τα δεσμά που ο εχθρός της ψυχής με είχε δέσει τόσα χρόνια, πριν Σε γνωρίσω.

Σε δοξάζω γιατί είσαι θαυμαστός και σου ανήκει η δόξα, η λατρεία και η τιμή τους αιώνες των αιώνων, Είσαι Κύριος κυρίων και βασιλεύς βασιλέων. Αμήν».

. . . /// . . .

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

Πιστεύω ότι η σημερινή ημέρα …….. είναι η πιο σημαντική ημέρα της ζωής σου, **γιατί** σήμερα, που τελείωσες το διάβασμα αυτού του βιβλίου, κατάλαβες ποια είναι η θέση σου ενώπιον του Θεού, κατάλαβες ποιος θα πρέπει να είναι ο προορισμός σου στην αιωνιότητα και ζήτησες τον Ιησού Χριστό να έρθει στη ζωή σου σαν Κύριός σου, σωτήρας σου και θεραπευτής σου, **γιατί** σήμερα ζήτησες να σε πλύνει με το άγιο αίμα Του και να σε γεμίσει με το Πνεύμα Του **γιατί** σήμερα είναι που άφησες το στρατόπεδο του άρχοντα του κόσμου τούτου και ήρθες στο στράτευμα του Κυρίου των δυνάμεων και **γιατί** σήμερα γνωρίζεις ότι ο παράδεισος ή τρίτος ουρανός θα είναι η αιώνια κατοικία σου.

Γράψε παρακάτω με λίγα απλά λόγια, **τι** ωφελήθηκες από το διάβασμα του βιβλίου αυτού και **τι** ο Θεός έκανε, δια Ιησού Χριστού, μέσα στην καρδιά σου**:**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΗΓΕΣ - ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

01. ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ
Κείμενο του αρχιμανδρίτη Νεόφυτου Βάμβα στη δημοτική γλώσσα - Μετάφραση Σπύρου Φίλου
εκδόσεις «**ΠΕΡΓΑΜΟΣ**»

02. Η ΨΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ
π. Σεραφείμ Ρόουζ - εκδόσεις «**ΜΥΡΙΟΒΙΒΛΟΣ**»

03. ΕΙΜΑΣΤΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ;
πρώην αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερώνυμου Α' – έκδ.1984

04. Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (The Language of God)
Francis S. Collins - εκδόσεις «**ΠΑΠΑΖΗΣΗ - 2017**»

05. Η ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΩΜΑΤΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ
Ραίμοντ Μούντυ

06. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ – Αλκιβιάδης Τζελέπης
7η έκδοση «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - 2021**»

07. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ
Αλκιβιάδης Τζελέπης - 1η έκδοση «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - 2020**»

08. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ
Αλκιβιάδης Τζελέπης - 1η έκδοση «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - 2001**»

09. ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩ ΤΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ ΖΩΗ
Γιάννης Γαρδέλης - εκδόσεις «**ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ»**

10. ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ
Γιάννης Γαρδέλης - εκδόσεις «**ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ»**
(αρχική παρουσίαση από τις εκδόσεις «ΟΣΤΡΙΑ»)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ
Γιάννης Γαρδέλης (1950 - 2022)

Η αρχική βιογραφία του Γιάννη Γαρδέλη είχε καταγραφεί από τον ίδιο σε χρόνο απροσδιόριστο χρόνο, περιλαμβάνοντας λίγα στοιχεία από τη ζωή του. Όταν το έτος 2022 αναχώρησε για τον Κύριο και αργότερα χρειάστηκε να γίνει επανέκδοση των βιβλίων του από τις εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ", κρίθηκε σκόπιμο να συμπεριληφθούν περισσότερα πληροφοριακά στοιχεία από την πνευματική του πορεία (μουσική και συγγραφική), γι' αυτό και το βιογραφικό του επιμελήθηκε ο Αλκιβιάδης Τζελέπης, ως υπεύθυνος των εκδόσεων των έργων του.

1. ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Ο Γιάννης Γαρδέλης γεννήθηκε στην **Αθήνα** το καλοκαίρι του **1950** από μια φτωχή μικροαστική οικογένεια. Οι γονείς του τον είχαν διδάξει από μικρό τις αρχές αγάπης και ήθους. Οι καταβολές τους ήταν της παραδοσιακής χριστιανικής θεολογίας και οι σχέσεις τους με τον Θεό ήταν οι τυπικές, ήταν οι σχέσεις μιας συνηθισμένης χριστιανικής Ελληνικής οικογένειας, που συνήθως πήγαιναν στην εκκλησία στις μεγάλες εορτές του Πάσχα και των Χριστουγέννων. Τα παιδικά του και τα εφηβικά του χρόνια περνούσαν μέσα στην αγάπη, στη θαλ-

πωρή και στην ασφάλεια της οικογένειας. Ο Γιάννης ήταν το 2ο παιδί της οικογενείας, έχοντας και έναν αδελφό μεγαλύτερο κατά έξι χρόνια.

Μεγάλωσε αρχικά στην **Νέα Ερυθραία** και αργότερα βρέθηκε με τους γονείς του και τον αδελφό του σε περιοχή της **Πλατείας Κολιάτσου,** όπου εκεί τελείωσε και το Εξατάξιο Γυμνάσιο. Παράλληλα, από την ηλικία των **14** ετών ασχολήθηκε με τη μουσική, όπου αυτή έμελλε να γίνει η οριστική επαγγελματική του ενασχόληση, μετά την θητεία του στο στρατό, το έτος **1972.**

2. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Ο Γιάννης Γαρδέλης έγινε επαγγελματίας τραγουδιστής και αυτό σημάδεψε τη μετέπειτα ζωή του. Στην επαγγελματική του ενασχόληση, στη νύχτα των μαγαζιών διασκέδασης, βίωσε και καλές και κακές στιγμές. Ήταν όμως υποχρεωμένος σαν συνεπής άνθρωπος και επαγγελματίας να προσαρμοστεί με τα κέντρα της νύχτας, ώστε να μπορεί να επιβιώνει. Οι προσπάθειές του για επαγγελματική καταξίωση σε **27** χρόνια καριέρας, πολλές φορές υπερείχαν των δυνάμεών του.

Σε ηλικία **17** ετών περίπου, με ένα μουσικό γκρουπ της εποχής εκείνης, έκανε ένα μικρό δισκάκι **45** στροφών, διπλής όψεως με δύο τραγούδια. Ήταν δισκάκι βινυλίου (LP), με τίτλους στα Αγγλικά «Lonely Rider» και «Let me know». Το **1985,** σε ηλικία **35** ετών ηχογραφεί ένα δίσκο LP **33** στροφών, με πολύ γνωστούς συνθέτες της εποχής εκείνης.

Όπως ο ίδιος ομολογούσε πέρασε δύσκολα χρόνια στη νύχτα, όσο λίγοι μπορούν να υποθέσουν, αφού η νύχτα είναι λαμπερή, αλλά ένιωσε την καρδιά του να είναι μαύρη και έβλεπε ότι το τίμημα για χρήματα και δόξα πληρώνεται ακριβά. Ο ίδιος πολύ αργότερα έλεγε: ***"Οι εγωισμοί, ο ανταγωνισμός, οι λυκοφιλίες, οι πλάνες της διασημότητας, σε κάνουν να ζεις σε***

έναν κόσμο που άλλος νομίζεις ότι είσαι και άλλος είσαι στην πραγματικότητα. Ευχαριστώ τον Θεό που με κράτησε μακριά, κατά το δυνατό, από κακές σχέσεις και έξεις. Παρ' όλα αυτά η αμαρτία ήταν η καθημερινότητά μου".

Το **1987** σε μια ακόμα απέλπιδα προσπάθεια επαγγελματικής και οικονομικής ανόδου, έθεσε συμμετοχή και έλαβε μέρος στο **«Φεστιβάλ Τραγουδιού Θεσσαλονίκης»,** που τα χρόνια εκείνα θεωρείτο ένας από τους μεγαλύτερους ετήσιους μουσικούς θεσμούς στη χώρα μας και κέρδισε το **1ο** βραβείο, ερμηνεύοντας το τραγούδι **"ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ ΠΑΙΔΙ"** σε μουσική Χρήστου Κωνσταντινίδη και στίχους Σέβης Τηλιακού. Το τραγούδι αυτό έχει αναρτηθεί στο YouTube στο κανάλι **Filadelfos TV music,** το οποίο ανήκει στη διακονία "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"**.**

Το βραβείο αυτό, το οποίο θεωρείτο μια τεράστια επαγγελματική επιτυχία, κάτι που ονειρευόταν και επεδίωκε ο κάθε διαγωνιζόμενος, αντί να του επιφέρει την επαγγελματική άνοδο και να ανοίξουν όλες οι πόρτες συνεργασίας, που τόσο πολύ προσδοκούσε, έφερε το αντίθετο αποτέλεσμα, έφερε μια απαξίωση, που ήρθε χωρίς να το περιμένει, χωρίς να το έχει σχεδιάσει. Φεύγοντας από την Θεσσαλονίκη εκείνο το βράδυ, έχοντας πάρει το 1ο μουσικό βραβείο της χρονιάς, κάτι μέσα του, τον έκανε να αισθάνεται ότι η μουσική του καριέρα θα τελείωνε και το βραβείο αυτό θα ήταν το "κύκνειο άσμα" της μουσικής επαγγελματικής σταδιοδρομίας του.

Μετά από δύο χρόνια, όταν ήταν σε ηλικία **39 ετών**, αποφάσισε συνειδητά να σταματήσει οριστικά το επάγγελμα του τραγουδιστή και άρχισε να ασχολείται με το **εμπόριο**, όπου σαν φυσική συνέπεια είχε να έρθουν στην πορεία της ζωής μου χαρές και λύπες, επιτυχίες και αποτυχίες.

3. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ και ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

Τι ήταν όμως αυτό, που ώθησε τον Γιάννη Γαρδέλη να

εγκαταλείψει τον φανταχτερό κόσμο της νύχτας και να σταματήσει τη μουσική καριέρα, όταν ο ίδιος αγαπούσε πολύ τη μουσική**;** Από μικρό παιδί είχε πολλές μεταφυσικές ανησυχίες, οι οποίες τον οδήγησαν, μετά την εφηβεία του, σε ξεχωριστούς δρόμους από τους δρόμους των άλλων παιδιών της εποχής του και της ηλικίας του. Το έτος **1993** και ενώ η ζωή του ήταν πλέον γεμάτη αποτυχία στα προσωπικά και στα οικονομικά, μέσα από αναζητήσεις που είχε από πολύ νεαρή ηλικία, σχετικά με την ύπαρξη της μετά θάνατον ζωής του ανθρώπου και την αλήθεια της ύπαρξης του Θεού ή όχι, ήρθαν στη ζωή του φοβερές ανατροπές. Ήρθαν απαντήσεις στο μεγάλο ερώτημα του ανθρώπου, όπως**: «Γιατί υπάρχω; Που θα πάω όταν φύγω από αυτή τη ζωή;»** Και πολλά άλλα καίρια ερωτήματα που συνέχεια τον απασχολούσαν.

Μελέτησε για πολλά χρόνια **μεταφυσικά θέματα**, όπως μετενσάρκωση, υπνωτισμό, υπερβατικό διαλογισμό, αστρολογία, μαγεία, ασχολήθηκε με τα μέντιουμ, τα χαρτιά ταρώ και άλλα **που νόμιζε** ότι θα του κάλυπταν το κενό που είχε στη ζωή μου, αλλά όλα μάταια, γιατί μέσα του υπήρχε πάντα ένα μεγάλο κενό. Για πολλά χρόνια μελέτησε εκατοντάδες βιβλία και απέκτησε γνώσεις για το υπερφυσικό και το μεταφυσικό. Όμως η ζωή του πήγαινε συνέχεια από το κακό στο χειρότερο και όλα αυτά δεν μπορούσαν να γεμίσουν το μεγάλο κενό που υπήρχε μέσα του, ένα κενό το οποίο συνέχεια μεγάλωνε.

4. Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ

Παρόλο που ο Γιάννης Γαρδέλης δεν γνώριζε και δεν είχε επίγνωση για την ασύλληπτη και ευφυή δημιουργία του ανθρώπου από τον Θεό, πίστευε όμως, **πως ο άνθρωπος δεν τελειώνει σε έναν τάφο,** πίστευε πως η αναχώρησή του από τη ζωή της σάρκας, εξακολουθούσε να υπάρχει σε μια άλλη μορφή ύπαρξής του. Ο Θεός που έβλεπε τον διακαή πόθο της καρδιάς της να γνωρίσει την αλήθεια, έφερε μπροστά του έναν

άνθρωπο, ο οποίος είχε προσωπική γνωριμία και σχέση με το λυτρωτικό έργο της θυσίας του Ιησού και **του μίλησε ότι το έργο του Ιησού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά έγινε και γι' αυτόν προσωπικά**, του μίλησε για την ελπίδα της αιώνιας ζωής, την οποία αποκτούν όσοι με πίστη θα Τον δεχτούν και θα Τον πιστέψουν.

Ο άνθρωπος που του μίλησε για τον Ιησού, ήταν συναδελφός του, επαγγελματίας τραγουδιστής και μάλιστα από τους πιο επώνυμους Έλληνες τραγουδιστές, το όνομα του οποίου δεν μπορεί να γραφεί για ευνόητους λόγους. Όταν ο συνάδελφος αυτός, του μίλησε για τη θυσία του Ιησού, τα πάντα ξαφνικά μέσα του άλλαξαν στη στιγμή και ένα ουράνιο «φως» μπήκε μέσα του και γέμισε την ψυχή του. Γνώρισε τον Ιησού Χριστό σαν τον προσωπικό του Κύριό, σαν τον προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή.

Μετά από αυτό το γεγονός, η ζωή του άλλαξε ριζικά, γύρισε κυριολεκτικά 180 μοίρες στο τι πίστευε μέχρι τότε, ζώντας μέσα στην πλάνη του κόσμου τούτου. Αντίθετα, μετά από το γεγονός αυτό, άρχισε να ζει στη χαρά και στην αλήθεια του Λόγου του Θεού, άρχισε να ζει πλέον στη βεβαιότητα με κάθε σιγουριά ότι ήταν στο δρόμο του αληθινού Θεού, του δημιουργού μου, ότι ήταν ένα δικό Του παιδί με ένδοξο προορισμό.

5. ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Σαν επαγγελματίας τραγουδιστής και μουσικός που ήταν πριν γνωρίσει προσωπικά τον Ιησού, άρχισε μετά από το γεγονός αυτό, όχι να **«άδει εις τον τράγο»** (αυτή είναι η ερμηνεία του «τραγουδώ»), όπως έκανε μέχρι τότε στα νυχτερινά κέντρα, αλλά άρχισε να ψάλλει **"άσμα νέον"** και **"ωδήν νέαν"** στον Κύριο της δόξας, αφιερώνοντας το μουσικό μου χάρισμα σ' Αυτόν και στη δική Του υπηρεσία, άλλωστε αυτό κατάλαβε ότι ήταν ένα δώρο (χάρισμα) δικό Του, το οποίο μέχρι τότε το είχε χρησιμοποιήσει λάθος.

Δημιουργήθηκαν πολλοί ύμνοι (πνευματικά gospel τραγούδια), που ηχογραφήθηκαν, εκδόθηκαν σε CD/video και αναρτήθηκαν στο YouTube στο κανάλι **Filadelfos TV music**, όπου ελεύθερα μπορεί ο κάθε ένας να τους βρει και να λατρέψει τον Κύριο. Στη διάδοση της μουσικής διακονίας του συνετέλεσε σημαντικά ο υπεύθυνος της διακονίας "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ", όπου εξέδωσε **3 μουσικά άλμπουμ (CD's)** και τα οποία κυκλοφόρησαν σε καλαίσθητες πλαστικές θήκες. Οι τίτλοι των μουσικών άλμπουμ είναι**: 1) ΕΛΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ, 2) Η ΜΟΝΗ ΣΟΥ ΕΛΠΙΔΑ, 3) ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΟΥ.** Όλο το μουσικό πνευματικό του έργο περιλαμβάνει συνολικά **50** μουσικά θέματα (ύμνους) και συμπεριλήφθηκαν σε ένα **υμνολόγιο** με τον τίτλο **"ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΟΥ ΥΨΩΝΩ ΚΥΡΙΕ"** (εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ 2024"), το οποίο συνοδεύεται από ένα **CDmp3,** με τον ίδιο τίτλο και με την ίδια αριθμητική καταχώρηση των ύμνων στο CDmp3 και στο υμνολόγιο.

6. ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ο Κύριος μετά την αλλαγή της πνευματικής του πορείας τον ευλόγησε και στον τομέα της οικογένειας, όπου το **1997** έφερε στο δρόμο μου με θαυμαστό τρόπο την **Χρύσα,** μία κοπέλα αφιερωμένη σ' Αυτόν, με την οποία την ίδια χρονιά ενώθηκε με τα ευλογημένα από τον Θεό δεσμά του γάμου. Μετά από ένα έτος, το **1998** γεννήθηκε και ο γιος τους, ο Γιαννάκης, όπου ολοκληρώθηκε η ευλογία του Θεού στη ζωή τους.

Από την περίοδο εκείνη, από το 1997 και μετά, ολόκληρη η οικογένεια του Γιάννη Γαρδέλη ζούσε μόνο για τον Κύριο Ιησού, υπηρετώντας Τον, όπως ο Κύριος οδηγούσε. Το μήνυμά του σε κάθε μουσική εκδήλωση που συμμετείχε ήταν**:** ***"Εύχομαι η δική μου αλλαγή να γίνει η αφορμή να αλλάξει και η δική σου ζωή, ώστε ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς Χριστός να γίνει πραγματικότητα στη δική σου ζωή για να είσαι ένας ευλογημένος και σωσμένος στην αιωνιότητα χριστιανός"***. Στις 16 Δεκεμβρίου

2022 ο Κύριος Ιησούς τον κάλεσε κοντά Του, όπου τώρα υμνεί και δοξάζει τον σωτήρα Του μέσα στην άγια παρουσία Του.

Αξίζει να αναφερθεί ότι ο γιος του Γιαννάκης ακολούθησε στον μουσικό τομέα στα ίχνη του πατέρα του και έχει εξελιχθεί σε έναν εξαίρετο χριστιανό καλλιτέχνη, που με τα τραγούδια του αγγίζει πολλές καρδιές, κυρίως νέων.

7. ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗ - ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Ο Γιάννης Γαρδέλης, εκτός από την πλούσια μουσική δραστηριότητά του, έχει συγγράψει βιβλία για την αιώνια ζωή και τη συγχώρεση που οφείλουμε να ζητάμε από τον Θεό, τους ανθρώπους, αλλά και τον ίδιο μας τον εαυτό. Οι τίτλοι των βιβλίων του είναι**:**

- **ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ (2018)**
- **Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗΣ (2018)**
- **ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΖΩΗ**
- **ΦΩΣ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ**
- **Ο ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ (2022)**
- **ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ (2022)**

Τα 2 τελευταία βιβλία κυκλοφορούν από τις εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ", όπου ο ενδιαφερόμενος μπορεί να τα προμηθευτεί, **είτε** σε έντυπη μορφή, **είτε** δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή από την "ιστοσελίδα ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ".

Τα 2 πρώτα βιβλία εκδόθηκαν το έτος 2018 από γνωστούς εκδοτικούς οίκους, αλλά δεν διατίθενται πλέον, καθόσον έχουν εξαντληθεί όλα τα αντίτυπα και έκτοτε δεν έγινε επανέκδοση των βιβλίων. Στο μέλλον προβλέπεται να συμπεριληφθούν στις εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ", καθόσον θεωρούνται αξιόλογα έργα, τα οποία πρέπει να γνωρίζει ο κάθε άνθρωπος.

. . . /// . . .

3 Μουσικά Άλμπουμ (CD) και **1** συλλεκτικό CDmp3

YouTube: **Filadelfos TV - music**

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 48 - 7

Α΄ έκδοση: 02/2024 - Σελίδες 68

Όλοι οι ύμνοι του υμνολογίου
μέσα σε ένα CDmp3, διάρκειας 3 ωρών

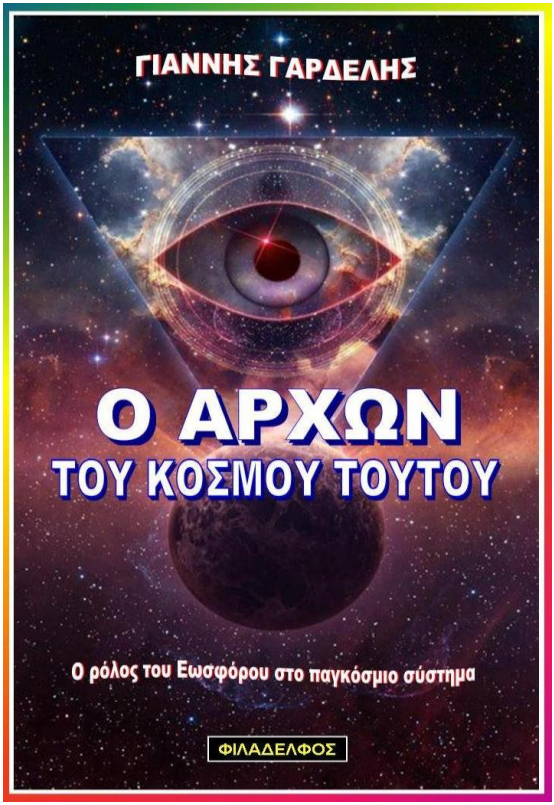

Συλλεκτικό DVD με 16 Μουσικές Επιλογές

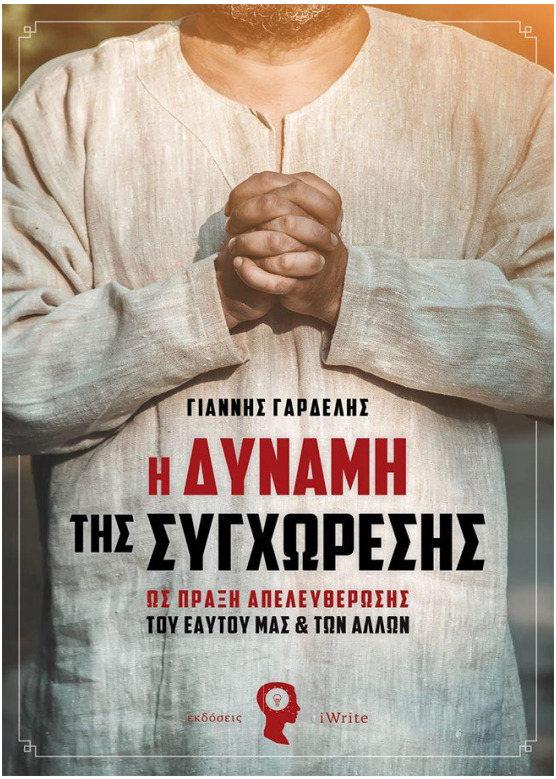
YouTube: **Filadelfos TV - music**

από τις εκδόσεις μας

2η έκδοση «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ 2026»
σελίδες 266

❖ **Πρόκειται για μια αποκαλυπτική έρευνα τριάντα ετών, που φέρνει στο φως με συγκλονιστικές αποδείξεις την ανάμειξη του υπερβατικού όντος που λέγεται Εωσφόρος, Διάβολος και Σατανάς μέσα στη γήινη πραγματικότητα, ο οποίος έχει υπό τον έλεγχό του την πολιτική, τους κυβερνώντες, τις κυβερνήσεις και τη διαχείριση του χρήματος στα κράτη και επιδιώκει μέσω αυτής της «παγκόσμιας» ανίερης μέγγενης να εγκλωβίσει τον κόσμο και να τον κατευθύνει προς τον τελικό του προορισμό, που είναι η εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας δικτατορίας, ενός «παγκόσμιου κυβερνήτη», αντί του Ιησού Χριστού, όπως αναφέρεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Ιωάννη.**

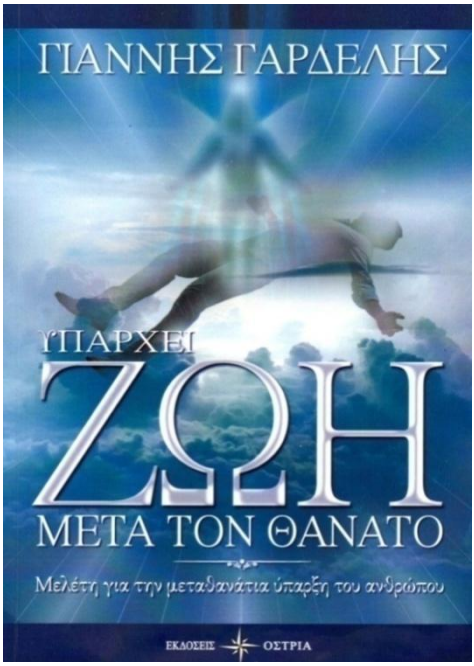

ISBN: 978 - 960 - 627 - 058 - 1

εκδόσεις «iWrite» 2018 ❖ σελίδες 160

❖ Υπάρχει μια εξαιρετική ισχυρή δύναμη που μπορεί, αν χρησιμοποιηθεί, να αλλάξει τον κόσμο. Είναι η δύναμη που έχει αγνοηθεί ακόμα και από τη σύγχρονη επιστήμη, αν και έχει ανακαλυφθεί χιλιάδες χρόνια πριν. Είναι η δύναμη που πολλαπλασιάζει ό,τι καλύτερο έχουμε μέσα μας και επιτρέπει στην ανθρωπότητα να σβήσει τον τυφλό εγωισμό της, είναι Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΕΣΗΣ.

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο που έχει τη δύναμη να αλλάξει ολοκληρωτικά τη ζωή σου, όταν ακολουθήσεις το παράδειγμα του Ιησού Χριστού, που επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, πονεμένος, εγκαταλειμμένος απ' όλους σε ένα μεγαλείο ψυχής είπε για τους σταυρωτές του: "Πατέρα, συγχώρησέ τους γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν!"

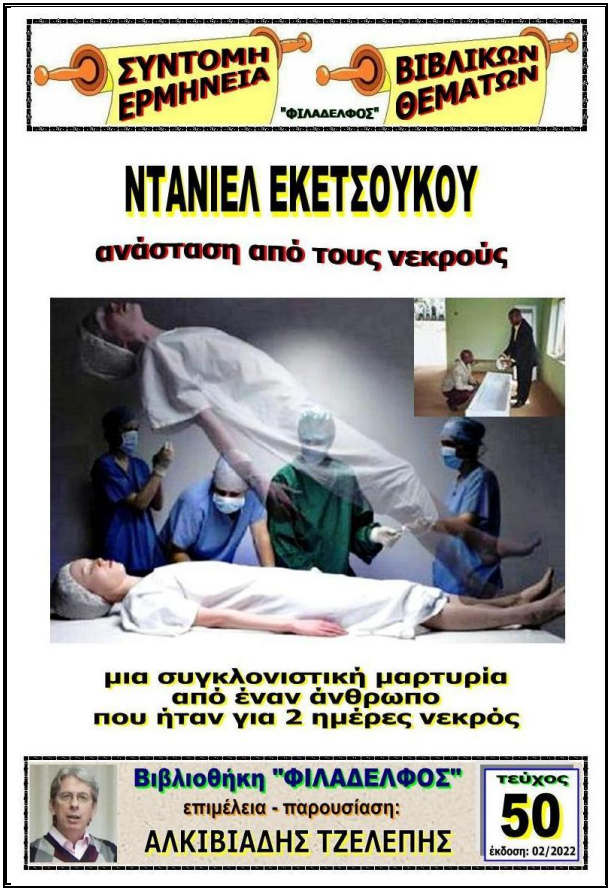

ISBN: 978 - 960 - 604 - 321 - 5

εκδόσεις «ΟΣΤΡΙΑ» 2018 ❖ σελίδες 174

❖ **Μέσα από αυτή την ενδελεχή μελέτη, ο αναγνώστης μπορεί προσωπικά να ανακαλύψει την αλήθεια "τι συμβαίνει μετά το θάνατο". Οι απόψεις άλλων θρησκειών της αρχαίας και της σύγχρονης Ελληνικής και ξένης φιλοσοφίας, καθώς και της Βίβλου παρουσιάζονται πολύ καθαρά. Στο βιβλίο αυτό η αλήθεια της μεταθανάτιας ύπαρξης του ανθρώπου αποκαλύπτεται κρυστάλλινη και διαυγής στον γνήσιο εκζητητή της αλήθειας**

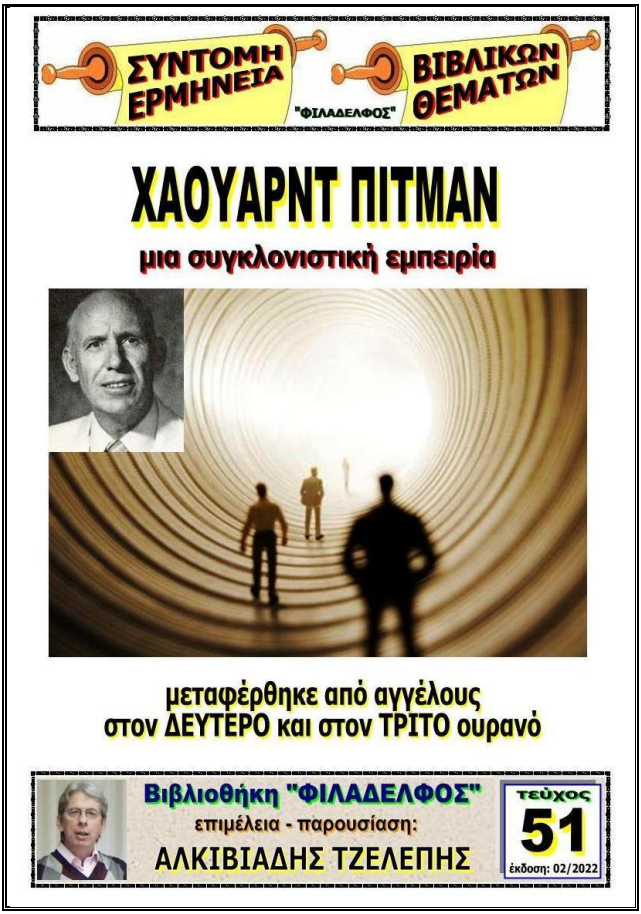
❖ **Τα μεγαλύτερα ιατρικά πανεπιστημιακά Κέντρα Έρευνας στον κόσμο έχουν ήδη αποκαλύψει με πειράματα και μελέτες ετών ότι, μετά το τέλος της συνείδησης του ανθρώπου, συνεχίζεται η πνευματική του κατάσταση στην αιωνιότητα. Το καίριο ερώτημα στο οποίο δίνεται απάντηση, δεν είναι μόνο η ξεκάθαρη θέση της ύπαρξης του πνευματικού μέρους του ανθρώπου μετά τον φυσικό του θάνατο, αλλά ΠΩΣ ΑΥΤΗ ΑΠΟΚΤΙΕΤΑΙ και σε ΠΟΙΑ ΠΛΕΥΡΑ της αιωνιότητα θα καταλήξει από την επιλογή την οποία θα κάνει όσο βρίσκεται στη γήινη ύπαρξή του.**

Το μικρό αυτό βιβλίο (40 σελίδες) χωρίζεται σε 2 μέρη:

❖ **<u>Στο 1ο μέρος</u>**, **το οποίο αναφέρεται στη συγκλονιστική ιστορία του Ντάνιελ Εκετσούκου, όπως αυτή περιγράφεται στο παρόν βιβλίο, χωρίς να έχει γίνει καμιά αλλαγή στο κείμενο, καθόσον η επεξεργασία του κειμένου έχει γίνει από τις εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ".**

❖ **<u>Στο 2ο μέρος</u>,** **το οποίο αναλύει την ιστορία που αφηγήθηκε ο Ιησούς για τον πλούσιο και τον φτωχό Λάζαρο, όπως αυτή αναφέρεται στο Ευαγγέλιο του Λουκά (16ο κεφάλαιο) και η οποία έχει άμεση σχέση με την ιστορία του Ντάνιελ Εκετσούκου.**

❖ **Το τευχίδιο αυτό (28 σελίδες) περιλαμβάνει την εμπειρία του Χάουαρντ Πίτμαν, ο οποίος ο οποίος τον Αύγουστο του 1979, ενώ βρισκόταν στο νοσοκομείο, βγήκε από το σώμα του και οδηγήθηκε στον 2ο ουρανό, όπου είναι ο θρόνος του Σατανά και στη συνέχεια στον 3ο ουρανό, όπου είναι ο θρόνος του Θεού. Όταν επέστρεψε στο σώμα του διηγήθηκε την συγκλονιστική εμπειρία του, ώστε οι άνθρωποι να εκζητήσουν στη ζωή τους τον Κύριο Ιησού για να μην βρεθούν στο βασίλειο του σκότους. Η παρουσίαση της μαρτυρίας του Χάουαρντ Πίτμαν γίνεται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που γίνεται στο παρόν βιβλίο.**

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (8η έκδοση 2026)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - ΦΙΛΟΖΩΟΣ ή ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γιάννης Γαρδέλης)
46. Ο ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ- Το Εωσφορικό σύστημα (Γιάννης Γαρδέλης)
47. ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΑ - Η βιογραφία της Πάολα Κάσνερ /Paula Cassner

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: GRAFIMA ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΑΕ

ΒΙΒΛΙΑ - ΦΥΛΛΑΔΙΑ - ΚΑΡΤΕΣ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ - ΦΑΚΕΛΟΙ - ΑΦΙΣΕΣ - ΜΠΛΟΚ - ΕΤΙΚΕΤΕΣ

SITE: www.grafimaprint.gr

Λεωφόρος Ελευθερίας 29 - ΤΚ 17455 ΑΛΙΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 - 72 51 600

ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

45

επιθανάτιες και μεταθανάτιες εμπειρίες

❖ Όλους τους ανθρώπους απασχολεί ποιο είναι το αιώνιο μέλλον τους, ακόμα και αυτούς που φανερά ισχυρίζονται ότι **δεν υπάρχει άλλη ζωή**, Όταν λένε αυτό, συνήθως το λένε άχρωμα, χωρίς να υπάρχει η βεβαιότητα στον λόγο τους, γιατί πάντα μέσα τους υπάρχει η πεποίθηση ότι ο άνθρωπος δεν πλάσθηκε για να ζει μόνο για λίγα χρόνια και μετά να χάνεται. Αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την **τελειότητα της δημιουργίας** που υπάρχει γύρω του, τόσο στον ζωικό και φυσικό κόσμο, όσο και σε κάθε τι που υπάρχει σε ολόκληρο το σύμπαν.

❖ Το κεντρικό θέμα του βιβλίου είναι ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ και η μετά θάνατον ζωή. Ο άνθρωπος πλάσθηκε από τον Θεό για να ζει αιώνια, γι' αυτό και ο φυσικός **θάνατος δεν είναι το τέρμα.** Υπάρχει ένας ολόκληρος πνευματικός κόσμος, που ζει σε μια άλλη διάσταση που ο άνθρωπος δεν μπορεί να την εννοήσει, εφόσον ακόμα βρίσκεται μέσα στο σώμα του. Υπάρχουν **οι αγγελικές οντότητες** που διακρίνονται στους αγγέλους του Κυρίου και στους αγγέλους του σκότους που υπηρετούν τον Σατανά. Υπάρχουν όμως και **οι ψυχές των αποθανόντων** ανθρώπων.

❖ Στο βιβλίο αυτό περιγράφονται συγκλονιστικές μαρτυρίες ανθρώπων που είχαν **εξωσωματικές εμπειρίες**, που είχαν επιθανάτιες και μεταθανάτιες εμπειρίες. Πρόκειται για ανθρώπους που ήσαν **κλινικά νεκροί** (κατά την ιατρική επιστήμη), **ή που πέθαναν και αναστήθηκαν** ακόμα και μετά από δύο ημέρες, που το σώμα τους είχε παγώσει και είχε ταριχευτεί, ή είχε αρχίσει να αποσυντίθενται. Πολλοί που είχαν επιθανάτιες εμπειρίες, όταν επανέρχονταν στη ζωή περιέγραφαν με λεπτομέρειες όλες τις κινήσεις των γιατρών που έκαναν για να τους επαναφέρουν στη ζωή.

❖ Αυτές οι μαρτυρίες φανερώνουν ότι ο άνθρωπος είναι προορισμένος για την αιωνιότητα. Απλά εδώ στη γη που ζει είναι **ο προθάλαμος** και εδώ είναι που **συνειδητά** επιλέγει για το που θα πάει μετά το σωματικό του θάνατο, θα πάει δηλαδή στον ουρανό, μέσα στη δόξα του Θεού, **ή** θα πάει στην κόλαση, όπου αιώνια θα βρίσκεται σε μια κατάσταση βασάνων;

❖ Ένα άλλο θέμα που κυριαρχεί στο βιβλίο αυτό είναι η παρουσίαση για το πως εργάζεται ο Σατανάς και οι πονηρές δαιμονικές δυνάμεις του, για να παρασύρουν τον άνθρωπο στην αιώνια απώλεια, αλλά ταυτόχρονα φανερώνεται και η μεγάλη αγάπη του Θεού, που δείχνει στον άνθρωπο να ακολουθήσει τον μοναδικό τρόπο της σωτηρίας του και της απελευθέρωσής του από τα πονηρά δεσμά, που είναι **ο αναστημένος** ΙΗΣΟΥΣ!!

Copyright "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
Επικοινωνία: 694 - 49 21 318
E-mail: AlkiviadisTzelepis@yahoo.gr

ISBN: 978 - 618 - 00 - 3958 - 0